

ВѢСТНИКЪ

Перемыской Епархіи.

РОЧНИКЪ XII.

1900.

СОДЕРЖАНЄ

Вѣстника Перемыской Епаркіи

— за рѣкъ 1900. —

Дата и число пов- порядков	СОДЕРЖАНЄ	Число рѣкъ и редакцїи	Сторон.
Ч. 1.			
20/1 7291	Конституція св. Отца Папы Льва XIII. о вѣднустахъ юбилейныхъ въ р. 1900	1	1
19/1 57/орд. 23/1 7270	О юбилейномъ паломництвѣ до Риму О устроюваню мїссїи духовныхъ въ р. 1900	2 3	9 13
2/1 7534	Въ справѣ нового виданїя св. Письма обохъ завѣтовъ съ поясненїями	4	14
2/1 7534	Приворучають си виданїя Бібліотски богословской для бібліотекъ парохїяльныхъ	5	18
1/1 7300	О выслѣдженю мѣсци перебуваня або смерти Якова Романишинъ	6	19
10/1 955/сопр. 19/12 7329/99	О наводженю важныхъ причинъ каноничныхъ въ прошенїяхъ супружескихъ о розрѣшенїи Оголошене испыту для дяковъ церковныхъ	7 8	20 20
25/1 235 15/5 151 30/12 7546/99	Конкурсъ на катихита при школахъ мужескихъ въ Залѣщикахъ Жертвы на реставрацію церкви въ Мриголодѣ Станъ касы фонда вдов. за мѣсяць Жовтень 1899	9 10 11	21 21 22

Дата и число роу- пораженя	СО Д Е Р Ж А Н Е	Число роу- пораженя	Страница
Ч. II.			
8/2 108/орд.	О св. великомъ Постѣ	12	29
7/2 114/орд.	О грѣхахъ задержанныхъ	13	37
7/2 525	О духовныхъ реколлекціяхъ	14	38
8/2 515	О Вѣстникуѣ богословскомъ	15	38
6/2 51	Жертвы Высокопреосвященнаго Кирѣ Юліана	16	38
29/1 7492/99	Въ справѣ свѣдоствъ метрическихъ выдаваемыхъ вы- ходячимъ парохіанамъ на Угорщину	17	41
2/2 394	О консерваторахъ для Галичины	18	41
12/2 674	Речинець къ св. Рукополаганю въ Єреи	19	43
Ч. III.			
19/2 124/орд.	Въ справѣ паломництва до Риму въ роцѣ юбилейномъ 1900	20	45
10/3 957	Въ справѣ вольной оплаты почтовой въ корреспонден- ціяхъ урядовъ парохіальныхъ	21	46
28/2 729	Речинець тягненя льосовъ дяковской льотеріи	22	46
23/2 759	Брошурка о Якова Зборекъ, пароха въ Вертелицѣ на цѣль будовы церкви тамже	22	47
9/3 983	Проповѣди недѣльнѣи о. Д-ра Іоанна Бартошевскаго	23	47
13/3 1288	Речинець испита конкурсового и бенефіціи душпаствыр- скѣ	24	47
13/3 1289	Речинець до испиту квалифік. на катихитовъ школъ выдѣловыхъ	25	48
19/3 1188	Конкурсъ на опорожненіи парохіи	26	48

Дата и число раз- поряжена	СОДЕРЖАНІЕ	Число раз- поряжена	Страница
13/2 385 16/3 1303	О жертвахъ на будову церкви въ Болнарицѣ Станъ касы фонда вдовичого за мѣсяць Грудень 1899 Сѣчень и Лютый 1900	27 28	49 50
Ч. IV.			
16/4 1893	О редукии посѣщенъ базиликъ въ Римѣ для путникѡвъ въ часѣ сего юв. року	29	65
3/4 1631	Въ справѣ продажи и обтяженя маекку кат. церквей, парохій и духовныхъ институцій	30	65
28/4 2195	Конкурсъ на катихита при школѣ выд. женской въ Ярославию	31	66
Ч. V.			
25/5 2793	О смерти б. п. Митрополита Киръ Юліана	32	69
11/5 2222	Складка на будову церкви въ Арламѡвской Воли	33	70
Ч. VI.			
17/7 3817	О св. Рукополаганю въ Єреи	34	73
9/7 3166	Въ справѣ паломництва до Риму	35	73
16/7 3459	О праздникахъ св. Ап. Кирила и Методія и св. священ. Юсафата	36	74
Ч. VII			
1/8 406/орд.	Бреве св. Отца Льва Папы XIII. въ справѣ продажи и обтяженя маекѡвъ церковныхъ	37	81

Дата и число ров- поряджені	СО Д Е Р Ж А Н І Е	Число роз- порядженя	Страница
11/8 4191	Въ справѣ подорожи юбилейной до Риму	38	83
10/8 3349	Дѣло о. Д-ра А. Коняцьвнського „О Sakramencie pokuty“	39	84
30/7 3497	Дѣло совѣт. Намѣст. Игнатія Корженевского: „Zbiór przepisów odnoszących się do kościoła i ducho- wieństwa katolickiego	40	85
1/8 3778	Грамматика церковно-словенського языка выдана о. Д-ромъ І. Мильницквмъ	41	86
4/8 4054	Конкурсъ на катихита при 3-кл. школѣ муж. выдѣл. въ Сокали	42	87
13/8 4098	О комитетѣ будовы церкви въ Яслѣ	43	87
30/7 3830	Речинець подаваня ся до дух. Семинаріи въ Львовѣ	44	88
14/8 3831	Речинець подаваня ся до дѣвческаго заведеня	45	89
13/8 4197	Конкурсъ на опорожненій парохіи	46	90
17/8 4287	О потребѣ двоухъ священникѣвъ до пѣвнѣчной Америки	47	90
18/8 4112	Станъ касы фонда вдовичого за часъ вѣдъ 1/2—30/16 1900	48	91
Ч. VIII.			
3/9 4438	О поучаню рекрутѣвъ вѣходячихъ до службы войсковой	49	105
27/8 3159	О пересыланю ц. к. Судамъ выказѣвъ смерти	50	106
21/8 4214	О мѣстци уродженя п. Августина Розвадовского	51	108
Ч. IX.			
8/10 5105	Найвысша подяка Его ц. и к. Величества	52	111
6/10 539/орд.	О богослуженю въ мѣсяцю Жовтню приписанбмъ	53	112
17/9 4406	О св. Рукополаганю кандидатѣвъ укѣнчившихъ науки богословскій	54	112

Дата и число пов- порядженя	СОДЕРЖАНІЕ	Число пов- пораженя	Страница
2/10 4869	О стипендіино богос. фундаціи бл. п. Гр. Шашкевича .	55	113
5/10 4967	Речинець къ св. Рукополаганю въ Єрен	56	113
11/10 5196	О духовныхъ реколекціяхъ въ Львовѣ	57	113
9/10 5152	Станъ касы фонда вдов. за мѣсяць Липень и Серпень 1900	58	114
Ч. X.			
12/11 6025	О смерти Высокопреосв. Іосифа Сембратовича Архієпи- скопа Феодозіополитаньскаго	59	121
12/11 5027	О издавничствѣ „Sociale Rundschau“	60	122
11/11 6011	О переведеню конскрипціи въ р. 1901	61	124
15/10 3550	Сочинене о. Алексея Слюсарчука, пароха въ Ключевѣ вел. „Вечерня и ея значене“	62	125
6/11 5923	О выльосованю листовъ заставныхъ Банку краєвого .	63	126
7/11 5727	О жертвахъ на будову церкви рѣ Сушици рыковѣй .	64	126
13/11 6049	О збольшеню ся бібліотеки капитульной	65	128
Ч. XI.			
21/11 690/орд.	О вѣдбувшѣй ся подорожи до Риму по поводу великаго Ювілея	66	133
Ч. XII.			
11/12 691/орд.	Вселеньске послане о Іисусѣ Христѣ Спасителю . . .	67	141
14/12 720/орд.	Проектъ богослуженя вѣдправляти ся маючого по пово- ду закѣнченя столѣтя	68	160
15/12 692/орд.	Заявлене комітету Епископовъ австрійскихъ дотычно поєдынку	69	163
10/12 6481	Станъ касы фонда вдовичаго за часъ вѣдъ 1/2 — 31/10 1900.	70	165

ВѢСТНИКЪ ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХИИ.

РѢКЪ 1900

Выдано 25. Сѣчн.

Ч. I.

Ч. 1.

Ч. 7291.

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI
LEONIS
DIVINA PROVIDENTIA
PAPAE XIII.
CONSTITUTIO
QUA
INDULGENTIAE JUBILAEI
ANNI MDCCCC
CONCEDUNTUR

MONIALIBUS, OBLATIS, TERTIARIIS ALISQUE SIVE PUELLIS SIVE MULIERIBUS IN
MONASTERIIS PHSVE COMMUNITATIBUS DEAGENTIBUS EREMITIS, INFIRMIS,
CARCERE AUT CAPTIVITATE DETENTIS CUM OPPORTUNIS FACUL-
TATIBUS CIRCA ABSOLUTIONES ET VOTORUM COMMUTATIONES.

LEO EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD FUTURAM REI MEMORIAM

Aeterni Pastoris inefficam caritatem animo reputantes, qui proprias oves
vocat nominatim,¹⁾ ut vitam habeant et abundantius habeant,²⁾ qui que
ipsarum adventum ad sui gremium non modo expectat, sed ipse saepe praevertit,
consilium agitavimus de Apostolicae liberalitatis thesauro recludendo in proximum

¹⁾ Io. x. 3. ²⁾ Ibid. 10.

Конституція св.
Отца Папы Льва
XIII. о ступеняхъ
юбил. р. 1900.

annum Jubilaei iis etiam, quibus sua conditio non sinit ut praescriptam peregrinationem ad almam hanc Urbem et ad beatorum Apostolorum limina suscipiant. Placuit igitur fructu vacuum non redire multorum fidem ac pietatem, qui hujusmodi iter summo sum studio essent aggressuri, nisi eos aut septa monasterii, aut ineluctabilis captivitas, aut corporis infirmitas impediret. Quae quidem relaxatio atque benignitas non istorum tantum necessitati aut utilitati prospiciet, sed in communem omnium salutem redundabit. Coniunctis enim tot hominum precibus et lacrimis, quos vel vitae innocentia et religionis ardor, vel poenitentia, vel calamitas segregavit a ceteris, divinae misericordiae placandae spem licebit multo validiorem fovere. Quamobrem vi praesentium litterarum opportunas rationes describere decrevimus, quibus quum viri tum mulieres in eremis, monasteriis et carceribus detenti, vel morbis aut infirmitatibus impediti quominus veneranda Apostolorum sepulcra et Patriarchales Urbis Basilicas adeant, permissarum absolutionum concessique plenarii Jubilaei fieri participes valeant.

Qui autem sub hac providentia comprehenduntur, hi sunt:

I. Moniales omnes, quotquot solemniter vota religionis ediderunt et in monasteriis degunt sub claustrum perpetui disciplina; item quae tyrocinium exercent, quaeve in monasteriis, aut educationis aut alia de causa legitima, commorantur. Pariter Monasteriorum hujusmodi Moniales, quae stipis colligendae gratia septa religiosa egrediuntur:

II. Oblatae, vitae societate coniunctae, quarum Instituta fuerint ab Apostolica Sede vel ratione stabili vel ad experimentum probata, una cum suis novitiis atque educandis puellis aliisque communi cum ipsis contubernio utentibus, quamquam severiori claustrum lege non adstringantur:

III. Tertiariae sub uno eodemque tecto communiter viventes cum suis pariter novitiis atque educandis puellis, aliisque cum ipsis una degentibus, etsi severiore claustrum lege minime teneantur, earumque Institutum nec unquam ad hunc diem ab Apostolica Sede approbatum fuerit, nec ut approbatum haberi debeat vi praesentis concessionis:

IV. Puellae ac mulieres in gynaeceis seu Conservatoriis degentes quamvis nec Moniales, nec Oblatae, nec Tertiariae, nullisque claustrum legibus obnoxiae sint. Has omnes, quas diximus, tam in Urbe quam extra, ubique locorum et gentium degentes, praesentis concessionis gratia et privilegio frui posse decernimus ac declaramus.

V. Idem concedimus Anachoretis atque Eremitis, non quidem eis qui nullis clausurae legibus adstricti vel in collegio et societate, vel solitarii sub Ordinarium regimine certisque legibus aut regulis obtemperantes vivunt: sed eis qui in continua licet non omnimode perpetua clausura et solitudine deditam contemplationis vitam agunt, etiamsi monasticum aut regularem Ordinem profiteantur, at Cistercienses aliquot, Chartusienses, Monachi et Eremitae sancti Romualdi solent.

VI. Ad utriusque sexus Christifideles eandem concessionis gratiam extendimus, qui captivi in hostium potestate versantur, ad eosque ubique locorum, qui ex civilibus aut criminalibus causis in carcere detinentur; item qui exilii poenam aut deportationis luunt; qui in triremibus aut alibi ad opus damnati reperiuntur; denique ad religiosos viros qui suis in coenobiis sub custodia retinentur vel qui ex rectorum praeepto certam habent sedem, quasi exilii aut deportationis loco assignatam.

VII. Eandem concessionem communem esse pariter volumus utriusque sexus infirmis cujusvis ordinis et conditionis, vel qui jam extra Urbem in morbum aliquem inciderint, cujus causa, intra Jubilaei annum, Urbem adire, medici judicio, non possint, vel qui, licet convaluerint, non sine tamen gravi incommodo romanum iter aggredi possint, vel qui omnino dare se in iter imbecilla ex habitu valetudine prohibeantur. Horum denique numero senes haberi volumus, qui septuagesimum aetatis suae annum excesserint.

Itaque istos omnes et singulos monemus, hortamur et obsecramus in Domino, ut peccata sua in amaritudine animae recolentes eademque intimo animi sensu detestantes, saluberrimo Poenitentiae sacramento et congruis satisfactionibus suam quisque conscientiam expiare curent; tum ad caeleste Convivium ea, qua par est, fide, reverentia, caritate, accedant, Deumque optimum maximum, per Unigenitum Filium ejus ac per merita augustissimae Virginis Mariae et beatorum Apostolorum Petri et Pauli omniumque Sanctorum, juxta Nostram Ecclesiaeque mentem enixis precibus orent pro sanctae Ecclesiae prosperitate atque incremento, pro extirpandis erroribus, pro catholicorum principum concordia, totiusque christiani populi tranquillitate et salute; in eumque finem visitationi quatuor Urbis Basilicarum, alia religionis, pietatis, caritatis opera devote sufficiant, quum voluntaria, tum praesertim a delectis sacri ordinis viris au toritate Nostra injungenda, prout infra edicitur.

Scilicet volumus ac jubemus ut venerabiles fratres Episcopi aliique locorum Ordinarii Monialibus, Oblatis, Tertiariis, aliisque superius memoratis sive puellis, sive mulieribus, Anachoretis, Eremitis, in carcere detentis, aegrotantibus et septuagenario majoribus, statuam ac praescribam sive per se, sive per prudentes Confessarios, congrua religionis ac pietatis opera juxta singulorum statum, conditionem et valetudinem ac loci et temporis rationes quorum perfunctionem operum pro visitatione quatuor Urbis Basilicarum valere volumus ac decernimus. Eandem commutandorum operum facultatem concedimus Praelatis Regularibus videlicet utendam erga Instituta et personas singulas quae in ipsorum jurisdictione sint. — Eodem genere personis quae in Urbe degant, designari opera sufficienda volumus per dilectum Filium Nostrum S. R. E. Cardinalem Vicarium ejusque vices gerentem, sive per se ipsos sive per prudentes Confessarios.

Itaque Omnipotentis Dei misericordia et Beatorum Apostolorum Petri et Pauli auctoritate confisi, iis omnibus et singulis, quos supra memoravimus, vere poenitentibus et infra praesentem Jubilaei annum rite confessis ac sacra Communionem refectis, Deumque, ut supra dictum est, orantibus, omnia denique implentibus alia injungenda opera in locum visitationum, ac, vel inchoatis tantum iisdem operibus, si morbus periculosus oppresserit, plenissimam omnium peccatorum indulgentiam, veniam et remissionem, etiam duplici vice intra anni sancti decursum si injuncta opera iteraverint, haud secus ac si praescripta communiter ceteris omnibus expleverint, de Apostolicae liberalitatis amplitudine largimur atque concedimus.

Monialibus earumque novitiis licere volumus, et prima dumtaxat vice, sumere sibi ex alterutro Cleri ordine Confessarios, qui tamen sint ad audiendas Monialium confessiones rite approbati. Anachoretis atque Eremitis supra dictis, itemque Oblatis, Tertiariis, puellis ac mulieribus in monasteriis piisque domibus vitam communem agentibus, quibus forte ordinario tempore eligendi sibi Confessa-

rii libera facultas non sit, similiterque Christifidelibus captivitate, carcere aut custodia, infirmitate aut senectute impeditis, fas esse jubemus eligere sibi prima vice dumtaxat Confessarios quoscumque dummodo ad confessiones personarum saecularium probati rite sint. Idem eisdem conditionibus liceat viris religiosis ex quolibet Ordine aut Congregatione vel Instituto. — Confessariis sic electis concedimus et tribuimus ut personas supra dictas, auditis earum confessionibus, absolvere possint a quibusvis peccatis, etiam apostolicae Sedi speciali forma reservatis, excepto casu haeresis formalis et externae, imposita poenitentia salutari aliisque juxta canonicas sanctiones rectaeque disciplinae regulas injungendis Praeterea confessariis, quos moniales sibi elegerint, facultatem facimus dispensandi super vota quaelibet ab ipsis post solemnem professionem facta, quae regulari observantiae minime advensentur. Simili modo Confessarios supra memoratos etiam dispensando commutare posse volumus omnia vota, quibus Oblatae Novitiae, Tertiariae, puellae et mulieres in communibus domibus agentes sese obstrinxerint, exceptis iis, quae Nobis et apostolicae Sedi reservata sint: factaque commutatione, a votorum etiam juratorum observantia absolvere.

Hortamur autem Venerabiles Fratres Episcopos aliosque locorum Ordinarios, ut, Apostolicae Nostrae benignitatis exemplo, eligendis ad praesentium effectum Confessariis impertiri ne recusent facultatem absolvendi a casibus qui ipsis Ordinariis reservati sint.

Volumus denique ut praesentium transumptis sive exemplis, etiam impressis, manu alicujus notarii publici et sigillo viri in sacri ordinis dignitate constituti munitis, eadem ab omnibus adiungatur fides, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si exhibitae forent vel ostensae. Ceterum harum decreta et jussa Litterarum rata, valida, firma in omnes partes esse et fore decernimus, contrariis non obstantibus quibuscumque.

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Nostrae declarationis, hortationis, concessionis, derogationis, decreti et voluntatis infringere vel ei ausu emerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicae millesimo octingentesimo nonagesimo nono Calend. Novembris, Pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

C. Card. ALOISI MASELLA Pro-Dat. — A. Card. MACCHI visa De Curia I. De Aquila e Vicecomitibus Loco † Plumbi Reg. in Secret. Brevium

I. CUGNONIUS.

Крѣмъ повысшой енциклики котру подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства выдавъ Святѣйшій Отець Бреве, котрымъ зноситъ ѳтуеты и власти въ бѣжучѣмъ роцѣ загального юбилея 1900 зъ изъятємъ тыхъ, які вычислені суть въ тѣмъ Бреве и котрі такожь важні суть на сей роцъ юбилейній. Бреве тоє гласить

SUSPENSIO

Indulgentiarum et Facultatum

vertente

anno universalis Jubilaei millesimo noningentesimo

LEO Episcopus

Benignus Benignorum Dei ad Perpetuam rei Memoriam.

Quod Pontificum maximorum sanxit auctoritas, ut Anni sacri solemnia Romae potissimum agerentur, id quidem cum provisa divinitus dignitate et grandioribus muneribus almae Urbis est admodum congruens. Haec enim omnium, quotquot ubique sunt, christianorum patria communis: haec sedes sacrae potestatis princeps, eademque traditae a Deo doctrinae custos sempiterna: hinc ut ab unico augustissimoque capite in omnes christianae reipublicae venas perenni communicatione vita propagatur. Nihil ergo tam consentaneum, quam catholicos homines vocatu Sedis Apostolicae huc certa per intervalla temporum convenire, ut scilicet una simul et remedia expiandis animis in Urbe reperiant et romanam auctoritatem praesentes agnoscant. Quod cum tam salutare ac frugiterum appareat, sane cupimus ut urbs Roma toto anno proximo maiore qua fieri potest frequentia mortaliū celebretur: ob eamque rem peregrinationis romanae cupidis velut stimulos addituri, admissorum expiandorum privilegia, quae liberalitate indulgentiaque Ecclesiae passim concessa sunt, intermitteri volumus: videlicet, quod plures decessores Nostri in caussis similibus consuevere, Indulgentias usitatas apostolica auctoritate ad totum Annum sacrum suspendimus: verumtamen prudenti quadam temperatione modoque adhibito, ut infra scriptum est.

Integras atque immutatas permanere volumus et decernimus.

I. Indulgentias in articulo mortis concessas:

II. Eam, qua fruuntur ex auctoritate Benedicti XIII. decessoris Nostri, quotquot ad sacri aeris pulsum de genu vel stantes *Salutationem angelicam*, aliamve pro temporis ratione *precationem* recitaverint:

III. Indulgentiam decem annorum totidemque quadragenarum Pii IX auctoritate an. MDCCCLXXVI iis tributam qui pie templa visitent in quibus Sacramentum augustum quadraginta horarum spatio adorandum proponitur:

IV. Illas item Innocentii XI et Innocentii XII decessorum Nostrorum decreto iis constitutas, qui Sacramentum augustum, cum ad aegrotos deferretur, comitentur, vel cereum aut facem per alios deferendam ea occasione mittant:

V. Indulgentiam alias concessam adeuntibus pietatis causa templum sanctae Mariae Angelorum Ordinis Fratrum Minorum extra Assisii-moenia a vesperis Calendarum Augusti ad solis occasum diei insequentis:

VI. Indulgentias, quas S. R. E. Cardinales Legati a latere, apostolicae Sedis Nuntii, item Episcopi in usu Pontificalium aut impertienda benedictione aliave forma consueta largiri solent:

VII. Indulgentias Altarium Privilegiatorum pro fidelibus defunctis, aliasque eodem modo pro solis defunctis concessas: item quaecumque vivis quidem concessae sint, sed hac dumtaxat causa ut defunctis per modum suffragii directe

applicari valeant. Quas omnes et singulas volumus non prodesse vivis prodesse defunctis.

De facultatibus vero haec constituimus et sancimus, quae sequuntur.

I. Rata firmaque sit facultas Episcopis aliisque locorum Ordinariis imperiendi indulgentias in articulo mortis eandemque communicandi secundum Litteras a Benedicto XIV decessore Nostro datas Nonis Aprilis An. MDCCXLVII:

II. Item ratae firmaeque sint facultates Tribunalis Officii Inquisitionis adversus haereticam pravitatem, eiusque Officialium: Missionariorum quoque et Ministrorum qui vel ab eodem Tribunali, vel a Congregatione S. R. E. Cardinalium negotiis propagandae Fidei praeposita, vel alias ab apostolica Sede ad id deputati fuerint: nominatim facultas absolvendi ab haeresi eos, qui, eiurato errore, ad fidem redierint:

III. Ratae firmaeque sint facultates, quas Officium Poenitentiariae Nostrae apostolicae Missionarii, in locis Missionum earumque occasione exercendas, concesserit:

IV. Item facultates Episcoporum aliorumque sacrorum Antistitum circa dispensationes et absolutiones suorum subditorum in casibus occultis etiam Sedi apostolicae reservatis, quemadmodum ipsis a sacra Tridentina Synodo, seu alias, etiam in publicis casibus, a iure communi ecclesiastico et ab apostolica Sede pro certis personis et casibus permissae dignoscuntur. Idem statuimus de facultatibus Antistitum Ordinum religiosorum, quaecumque ipsis in Regulares sibi subiectos ab apostolica Sede tributae sint.

His exceptis, de quibus supra memoravimus, ceteras omnes et singulas Indulgentias tam plenarias, etiam ad instar Iubilaei concessas, quam non plenarias, suspendimus ac nullas iubemus esse. Similique ratione facultates et indulta absolvi etiam a casibus Nobis et apostolicae Sedi reservatis, relaxandi censuras, commutandi vota, dispensandi etiam super irregularitatibus et impedimentis cuilibet quoquo modo concessa, suspendimus ac nulli suffragari volumus ac decernimus. Quocirca praesentium auctoritate Litterarum praecipimus ac mandamus, ut praeter Indulgentias Iubilaei, easque, quas supra nominatim excepimus, nullae praeterea aliae uspiam, sub poena excommunicationis eo ipso incurrendae aliisque poenis arbitrio Ordinariorum infligendis, publicentur, indicantur vel in usum demandentur.

Quaecumque autem his Litteris decreta continentur, omnia ea stabilia, rata, valida esse volumus et iubemus, contrariis non obstantibus quibuscumque.

Earum vero exemplis aut transumptis, etiam impressis, Notarii publici manu et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eandem volumus haberi fidem, quae haberetur praesentibus si essent exhibitae vel ostensae.

Nulli ergo hominum liceat hanc paginam Nostrae suspensionis, decreti declarationis, voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contra ire: si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicae millesimo octingentesimo nonagesimo nono Pridie Cal. Octobris, Pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

Подаючи до вѣдомости Веч. Духовенства оба вышеші посланія Святѣйшого Отца, поручає ся въ найблишну недѣлю оголосити вѣрному народови слѣдующе:

„Листомъ пастирскимъ Преосвиц. нашего Архієрєя зъ дня 6. грудня 1899 (ари вѣстникъ епарх. зъ 1899 ч. XII.) оголошена була въ недѣлю передъ Рождествомъ Христовымъ булла Святѣйшого Отца Папы Льва XIII. заповѣдаюча на сей рѣкъ 1900 загальній Ювильей съ совершеннымъ отпускомъ для тыхъ, що въ протигу сего року почавши отъ 24. н. ст. грудня 1899 до навечерія 24. н. ст. грудня 1900 уладуть ся до Риму и тамъ вышовнять условія приписаві до сего загального отпуску.

Теперь же оголошена збѣстала постанєва (конституція) Святѣйшого Отца Льва XIII. Папы Римского зъ дня 1. Листопада 1899, въ котрой тойже Святѣйшой Отець позволивъ щобы въ роцѣ томъ ювильейномъ безъ паломничєня до Вѣчного мѣста, до Риму, и безъ посѣщєня тамже 4 церквей патріархальныхъ, могли достушити отпуску ювильейного слѣдующій особы:

I. Монахинѣ зложивші торжественній обѣты, ихъ повички и воспытанинцѣ.

II. Особы всебѣльно жиючі подѣ правиломъ третого чина монашого такожь съ своими новичками и воспитанинцами.

III. Невѣсты якнибудь, хочбы до нїякого монашого чина не належали, если жиють або воспытуютъ ся въ интернатахъ.

IV. Невѣльники (жкихъ у насъ дякувати Богу нема) и вязиѣ.

V. Педужи (хорі) обоєго пола (мужчины и женщины) всякого стану, котрі чи то лежать въ постели, чи такъ суть ослаблені шо безъ великого тѣлесного труда подорожь до Риму подняти не могли бы.

До недужихъ тыхъ причислє Святѣйшой Отець и старцѣвъ (обоєго пола) шо уже вышне 70 лѣтъ мають.

Всѣмъ тымъ особамъ, яко условія до получения сего отпуску, назначає Отець святый слѣдующе: 1) щирю, сердечну скруху и каянню сповѣди, 2) достойне принятіє св. Таинны Євхаристіи, при томъ примѣчає ся шо ювильейною сповѣдію и ювильейнымъ св. Причастіємъ не могутъ особы вышне наведені удоволити обовязкови сповѣди Пасхальной и св. Причастію Пасхальному, дальше, шо загальна (генеральная) сповѣдь не єсть приписана, если сама собою каючому ся не єсть потрібна, 3) третє условіє до отпуску єсть молитва въ намѣреню св. Церкви и св. Отца, имено: а) о поводженє, розширенє и піднесенє чєсти св. католицкой Церкви, б) о вынищенє блудѣвъ, в) о єдинѣсть католицкихъ цѣсарѣвъ и королѣвъ, г) о добро и сунокѣи цѣлого христіянського народа.

Якъ при всѣхъ отпускахъ, такъ и при томъ не потреба докончє завѣгда выразно на всѣ вышєше наведені чєтири желанія Церкви въ молитвѣ увагу звертати, но треба молитися „въ намѣреню св. Церкви и св. Отца“.

Молитвы тї мають бути по крайнѣй мѣрѣ слѣдующій: пять Отче нашъ, пять Богородице Дѣво и пять „Слава Отцу и Сыну и св. Духу нинѣ...“ и разъ „Вѣрую“, и то належить молитвы тїи окрѣмъ звычайныхъ молитѣвъ черезъ 10 днѣвъ отмавляти и 2 пятницѣ посгити. Дуже хорыхъ однакъ, увѣльняє ся отъ сего вѣсту. Заразомъ удѣляє ся всѣмъ сповѣдникамъ власть, на случай коли се узнають отвѣтнымъ, условія того отпуску на другї замѣнити.

Зъ постановы св. Отца могутъ все выше наведенны особы юбилейного отпущу въ протягу сего року два разы достунити, если два разы довершатъ тыхъ условій.

Сего, що слѣдуетъ не треба зъ амвоны голосити: Окрѣмъ того, чтобы съ всякою свободою до получения отпущу совѣсть свою очистити могли, позваляе Отець св. одинъ разъ въ томъ роцѣ Монахинямъ выбрати собѣ сповѣдника зъ помѣжь Духовенства такъ мирскаго якъ и монашого, съ условіемъ, чтобы той сповѣдникъ до слуханя сповѣди монахинь отъ своего Епископа мавъ апробату. Протое Епископъ дае на сей разъ въ сѣмъ роцѣ тое позволене всемъ въ Перемыской Епархіи Священникамъ що больше якъ 10 лѣтъ служатъ въ Священствѣ.

Кождому такъ монахинѣ икъ и други выше наведенны особы въ томъ юбилейномъ роцѣ сповѣдающему Сповѣдникови удѣлена есть власть, при сей юбилейной сповѣди, отъ всехъ задержанныхъ грѣховъ и цензуръ, такожъ и тыхъ, котры *speciali forma* св. апостольскому Престолови задержаны суть, розрѣшати.

Выняты суть лишь *haeresis formalis et externa*, яко и тѣ два, всегда св. апостольскому Престолови задержаны грѣхи: *peccatum complicitis*, *attentata absolutio complicitis* и *falsa accusatio sollicitationis*. Но розрѣшене се можна лише разъ и лише *in foro conscientiae* удѣлити.

Сповѣдники получаютъ такожъ власть замѣнювати въ той юбилейной сповѣди все, хочбы и подъ присягою здѣланы обѣты на други добры дѣла; но замѣна тая не мае бути на щось о много меньше, а то лише въ одной сповѣди. Несвободно зымѣнити обѣты: „вѣчной чистоты, обѣтъ вступити въ монашій чинъ, обѣты въ користь третьихъ зложенны и отъ тыхъ принятты, и обѣты зложенны яко *vota rospalia* до ухоронени си грѣховъ.

Такожъ отъ грѣховъ задержанныхъ Епископови сея діцезіи, могутъ Сповѣдники при юбилейной сповѣди наведенныхъ особъ розрѣшати.

Ще разъ пригадуе ся, що лише въ посланію св. Отца наведенны особы, и только тѣ тамъ выказаны особы, могутъ въ сѣмъ роцѣ юбилейномъ по за Римомъ отпущу юбилейного достунити. Все прочы вѣрны, котрымъ здоровле и вѣкъ позваляли бы (наколи бы мали средства матеріальны) удати ся до Риму, могутъ ино въ Римѣ отпущу того достунити.

Слѣдующе мае зъ амвоны голосити ся:

„Въ вторѣмъ посланію выданымъ дни 30. версеня 1899 зноситъ Святейшій Отець на время треваня юбилея т. е. на цѣлый рокъ 1900 (до навечеря дни 24. и. ст. грудня 1900) все прочы давѣйше наданы отпущы съ застереженемъ що лише тѣ отпущы, яки надае нинѣшне посланіе въ сѣмъ роцѣ суть важны.

По словамъ сего посланія на сей рокъ остаются важны и не суть знесенны слѣдующы отпущы:

1) совершенный отпущъ наданны яко благословеніе Апостольске на годину смерти;

2) отпущъ надѣленный Папою Венедиктомъ XIII. тымъ що въ часѣ дзвоненя отмавляютъ приписану политву;

3) отпущъ 10 лѣтній и толькожь четоридесятницъ за участь въ 40 годинѣмъ (въ лат. обрядѣ) богослуженію;

4) отпущы наданы для тыхъ, що супроводжаютъ найсв. Тайны несены небезпечно хорого, (примѣчае ся що если супроводжае ся св. Тайны съ свѣчкомъ получаютъ 7 лѣтъ и 7 четоридесятницъ отпуща, сли безъ свѣтла 5 лѣтъ и 5 чѣ

теридесятиць а въ случаю важной перешкоды той кто мѣсто себе другого пошло
получае 3 роки и 3 четыродесѣтницѣ отнуста).

5) отнустъ наданый для тыхъ що посѣщають дни 2. и. ст. Августа цер-
ковъ S. Maria Angelorum за мурами мѣста Асижу (Assisi).

6) ти отнусты, що ихъ удѣляютъ Папски легаты, Апостольски иунци
и Епископа.

7) вкѣнци полянають ся важными отнусты привилейованныхъ престоловъ
за душѣ въ чистилици страждучѣ — и взагалѣ отнусты наданѣ лише въ той цѣли,
щобы ихъ за душѣ усоннихъ жертвовати, ти прото отнусты могутъ вѣрнѣ ино
въ користь усоннихъ позыскати.

Отъ Еп. Ординарія.

Перемишль, дня 20. Сѣчня 1900.

Ч. 2.

Ч. 57/орд

Константинъ Чеховичъ

О милейшій па-
ломницѣ до Риму.

Божю Милостию и святого Апостольского Престола Благословеніемъ

Епископъ Перемыскій, Самборскій и Сяноцкій.

Всечестному Духовенству и всѣмъ вѣрнымъ Епархіи

миръ и благословенія с Господѣ!

Въ посланію Нашѣмъ зъ дня 7. Грудня 1899, Ч. 657/орд. обвѣстили мы
въ цѣлой Нашой богоспасасмой епархіи радѣству вѣсть, що св. Отецъ Папа Левъ
XIII. оголосивъ рокъ 1900 яко рокъ свѣтлый, лѣто милостиве, и що въ томъ роцѣ
загального отнусту достуניתи можна буде лише въ Римѣ.

Заразомъ сказали Мы вtedy, що тое, що въ взглядѣ подорожи до Риму
постановлене буде, подасть ся до загальной вѣдомости.

И ото Высокопреосвященный Митрополитъ нашъ Киръ Юліанъ выдавъ
подъ днемъ 12. Сѣчня 1900 посланіе до Духовенства и вѣрныхъ Свои Архіепископъ,
вотре и Намъ ласкаво удѣлити зволивъ, въ котрѣмъ посланію зявываетъ такъ Всѣ
Духовенство якъ и вѣрныхъ до всѣлной, богомѣльной подорожи до Риму, щобы
зложити тамъ всѣлной нашъ поклѣнъ св. Отцу и достуניתи загального отнусту.

А посланіе тое звучить:

Юліанъ Сасъ Куиловскій

Божю Милостию и св. Апост. Престола благословеніемъ Митрополитъ Галицкій, Архіепископъ
Львѣвскій, Епископъ Каменецкій, Предстоятель Трона Его Святости Папы Льва XIII., Графъ
Римскій, Членъ Палаты Вельможъ Австрійской Думы державной и Сойма королевствъ Галичины
и Володимиріи съ Вел. Княжествомъ Краковскимъ и пр. и пр.

Возлюбленному Духовенству и Вѣрнымъ Христовымъ Миръ и благосло-
веніе въ Господѣ!

Велику радѣсть оповѣстивъ цѣлому католицкому свѣтови св. Апост. Престоль въ своей Булѣ зъ дя 11. Мая 1899 р., котру Мы Вамъ, Возлюблені подали до вѣдомости минушого мѣсяця. Ого св. Отець Левъ II. XIII. оголосивъ всему католицкому свѣту загальній и наибольшій Ювелей въ мѣстѣ Римѣ, маючій тревати ѓтъ 24. Грудня м. р. до 24. Грудня с. р. — Сей Ювелей має бути торжественнымъ и спасительнымъ для душъ людскихъ закннченемъ 19. столѣтя.

Сей Ювелей называець Святимъ лѣтомъ, а то ддятого, що якъ говорить самъ св. Отець въ своей вышене наведеной Булѣ въ томъ роцѣ має св. Церковь ѓтиравляти частѣйшій найсвятѣйшій Богослуженя, а особливо ддятого, що подае обыльнѣйше помѓчній средства до поправы и ѓтновленя обычаѣвъ къ усвиченю душъ людскихъ.

Коли оглянемъ ся въ около себе, коли придивимо ся теперѣшному житю людей, коли такожъ вглянемъ въ наше власне жите, то пересвѣдчимо ся, що за такъ велике неоцѣнене добродѣйство, яке намъ всѣмъ роцъ Ювелейный подае, мы довжнй зъ глубины душъ дикувати невичерпаного милосердія Богу I. Христу и Ёго Намѣстникови Св. Отцу Папѣ Римскому, що намъ давъ такую добру и пожадану 'случайность поднести ся зъ грѣховъ нашихъ, покинути ихъ разъ на всегда, цѣлкомъ зъ нихъ очистити ся, и станути на дорозѣ честнотъ ведучой до вѣчной щастливости. Въ томъ то роцѣ маемъ мы, пѓсли волѣ св. Отця, такожъ осудити явно всѣ безбожнй бесѣды и дѣла, що стали ся за нашихъ часѓвъ и вынагородити публично за зневаги нанесенй передовсѣмъ публично Найсвятѣйшому Божеству Исуса Христа. Наибольше же пожаданнымъ, найсовершеннѣйшимъ, найвыразнѣйшимъ и найправдившимъ родомъ такого удовлетворенія есть — якъ каже св. Отець — жаль за сповненй грѣхи, есть тое, чтобы всѣ вѣрнй Христові уиросивши у Бога миръ и прощене грѣховъ, тымъ щирѣйше присвоювали собѣ сповнюване обовязковыхъ честнотъ, або занедбанй честноты на ново выповняли.

Нашъ рускій народъ що до своего загалу есть побожнй, до Церкви приязаный и радо слушае ей голосу. Однакъ не дасть ся заперечити, що ревндеть многихъ Християнъ въ служеню Богу щоразъ больше остыгае, що навѣтъ вѣра у многихъ Християнъ що разъ больше ослабле ся. Жиемъ бо въ часахъ, коли то противнй св. Церквѣ стремленя и до нашего народа дѓстали ся. Выступили межи нами люди безъ вѣры, котрй въ имя свободы и поступи голосить переворотнй засады, противъ св. Церквѣ и ей науцѣ ворожо выступаютъ и словомъ и письмомъ вѣру въ Бога и замиловане до честнотъ християнскихъ зъ сердца вѣрнаго народа выдерти старають ся. Тымъ способомъ дѣлають они людей нещастливими на вѣки по смерти. Щожъ бо потѣшитъ чоловіка въ горю и нуждѣ, въ терѣвнйяхъ и смуткахъ, котрыми есть переповнене жите людске на земли? Ничъ иншого, тѓлько вѣра Христова, котра насъ учитъ, що наше жите не кѓнчится съ смертію, но що власне по смерти начнесъ жите друге, жите вѣчне, часъ нагороды и заплаты за все тое, що мы тутъ на той долини плачу вытерѣбли для нашої душѣ, для Бога, для нашихъ честнотъ. Въ всѣхъ веселыхъ и смутныхъ хвилихъ нашего житя кличе насъ св. вѣра „Вышнихъ ищите, идѣже есть Христосъ одесную Бога сѣдя! Горняя мудрствуйте, а не земная“! (Кол. 3, 1—2.) А хотяй бы намъ приходило и якъ тяжко бороти ся съ ворогами нашего спасенія, якими суть: наше грѣшне тѣло, злыи духъ и злыи люде, то св. вѣра скрѣпляе нашй силы и св. Тайнами и выразнымъ ободренемъ, указуючи намъ на небесну заплату: „Буди вѣренъ даже до смерти и дамъ тебѣ вѣнецъ живота“ (Апок. е. 10.) До всѣхъ вѣрныхъ чи то за-

смученыхъ подъ тягаромъ дневной праці, чи такожь съ трудностію борючихъ ся съ ворогами своего спасенія кличе св. вѣра устами Спасителя: „Прійдѣте къ мнѣ вси труждающіи ся и обремененныи, и азъ упокою вы“ (Мат. 11. 28.); а що безъ вѣры не можна бути спасенымъ того учить насъ выразно самъ Іисусъ Христосъ, кажучи: „Не посла Богъ Сына Своего въ міръ, да судить мірови, но да спасеть ся имъ міръ. Вѣруйи въ онъ, не будетъ осужденъ, а не вѣруйи уже осужденъ есть, яко не вѣрова въ имя едиnorodного Сына Божія.“ (Іоан. 3. 17—18.).

Най буде Богу честь и слава за тоє, що давъ намъ дождатись сего Ювильного року, въ которомъ мы все при помочи средствъ благодати, якъ намъ св. Церковь въ томъ роцѣ такъ обыльно подає, можемъ вскрѣпити нашу вѣру, можемъ вскрѣпити нашѣ силы до борбы съ ей ворогами и остоятись въ той такъ спасительной вѣрѣ нашої и въ чеснотахъ христиньскихъ! Св. Отець оголошуючи сего-рочный Ювиль, отвирає богату скарбницю повѣренныхъ собѣ и до завѣдованя ними переданыхъ благодатей и удѣлие совершенный ѡтпустъ всемъ тымъ, що будуть щиро за свои грѣхи жалувати, що пріймутъ св. Тайны покаянія и Евхаристіи и посѣтятъ римскіи храмы св. Петра и Павла, св. Іоанна Литераньского и Пресв. Дѣвы Маріи (Majoris). Для доступленя сего ѡдпусту доужнѣи все тѣи, що въ Римѣ постоянно мешкають, посѣтити помянутѣ храмы, ѡтвѣдати хоть черезъ десять такихъ дѣвъ, молячи ся тамъ набожно о возвышене св. Церкви, о вынищене ересей, о миръ мѣжь католицкими князими та о благостойніе всего народа христиньского. А такъ ѡтпусту можна буде въ томъ роцѣ доступити только въ Римѣ. Се есть цѣлкомъ слушно и ѡтновѣдно. Богъ бо самъ надавъ сему мѣсту цѣху особливного достоинства и поваги. Онь бо въ своемъ Провидѣнію такъ зарядивъ, що св. Ап. Петръ власте въ Римѣ заложивъ свѣй Апост. Престоль, ѡнъ першій Пана, першій и властивый Намѣстникъ Спасителя и Голова всехъ католикѡвъ цѣлого кат. свѣта. Тамъ въ Римѣ спочивають тысячѣ неустрашимыхъ борцѡвъ Христовыхъ, св. Мученикѡвъ за Христову вѣру каждого вѣку, цола и стану. Тамъ въ томъ вѣчномъ мѣстѣ такъ много дорогихъ сердцю христяньскому памятокъ! Щобы вѣрныхъ Христовыхъ тымъ болѣше захотити до посѣщеня помянутыхъ Храмовъ въ Римѣ и до доступленя совершенного ѡдпусту тамъ въ томъ осередку правдивои науки Христовои, ѡткликъ св. Отець съ малыи вынятками все доси удѣлений ѡтпусты, такъ ихъ обмежаючи, що ихъ можъ буде въ томъ роцѣ доступити не дома але только въ Римѣ.

Вы, Возлюбленіи, знаєте що то есть совершенный ѡтпустъ. Ото св. Церковь удѣляючи каючомуся грѣшникови совершенный ѡтпустъ, говорить до него: Ты моя дитино, черезъ щирю сповѣдь доступивъ ѡтпущеня грѣховъ и кары вѣчнои, але кары дочаснѣи, може навѣтъ дуже довгѣи черезъ Тайну покаянія не зѡстали тобѣ еще ѡтпущенѣи; ты мусѣвъ бы тѣи кары поносити або тутъ на земли або по смерти въ чистилищи. Ото диви ся, мой любый, я хочу тобѣ помочи, и коли ты уже выповнивъ все приписанѣи условія, я въ имени Божьомъ и силою данои менѣ власти звѡлняю тебе ѡтъ всехъ каръ, якъ ты для надолуженя Божьѣи справедливости за твои грѣхи мусѣвъ бы ѡтбути, а тое що я розрѣшу ту „на земли“, вѣрный въ своихъ приреченяхъ, Господь розрѣшитъ такожь „на небесѣхъ“ (Мат. 16. 19.); ты доступивши такого совершенного ѡтпусту доступиши заразомъ и ѡтъ Бога ѡтпущеня всехъ каръ дочасныхъ, такъ що еслибъ ты въ томъ блаженномъ станѣ умеръ, душа Твоя найшла бы безъ проволоки вступъ до Царства небесного. А кромѣ того можешъ постаратись о другій такій ѡтпустъ для душъ твоихъ найдорожшихъ небо-

щико́въ и при его помочи увольнити ихъ цѣлкомъ ътъ мукъ чистилищныхъ, отвораючи имъ сейчасъ ворота до вѣчной щастливости въ небѣ!

Мои Возлюбленіи! Если такъ великого, такъ неоцѣненого добродѣйства можети стати си участниками с. р. въ Римѣ, то кто зъ васъ бувъ бы на то́лько ровнюдушнымъ, щобы не по́днитися труда посѣщени си столицѣ Христїаньскои. Мы масмъ сильну надѣю, що зъ нашего Возл. Духовенства и Вѣрныхъ Христовыхъ найдудъ ся многі, дуже многі, котрі посѣщати с. р. до Риму на зазывъ св. Отца и своего власного сердца. бажающего тѣсно зближитисъ съ Богомъ и запоручени собѣ вѣчного щастя, не менше же и дочасного добра при помочи совершенного отнуста, якого въ томъ роцѣ лишъ въ Римѣ достуити можна. То́жь для уникнени сего дѣла и для удѣлени всказѡвокъ потребиныхъ завизавъ си зъ нашего препоручени комитетъ въ Львовѣ съ Вир. о. Митр. А. Бѣлецкимъ на челѣ, до котрого отже въ справѣ подорожи до Риму въ цѣли узыскани отнусту ѡтноситисъ належитъ. Наколи згодоситя достаточне число путникѡвъ, тогда Мы постараемся о уряджене тои подорожи, щобысьмо могли всѣ разомъ зложити въ Римѣ св. Отцу нашъ поклонъ, щобысьмо моличисъ тамъ и выконуючи всѣ въ повышене помянутѡй Булѣ Св. Отца подані условїя, могли узыскати совершенный отнустъ для себе и для умершихъ нашихъ дорогихъ осѡбъ, и заразомъ упросити Божого богатого благословенїя для себе, для нашихъ родинь, для нашей Архїи, для цѣлого свѣта.

Правда, що найдесь дуже много и такихъ, котрі задля дуже важныхъ рѡжныхъ перешкодъ не будутъ могли взяти участи въ то́й богомольной подорожи до Риму. Однако и на тыхъ силне Боже благословенїе, наколи мы и за нихъ въ томъ святѡмъ мѣстѣ молитисъ будемъ, наколи они по́сля зарядженя св. Отца щиро за свои грѣхи жаловати будутъ, наколи очиститъ ся зъ грѣхѡвъ достойною сповѣдею и св. Причастїемъ.

Возлюбленіи! Кличемъ до Васъ словами св. Ап. Павла: „Споосѣшествующе и молимъ не во тце благодать Божию прїяти вамъ; глаголетъ бо (Богъ): во время прїятно послушахъ тебе и въ день спасенїя помогохъ ти, се нынѣ время благопрїятно, се нынѣ день спасенїя“ (2 кор. 6. 1—2.) То́жь не зборонюймо благословенїю Ювидей пристуну до насъ, отверѣмъ ему дверы нашей доброи волѣ до покаянїя и поправы нашего жити и по́днесѣмъ руки до щирои молитвы, щобы благодатна роса сегорочного Ювидей силла на насъ, на нашї сердца, на нашї хаты, на нашу ѡтчину. Тое столѣтїе зазнало мало щастя, принесло мало благословенїя, найшло мало солодкого мира, — нове дваццїте столѣтїе може бути щасливымъ то́лько при помочи благословенїя сего ювидейного року.

„Благодать Госнода нашего Иисуса Христа, и любви Бога Отца и общенїе свггго Духа со вѣми вами“ (2 кор. 13. 18.).

Львовѣ, дни 12. Сѣчня 1900.

† Юліанъ.

Подаючи повышене посланїе вѣмъ Вамъ, возлюбленіи въ Христѣ, такъ Веч. Духовенству яко и вѣрнымъ до вѣдомости, пропну и вызваю Васъ, щобысьте якъ найчисленнѣйше, всѣ, котрі зможутъ, въ то́й подорожи побожной участь взяли и сталися участниками тыхъ благодатей, о якихъ посланїе Высокопреосвященного нашего Митрополита говорить.

Благодать Госнода Нашого Исуса Христа съ всѣми вами. — Аминь.

Дано въ Перемышлѣ при Нашомъ престолюмъ храмѣ Рождества св. Іоанна Крестителя дня 19. и. ст. Сѣчня 1900.

† Константинъ, Еп.

Всч. Духовенству поручаемъ :

1. Листъ той пастырскій цѣлый съ посланіемъ Виресв. Митрополита въ ближайшу недѣлю вѣрнымъ вмѣсто проповѣди по св. Евангелію исречитати и пояснити.

2. Заохочувати вѣрныхъ всѣхъ становъ, щобы котрымъ се можливо, въ той подорожи участь взяли.

3. Всѣ, намѣряючіи взяти участь въ той подорожи, такъ зъ Всч. Духовенства яко вѣрныхъ, мають ся зголосити до дотычного комітету въ Львовѣ, о котромъ въ посланію Виресв. Митрополита говорить си, Намъ же о томъ повѣдомити.

4. Всч. ОО. Настоятелѣ деканатѣвъ зберуть въ часъ зъ цѣлого деканата жертвы на даръ милости для св. Отца, и тѣи разомъ съ спискомъ предложать Нашой Консисторіи до кѣнцы Марта 1900.

Отъ Еп. Ординаріата.

Перемышль, дня 19. Сѣчня 1900.

† Константинъ, Еп.

Ч. 3.

Ч. 7270.

Святѣйшій Отець Наша Левъ XIII. въ булли зъ 11. Мая 1899 оголошующой рѣчь юбилейной 1900 пише: „А звычайъ переданый намъ Отцами Нашими zove ego Святое лѣто, а то не только тому що звыкли въ нѣмъ отбувати си частѣйшій найсвятѣйшій Богослужения, але наибѣльше для того, що подас обильнѣйше помѣчый стедства до поправы и отновленя обычаѣвъ къ освиченю душъ.“

О устроюваню мисій духовныхъ въ роцѣ 1900.

Однимъ зъ тыхъ обильнѣйшихъ средствъ, служачихъ до освиченя душъ суть мисіи духовній, котры мають велике влѣяне на умы и сердца людски и наклонюють волю до униканя злого а дѣлани доброго.

Знаючи зъ справозданъ минувшихъ лѣтъ зъ отбувшихъ мисій, якій чудотворный впливъ мали они на розбуджене правдивого духа Христоваго мѣжь вѣрными Нашой діецезии, постановилисьмо симъ завѣзвати Прч. Наше Духовенство до устроєня въ сѣмъ роцѣ якъ найчисленѣйшихъ мисій духовныхъ въ всѣхъ сторонахъ Нашой діецезии, щобы въ сей способъ водновѣсти намѣреню вышне наведеныхъ словъ Святѣйшого Отца, а зъ другой стороны, щобы Наше Прч. Духовенство дало способность повѣреной ему паствѣ подати кормъ душевный до освиченя душъ.

Понеже въ декотрыхъ справозданяхъ зъ минувшихъ лѣтъ що до устроюваня мисій многи Прч. Уряды деканальній доносили Намъ, що въ ихъ сторонахъ народъ побожный, вѣруючій, они не видять потреби доконечной устроюваня въ тыхъ сторонахъ мисій духовныхъ зъ чого выходило, що не мовѣбы то „вѣруючого

учити вѣры, значилобы учить ученого⁴ то мусимо справити ихъ мѣне. Такъ могли бы показати при поверховномъ судженю, однакъ коли глубше застановимо ся, то покаже ся, що и ученому треба учить ся, иначе. бо познае затемнене буде заноминанемъ и ученый лишитъ ся по заду що до науки, котра постушае на передъ. Такъ само або еще въ большой мѣрѣ треба вѣрующему безпрестанно обучати ся въ вѣрѣ, иначе належалобы ся обавляти, щобы и засвѣтившій ся въ серци свѣтъ вѣры, безъ благоразумного наставленя и поддержуваня, не погасъ подобно до свѣтильничковъ въ притчѣ о двѣхъ юродивыхъ „Правда Божія являеть ся отъ вѣры въ вѣру“ пише Св. Павелъ (Рим. 1, 17) що значить, що въ науцѣ Христовой открывае ся дорога до праведности и святости посредствомъ вѣры идущою зѣ ступеня на степенъ, одъ совершенства къ совершенству, всегда поступающею впередъ, для того, що она стремится къ совершенству наибольшому.

Протое завзываючи Прч. Духовенство до устроена якъ наибольшее число мисій духовныхъ въ томъ роцѣ юбилейномъ, щобы водвернути одъ повѣреной имъ пастви тое, о чомъ споминае св. Ап. Павелъ: „прійдетъ бо время, егда и здравого ученія не послушаютъ“ и маючи надѣю, що и въ роцѣ 1900 Выс. Соймъ призначить на тую цѣль значительную помощь, поручае тымъ Всч. ОО., котрибы мисію при помочи ОО. Василинь хотѣли устроити, безотлучно въ той справѣ однести ся до провѣдника ОО. Мисіонаровъ въ Львовѣ Прч. О. Плятонія Филиса въ цѣли порозумѣня ся що до часу и назначенія ОО. мисіонаровъ, а посредствомъ своихъ урядовъ деканальныхъ внести до тутейшого Ординаріату прошенія о помощи и о удѣлене рожныхъ при мисіяхъ потребныхъ властей.

Пречестній Уряды деканальні завзываемъ, щобы до кѣнця Цвѣтня с. р. донесли сюда въ котрыхъ мѣстцевостяхъ ихъ деканату, при чей помочи и въ какомъ порядку оббудуть ся мисіи духовні.

Отъ Еп. Ординарія.

Перемышль, дня 23. Сѣчня 1900.

Ч 7534.

Въ справѣ нового
выдана св. Письма
обоихъ Завѣтовъ съ
поясненіями.

Ч. 4.

Уже отъ давнишого часу зѣстало Перемышльское выдане св. Письма вычерпане; межи нашимъ Всч. Духовенствомъ находить ся ту и тамъ примѣрники того выдана въ комплетѣ, большая же ихъ часть zdeкомплетована, а премногий молодшій священники не посѣдають уже нѣякого примѣрника. Не дивно отже, що зѣ всѣхъ сторонъ доходятъ до Митрополичого Ординарія жалобы Всч. К лира на бракъ примѣрничковъ св. Письма а заразомъ прошенія о нове его выдане. Тѣи жалобы и прошенія приносятъ честь нашому Всч. Клирови, бо свѣдчатъ явно, що сей нашъ Клиръ понимаетъ въ повнѣ важность книгъ св. Письма въ старословенскомъ языкѣ такъ зѣ огляду на повнене своихъ обовязковъ яко учителей вѣрного народа, якъ и зѣ огляду на свое власне религіино моральне усовершене.

И дѣйстно, чимъ есть книга законѣвъ въ рукахъ правника, тымъ есть св. Письмо обоихъ Завѣтовъ для душпаствыря яко учителя Божого закона. Зѣ той книги св. Духа вынимае онъ наибольшій доказы до своихъ наукъ церковныхъ,

наставлень при сповѣди, катихизаціи и поучень приватныхъ. А таке св. Письмо въ старословенскомъ языкѣ есть душпастыреви тымъ больше потребне, повеже пбсла церковного припису мають цитаты зъ св. Письма наводити ся въ томже старословенскомъ языкѣ при пояснюваню ихъ въ языкѣ народномъ. До такихъ цитатѣвъ щось додавати або гдеякѣ слова на свой ладъ змѣнювати, — що больше, цѣлы цитаты пбсла своей гадки въ старословенскомъ языкѣ отдавати не вольно. До того же способу поступованя може днесь душпастырь при недостатку св. Письма въ старословенскомъ языкѣ прійти, тымъ больше, що и въ часѣ студій богословскихъ не мѣгъ ѓиъ придбати собѣ потребного засобу цитатѣвъ въ томже языкѣ, учачи ся богословія по латинѣ.

Кромѣ того читане св. Письма есть для самого душпастыря дуже пожиточне, а навѣтъ необходимо. Сила св. Письма николи не уменьшае ся; она есть всегда рѣвно велика и переконуюча. Тамъ бо есть описана цѣла исторія Божои. теокраціи и Божого Провидѣнія, приспособляющого и довершающого дѣло ѓткупленя рода людского; тамъ коротко но сильно есть представлене святе жите нашего Спасителя, котрого маемъ наслѣдовати, Ёго Божя наука, пбсла которой мы жити доужий; тамъ есть представлена живымъ образомъ неутомима пастырская дѣятельность І. Христа, котрой и въ томъ взглядѣ есть нашимъ взѣрцемъ. Священикъ, котрый бы съ вѣрою и увагою читавъ св. Письмо, не мѣгъ бы нѣкъ и николи бути злымъ душпастыремъ. Чимъ довше бо читавъ бы св. Письмо, тымъ больше мусѣвъ бы полюбити и желати наслѣдовати І. Христа „сильного дѣломъ и словомъ предъ Богомъ и всѣми людьми,“ (Лук. 24, 19). Не дивно отже, що св. Ап. Павелъ такъ усиленно напоминае св. Тимотея, своего ученика, щобы пильно читавъ св. Письмо, кажучи: „Дондеже прѣнду, внемли чтенію.“ (1. Тим. 4, 13.), а на другѣмъ мѣстѣ писучи; „Всяко писаніе богодухновенно и полезно есть ко ученію, ко обличенію, ко исправленію, ко наказанію, еже въ правдѣ, да совершенъ будетъ Божій человекъ, на всякое дѣло благое уготованъ.“ (2. Тим. 3, 16—17).

Не дивно дальше, що и св. Отцѣ примѣромъ и словомъ заохочували священниковъ до читаня св. Письма. Такъ пише св. Геронимъ до одного кандидата стану духовного: „Читай частѣйше св. Письмо, а навѣтъ не выпускай того святого читави зъ твоихъ рукъ; учи ся ѓттамъ, чого научати маешъ. Ты не доужень бути простымъ, безмыслнымъ говорунѣмъ, але опытнымъ, бѣглымъ мусишь бути въ наукахъ небесныхъ и добре поученымъ въ божественныхъ таинствахъ. Читане св. Письма най буде приправою твоего священничого проповѣданя.“ А въ своемъ письмѣ до Евстохія напоминае сго тойже св. Отець и учитель Церкви, щобы навѣтъ кладучи ся спати, читавъ св. Письмо, а коли сномъ знеможенный приклонить свою голову, то нехай она упаде на св. книгу. Св. Амвросій говорить: „Дличого не маешъ хвиль вольныхъ ѓтъ знятій въ церквѣ використати? Дличого не маешъ Христа часто посѣщати, до Него говорити, Ёго слухати? До Него говоримъ, коли молимъ ся, Ёго слушаемъ, коли божественныя выреченя читаемъ.“ (Lib. I. de Offic. c. 20.)

Не дивно въ кбнци, що св. Апост. Престоль не перестававъ николи припоруچати священникамъ читане св. Письма, а теперѣшний св. Отець Левъ XIII. выдавъ для всего католицкого Кліра енцикликъ «Providentissimus Deus» зъ дня 18. Листопада 1893, зъ котрой науку св. Письма Клірови горячо припоручае,

указуючи на превеликій тойже науки користи, а заразомъ подаючи способи, за помічю котрыхъ таа наука могла бы бути ввнчана найбільшими успіхами.

Неоспоримымъ доказомъ пересвѣдченя Веч. Клира о важности, а навѣтъ о необходимости читаня св. Письма черезъ священникѡвъ для ихъ усибшого душстаровництва а такожъ для ихъ власного религійно-морального усовершеня, якъ се вышене було сказано, неменше же о наглядѡй потребѣ нового выданя св. Письма обохъ Завѣтѡвъ, есть меморіалъ врученый б. п. Кардиналу Митрополитѣ Сильвестру дня 19. Марта р, 1895 черезъ депутацию Веч. Духовенства Деканата Олеського въ своимъ имени и въ имени цѣлого Веч. Клира Львѡвской Архієсархіє. Сьмо певнѣ, що съ выраженными тамъ желаньями годить ся вповнѣ вѣ священники цѣлои нашої церковной провинціи. Межи иншими читаемъ въ томъ меморіалѣ такъ:

„Мы, недостойнѣи слуги Божѣ и Вашѣи, Найдостойнѣйшій нашъ Архієрею, сотрудики въ Виноградѣ Христовѡмъ, видимо, якъ много недостае намъ, щобы достойно сповнити нашъ высокій урядъ и станути на высотѣ нашего званя. Мы читаючи енцикликю св. Отця „Providentissimus Deus“ видимо, съ якою любовію св. Отець ѡтноситъ ся до всего христїаньского міра, поручаючи намъ читати книгу книгъ — книгу Премудрости Божои, книгу Письма св. И прочитавши донеслѣ слова вселеньского Архієрея увѡйшли мы въ себе и пѡзнати, якъ мы бѣднѣи, якъ мы ничтожнѣи. И соромъ признатись намъ до того, якъ мало мы Біблію читали, якъ мало мы ея учили ся, якъ мало мы ю пѡзнали и зрозумѣли. Но не наша выключно въ томъ вина! Се мы выйшли изъ семинаріи доховной „иншіи.“ Изъ богословскихъ студій Письма св. осталось намъ въ памяти заледво по кѡлька уступѡвъ и то въ вѣ чужѡй мовѣ. Науки Письма святаго намъ не выкладано; содержане Бібліи старого Завѣта и вышене немогихъ поодинокихъ зачалъ изъ св. Евангелія — се единственнѣи результатъ чотирохъ лѣтъ богословскихъ о Письмѣ св. наукъ. Насъ навѣтъ ибѣкто и не зѡбовязавъ, щобы мы за часъ перебуваня въ семинаріи хоть разъ Письмо св. перечитали. Письмо св. — книгу законѡвъ Божихъ, найвышене жерело людского уставодаства — намъ полишено нашѡй власнѡй прилѣжности. Мы зѣбѣттамъ выйшли готовыми кандидатами стану духовного — не маючи навѣтъ розумѣня Бібліи и не знаючи основно Евангелеского опису житя Основателя нашої вѣры, не знаючи силы догматичной и стичной посланій св. Апостолѡвъ. Мы выйшли до жатвы, якъ косарь съ косою но безъ камня, котрымъ що разъ треба бѣтре косы заправити. Мы мали обовязокъ приватною прилѣжностію доповнити браки: но выйшовши зъ семинаріи выйшли мы изъ лѣтъ, въ котрыхъ чловѣкъ найспособнѣйшій придбати собѣ вѣдомости, — а въ дальнѡмъ житіи стрѣтила насъ борба о хлѣбъ насущнѣи, котра не всегда дозволила заповнити оставшѣи люки, чи то для скудности средетъ матеріалныхъ на придбане собѣ ѡтдповѣднѣихъ подручникѡвъ, чи то для браку часу задля множества занятій въ душпастырствѣ.

Въ виду того днесь мы ѡткрываемъ усмнѣи стороны нашего священничого образованя, надѣючись, що Ваше Преосвященство зволить тому лиху зарадити, — нехай будуче поколѣне не ѡтчувае того убожества въ найважнѣйшѡй галузи богословскихъ вѣдомостей.

Ваше Преосвященство зволить вселаскавѣйше порозумѣти голосъ болю нашего, ягій насъ давить, и благословлять своєю власною властію за помічю силъ до розпорядимости Вашои Екцелсенціи остающихъ: ввести въ жите докладну егзегетичную науку Письма св. въ духовнѡй семинаріи, роздѣляючи ю такъ

щобы кождый клирик мѡгъ роздѣль за роздѣломъ, стихъ за стихомъ уже въ семинаріи перейти цѣлу Біблію, такъ що до терминового значеня поодинокихъ слѡвъ, якъ и що до мысли въ кождѡмъ стиху выраженои“.

Кромѣ егзеgeticного поясненя св. Письма жадавъ сѣи меморіалъ еще вѣрного его перекладу на рускій народный языкъ.

Б. и. Кардиналь-Митрополитъ Сильвестеръ згодивъ ся на жадане сего меморіалу и прирѣкъ постарати ся о можливо найскорше ихъ здѣйственнє. Небавомъ скликавъ онъ въ той справѣ анкету, на котрой засѣданю подѣ его предѣдательствомъ предметъ реченымъ меморіаломъ порушеный бувъ основно и всесторонно обговореный. Веѣ члены анкеты узнали конечно потребу передовсемъ егзеgeticного поясненя св. Письма обохъ Завѣтовъ, а то зъ причинъ на вступѣ выраженыхъ. Зарѡвно узнали они такожъ потребу вѣрного перекладу св. Письма на народный языкъ рускій, однако заявили при томъ, що, понеже такій перекладъ потребує довшого часу працѣ, а кромѣ того мусить бути черезъ св. Апост. Престоль апробованный, до чого такожъ много потреба бы часу, — належить передовсемъ приступити до егзеgeticного, короткого но для практичного ужитку выстарчаючого поясненя св. Письма обохъ Завѣтовъ, такъ якъ таке поясненє св. Письма есть о много потребнѣйше ѡтъ найвѣрнѣйшого тогоже св. Письма перекладу. Щожъ бо поможе такій перекладъ, если мысли поодинокихъ хотьбы найвѣрнѣйше пероведеныхъ стихѡвъ розумѣти не можна? А власне въ св. Письмѣ обохъ Завѣтовъ есть велике множество такихъ мѣстцъ, на котрыхъ поясненє потреба було цѣлон глубокой ерудыци и быстроты ума такихъ богословѡвъ, якъ: Cornelius a Lapide, Calmet, Brentano, Knabenbauer и многихъ другихъ. При наилучшѡмъ отже перекладѣ св. Письма въ рѡднѡй бесѣдѣ безъ поясненъ св. Церквою апробованыхъ обѣити ся не можна, тымъ бѡльше, що природный розумъ на точне зроумѣнє книгъ Богомъ вдохновеныхъ не выстарчає, що въ томъ дѣлѣ не вѡльно никому розумѣти св. Письмо и поодинокѣ его уступы довѣльно и пояснити товже цѣсля своего уподобаня, що отже читанє св. Письма безъ поясненъ не лишъ не выдало бы пожаданыхъ успѣховъ, но могло бы навѣтъ стати ся шкѡдливымъ. Если бы же кто утверждавъ, що можна бы користати зъ перекладу св. Письма въ рѡднѡй мѡвѣ, уживаючи поясненъ егзеgeticныхъ Allioli и або иного якого автора въ латиньскѡмъ, нѣмецкѡмъ або якѡмъ другѡмъ языкѣ, то такому належало бы ѡтновѣсти, що въ нашѡмъ старословеньскѡмъ текстѣ, котрый есть переводомъ грецкого тексту LXX, находятъ ся многѣ мѣстця рѡжничѣ ся дуже ѡтъ тыхже мѣстцъ въ текстѣ латиньскѡмъ и що лишъ той латиньскій текстъ буває въ меньшихъ коментаряхъ егзеgeticныхъ увзгляднєный, подчасъ коли поясненє тыхъ рѡжничицъ ся мѣстцъ нашего тексту находятъ ся тѡлько въ коментаряхъ обширныхъ, якъ Cornelia a Lapide, Calmet-a и другихъ, на котры однако задля ихъ высокой цѣны годѣ нашимъ священникамъ здобути ся. Додати потреба еще и тов, що рускій комментарий нашего св. Письма есть потребный еще и зъ того взгляду, що подчасъ коли веѣ другѣ народы посѣдають свои егзеgeticный комментарий, то наша церковна литература безъ такого власного комментаря довше позѡстати не може.

Се були причины, задля котрыхъ б. и. Кардиналь-Митрополитъ Сильвестеръ припоручивъ выбраному черезъ выше помянуту анкету комитетови приступити до выготовленя руского егзеgeticного комментаря нашего св. Письма обохъ Завѣтовъ, и то такъ, щобы въ новѡмъ виданю св. Письма егзеgeticный ноты находили ся подѣ самымъ текстомъ, котрый поясняютъ, а заразомъ, щобы въ тыхъ во-

тахъ були на языкъ народній переведені всѣ меньше зрозумѣлі слова реченого тексту, щоби бѣтамъ тѣ ноты на разѣ хоть въ части заступили переводъ св. Письма на рускій языкъ народній, доки съ часомъ и до такого перевода не дойде ся.

Праця около выготовленя реченого руского егзегетичного коментаря по-ступила уже при помочи Божбѣ такъ далеко, що Выдавництво „Библиотеки богословской“ начало уже печатати нове выдане св. Письма вразѣ съ поминутымъ коментаремъ, а такъ зближае ся часъ, коли уже здѣйствити ся желани Всч. Духовенства, а Митрополициі Ординаріятъ буде чувъ ся щастливимъ, коли такъ важній пѣдручникъ буде Всч. Духовенству уже разѣ доставлений.

Отновѣдно заявленю реченого Выдавництва буде помянуте выдане св. Письма виходити въ мѣсячныхъ выпускахъ, обнимающихъ 4 аркуши друку. Пренумерата же на тѣи выпуски выносить рѣчно 3 зл. 60 кр., пѣврѣчно 1 зл. 80 кр., чвертьрѣчно 90 кр. Надсылати належить тую пренумерату до Выдавництва Библиотеки богословской, Львѣвъ, Пляць св. Юра 5.

Зѣ уваги на превелику важность, ба необходимость св. Письма и долу-ченого до него коментаря, якъ се выше було выказано, есть стислою довшностію кожного душпаствра и въ загалѣ кожного руского священника, запренумеровати се дѣло у помянутого Выдавництва, а то тѣмъ сильнѣе, що пѣсля освѣдченя тогоже буде се дѣло по выпечатаню о 25% дорожше.

Подяючи тую для всего Всч. Духовенства радостну вѣсть точно пѣсля Львѣвскихъ Архіепар. Вѣдомостей зѣ 23. Студня 1899 Ч. XXI. Еписк. Ординаріятъ мае надѣю, що всѣми Всч. Священниками нашой Епархіи съ вдѣчностію принята зѣстане, и що кождий Священникъ а взглядно кожда Парохія заразѣ зѣ горы вышле предилату на цѣлый рѣкъ.

Всч. Отцѣвъ Деканѣвъ зѣобовязуе ся до точного наблюденя, щоби наведе-не выдане св. Письма въ кождой Парохіи находило ся и въ инвентарь парохіальный выписане було, о чѣмъ въ справозданяхъ зѣ посѣщеня деканального окре-мо доносити мають.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 2. Сѣчня 1900.

Ч. 7534.

Припоручають ся
выданя Библиотеки
богословской для
библиотекъ парохіальныхъ.

Ч. 5.

Зѣ уваги на превелику важность, ба необходиму потребу дальшого а безнастанного образованя Всч. Клира, якого вымагають ътъ него и его душпастврскіи обовязки яко учителя закона Божого и его почетне епановиско яко начального представителя интеллигенциі, вѣтае Митрон. Ординаріятъ съ радостію труды, посвяченій для улегшеня реченого образованя нашого Всч. Клира. Въ тѣмъ взглядѣ великій заслуги положило и покладе Выдавництво Библиотеки богословской, котре пѣдвило ся дуже красной задачи, щоби пѣсле Богословіе въ всѣхъ его отрасляхъ подати нашому Всч. Духовенству въ окремыхъ пѣдручникахъ въ народномъ языкѣ. Потреба такихъ пѣдручничковъ окаже ся тѣмъ большою, скоро зважимъ, що нашій священники учать ся богословіи въ латинскѣмъ языкѣ, черезъ що имъ трудно приходити продовжати приватно богословскія студія а особливо приспособляти ся до конкурсовыхъ парохіальныхъ и вышнихъ испытѣвъ.

Выдавництво Библиотеки богословской трудить ся въ реченѣмъ напрямѣ уже бѣтѣ двохъ лѣтъ и выдало доси уже Богословіе догматичне и Богословіе моральне, котрѣ то обѣ книги суть такъ составленѣ, що вполни отповѣдають своей задачи.

Въ р. 1900 буде помянута Библиотека богословска выходити уже два разы на мѣсяць въ 4-аркушовыхъ выпускахъ, а то: каждого першого буде выходити „Право Церковне“ а каждого 15-го „Св. Письмо съ поясненіями“. Тѣ дѣла можна предлачовати окремо. Рѣчна предлаята на одно дѣло выноситъ 3 зр. 60 кр., піврѣчно 1 зр. 80 кр., чвертьрѣчна 90 кр. Крімъ того можна въ издавництвѣ сей Библиотеки богословской (Львѣвъ, пл. св. Юра, 5.) отримати Богословіе догматичне, брошуроване за 3 зр. 60 кр., оправне за 4 зр., и Богословіе моральне брошуроване за 3 зр. 90 кр., оправне за 4 зр. 30 кр., съ пересылкою почтовою о 30 кр. больше.

Для тымъ усиѣнѣннѣшого вспоможенія усиліи реченого Издавництва а тымъ самымъ для тымъ усиѣнѣннѣшого улегненія дальшого образованія нашего Вч. Клира, припоручае Еписк. Ординаріятъ Вч. Урядамъ нар., щобы они корыстали зъ працѣ сего Издавництва и закуповали его книжки для себе а особливо и для библиотекъ парохіальныхъ. Задля того припоручае ся Вч. Урядамъ декан., щобы при своихъ визитахъ вглядали на тоє, чи въ поодинокихъ парохіяхъ находятъ ся оправнѣнныя книги помянутого Издавництва и чи тѣ книги суть записанѣ въ инвентарѣ парохіальномъ. Всякѣ въ томъ взглядѣ снѣстерезенія, не отповѣдаючі нынѣшному розпорядженію, заудѣлять Вч. Уряды декан. сюда въ своихъ протоколахъ зъ осмотрѣвъ деканальныхъ.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 2. Сѣчня 1900.

Ч. 6.

Якимъ Романишинъ, уродженнѣй 1845 р. въ Романѣвцѣ ад Стунки, повѣта Тернопольского, стративши въ р. 1890 мѣсець лѣсничого у п. н. Гурскихъ въ Волчищовичахъ коло Судовой Вишнѣ, пронавѣ безъ вѣсти. Позѣстгла по нѣмъ жена Катарина, мешкаюча у Львовѣ ул. Паньска ч. 16. I. поверхъ, 6 дверѣ, старає ся повзяти певну вѣдомѣсть о его вѣроятной смерти, або о мѣсеци его перебуванія, и зертаетъ ся въ той цѣли до Веч. Духовенства епархіального съ прошенемъ о подане ей вѣдомости въ томъ взглядѣ. За отшукане акту смерти, вгляано за подане вѣсти о мѣсеци перебуванія своего мужа обѣщое просителька 15-ить коронъ нагороды. Въ котрѣмъ думнастырствѣ слѣды о вышєе сказанѣмъ знаишли бы ся, належить якъ найскорше сюда донести.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 1-го Сѣчня 1900.

Ч. 7300.

О высѣдженію
мѣсеци перебуванія
або смерти Якина
Романишина.

Ч. 7.

Ч. 955|сопр.

О наводженю важ-
ныхъ кан. причинъ
въ прошеняхъ со-
пруж. о розрѣшеніи.

Зъ поводу що декотрѣ Всч. уряды парохіяльні въ прошеняхъ о розрѣшенія отъ перепонъ супружескихъ не наводятъ що найменше двѣ каноничні причини и въ стилизаціи тыхже по большій части загальныхъ вѣдѣній до тычныхъ придержують ся не входячи ближе въ подробице сформульоване заходячихъ рѣдично-господарскихъ отношеній самыхъ просителѣвъ, прото пригадуе ся поновно Всч. Клирови епархіальному, съ покликкомъ на тут. Инструкцію зъ дня 12. Ливня 1899 Ч. 614/сопр., щобы въ заходячихъ случаяхъ наводивъ що найменше двѣ каноничні причини, промавлиючі за удѣленемъ розрѣшеній супружескихъ, и то не только въ близшихъ, но такожъ и въ дальшихъ степеняхъ III. и IV. сродства або свочества. Такожъ пригадуе ся, що пребрачній оповѣды новоженцѣвъ свѣдѣно ажъ тогда голосити, коли стороны получаютъ розрѣшене отъ перепоны супружеской.

Рѣвночасно звертае ся поновно увагу на неумѣстность практики вношенія прошеній о розрѣшене въ дорозѣ телеграфичной, съ покликкомъ на тут. до тычный заказъ зъ дня 22. Марта 1892 Ч. 102/орд. где выразно каже ся, що такі телеграфичні прошенія съ выняткомъ наглыхъ и испредвидженыхъ сиравъ не будутъ увзглядивати ся. Въ кождомъ такомъ надзвычайномъ случаю переведе ся на мѣстци розслѣджене сиравы, хотябы розрѣшене въ дорозѣ телеграфичной булобы удѣлене.

Въ кѣнци належить поучити парохіанъ, щобы не удавали ся сюда лично въ сиравахъ супружескихъ, бо тѣи заразъ залаговжуетъ ся а стороны наражують ся на непотребні выдатки.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 10-го Сѣчня 1900.

Ч. 8.

Ч. 7329.

Оголошене испыту
для дяковъ церк.

Епископска Консисторія вызначае день 8 и. ст. мая 1900 р. яко речинець до испыту дяковского, въ котромъ то дни намѣрюючі поддати ся тому передъ комисією испитовательною мають явити ся въ Перемышль и зголосити ся до Еп. Консисторіи.

Подане о приушчене до испыту дяковского мають пѣвцѣ або кандидаты стану дяковского вносити до Еп. Консисторіи до 1 лат. Мая 1900 черезъ уряды парохіяльні, где суть поставлені або замѣнкалі и выказати ся слѣдующими свѣдѣнцями: 1) крещенія 2) поровственности 3) укѣнченія що найменше 3-класовой школы нар. або вѣдомостями рѣвноаючими ся вымаганямъ илину 3-класовой школы 4) выказомъ где и якъ довго побирали науку дяковства и где дотенерь були на практицѣ. Предметы зъ котрыхъ будутъ пѣвцѣ испытовані суть: 1) катехизмъ и библія (только на 3 и 4 кл. школъ нар) 2) пѣніе церковне (ирмологіонъ, гласи и ихъ апликаціи) 3) уставъ церковный 4) граматика церковно-славянскаго языка (читане св. книгъ, и розумѣне словъ — словарь о. Чернецкого).

О чѣмъ Всч. Урядамъ парохіальнымъ пѣвцѣвъ и кандидатѣвъ стану дя-
кѣвскаго повѣдомити поручае ся.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 19. Грудня 1899.

Ч. 9.

Ц. к. Рада шкѣльна окружна въ Залѣщикахъ оголошуе и. дня 9 сѣчня
1900 р. Ч. 1200 конкурсъ на посаду катихита при 6-класовой школѣ мужеской
въ Залѣщикахъ. До той посады привизана есть платня III класы наборѣвъ учи-
тельскихъ. Кандидаты убѣгаючіи ся о тую посаду мають внести свои прошеня въ
6 тыжневѣмъ речинци, числячи ътъ дня оголошеня конкурсу въ Дневнику уря-
довѣмъ.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 25-го Сѣчня 1900.

Ч. 235.

Конкурсъ на кати-
хита при школѣ
мужескихъ въ За-
лѣщикахъ.

Ч. 10.

Подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства слѣдующе:

„Христось раждаеть ся!

Здае ся що мало хто знае про мѣсточко Мриголодь. Лежить оно на окра-
инахъ Руси въ повѣтѣ Синѣцкѣмъ. Мѣсточко то якъ и всѣ майже нашѣ галицки
малѣ мѣсточка затратило своѣ св. обрядъ и вынародовило ся. Колись була ту
окрема руска парохія а послѣдній парохъ бл. п. о. Василій Бачинскій померъ
1801 р. Тенерь числитъ оно ледви 120 душъ г. к. обряда, переважно убогихъ гон-
чарѣвъ привлеченыхъ до парохіи Глумча. Въ мѣсточку тѣмъ есть лат. костель
и парохія а зъ вѣдси повятно якъ легко оставша ся горстка Русинѣвъ вынародо-
влае ся. Церковъ св. едина тутъ крѣпость нашего св. обряда и народности пред-
ставляе сумный видъ. Старенька, похилена, въ кѣтрѣй вѣтеръ крѣзь шнары (по
причинѣ пожару) въ мурахъ заводитъ плачь по стратѣ тѣлько вѣрныхъ сыновѣвъ св.
обрйда клонитъ ся до ушадку. Пожаръ въ р. 1855 понищивъ муры а и тѣ зъ бѣ-
гомъ часу вразъ съ тымчасовымъ деревянымъ накрытемъ розпадають ся. Такий
станъ заставъ я обнимаючи м. р. парохію Глумча. Не то о новѣй церковци але
якій такий реставраціи церковцѣвъ въ дорожѣ конкуренци годѣ подумати. Съ кимъ

Ч. 151.

Жертвы на рестав-
рацію церкви въ
Мриголодь.

туть зачипатя? Чи можна Всч. Бр. Родимці питаясь полишити ихъ власної судьбѣ абы съ бѣгомъ часу т. е. ще кількохъ лѣтъ съ соромомъ на лиці признати щосьмо добровольно абдикували зъ крѣпости не пробуючи навѣть своихъ силъ? — Нѣ братя! Русь наша ще надто сильна, надѣя наша глубока а доказы любви св. обряда и народности маємо нагоду щоденно визнавати. Де ходити о то абы зазначити чи „бути“ або „не бути“ тамъ рука руска не скунить въ жертвенности. — Возлюблені Всеч. Бр. и Родимці! Весела пѣсни несе ся нинѣ по всему міру. „Богъ предвѣчний паровивъ ся!“ сѣває кождий зъ насъ повною грудю. На хвилию забуваемо о злиднихъ житейскихъ. Але намъ єдино намъ рускому народови не вольно забувати и въ такъ урочистій хвили про тыхъ, котрі потребують помочи. Русь св. не забуває и въ тій хвили, чи то въ крузѣ родини, чи при забавѣ, не забуває кажу на бурсы, дѣвочі воспиталица, театръ и т. и. Щедро шливуть дары на ті институціи и отъ духовныхъ и мѣринъ. „Давцаго рука не оскудѣеть“ каже писмо св. — И дѣйстно лишь то мене осмѣляе нинѣ въ такъ урочистій хвили рѣвножь просити Васъ Дорогі Всч. Брати и родимці о помочи на реставрацію церкви въ Мригородѣ. — Не забуваймо Всч. Бр. и Родимці, що складаючи жертвы, церковь стоить повинна на першомъ мѣсци, бо таи то угольний камѣнь, а всѣ прочі институціи то доповнене той сильной крѣпости, на котрій нашъ народъ стоить и стоить буде. Просячи въ смиренію передовеѣмъ Г. Бога яко подателя всякого блага и милосердія, просимъ и Васъ Всч. Бр. и Родимці (поминаючи дорогу коллекты), допоможѣть намъ хотьбы и найменшою лептою на нашу церковь въ Мригородѣ чи то зборкою чи при колядѣ а имена Ваші яко Жертвователѣвъ запишемо съ вдячностію въ особяій книжцѣ на память отъ рода въ родъ.

Ласкаві датки приймає гр. к. Урядъ парохіальний въ Глумчи и Мригородѣ. Глумча дня 5 сѣчня 1900, въ Навечеріє Рождества И. Хр. Въ имени комитету: Алексей Виковичъ, парохъ. Іос. Малаховскій. Георгій Старухъ“.

Отъ Ев. Консисторіи.

Перемышль, дня 15 ого Сѣчня 1900.

Ч. 7546.

Ч. 11.

Станъ каемъ фонда
вдов. на мѣсяць
Жовтень 1899.

Всеч. Комисія управляюча дѣлами вдов. сирот. фонда доносить подъ днемъ 27. Грудня 1899 Ч. 368 слѣдуюче:

Станъ казы вдов. сир. Института

за часъ отъ 1. ноября 1899 до 30 декабря 1899.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

П р и х о д ъ	Готѣнка		цѣпныя паперы	Р о з х о д ъ	Готѣнка		цѣпныя паперы
	ал.	кр.			ал.	кр.	
1. Переносъ	19648	81	188915	1. Переносъ	19494	96	16110
2. Феленчакъ Ник.	40	—		2. Выдано зъ казы листы заст. Бан- ку краевого на заплатчене экви- валенту	—	—	500
3. Кисѣльовскій Фі- лемонъ	50	—		3. Эквивалентъ по конецъ 1899 р.	557	18	—
4. За листы застав. Банку краевого . . .	486	70		всего	20052	14	16600
5. Лиховскій Воло- димиръ	162	06					
6. Захаріевичъ Антоній	150	—					
всего :	20537	57	188915				
розходъ	20052	14	16600				
Остас	485	43	172315				

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

П р и х о д ъ	Готѣнка		Р о з х о д ъ	Готѣнка	
	ал.	кр.		ал.	кр.
1. Переносъ	4503	82	1. Переносъ	3330	22
2. Станчакъ Іоанъ	7	30	всего	3330	22
3. Кузыкъ Корнилий	30	—			
4. Тымчишинъ Григорій	—	75			
5. Кисѣльовскій Філемонъ	119	60			
6. Дуркотъ Максиміанъ	10	30			
всего	4671	77			
розходъ	3330	22			
Остас	1341	55			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

П р и х о д ъ	Готѣвка		Р о з х о д ъ	Готѣвка	
	ал.	кр.		ал.	кр.
1. Переносъ	17279	53			
2. Станчакъ Іоанъ	10	—			
3. % за купоны	80	78			
4. Коцюба Алексѣй	10	—			
5. Коростеньскій Володимиръ	10	—			
6. Матвѣясъ Иванъ	20	—			
7. Кульмагичкій Юліанъ	20	—			
8. Крыницкій Антоній	10	—			
9. Хоминьскій Теофіль	20	—			
10. Грицикъ Григорій	20	—			
11. Туряньскій Михаиль	30	—			
12. Тымчишинъ Григорій	20	—			
13. Дутковскій Казиміръ	10	—			
14. Кузикъ Петро	10	—			
15. Деканатъ Сокальскій именно зложили по 10 зр. Всч. О. О. Ор. Чеховичъ, Ем. Криниц- кій, Сим. Лонцкій, І. Ка- линскій, М. Миколасвичъ, В. Фартухъ, І. Левицкій, І. Головка, Як. Корчинскій и І. Матвѣясъ; 14 зр. зложивъ о. М. Фолисъ и 5 зр. Ант. Фолисъ	119	—			
16. Деканатъ Куликѣвскій имен- но зложили по 10 зр. Всч. О. О. Дим. Телесницкій и Іоанъ Федевъ	20	—			
17. Дутковскій Казиміръ	10	—			
18. Яюсъ Іосифъ	14	—			
19. Деканатъ Мушиньскій имен- но зложили по 10 ал. Всч. О. О. Теоф. Качмарчикъ, Гавр. Гнатишакъ и Конст. Константиновичъ	30	—			
20. Фекула Іоанъ	10	—			
21. Пашъ Володимиръ	20	—			
22. % отъ листѣвъ заставнич. Банку ипотечного	568	50			
23. Деканатъ Комарняньскій именно зложили по 10 зр. Всч. О. О. Л. Манастерскій, М. Ильницкій, Андр. Савиц- кій и Сим. Борысъ; 31 зр. зложивъ о. Корн. Гнатишакъ и 32 зр. о. Кел. Кульницкій	103	—			

П р и х о д ъ	Готівка		Р о з х о д ъ	Готівка	
	зл.	кр.		зл.	кр.
24. Кисільовській Філемонъ	20	—	1.) Перенесъ	14392	28
25. Барновській Захарія	20	—	2.) Передатки получили:		
26. Созанській Владиславъ	10	—	1. Грицай Єлена	20	—
27. Деканатъ Бѣцкій, именно зложили по 10 зр. Веч. О. О. І. Сорокевичъ, В. Калуж- ницькій, І. Русинякъ, І. Ти- таръ, З. Барновській, Д. По- лошиновичъ, Д. Добрянській, Ю. Константиновичъ, В. Ля- ховській, Д. Хилякъ, І. Мен- щинській, В. Курило, Кл. Конистянській, І. Дуркотъ, Ал. Дуркотъ, Т. Дуркотъ и Е. Юрчакевичъ; 14 зр. зложивъ Ант. Ляховській	184	—	2. Подлуска Климентина	40	—
			3. Ваць Мальвина	10	—
			4. Котысъ Павлина	100	—
			5. Лукашевичъ Теофія	45	—
			6. Вендзиловичъ Павлина	20	—
			7. Чайковска Антонина	15	—
			8. Насальска Клявдія	30	—
			9. Петрасевичъ Анна	30	—
			10. Цѣцѣмирска Антонина	30	—
			11. Лисковацка Сильвія	6	—
			12. Куцѣль Яковина	60	—
			13. Новосядловска Антон.	15	—
			14. Пправецка Антонина	15	—
			15. Гапоновичъ Юстина	12	—
16. Добрянська Юлія	10	—			
17. Грушкевичъ Зиновія	20	—			
18. Кордасевичъ Теофія	20	—			
19. Терлецка Каролина	30	—			
			всего	14930	28
28. Очабрукъ Алексей	10	—			
29. % отъ лист. заст. Банку шот.	16	—			
30. Деканатъ Белскій именно зложили по 10 зр. Веч. О. О. В. Чернецкій, В. Коваль- скій, М. Миколайчукъ, К. Сѣлецкій, И. Крайчикъ и Гр. Грицикъ	60	—			
31. Деканатъ Петелицкій имен- но зложили по 10 зл. Веч. О. О. В. Плешкевичъ, А. Паславскій, С. Степякъ, Т. Савойка, І. Решетило-и І. Козакъ; 11 зр. 10 кр. зло- живъ о. Лонгинъ Густа- новскій	71	10			
32. Деканатъ Канчупкій именно зложили по 10 зр. Веч. О. О. М. Зитикъ, А. Бенцѣвъ, А. Ивасѣвка, Н. Колтувиюкъ, Е. Кушвѣръ, Т. Шумило	60	—			
33. Деканатъ Олещицкій именно зложили по 10 зр. Веч. О. О. А. Мокрицкій, Цѣцькевичъ, А. Макаръ, С. Кульматицкій и І. Кобрынь	50	—			
34. Деканатъ Самбѣрскій именно зложили по 10 зр. Веч. О. О. Л. Козаневичъ, Л. Щавинь- скій, С. Баранецкій, І. Ли- тынскій, Д. Гордынскій.					

Приходъ	Готівка		Розходъ	Готівка	
	зл.	кр.		зл.	кр.
Ю. Билинскій, Н. Боберскій, І. Мельникъ, С. Берескій и І. Лесакъ 15 ор.	105	—			
35. Павловскій Константинъ	10	—			
всего	1966	91			
розходъ	14920	28			
Остатокъ	4140	63			

Повторене.

Дня 30. грудня 1899 має бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный готівка	485 зл. 43 кр., цѣннїхъ паперы	172315 зл. — кр.
II. " резервовый "	1341 зл. 55 кр., " "	— зл. — кр.
III. " розпорядимый "	4140 зл. 63 кр. " "	— зл. — кр.

Всего готівкою 5967 зл. 61 кр., ц. паперами 172315 зл. — кр.

Отповѣдно до того справозданїя найдено въ касѣ:

I) Въ цѣннїхъ паперахъ:		172315 зл. — кр.
II) 1. на книж. щадничихъ „Черемиски“	ч. 17124	378 зл. 80 кр.
2. " " " "	ч. 39426	2100 " — "
3. " " " Общ. „Вѣра“	ч. 136	1488 " 97 "
4. " " " " "	ч. 554	1200 " — "
5. " " " „Семборска“	ч. 196	6 " 79 "
5. готовыми грѣшми		793 " 05 "
разомъ		5967 зл. 61 кр.

III) Крімъ того находить ся въ касѣ книж. щадн. „Вѣра“ ч. 150. на 23 зл. 31 кр. за требники бл. п. Архіпресв. Григ. Шашкевича.

М. Подолинскій
предсѣдатель.

Е. Менцинскій
секретарь.

М. Конокъ
кисляръ.

Отъ Еп. Консисторіи.

Черемисль, дня 30. Грудня 1899.

ХРОНИКА.

Именованія:

- Ч. 7390. О. Черкавскій Іосифъ, парохъ въ Соколи. им. орд. сервитутевымъ комиссаремъ на деканатъ Мостискій.
„ 4218/99. О. Мигуловичъ Маркиль, деканъ Затварницкій и парохъ въ Черной, тит. Совѣтникомъ Еп. Консисторіи.
„ 7388/99. „ Левъ Григорій, деканъ Судововишенскій, им. ордин. отпоручникомъ до н. к. Рады школьной окружн. въ Мостискахъ.
„ 300. „ Парловичъ Іоаннъ, пар. въ Злоцкомъ, им. П. М.-Дек. Мушинскимъ.

Отличія крылошанскій получили:

- Ч. 6969/99. О. Кривницкій Емилианъ, парохъ въ Бобятинѣ.
„ 1387/99. „ Мерена Теодоръ, парохъ и М. Деканъ въ Рѣпнику.
„ 4218/99. „ Левицкій Володимиръ, парохъ въ Царинскомъ.

Презенты получили:

- Ч. 6894/99. О. Маковей Ілія на Добру шляхоцку, деканата Бирчаньского.
„ 7364/99. „ Виницкій Корнидій, на Дорогошівъ вел. дек. Куликѣвского.
„ 21/1900. „ Левицкій Володимиръ, парохъ въ Царинскомъ на Теряву гѣрну деканата Ольховецкого.

- Ч. 7286/98. О. Дубъ Іосифъ, парохъ въ Лопушницѣ, получивъ увѣльнене отъ испята конкурсового.

Въ пропозицію приняті:

- Ч. 22. На парохію Горинка, деканата Балигородского, Плювакъ Михаилъ.
Ч. 26. На парохію Чаплъ, деканата Старосольского: 1. Киричинскій Ілія, 2. Кузикъ Петръ, 3. Гоцкій Володимиръ.
Ч. 31. На парохію Скородие, дек. Затварницкого: 1. Гермакъ Казимиръ, 2. Ясеницкій Петръ, 3. Крупскій Петръ.
Ч. 33. На парохію Грозюва, деканата Добромильского: 1. Дръ Франць Щепковичъ, 2. Залитачъ Романъ.
Ч. 34. На парохію Скло, дек. Яворѣвского: 1. Федевъ Іоаннъ, 2. Яремкевичъ Юліанъ, 3. Кузикъ Петръ, 4. Миколаевичъ Антоній, 5. Чижовичъ Сімеонъ.
Ч. 20. На парохію Подбужъ дек. Мокрянського: 1. Хлоецкій Едвардъ, 2. Венгриновичъ Антовій, 5. Кмицикевичъ Романъ, 4. Чеснокъ Захарія, 5. Яцевъ Александеръ, 6. Туриявскій Михаилъ, 7. Стукачъ Павелъ, 8. Княжинскій Петръ, 9. Хомицкій Теофія, 10. Костекъ Іоаннъ, 11. Словскій Антоній, 12. Кордасевичъ Романъ, 13. Кмицикевичъ Савинъ, 14. Дуркотъ Теодозій, 15. Лиевкевичъ Іоаннъ, 16. Гоцкій Волод., 17. Миколаевичъ Ант., 18. Ясеницкій Петръ, 19. Кошуба Алек., 20. Ільницькій Михаилъ, 21. Хвлякъ Іпполитъ.
Ч. 19. На парохію Либохора дек. Высочаньского: 1. Яворскій Алек., 2.

Волошинській Вас., 3. Кмицикевичъ Сявнъ, 4. Габлинській Петръ, 5. Трешневскій Мих., 6. Кузьмакъ Михаилъ, 7. Дуркотъ Теодозій, 8. Крыницкій Антоній, 9. Ясеницкій Петръ, 10. Мацюракъ Василій, 11. Гойдынь Волод., 12. Подляшецкій Петръ.

Ч. 35. На парохію Красне дек. Высочаньского: 1. Морозъ Григорій, 2. Яворскій Алекс., 3. Ленчикъ Іосифъ, 4. Кордасевичъ Романъ, 5. Габлинській Петръ, 6. Кмицилевичъ Сав., 7. Трешневскій Мих., 8. Кузьмакъ Михаилъ, 9. Дуркотъ Теодозій, 10. Федевъ Константинъ, 11. Крыницкій Антоній, 12. Ясевицкій Петро, 13. Подляшецкій Петро, 14. Шльницкій Михаилъ, 15. Чижовичъ Сімеонъ.

Ч. 28. На парохію Гошаны дек. Коморняньского: 1. Ляниньскій Іосифъ, 2. Цюкъ Василій, 3. Насальскій Володимиръ, 4. Мацакъ Іосифъ, 5. Сенега Іоаннъ, 6. Яцевъ Антоній, 7. Кузевъ Іоаннъ, 8. Яцевъ Алек., 9. Сорокевичъ Іоаннъ, 10. Костекъ Іоаннъ, 11. Кмицикевичъ Сав., 12. Трешневскій Михаилъ, 13. Винницкій Іосифъ, 14. Жилкевскій Антоній, 15. Гермакъ Казимиръ, 16. Фартухъ Василій, 17. Яремкевичъ Юліянъ, 18. Гоцкій Брониславъ, 19. Лучечко Петръ, 20. Дръ Щенковичъ Францъ, 21. Миколаевичъ Антоній, 22. Полянскій Василій.

До каноничной институціи завѣзвані:

- Ч. 6958. О. Сѣлецкій Алек. на Войткову дек. Добромильского.
" 218. " Винницкій Корнилій на Дорогошѣвъ дек. Кулибѣвского.
" 253. " Маковей Ілія на Добру шлюхоцку дек. Бирчаньского.
" 86. " Лепскій Давидъ на Старый Самбѣръ дек. Старосамбѣрского.

Завѣдательства получили:

- Ч. 7533/99. О. Арданъ Володимиръ въ Тисовой дек. Нижанкѣвского.
" 7551/99. " Ільницкій Володимиръ въ Горохѣвцяхъ дек. Нижанкѣвского.
" 7480/99. " Тымчининъ Григорій въ Тучанахъ дек. Судововишеньского.
" 283/99. " Кульчицкій Евгеній въ Панортнѣ дек. Добромильского.
" 7577/99. " Хиякъ Анатоній въ Трускавци дек. Дрогобыцкого.

Новопоставленіи пресвитеры получили слѣдующіи сотруди.:

- Ч. 41. О. Каминскій Іоаннъ, пров. при пароху въ Радружи дек. Любач.
" 191. " Дикѣвъ Теодоръ, управ. въ Нижанковичахъ дек. Нижанкѣвского.
" 156. " Обухевичъ Волод. въ Стебнику дек. Дрогобыцкого.
" 157. " Гринъ Іоаннъ въ Липѣ дек. Бирчаньского.
" 310. " Накловичъ Михилъ въ Тешлицяхъ дек. Ярославского.
" 311. " Лопатякъ Николай, пров. въ Хоробровѣ дек. Варяжского.
" 414. " Тымчининъ Мих. въ Вагѣвцѣ дек. Коросняньского.
" 242. " Касюракъ Станиславъ въ Любачѣ дек. Потелицкого.

Отъ Епископской Консисторіи.

Перемышль, дня 25. Сѣчня 1900.

Константинъ,

Епископъ.

О. Іоаннъ Войтовичъ

прв. канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣкъ 1900.

Выдано 15. Лютого.

Ч. II.

Ч. 12.

Ч. 108, орд.

О св. великомъ
постѣ.

Константинъ Чеховичъ

Божю Милостію и святого Апостольскаго Престола Благословенемъ
Епископъ Перемыскій, Самборскій и Сяноцкій,
Всечестному Духовенству и Возлюбленнымъ Вѣрнымъ Епархіи
Миръ и благословена о Господѣ!

Зближае ся, Возлюблені въ Христѣ, часъ важный, часъ великій и святой, часъ спасительный и повный ласкъ въ нашомъ роцѣ церковномъ — часъ св. великого посту!

Вже кѣлька тыжнѣвъ напередъ Церковь св. таа старанна, печалива Мати наша, приготовляе насъ до того „времени благопріятнаго“ до того „времени покаянїя“; приготовляе насъ гѣнїями своими при богослуженїяхъ, евангелїями, читанїями на св. Літургїи въ Недѣлѣ, щобы насъ, душѣ нашїй добре розположити, щобы приготавати рѣлю на той часъ великого посту, въ котромъ мы все масемъ богатїи привести плоды для Христа Спасителя, богатїи придбати собѣ скарбы для правдивого нашего щастя, богатїи позискати собѣ заслуги для душѣ нашихъ несмертельныхъ найсвятѣйшою, найдорогоцѣннѣйшою кровїю Спасителя нашего откупленныхъ.

„Приспѣ крѣма, духѣнныхъ подвїгѣкъ начлао, на дімонь погѣда, всорѣжноа коздрѣжанїа Англаскоа благѣлїа, къ Богѣ дерзновїа: тѣмъ ко Мойсейъ кѣмъ вїждїтїаю секскѣдїнкѣ, и гласъ негїдїмо въ слѣхї прїати. Господї, тѣмъ спедѣнїа и насѣ, поклонїтїа тѣмъ страсѣмъ и скатѣмъ кескрїсїнїю, яко чловѣкълюбїцѣ“. Спѣвае Церковь св. о томъ часѣ. Такъ, Возлюбленї, то часъ, въ котромъ мы мвемъ духовнїи труды поносити, часъ, въ котромъ злыхъ духѣвъ масемъ побѣждати, узбронти ся воздержанемъ, украсити ся якъ Ангелы и приблизити ся до Бога. Мойсейъ черезъ воздержане ставъ ся го-

днимъ, що Господь Богъ съ нимъ говоривъ, и мы молимо Бога, чтобысьмо гѣдно могли поклонити ся св. страстемъ и св. воскресеню.

Тожь въ томъ часѣ свѣтомъ и великомъ ѣтзываю ся до Васъ Возлюбленій и, которого провидѣніе Боже поставило пастыремъ Вашимъ и Епископомъ, котрый желавбимъ, чтобы нѣ одна зъ тыхъ душъ, до мои паствы належащихъ, не погибла, але щасте правдиве, щасте вѣчне позыскала, и прошу и взываю Васъ, чтобы Вы той часѣ великого посту добре выкористали, чтобы часъ сей ставъ ся для Васъ въ самой рѣчи „часомъ спасенія“.

Въ минувшѣмъ роцѣ, промавлиючи до Васъ о томъ часѣ, представивъ я Вамъ образъ родины христїянської, представивъ Вамъ, якою родины всѣ бути повиннї, чтобы жите свое по христїянскї пережити могли, и тымъ способомъ забезечили собѣ спокѣй на томъ свѣтѣ а щасте вѣчне въ будучѣмъ житю.

Надѣю ся, о Господѣ, що слова мои не прогомѣли безъ пожитку, що они лишили слѣдъ по собѣ, що не въ одной родинѣ ихъ запамятано, розважано, не въ одной родинѣ пѣсля тыхъ слѣвъ жили, поступили въ добромъ и зѣбрали собѣ значнї заслуги для жита за гробомъ.

Всѣ же родины христїянскї, разомъ зѣбранї, творить одну велику, вспѣльну родину, а тою есть: св. Церковь Христова, Церковь католицка.

Тожь о той Церкви св. католицкой хочу и нынѣ до Васъ промовити.

Исусъ Христосъ прїйшовши на той свѣтѣ, голосивъ людемъ правду, Евангелїе свое святое, и позыскавъ намъ ласку Божу. Щобы же всѣ люде, и тїи, котрї въ пѣзнїйшихъ часахъ ажъ до кѣнця свѣта жити будутъ, тую правду, тую науку Христову чути и участниками ласки, яку для людей позыскавъ, стати ся могли, установивъ свою Церковь. Апостоламъ своимъ и ихъ наслѣдникамъ наказавъ, чтобы они его науку всѣмъ людемъ голосили и его ласку всѣмъ людемъ удѣляли.

„Идїте оубо навчїте всѣ ѣзыки, крестїаци ихъ ко ѣмъ Отца и Сына и святаго Дѣха: Оучїци ихъ класти крѣ, елика заповѣдахъ кїмъ“.

Идѣтъ и учѣтъ всѣ народы и крестѣтъ ихъ въ имя Отца и Сына и святаго Духа, и учѣтъ ихъ щобы все тое заховали, що я вамъ наказавъ.

Щобы же Апостолы той приказъ Христа выиовнити були въ силѣ, зѣславъ имъ Духа св., котрый ихъ просвѣтивъ, загрѣвъ до ихъ працѣ: проповѣданя Евангелїя, и укрѣпивъ въ вѣрѣ.

И розѣйшли ся Апостолы по свѣтѣ и зачали голосити правду Христову, Евангелїе св.

Народы слухали той новой науки, переймали ся нею, вѣрили въ Христа, вѣрили въ св. Евангелїе, и щобы душъ свои спасти, прїймали св. Крещенїе, ставали ся Христїянами. Де лише бѣльше число людей пришло св. Крещенїе, повставали громады христїянскї, а ними управляли и рядили Апостолы. Управляли же и рядили Апостолы тыми громадами не зъ власной власти и силы, але зъ власти и силы черезъ Исуса Христа имъ удѣленой и въ имени Исуса Христа.

И заразъ въ першихъ початкахъ Апостолы выконували тую власть, рядили громадами христїянскими. Давали имъ законы и розпорядженя, устанавливали якъ въ Церкви и на молитвѣ заховати ся мають, уиоминали провинившихъ ся, карали непослушныхъ, выключали зъ Церкви затвердѣлыхъ. Однакже Апостоловъ було не много, число же громадъ возрастало що разъ бѣльше такъ, що Апостолы не були въ можности самї управляти и рядити всѣми громадами христїянскими.

Втоды то Апостолы посвячали Епископѣвъ и устанавливали ихъ настоятелями Церквей, даючи имъ заразомъ власть, щобы и они могли побожныхъ, богобоязливыхъ мужѣвъ высвячати на Епископѣвъ.

Такъ кожда громада христiянська мала свого Епископа, котрi проповѣдали слово Боже, удѣлювали св. Тайны, ѳтправляли богослуженя. А и въ поодинокихъ громадахъ вмагало ся число вѣрныхъ, и громады христiянскихъ повставало що разъ бѣльше, не лише въ мѣстахъ але и по селахъ, длятого такъ Апостолы якъ и ихъ наслѣдники Епископы устанавливали для помочи своєї пресвитерѣвъ, старшихъ, побожныхъ христiянъ, котрыхъ высвячали на священникѣвъ. и тi священники зъ поручени и пѣдъ надзоромъ свого Епископа проповѣдали св. Евангелiе, строили св. тайны и ѳтправляли богослуженя.

Всѣ же громады христiянскi стояли межи собою въ тѣсной звязи, визнавали одну и тую саму вѣру, принимали тi самi св. тайны и всѣ разомъ становили одну велику громаду христiянську пѣдъ веспѣльнымъ начальникомъ, пѣдъ веспѣльною головою св. Ап. Петромъ.

И таи одна веспѣльна, велика громада христiянська, котра стояла въ справахъ духовныхъ пѣдъ верховодствомъ св. Петра называла ся: Церковъ католицка, або однимъ словомъ: Церковъ.

Наслѣдниками св. Апостолѣвъ стали Епископы, наслѣдникомъ св. Ап. Петра, котрiй бувъ Епископомъ Римскимъ, ставъ Епископъ Римскiй, Папа Римскiй; тожъ Церковъ св. католицка есть то громада, есть зѣбрание всѣхъ вѣрныхъ христiянъ, котрi одну и тую саму вѣру визнають, одини и тi самi св. Тайны принимаютъ, и котра то громада христiянська позѣтае пѣдъ веспѣльною, верховною, видимою головою: Папою Римскимъ и пѣдъ Епископами, котрi Папѣ Римскому пѣдлагають. Говоримо „видимою“ головою. Бо есть и невидима голова Церкви св., а тою есть самъ Христосъ. Онъ учитъ насъ правды, онъ дае намъ ласку, онъ рядить своєю Церковю, онъ порядае и провадить все въ Церквѣ.

Але Христосъ для насъ людей есть невидимый, видимый есть онъ лише въ небѣ. Мы люде его не видимо, не чуемо зъ его устъ, що намъ вѣровати належитъ, не чуемо зъ его устъ, якъ маемо жити, щобы до неба дѣстати ся, щобы до него прыйти.

А Церковъ потребуе и видимои головы. Якъ кожда родина мае свою голову ѳтця родины, якъ кожде товариство, кожда громада, кождый край, кожда держава мусить мати свою голову, свого начальника, котрiй бы тымъ товариствомъ, тою громадою, тымъ краемъ, тою державою управлявъ, бо инакше не булобы ладу, — такъ и Церковъ св. потребуе видимои головы. Потребный есть ктось, ктобы Церковю управлявъ, котрого можна и видѣти и чути, котрiй намъ може казати: то есть правдива наука Христа, въ тое мае вѣрити, тое мае робити и такъ мае жити, щобысьте могли бути правдивыми христiянами и прыйшли до неба.

Христосъ давъ своєї Церквѣ такую видиму голову, а то установивъ одного зъ своихъ Апостолѣвъ, а именно св. Ап. Петра видимою головою Церкви св. Именно Христосъ сказавъ до св. Ап. Петра: „Ты еси Петр, и на сѣмъ камени созиждѣ церковь мою, и кратѣ ѳдеи не ѳдѣлѣють ей. И дамъ тѣбѣ ключи царства некснѣгн: и еже ѳци скѣжши на землi, бѣдетъ скѣзѣно на некснѣхъ: и еже ѳци разрѣшиши на землi, бѣдетъ разрѣшино на некснѣхъ“. (Мат. 16, 18, 19)

Слова тїи розумѣте. А що они означають? Христось говорить: „Ты єси Петръ“ то значить камѣнь, скала. Тое имя Христось надавъ тому Апостолови вже скорше. А теперь додае: „на томъ камени збудую Церковь мою, а ворота (т. з. силы) некла ей непереможутъ“. Спаситель порѣвляє Церковь зъ домомъ, будова дому розпочинае ся ътъ основани, ътъ фундаменту. ътъ того фундаменту залежить сила и тревалѣсть дому. Отже Петръ єсть фундаментомъ, єсть каменемъ угольнымъ, а Церковь домомъ. Якъ фундаментъ єсть першимъ и конечнымъ въ домѣ, такъ Петръ єсть першимъ и конечнымъ въ Церквѣ, тымъ самымъ и найвысшимъ, котрый все въ купѣ держить, отже головою.

А дальше говорить Христось: „и дамъ тобѣ ключи царства небесного“. Кто має ключи дому, той має власть надъ домомъ, може той дѣмъ отвирати або замыкати, людей до дому впускати або выключати. Такъ Петръ має повноту власти въ Церквѣ, може людей до неї принимати, або выключати, єсть отже въ Церквѣ найвысшимъ.

А наконецъ каже Христось: „все, що звязешъ на земли, буде звязане и въ небѣ, а що розвяжешъ на земли, буде розвязане и въ небѣ“. Кто звязавый, той не єсть вѣольный, не може чти, де хоче. Если же звязаного розвяжу, то ѡнъ може свободно порушати ся. А якъ часто люде суть звязави! То що насъ виже, то грѣхъ; грѣхъ перешкадае намъ дѣстати ся до неба. Якъ довго на насъ тяжить грѣхъ, або кара за грѣхъ, мы єи не спокутовали, не можемо прійти до неба. И якужь власть одержавъ Петръ? Власть розвязовати. „Що розвяжешъ на земли, буде розвязане въ небѣ“ т. з. „если ты людей ътъ грѣховъ розрѣшишь, кары имъ опустинишь, и Богъ въ небѣ имъ ѡтпускае. Если же ты ихъ на земли ътъ грѣховъ не увѣольнишь, то и въ небѣ черезъ Бога не будутъ имъ ѡтпущенѣи“. Такъ видите, Возлюбленїи, яку превелику власть дѣставъ Петръ, надъ всѣми христинянами, надъ цѣлою Церквою. Єго мають всѣ слухати, ѡнъ має рѣшати, чи люде прійдутъ до неба. ѡнъ отже єсть першїи въ Церквѣ, єсть головою Церкви.

А по своимъ воскресенїю сказавъ Христось до Петра: „Паси агнцы моеѣ, паси ѡвцы моеѣ“. Коли отже Христось маѣвъ тую землю опустити и вознести ся на небо, установляе Петра пастыремъ своей паствы. Пастырь має свое стадо пасты, провадити, нимъ управляти, а овцы стада мають єго слухати. Тожъ Христось, устанавлиючи Петра пастыремъ своего стада, своей Церкви, установивъ єго проводникомъ и головою церкви. „Паси агнцы моя, паси овцы моя“ каже Христось. „Агнцы“ то молодїи овцы, то означае вѣрныхъ, котри пѣдчиненїи суть Епископамъ; „овцы“, то означае Отцѣвъ Церкви, Апостоловъ и Епископѣвъ, котри зрочихъ вѣрныхъ ведутъ.

Всѣ они однако, агнцы и овцы, вѣрнїи и Епископы, пѣдчиненїи Петрови, найвысшему пастыреви цѣлой Церкви.

И то разомъ взяте, вѣрнїи съ священниками пѣдъ руководствомъ Епископѣвъ а найвысшою головою Папою Римскимъ становлять Церковь Христову, Церковь католицку. Всѣ вѣрнїи разомъ взятїи, котри правдиву вѣру Христову визнають, пѣдъ проводомъ своихъ Епископѣвъ а начальствомъ наслѣдника св. Петра, Папою Римскимъ, — то называе ся Церковь св. Видите отже той божественный початокъ Церкви, бо она основана черезъ божественного Спасителя и Господа нашего Исуса Христа. Видите тую премудру организацію, той премудрой устрѣй, той премудрой ладъ и порядокъ, якїи Христось Церквѣ своей лишивъ.

Апостоламъ своимъ пѣдъ начальствомъ св. Петра лишивъ правду, лишивъ

свою науку, лишивъ свои св. Тайны, свои ласки и наказавъ имъ, чтобы они тую науку голосили, тѣмъ св. тайны удѣляли, тѣмъ ласки роздавали ажъ до конца свѣта, перше самѣ а потѣмъ черезъ своихъ наслѣдниковъ, Епископовъ подѣ начальствомъ святѣйшого Отца Папы Римского.

Такъ было отъ часѣвъ Апостольскихъ почавши, такъ есть теперь, такъ буде ажъ до конца свѣта, бо: „кратѣ ѿдека не ѿдолѣють ѣи“.

Тая Церковь св. основана Иисусомъ Христомъ и выпосажена всеми спасительными потребными средствами, тая Церковь, котрой онъ Духа своего св. збславъ, выповнила, выповниа и выповниати буде свою задачу, наказану ей Христомъ, т. е. голосити правду, учити людей, удѣляти св. тайны, провадити душѣ до спасенія. Якъ красна, якъ величава, якъ добра тая мати наша, Церковь св. и яке щасте для насъ, що мы до нея належимо.

Она есть непорочною обручницею Спасителя.

Якъ нареченый любить свою обручницу и съ нею лучить ся, такъ Христосъ любить свою Церковь и съ нею тѣсно злученый. И якъ нареченый украшае свою обручницу и дае ей участь въ своемъ мастку, такъ Христосъ украсивъ свою обручницу, Церковь св. всеми цютами и ласками, вивѣновавъ ей даромъ Духа св. и даровавъ ей все свои заслуги, все незмѣримыя скарбы свои ласки. Якъ красною, якъ величавою есть Церковь св., обручница сына Божого, и якъ мы ей вже зъ той одной причины любить и почитати повинны! Якъ малою була въ початкахъ Церковь св. Дванайцять убогихъ рыбаковъ и не велике число учениковъ мали свѣтъ навернути. Але силою и опѣкою божественного своего основателя росла и вмагала ся скоро а скоро. Поганьска держава римска, котра надъ свѣтомъ пановала, старала ся всеми силами выгубити немногихъ християнъ. Але о чудо! Кровь мучениковъ стае ся сѣменемъ новыхъ християнъ, помимо найстрашнѣйшихъ переслѣдованъ число християнъ возрастаетъ що разъ больше и больше, поганьска велика, можна держава упадае скоро и Церковь Христова розширяе ся що разъ больше и больше, и нинѣ нема кутика землѣ, дебы ясны лучи евангелія св. недѣйшли, дебы небуло членѣвъ единой, святой, соборной и апостольской Церкви.

И всехъ своихъ вѣрныхъ, де небудъ мешкалибы, до якого будь народу належалибы, однаковою а щирою и печаливою любовію она обнимае, якъ найлѣпша мати свои любимы дѣти. Отъ хвилѣ, коли прийме черезъ св. Тайну крещеня нового члена до себе, сердечною отачае его опѣкою и старае ся о его щасте, о его спасеніи. Учитъ правды, учитъ вѣры св. и показуе дорогу, чтобы и тутъ на земли знайти спокій и задоволеніе, яке лише чиста совѣсть дати може, и въ вѣчности осягнути щастя.

Коли зблудить християнинъ зъ правои дороги, Церковь св. упоминае и учитъ, чтобы заблудившій повернувъ на дорогу просту, въ тайнѣ покаянія отпущае грѣхи и кормитъ найсвятѣйшою тайною евхаристіи, тѣломъ и кровію Христовою, чтобы покрѣпленный тымъ хлѣбомъ небеснымъ християнинъ, обогащенный ласкою Божою тымъ усѣннѣйше мѣгъ бороти ся противъ злого.

Коли прийде слабѣсть на человекѣа, Церковь зновъ удѣляе ему ласки свои св. тайнами и молитвами. И умершого християнина пращае молитвою и отпроваджае до гробу его тѣло. А навѣтъ коли тое тѣло съ часомъ въ порохъ и землю перемѣнитъ ся, Церковь не забувае о своихъ дѣтяхъ, але въ молитвахъ своихъ и при безкровныхъ жертвахъ своихъ молитъ ся за всехъ въ вѣрѣ и надеждѣ воскресенія усопшихъ християнахъ.

Бо всѣ вѣрніи суть наслѣдниками вѣчной славы въ царствѣ небесномъ и дѣтьми той св. Церкви Христовой, всѣ жежи собою братами, всѣхъ ихъ Церковь ровною любовію обнимае, и жадае отъ нихъ, щобы яко брата жежи собою любили ся, взаимно собѣ помагали такъ въ потребахъ дочасныхъ якъ и вѣчныхъ, всѣ взаимно за себе молили ся. Любовь тую вложивъ Христосъ яко заповѣдь, яко конечный обовязокъ на своихъ вѣрныхъ, о той любви въ многихъ мѣсяцяхъ св. Евангелія говоритъ. А особенно передъ своими страстями: „Заповѣдь новѣю даю вамъ, да любите другъ друга: якоже возлюбихъ къ, да и къ любите сами. Се сімъ развѣмъ ютѣ вси, яко мей есчинцы есте, аще любовь имати между собою“. Іоаннъ 15, 34, 35.

И той законъ Христовъ, той законъ любви, перемѣнивъ свѣтъ. Упало невольничество давныхъ часовъ, устало право мести, яке въ старомъ заветѣ пановало, наставъ законъ новый, законъ Христа, законъ любви, котрый здѣлавъ всѣхъ людей братами, котрый наказуе любовь, дароване уразъ, помагане собѣ взаимне.

Видите отже зъ того, Возлюбленіи, що Церковь св. есть основана черезъ Христа, мае протое божественный початокъ, що Церковь черезъ Христа отримала своій устроій, своій ладъ и порядокъ, що Церковь мае насъ провадити до неба и въ той цѣли отримала отъ Христа Господа средства ласкъ, абы ихъ вѣрнымъ удѣляти и тымъ способомъ тымже вступъ до неба позыскати, що Церковь есть нашою найлѣпшою, старанною, печаливою матерею.

Якижь суть нашѣ обовязки взглядомъ Церкви, взглядомъ той нашей матери, котра о насъ такъ старая мае? Що вамъ належитъ робити? Мы повинни науку, котру Церковь намъ голосить, а то есть откровене Боже, вѣрити; мы повинни заповѣди яки она намъ подае выповнити; мы повинни тии средства благодати, котри Христосъ ей передавъ, т. е. святи тайны, уживати, ихъ привимати.

Бо кто хоче прійти до неба, мусить вѣрити тое, що Богъ объявивъ, а тое учить Церковь, бо Богъ Церквѣ тую услугу передавъ. Отже кто хоче прійти до неба, мусить вѣрити тое, що Церковь учить.

Дальше, кто хоче прійти до неба мусить заховувати тое, що Церковь наказуе; бо Церковь подае намъ заповѣди Божіи и зывае до ихъ выповниия.

Наконецъ кто хоче прійти до неба, мусить привимати тии средства ласкъ, тии св. сакраменты, котри Христосъ установивъ. А Христосъ передавъ ихъ Церквѣ, отже всѣ вѣрніи мають ихъ отъ Церкви привимати.

И щобы Церкви слухати, тое Христосъ выразно наказавъ. О тыхъ, котри Церкви неслухають, говоритъ Христосъ: „Ище црква прислѣдуетъ, кѣди тѣбъ якоже азъ чинихъ и мытархъ“. Кто неслухае Церкви, того Христосъ каже уважати яко поганина и явнотрѣшника.

Погане не могутъ порядочнымъ способомъ прійти до неба. Явнѣ, публичнѣ грѣшники, котри явно переступають заповѣди Божіи, грѣхи смертельный повниють, такожь не могутъ прійти до неба, если въ своихъ грѣхахъ позбѣтають, не поправляти ся и здѣлають покуты.

Тожъ выразно тими словами Христосъ каже, що кто Церкви не слухае, той властиво до Церкви вже не належитъ. А прецѣнь помимо того, що рѣчь тая такъ ясна, суть въ тыхъ часахъ люде, котри Церкви не слухають. Повстають насупротивъ порядку, Богомъ установленого, повстають насупротивъ своихъ духовныхъ, священниковъ и Епископовъ, неслухають науки Церкви, незаховують заповѣдей, черезъ Церковь имъ голошенихъ, залишають св. Тайны и въ заслѣпленю своимъ затрачуютъ правдиву вѣру, а черезъ тое стягають на себе въ томъ житю

несупокій, бо немають чистої совѣсти, и тратять на всегда щасте вѣчне, спасеніе душѣ своєї безсмертної,

Тожь въ томъ часѣ святѣмъ, въ часѣ святого великого посту молю васъ горячо и взываю Возлюбленіи мои дієцезане, розважайте докладно тоє, що вамъ нынѣшнымъ моимъ посланемъ пригадую.

Вы єсте членами Церкви св. и хочете бути єи вѣрными синами; вы вѣрите въ Бога, въ безсмертність душѣ вашихъ и хочете прійти до неба; — тожь всѣхъ васъ, безъ рѣзницѣ стану и вѣку, ученыхъ и неученыхъ, богатыхъ и убогихъ, старшихъ и молодшихъ взываю: слухайте матери своєї, Церкви св. слухайте науки яку вамъ голосить, бо тую науку лишивъ Христосъ Господь, выповняйте заповѣди, якѣ Церковь голосить, бо то суть заповѣди Божіи, принимайте св. тайны якѣ церковь удѣляє, бо ті тайны установивъ Исусъ Христосъ.

А еслибы вы въ дечѣмъ зъ тыхъ вашихъ обовязкѣвъ християнскихъ залишили єи, то послухаймо голосу Церкви св. въ томъ теєрѣшнѣмъ часѣ святого великого поста: „Очисти́мъ сѣбѣ врати́ отъ вса́кѣмъ скверны́ плоти́ и дѣха, скверны́ дѣше́ нашихъ прескѣ́тимъ ни́щѣмъ, не си́дѣючи дрѣ́га дрѣ́га вкля́тѣмъ: прѣспѣ́ ко вѣ́мъ, єгда́ жи́и́хъ прѣйде́тъ, всѣ́мъ коза́ти по дѣ́ломъ ихъ“.

Очистѣмъ єя, братя, ътъ всего нечистого, ътъ всего недоброго, такъ на тѣлѣ, якъ на душѣ. Рознаѣмъ въ собѣ любовь, помагаймо бѣднымъ, будьмо добрыми оди для другихъ, не робѣмъ ближнимъ кривды обмовою. Бо приходитъ часъ коли женихъ має прійте, Христосъ Спаситель, котрый всѣмъ має заплатити пѣсля ихъ дѣлѣ.

Заховуймо пѣсть, бо такъ Церковь наказує, молѣмъ єя горячо и частѣйше, очистѣмъ нашѣ душѣ щирою сповѣдею, скрѣпѣмъ въ нашихъ сердцахъ любовь и послушенство до Церкви святой, любовь до ближнихъ нашихъ, и приготавляймо єя до свѣтлого воскресенія.

Благодать Господа нашего Исуса Христа съ всѣми вами. Аминь.

Дано въ Перемышлі при Нашѣмъ престольнѣмъ Храмѣ Рождества св. Іоанна Крестителя въ день пренесенія мощей во святыхъ Отца нашего Іоанна Златоустого 27. Сѣчня (8. Лютого) 1900.

КОНСТАНТИНЪ, Епископъ.

Поручає єя Всечестному Духовенству повысшій листъ пастирскій оголосити вмѣсто проповѣди въ Недѣлю мясопустну, евентуально Сыропустну. Въ парохіяхъ до котрыхъ дочерніи церкви належать, має єя той листъ пастирскій въ кождой церкви оголосити.

ОО. Катихиты школъ середныхъ и выдѣловыхъ мають той листъ молодѣжи школьной вмѣсто ексорты въ Недѣлю Сыропустну прочитати, а въ школахъ народныхъ ѡповѣдву ексорту выголосити.

Що до захованя посту, поручаємъ благоразумно поучити вѣрныхъ о приписахъ въ томъ взглядѣ оголошенихъ на Синодѣ дієцезальнѣмъ въ Перемышлі въ роцѣ 1898, то єсть о ухвалахъ Синоду провинціального Львѣвского зъ року 1891. Гдєбы однакожь заходила дуже важна потреба дальше идучого разрѣшени вѣдъ посту, то удѣляємъ той власти Всч. Духовенству, на що особєнно звертаємъ увагу Всч. ОО. Катихитѣвъ, щобы вѣдповѣдно зарядили въ бурсахъ для хлопцѣвъ

и институтахъ для дѣвчатъ. Въ случаяхъ разрѣшенія вѣдъ посту що до молитовъ заховати правило Синоду пров. Львѣвского.

Рѣвночасно позволяемъ Всч. ОО. Сновѣдникамъ въ парохіяхъ надъ 2.000 душъ розпочинати св. Сновѣдъ пасхальну вѣдъ 1. Понедѣлка, а въ парохіяхъ ниже 2.000 душъ вѣдъ 3. Понедѣлка св. великого посту. Сновѣдъ пасхальна кѣнчить ся зъ днемъ праздника Вознесенія Господня.

Заразомъ удѣляемъ власть на часъ св. вел. посту разрѣшати вѣдъ грѣхѣвъ власти Нашой задержанныхъ, кромѣ 1) умысле челоуѣкоубійство и 2) согнани челоуѣческаго плода (*secuto effectu*).

Кромѣ того силою власти вѣдъ св. апостольскаго Престола на штилѣте Намъ удѣлено, удѣляемъ власть, всѣмъ Всч. ОО. Сновѣдникамъ на цѣлий часъ тревани сновѣди пасхальной, привертати каючимъ ся утрачене право, *petendi debitum conjugale, cujus jus amisit per supervenientem affinitatem e copula carnali, habita cum consanguinea vel consanguineo sive in primo sive in secundo gradu suae uxoris, respective sui mariti*, що дѣяти ся мае въ слѣдующій спосѣбъ. По выголошеню формы разрѣшенія св. Тайны Покаянія, (а звертаемъ увагу Всч. О. Сновѣдникѣвъ, що форма разрѣшенія мае докладно высказати ся при кождѣмъ сповѣдаючѣмъ ся, иначе каючій ся не одержавъ разрѣшенія 1) мае ся сказати: „Кромѣ того властію Преосвященному Епископу удѣленою, а менѣ отпорушеною, привертаю тобѣ право довгъ сунружескій вѣдъ своего мужа (жены) жадати, котре черезъ грѣхъ плотскій съ сродною (съ сроднымъ) женою твоею (мужа твоего) поновненій утративъ есь. Въ имя Отца и Сына и святаго Духа Аминь.“

Вѣдома Намъ праця возлюбленнаго нашего Духовенства, знана Намъ побожність и привязане нашего народа до св. нашей Церкви, въ чимъ заслуга Нашого Духовенства, то однакъ слѣдячи нияѣшній ворожѣ напрями противъ Церкви и всякой власти, звертаемъ ся до Васъ, Всч. Отцы и возлюбленній въ Христѣ брати и сыны съ горячимъ зазывомъ, чтобы Вы въ почутію високой на Васъ тяжачей задачи и отвѣчальности въ тѣмъ св. великомъ постѣ съ подвобною ревностію приступили до працѣ надъ повѣреною Вамъ паствою. Вѣдиразляючи якъ найточнѣйше великопостній богослужевя, розполагаючи парохіинѣ Вашихъ до роздумовани надъ цѣлемъ челоуѣка; розмышляючи надъ страстями Спасителя нашего, загриете сердца вѣрныхъ до любви Бога, слушаючи съ пожертвованемъ, терпеливостію и вѣтцѣвскю любовію сновѣди вѣрныхъ наклоните ихъ волю до вѣтверенія ся зъ злого а вытревани въ добромъ; привернете же имъ утрачену благодать, привернете имъ спокѣй сердца и отворите имъ брамы царства небеснаго. Тымъ окажете, що Вы правдивыми пастырями Вашего стада, що любите Вашъ народъ.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 8. Лютого 1900

Подается до вѣдомости Всч. Духовенства, що въ Нашой Епархіи слѣдуючі грѣхи суть Намъ застережені:

- 1) добровольне чоловікоубійство;
- 2) побити отца або матери, отчима або мачоха;
- 3) кровосмѣшене въ першомъ степени сродства або повиноватева;
- 4) зогнане плода, если то наступило;
- 5) скотоложство;
- 6) сповѣдь передъ священникомъ съ Римскою Церквою несоединенымъ;
- 7) грѣхъ тѣлесный съ жидами обого пола и мамчене у жидовъ;
- 8) добровольне подвалене будынкѣвъ, навѣтъ, коли пожаръ не наступивъ;
- 9) зломане обѣта воздержанія отъ горячихъ напитковъ.

Що до тыхъ грѣховъ задержанныхъ постановляемъ:

- 1) дѣти до 12 року жита укнченого не подлягають задержаню;
- 2) кождый сповѣдникъ апробованный въ Нашой епархіи може разрѣшати:
 - а) хорыхъ, котрі мають прияти св. причастіе, хотійбы зъ самой побожности;
 - б) жениховъ передъ вѣчанемъ, если вже короткій часъ до вѣчани;
 - в) тымъ, що выбираютъ ся въ далеку подорожь або до службы войсковой;
 - г) тымъ сповѣдающимся, котрымъ отложено разрѣшенія грозить дѣйство утратю доброи славы.

3) Кромѣ того удѣляемъ власть разрѣшати отъ грѣховъ задержанныхъ, вынившихъ добровольне чоловікоубійство и зогнане плода, слѣдующимъ священникамъ:

- а) соборнымъ и почетнымъ крилошанамъ Нашой Капітулы;
- б) деканамъ на часъ треванія ихъ уряду деканьского;
- в) сповѣдникамъ, котрі слухають св. сповѣди въ Церквахъ, надѣленныхъ св. Ап. Престоломъ отпустомъ, або въ часѣ миссій духовныхъ.

Тымъ остатнымъ еще на пять днѣвъ по скнченой миссии.

Власти той субделеговати не можна, есть то право чисто особите.

Дальше видимоси споводованными пригадати всѣмъ ОО. сповѣдникамъ, що грѣхъ тѣлесный пошвенный съ крвными мужа або жены въ I и II. степени по-тягае за собою утрату права жадати довгъ супружій, а о власть, тое право при-вернути, треба окремо просити, если тая власть не есть отпоручена на якій часть, икъ теперъ на великій поетъ.

На конецъ освѣдчаемъ, що кромѣ наведснихъ и Нами писемно удѣленыхъ всѣ инні власти въ томъ взглядѣ до теперъ посѣданы устакотъ.

Всч. ОО. Настоятелѣвъ деканатовъ вызываемъ, чтобы нинѣшне розпориждане здѣлали предметомъ розправы на найблизшомъ соборчику.

Всч. ОО. Душпастырямъ пригадуемъ, що народъ о грѣхахъ задержанныхъ повиненъ бути поученый.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, днѣ 7. Лютого 1900.

† **Константинъ**, Епископъ.

Ч. 525.

Ч 14.

О духовныхъ ре-
коллеціяхъ.

Реколлеціи духовныя для Священниковъ урядженіи будутъ въ Монастири ОО. Василия въ Добромиліи, почавши отъ Поведѣлка вечеръ дня 5. марта н. ст. с. р. ажъ до 8. марта включно.

Условія тѣ самыя, що и попередныхъ лѣтъ (зри Вѣстникъ 1897, Ч. II. ст. 16). Всечестнѣйшій Отець Настоятель дае 4 интенціи богослужебныя.

Горячо взывае ся прото Всч. Отцѣвъ, чтобы якъ начисленнѣйше користали зъ душеспасительныхъ упражненій, обновили ся духовно, покрѣпили ся до дальшой працѣ, вглянувши въ свою совѣсть и очистивши ся въ св. сповѣди отъ сквернъ житейскихъ.

О приѣздѣ належить завчасно писемно повѣдомити Всч. О. Настоятели Монастиря.

Отъ Еп. Ординарія.

Перемышль, дня 7. Лютого 1900.

Ч. 515.

Ч. 15.

О Вѣстанку бого-
словскѣмъ.

Отъ року 1871, коли покѣйный, неотжалованой памяти, великій труженникъ на нивѣ нашей Церкви Дръ Сильвестеръ Кардиналь Сембратовичъ, тогды еще професоръ на ц. к. Всеучилищи Львовскѣмъ, при содѣйствіи ученыхъ и трудолюбивыхъ мужѣвъ церковныхъ именно же бл. п. Д-ра Юліяна Пелеша, бл. п. Алексія Тороньского, Д-ра Кл. Сарницкого и Д-ра Іосифа Мильницкого, — засновавъ часонисъ церковну „Рускій Сіонъ“, розбудило ся жите духове мѣжь Всч. Духовенствомъ въ Галичинѣ. Каждый Священникъ уважавъ собѣ святымъ обовязкомъ, часонисъ тую предилачувати и щильно читати, а многіи спѣшили науковыми працями и дописами съ обсягу нивы церковной часонисъ „свою“ богатити.

Коли пѣзнѣйше Основатель того спасительного руху умертвенного по воли Божой въ Церквѣ нашей найвысше занявъ мѣстце, переходила часонисъ церковна въ другіи омытніи руки, и прибрала инну назву „Душпастьеръ“, все однакъ була она осередкомъ житя духового Священниковъ, що яко ученіи, — проповѣдники, катихиты и душпастьерѣ народа руского, високо цѣнили свое достоинство, и въ великѣй громадѣ священства католицкого заявляли рускимъ словомъ силу и красу своего житя духового.

Черезъ тѣ часониси розбудженый духъ працѣ на рускѣй нивѣ богословскѣй выдавъ прекраснѣй плоды въ розличныхъ науково-богословскихъ сочиненіяхъ Впр. о. Д-ра І. Комарницкого критичнѣй „Поясненія Евангеліи“, Впр. о. Д-ра К. Сарницкого многіи дѣла естетичного содержания, вразѣ оъ другими молодыми труженниками въ виноградѣ Христовѣмъ Монахами Чина св. Василія Вел. на тойже нивѣ (якъ „Місіонарь“) выдаваными въ ихъ печатни въ Жовквѣ, Всч. Д-ра І. Мѣльницкого критичнѣй „житениси Святыхъ“, Всч. о. І. Гинтрика и Всч. о. С. Гузара такожь житениси Святыхъ, Всч. Д-ра І. Бартошевского „Проповѣди“, и другіи письма, Всч. о. Льва Джульнянского „Книжочки міссійныя“, Всч. о. А. Долинського „Наука вѣры и обычаѣвъ“, и другихъ свѣтлыхъ и трудолюбивыхъ Священниковъ

спорадично появляючі ся проповіді, въ послѣднихъ же лѣтахъ цѣннй працѣ Впр. о. Пралая Бачиньского „Библіотека Богословска“ и Всев. о. Д-ра Бартошевского „Святе писъмо стар. и нового завѣта съ поясненіями“.

Но кромѣ тыхъ праць науковыхъ и духовно аскетичныхъ, зѣ перестанемъ издавництва „Душпастири“ яко часопись, въ котрой вымѣни гадокъ на темата богословскій лучила все Священство руске, католицке въ одну майже духову силу. Зѣ упадкомъ часописи, задачею котрой есть познакомлювати Священство наше зѣ духовымъ рухомъ прочихъ католическихъ духовныхъ, и выступати въ оборонѣ загроженихъ правдъ вѣры, норовственности и Божеского сусибльного ладу, критичнымъ розборомъ статей якй часто въ періодичной прасѣ и писъмахъ иншого напряму умы сусибльности рускои мовѣ потоцъ заливають, отъ якогось часу уже замовкла тая звучна, животна струва, безъ звуку котрой нѣякій народъ, кѣяка сусибльность обійтися не може; и стало на томъ, що можна бы подозрѣвати що Священство руске часописи богословскои не хоче.

Но на щасте такъ не есть. Сусибльность жива мовчати не годна. Она и духово працює и сполученя своєи духовой працѣ шукає.

Всч. Духовенство руске нашло мѣжь собою людей, що цѣнячи високо розвѣи богословскои працѣ и стороженя правдъ вѣчныхъ супротивъ напору „вратъ адовыхъ“, рѣшили ся засновати нове періодичне писъмо богословске пѣдъ нарисею: „Богословскій Вѣстникъ“ кварталникъ богословскій выходити маючий 4 разы въ роцѣ въ обѣмѣ трехъ аркушѣвъ за рѣчною предплатою 4 коронъ.

Програму сего „Вѣстника“ высказує I. выпускъ за р. 1900 находячий ся въ рукахъ Всч. Духовенства (черезъ Редакцію высланный) словами: Що до програмы сєи часописи, то злишно широко розводитися. Пѣднесемо лишъ коротко, що въ первой линіи будемо старати ся облегчити братимъ трудячимъ ся въ вертоградѣ Христовѣмъ, ихъ тяжку задачу черезъ постоянное знаомленє ихъ зѣ найновѣйшими дѣлами богословскои литературы, выслѣдами богословскои науки и о скѣлько на се тѣснй рамы нашої часописи позволять — съ рухомъ въ области церковно-религійного житя. Но такъ якъ Духовенство наше есть въ шкѣльництвѣ дуже важнымъ чинникомъ, бо въ его рукахъ почиває религійно-моральне вихованє молодого поколѣня, а тымъ самымъ и пѣдвалины будущности нашего народа, то хочемо дальше звертати цильну увагу на пытаня образования и вихованя молодежи въ дусѣ вѣры Христовой и подавати критичнй справозданя о дѣлахъ и шкѣльных пѣдручникахъ въ области религій.

Повеже вкѣнци до высокихъ задачъ нашего Духовенства належить посвичати свои силы не лишъ сиравамъ Церкви въ єи, що такъ скажемо, непосредномъ житю, але такожъ боровити єи засадъ вѣры и моральности на всѣхъ прочихъ проявахъ публичного житя, где тымъ засадамъ грозить яке нибудь небезпеченство, то не можемъ съ рѣвнодушїємъ ѣтноситися до тыхъ плодѣвъ свѣтскои литературы, котры рѣзпросторовлюючи розличного рода ложнй доктрины, вносять отрую въ народный организмъ, тымъ бѣльше, що попадають они не лишъ въ руки старшихъ, но не рѣдко въ руки недосвѣдченои и легковѣрнои молодежи. Тому то поставили мы собѣ такожъ за задачу, пѣддавати того рода словеснй плоды, безсторонной и справедливой критицѣ и оказувати ихъ шкѣдливѣсть.

„Руководячися основною мислю, що царство Боже, яко сила стояча выше понадъ всѣ земнй силы, есть одинокимъ жереломъ правдивого житя и що оно отверте для всѣхъ а головнымъ средствомъ до осягненя его служить вѣра

и любовь, маємо надѣю, що предпринятій нами трудъ не остане безслѣднымъ для духово-просвѣтної дѣяльности нашихъ душпастырѳвъ, проповѣдникѳвъ и катехитѳвъ и зъ тою надѣєю поручаемо „Богословскій Вѣстникъ“ благосклонности и покровительству ВЧ. ОО. Собратій“.

Оцѣняючи високу хосеинѳсть и доконечну потребу для добра Церкви св. высше наведеного рода издавництва, Еп. Ординаріятъ взымае симъ вѣхъ Всч. О. Душпастырѳвъ, щобы якъ зъ одной стороны предлачували свою часовясь „Богословскій Вѣстникъ“ (Редакція Львѳвъ ил. св. Юра ч. 5) такъ неменше: щобы спосѳбѣнѣйшій зъ нихъ науковими працями спомогали редакцію сеи доконечно потребной часови сеи.

Всч. Отцы Деканы при визитаціихъ декан. обовязані будуть слѣдити за выконанемъ що вно сказано, и въ справозданяхъ своихъ завѣдомляти Еп. Ординаріятъ о духово-литературнѳмъ руху подчиненого собѣ Всч. Духовенства. Зъ такой бо дѣяльности Всч. Клира Еп. Ординаріятъ надѣе ся въ Бозѣ ичѣблѣншихъ усѣхѳвъ въ дѣлѣ Царства Божого, св. Церкви, въ нинѣшнє „лютое время“.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 8. Лютого 1900.

Ч. 51.

Жертвы Высоко-
просвящ. Курь
Юліяна.

Ч. 16.

Ихъ Высоке Преосвященство Митрополитъ Курь Юліянтъ Кулиовскій жертвовали слѣдующій великодушній, правдиво княжій дары:

- 1) на будову Церкви въ Конюшкахъ королевскихъ 3000 зл.
- 2) на будову Церкви въ Рускомъ селѣ 3000 зл.
- 3) на украшенє Церкви въ Горожаниѣ велик. 1000 зл.
- 4) „ „ „ въ Чайковичахъ 1000 зл.
- 5) „ „ „ въ Колбаевичахъ 1000 зл.

Примѣчає ся, що давнѣйше зволеди Высокопреосвященній слѣдующи великодушній жертвы удѣлити:

1) Въ р. 1895 на будову Церкви въ Конюшкахъ 3000 зл., котру то квоту вже выдано дотычному Всч. о. парохови, а жертва таи уможливила роиочате будовы новой, мурованой Церкви тамже.

2) Въ мѣсяци сѣчню 1899 на будову новой Церкви въ Рускомъ селѣ 3000 злр.

Зъ глубины серци иеренятаго вдячностію, подяковали мы Высокопреосвященному великодушному Благодѣтелю за ті книжій дары, и молимо Бога, щобы удѣлявъ Высокопреосвященному обильно св. ихъ благодатей и удержовавъ Ихъ въ крѣпикѳмъ здоровю многая лѣта!

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 6. Лютого 1900.

Позаяк дуже часто заходять случаї, що вѣрній гр. кат. обряда, особли во зъ пограничныхъ съ Угорщиною шрохїї, на роботу до Угорщины выходить и тамъ свои дѣти крестити дають, вѣнчають ся и инші релігїйнї потреби заспокоюють и зъ ѳттамъ свѣдоцтва довершеного дѣйства лише ѳтъ цивільныхъ урядѳвъ метрикальныхъ приносять, котрї не дають достаточнїи поруки и невности, чи достычна особа задосыть учинила такожь приносамъ св. катол. Церкви, поручае ся Прч. Урядамъ парохїяльнымъ тыхъ сторѳнъ, де така часова еміграція на Угорщину має мѣсце, оповѣстити свѣдѣмъ парохїянамъ, щобы въ случаяхъ, новыше наведеныхъ постарали ся о свѣдоцтва довершеного дѣйства не лише ѳтъ цивільного уряду метрикального, але такожь ѳтъ катол. священника, котрый священнодѣйстве совершивъ и щобы тїже свѣдоцтва за поворотомъ до краю своему Урядови парохїяльному до зареєстровани предкладали.

Отъ Ев. Консистерїи.

Перемышль, дня 29. Сѣчня 1900.

Въ справѣ свѣдоцтва метрикальныхъ выдаваемыхъ выходячимъ парохїянамъ на Угорщину.

Подаєсь до вѣдомости Вєч. Духовенства що для Галичины на р. 1900 именованїи суть слѣдующїи консерваторы: Бильчевскїй Юсєфъ Дрѣ и к. профессоръ унївер., членъ Рады шкѳлъ краєвой во Львовѣ, для повѣтѳвъ П. Бѳбрка, Долина, Дрогобычь, Рогатынъ, Рудки, Самбѳръ, Старый Самбѳръ, Стрый, Турка и Жыдачѳвъ, именованїи в. Мия. дня 26. сѣчня 1899. Ч. 939.

Болозъ Антоневичъ, Дрѣ фїл., профессоръ унївер. во Львовѣ для мѣста и повѣта Львѳвского, им. 26. сѣчня 1899. Ч. 939.

Цвиклинскїй Людвикъ, Дрѣ фїл., и к. совѣтникъ двору и проф. унївер. во Львовѣ для повѣта П. Бѳбрка, Долина, Дрогобычь, Калушь, Рогатынъ, Рудки, Самбѳръ, Старый Самбѳръ, Станиславѳвъ, Стрый, Турка и Жыдачѳвъ ѳтъ р. 1887, на ново им 15. лютого 1897. Ч. 2454.

Демьтрикевичъ Володимиръ Дрѣ членъ цѣсар. Академїи вѣдомостей въ Краковѣ для повѣтѳвъ П. Бохня, Бжеско, Домброва, Кольбушова, Мелєць, Ниско, Пильзно, Ропчицѣ, Решѳвъ, Тарнобжегъ и Тарнѳвъ ѳтъ р. 1891, знову им 3. Лвня 1896. Ч. 15937.

Дыдынскїй Марїанъ, рыцарь, властитель зем. посѣлостей и посоль до Сѳйму краєвого въ Рацїборску для повѣтѳвъ П. Бїла, Бохня, Бжеско, Хжанѳвъ, Грыбѳвъ, Краковѣ, Лиманова, Мисленичи, Новїй Сѳнчъ, Новый Торгъ, Вадовицѣ, Вѣличка, Живецъ, Подгоре и мѣсто Краковѣ, им. 21. марта 1895. Ч. 4953.

Дѣдушицїй Войтѣхъ графъ, Дрѣ фїл. и ц. к. дѣйстнай тайный совѣтникъ, посоль до думы державной и властитель земскихъ посѣлостей для повѣтѳвъ П. Богородчаны, Борщѳвъ, Городенка, Калушь, Коломы, Кєссѳвъ, Надворна, Печинѣжичъ, Снятынъ, Станиславѳвъ, Товмачъ, Залѣщики ѳтъ р. 1879, знову выбранный дни 15. Лютого 1897. Ч. 2454.

О консерваторахъ для Галичины

Финкель Людвикъ Дръ, ц. к. профессоръ унів. во Львовѣ, для повѣта П. Броды, Бережаны, Бучачь, Чортковъ, Гусятинъ, Подгайць, Перемышляны, Скалатъ, Тернополь, Трёмбовля, Збаражъ и Злочовъ им. дня 26. сѣчня 1899. Ч. 939.

Кентржинскій Войтъхъ Дръ, директоръ библіотеки Оссолинскихъ во Львовѣ для повѣтовъ П. Цѣшановъ, Яворовъ, Мостиска, Самборъ, Старый Самборъ и для всѣхъ на востокъ положенныхъ округовъ, отъ р. 1892, знову подтвержденный дня 6. листопада 1897. Ч. 28139.

Любомирскій Андрей Дръ, князь, кураторъ заведевн Оссолинскихъ во Львовѣ для повѣтовъ I. Березовъ, Домброва, Добромиль, Горлиць, Ярославъ, Ясло, Кольбушова, Кросно, Лѣско, Ланцуть, Мieleць, Пилзно, Перемышль, Ровчиць, Решовъ, Сянокъ, Тарнобжегъ, Тарновъ, Ниско, Переворскъ и Стрижовъ, отъ р. 1889. знову подтвержденный дня 15. Червня 1894. Ч. 9679.

Одживольскій Славомиръ, ц. к. Совѣтникъ будов., архитекторъ и профессоръ въ ц. к. держав. школѣ промысловой въ Краковѣ для повѣтовъ П. Вѣла, Хжановъ, Мыслениць, Подгоре, Вадовиць, Вѣличка, Живецъ отъ р. 1887 зисвъ подтвержденный дня 15. Лютого 1897. Ч. 2454.

Петрушевичъ Антовій, кустосъ гр. кат. Митропол. капитулы во Львовѣ для повѣтовъ П. Бобрка, Богородчаны, Борцовъ, Бучачь, Чортковъ, Долина, Дрогобичъ, Городенка, Гусятинъ, Калушь, Коломыя, Коссовъ, Надворна, Печинѣжинъ, Подгайць, Рогатынь, Рудки, Самборъ, Скалатъ, Снятынъ, Станиславовъ, Старый Самборъ, Стрый, Товмачъ, Терембовля, Турка, Залѣщики и Жидачовъ отъ р. 1875, зновь подтвержденный 7. лютого 1895. Ч. 185.

Пѣкосѣнскій Франць, Дръ нравъ, ц. к. профессоръ універ. въ Краковѣ III. для мѣста и повѣта Краковскаго и для повѣтовъ: Подгоре, Стрижовъ. Переворскъ и для въ заходной сторонѣ отъ округа консерватор. профессора універ. Уляновскаго положенныхъ округовъ, им. 19. червня 1894. Ч. 10463.

Пишбыславскій Владиславъ - Рицаръ — властитель земскихъ посѣлостей въ Унѣжи. Для повѣтовъ I. Богородчаны, Борцовъ, Бучачь, Чортковъ, Городенка, Гусятинъ, Коломыя, Коссовъ, Надворна, Печинѣжинъ, Подгайць, Скалатъ, Снятынъ, Товмачъ, Терембовля, Залѣщики, отъ р. 1887 зновь подтвержденный 15. лютого 1897 Ч. 2454.

Стрыньскій Таддей ц. к. Совѣтникъ будов. въ Краковѣ для повѣтовъ: П. Горлиць, Грыбовъ, Ясло, Кросно, Лиманова, Новый Сончъ, Новый Торгъ, Стрижовъ им. 21. марта 1895 Ч. 7953.

Шараневичъ Исидоръ, Дръ фѣл. ц. к. профессоръ Універ. въ Львовѣ I. и III. (для рускихъ Архивовъ) для повѣтовъ: Броды, Бережаны, Цѣшановъ, Городокъ, Каменка струмѣлова, Яворовъ, Львовъ, Мостиска, Перемышляны, Рава руска, Сокаль, Тарнополь, Збаражъ, Золочовъ, Жолковъ, и мѣсто Львовъ отъ р. 1887, зновь подтвержденный 15. Лютого 1897 Ч. 2454.

Шептыцкій Іоанъ, графъ, ц. к. Шамбелянъ, рицаръ ордера желѣз. короны П. клясы, посолъ на соймъ краевый въ Прибичахъ — для повѣтовъ П. Березовъ, Переворскъ, Добромиль, Ярославъ, Лѣско, Ланцуть, Перемышль и Сянокъ отъ р. 1887 зновь подтвержденный 15. Лютого 1897 Ч. 2454.

Томкевичъ Станиславъ, Дръ рицаръ ордера желѣзной короны III. кл. письменникъ въ Краковѣ II. для мѣста и округа краковскаго отъ р. 1887 зновь затверженный 15. лютого 1897 Ч. 2454.

Уляновскій Болеславъ, Д-ръ правъ и философіи, рицаръ ордера желѣзной короны III. клясы, ц. к. профессоръ Універ. въ Краковѣ для повѣтовъ III. Добромиль, Ярославъ, Лѣско, Перемышль и Сявѣкъ — отъ р. 1894, зновъ подтвержденный 26. Сѣчня 1899, Ч. 1313.

Чоловскій Александеръ Д-ръ, Мѣйскай Архиваръ въ Львовѣ II. секція для повѣтовъ: Цѣшанѣвъ, Городокъ, Яворѣвъ, Каменка струмилова, Мостиска, Рава руска, Сокаль и Жовковъ.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 2. Лютого 1900.

Ч. 18.

Ч. 674.

Кандидатѣвъ стану духовного, покѣнчившихъ науки богословскій и желаящихъ приняти св. Рукоположене, взывае ся, щобы поданя свои внесли до дня 14. Марта с. р., самі же лично явили ся въ канцеляріи Еп. Консистеріи дня 20. Марта 1900 передъ полуднемъ о 10. годинѣ до испыту.

Речинець къ св.
Рукополаганю
къ Брех.

Поданя мають бути заосмотрені свѣдоцтвами: 1) всѣхъ наукъ школьныхъ, 2) поровственности, 3) убожества, 4) здоровья, 5) вѣчания (если суть женяті), 6) удоволенія повинности войсковой.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 12. Лютого 1900.

ХРОНИКА.

Въ пропозицію приняті:

- Ч. 24. На парохію Рыбникъ дек. Дрогобыцкого: 1. Маціоракъ Василій, 2. Крушинскій Романъ.
- Ч. 32. На парохію Лѣвинка мала дек. Старосамбѣрского: 1. Плювакъ Михаилъ, 2. Крушинскій Романъ.
- Ч. 23. На парохію Бѣличъ горѣш. дек. Старосамбѣрского: 1. Брыкъ Алексей, 2. Гоцкій Волод., 3. Подлишецкій Петро.
- Ч. 681. На парохію Хревть дек. Затварняцкого: 1. Дуцько Іоаннъ, 2. Крыницкій Ант., 3. Згорлякевичъ Фр., 4. Ильницкій Мих., 5. Залитачъ Романъ.

Именованя:

- Ч. 429. О. Мерена Теодоръ, парохъ въ Рѣвнику им. испитователемъ религіи при ц. к. испитуючон комисіи для учителѣвъ школъ народныхъ при учитель.

Семинаріи въ Кросиѣ — а о. Саламонъ Викторъ, парохъ въ Вороблику королев. орд. комисаремъ при повысшихъ испытахъ.

Ч. 555. О. Децко Андрей, парохъ въ Луцѣ, им. орд. школы, комисаремъ на деканатъ Мокриньскій.

Ч. 116. О. Левицкій Левъ, парохъ въ Мостискахъ получилъ отличія крылошаньскі.

Каноничну институцію получили:

Ч. 448. О. Лещкій Данилъ на Старый Самбѣръ дек. Старосамбѣрскго.

Ч. 561. Цешиньскій Евстахій на Змиевиска дек. Яворѣвского.

Презенты получили:

Ч. 446. Яремкевичъ Юліанъ на Скло дек. Яворѣвского.

Ч. 466. Лишиньскій Юсифъ на Осердѣвъ дек. Белекого.

Ч. 682. Весоловскій Антоній на Терло дек. Старосольского.

Завѣдательства получили:

Ч. 717 2/99. О. Гойдынь Володимиръ въ Угновѣ дек. Угновского.

Ч. 564. О. Крайчикъ Емилианъ въ Коханѣвцѣ дек. Яворѣвского.

Сотрудництва получили:

Ч. 414. О. Гымчининъ Михаилъ въ Ванѣвцѣ дек. Короснянского.

Ч. 337. О. Николай Добрянскій Нѣсевичъ въ Монастирци дек. Лѣского.

Ч. 432. О. Ярема Теодотъ, Вице-Ректоръ при духовной Семинаріи въ Львовѣ, получилъ увольненіе отъ испыта конкурсового.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемань, дня 13. Лютого 1900.

Константинъ,
Епископъ.

О. Іовннъ Войтовичъ
прв. канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣкъ 1900

Выдано 22. Марта.

Ч. III.

Ч. 20.

Ч. 124/орд.

Съ покликѣмъ на листъ пастырскій зъ 19. Сѣчня 1900 Ч. 57/орд. оголошеній въ I. числѣ Вѣстника Епарх. зъ 1900 р., завѣдомляе ся сямъ, що всплѣна подорожъ до Риму въ цѣли узысканя совершенного отпуста ювильейного, одбуде ся въ первыхъ дняхъ мѣсяця Червня 1900, и що намѣряючій въ подорожи той участь взити, такъ Священники якъ люде свѣтскіи, зголошати ся мають до дня 15. Цвѣтня с. р на руки Предсѣдателя комитету сей подорожи Всесв и ВПреп. О. Митрата Архипресвитера А. Бѣлсцкого въ Львовѣ. площа св. Юра Ч. 5.

Въ справѣ паломництва до Риму въ роцѣ ювильейномъ 1900.

Цѣна ѣзды, на случай незголошеня ся 375 особбъ, безъ 40% онусту выносити буде: зѣ Львова на Лавочне, Буданешгъ, Загребъ, Фіюме, Анкону до Риму въ I. класѣ 109 кор. 55 сот., въ II. класѣ кор. 74. сот. 65, въ III. класѣ кор. 41, сот. 15. На поворотъ сею дорогою потреба друге тѣлько грошей.

Если бы кто не желавъ ѣхати моремъ зъ Фіюмы до Анконы, може ѣхати желѣзницею зъ Фіюмы на Венецію, Болонію, Флоренцію до Риму; на той случай цѣны ѣзды зѣ Львова суть слѣдуючій: въ I. класѣ кор. 135, въ II. класѣ кор. 99 сот. 55, въ III. класѣ кор. 57, сот. 10, зъ поворотомъ друге тѣлько.

Въ кѣнци для ѣдучихъ зѣ Львова на Краковъ, Вѣдень, Понтеббу, Венецію, Болонію, Флоренцію до Риму вынесе цѣна ѣзды: въ I. кл. поѣздомъ посиѣш. кор. 215, сот. 95, въ II. кл. поѣзд. посиѣш. кор. 148, сот. 80, въ III. кл. поѣзд. особ. кор. 141 сот. 42, въ III. кл. поѣзд. лише особовымъ кор. 71 сот. 88.

На поворотъ вдруге тѣлько. До сего дочислити треба отвѣтну суму на харчѣ и мешканѣ, въ часѣ тревани цѣлой подорожи два до трехъ тыждей.

Примѣчае ся що цѣле удержанѣ въ Римѣ въ готели стояти буде денно 7 лѣръ италійскихъ, а около 17 менше заможныхъ селинъ, найде въ монастыри св. Марты о много дешевше прожитанѣ.

Отъ Еп. Ординарія.

Перемышль, дня 19. Лютого 1900.

Ч 957.

Ч. 21.

Въ справѣ вольной
сил. ты почтовой
въ корреспонден-
ціи 7 урядовъ духо-
вныхъ.

Ц. к. Дирекція почтъ и телеграфовъ для Галичины письмомъ зъ 20. Лютого 1900 до Ч. 9382 удѣлила слѣдующе розпоряджене въ справѣ правильного заосмотреня (vorschriftsmässige Adjustirung) вольныхъ отъ оплаты почтовой корреспонденцій урядовъ духовныхъ, громадскихъ и школъ народныхъ :

„Спостережено, що корреспонденціи урядовъ духовныхъ, громадскихъ и школъ народныхъ приниманіи бувають яко вольніи отъ порта, мимо що на сторонѣ адресовой не подано предмету мотивуючого увольнене отъ порта въ мыслѣ арт. V. ustawy зъ дня 2. Жовтня 1865.

Поручае ся прото ц. к. урядамъ почтовымъ, чтобы при приниманю корреспонденцій сего рода, особенну увагу звернули на обовязкову дописку на адресѣ примѣромъ: „въ справѣ церковной“ и „въ справѣ супружеской“, „сирова громадска вольна отъ оплаты почтовой“, „въ справѣ науки школьной“ и т. д. — а въ недостатку такого опредѣленя не принимали дотычныхъ корреспонденцій посредствомъ журналовъ надавчихъ, но чтобы звертали тѣже до усовершеня отвѣтною допискою будь-то до офранкованя.

Звертае ся такожъ на се увагу, що корреспонденціи урядовъ парохіальныхъ и школъ народныхъ съ урядами громадскими навѣтъ въ справахъ публичной службы не суть вольніи отъ порта и протое завсѣгды мають бути офранкованіи. (Бартя подручникъ стор. 360 уст. 3.“

На се завѣдомлене ц. к. Дирекція почтъ и телеграфовъ Еп. Консистеріи звертае увагу Всч. Духовенства.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 10. Марта 1900.

Ч. 729.

Ч. 22.

Резиція тигнеи
льсовъ дяковскои
лотеріи.

Комитетъ фантовой дяковскои лотеріи подае до вѣдомости Всечестного епархіального Духовенства слѣдующе: Тигнеи льсовои дяковскои лотеріи отбуде ся дня 10. и 11. Жовтня 1900 въ Львовѣ въ мыслѣ удѣленого Высокимъ ц. к. Министерствомъ финансовъ зъ дня 13. Жовтня 1899 Ч. 55659 продовженя.

Всечестному Духовенству свободно въ убогихъ парохіяхъ для бѣдной людности снижити цѣну льсовъ на 1 корону, въ тыхъ случаяхъ належитъ при пересидѣ зазначити, що така а така скѣлькѣсть збстала продана по одной коронѣ.

Всѣ гроши належитъ отсылати по адресою: Дирекція Народной Торговлѣ на руки Вп. П. Василя Нагѣрного въ Львовѣ.

Тое подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства съ тымъ примѣчанемъ, що за льсы полученіи зъ Еп. Консистеріи належитъ грошѣ тутъ предлагати зъ дотычнымъ рахункомъ

Еп. Консистерія має повну надѣю, що въ бѣжучѣмъ роцѣ еще значне число льсовъ буде розпродане, понеже дотеперь зъ присланныхъ комитетомъ льсовъ мала лише часть розпродана.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 28. Лютого 1900.

Ч. 22.

Ч. 759.

Всч. О. Яковъ Зробекъ парохъ въ Вертелцѣ Архієпархіи Львівскои (почта Залозці) розсылає до Всч. парохіальнихъ Урядовъ, мѣсто коллектанта збираючого на будову Церкви въ убогой лишъ 600 душъ числячой парохіи Вертелка, свою брошурку „Мала Парохія“ апробувану ВПресв. Митропол. Ординаріятомъ зъ дня 17. Сернія 1899 Ч. 649/орд.

Брошурка о. Якова Зробекъ п. рохі въ Вертелцѣ на будову церкви тамже.

Еп. Консисторія увзглядючи спасительну цѣль, розумний и честный способъ збираня на Церковь, купно поименованой брошурки на згадану цѣль, поручає Всеч. Духовенству подмогу намѣреня Всч. О. Якова Зробека, зауважаючи, що если кто не мѣгъ бы зложити большой сумки, повиненъ послати за брошурку бодай лишъ 20 кр. яко цѣну накладу до комитету парохіального на руки О. Пароха въ Вертелцѣ.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 23. Лютого 1900.

Ч. 23.

Ч. 983.

Подає ся до вѣдомости Всч. Духовенства, що вышло друге выдане Проповѣдей Недѣльныхъ Всч. Дра Іоанна Бартошевского, профессора на старского богословія на ц. к. львівскѣмъ всеучилищи. Се выдане мѣститъ въ собѣ 53 проповѣдей. Суть они составлені ясно; выбранный темать есть въ нихъ выложеный всесторонно и такъ поединчо при ужитю рѣжного рода узмисловленъ, образвѣ, зрѣванъ и примирѣвѣ, що тѣи проповѣди могутъ бути ужиті съ великомъ хбеномъ особливо для сельского народа. По тѣи причинѣ заслугуютъ собѣ тѣи проповѣди, чтобы ихъ припоручити Всч. Духовенству для улегшеня трудной его задачи проповѣдничой. Цѣна одного примѣрника выносить 4 короны, почтове порто 55 сот. Тѣи проповѣди можна отримати або въ русской книгарни (ул. руска ч. 3) або у автора (Хоруциня ч. 18). Тамже можна набути такожь того самого автора Проповѣди Празничныи по 4 короны отъ примѣрника, порто почтове 45 сот., зарѣвно Проповѣди Страстныи по 2 короны, порто почтове 35 сот. и Проповѣди Похоронныи по 3 кор. отъ примѣрника, порто почт. 35 сот.

Проповѣди недѣлнхъ о. Дра Іоанна Бартошевского

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 9. Марта 1900.

Ч. 24.

Ч. 1288.

Речинець до испыта конкурсового о бенефиціи душнастырскѣи вызначає ся на день 8., 9. и 10. Мая и на день 23., 24. и 25. Жовтня 1900.

Речинець испыта конкурсового о бенефиціи душнаст.

Желаючи поддати ся тому испытову дожныи въ первомъ речинци внести прошеня, заосмотреніи потрібными свѣдоцтвами до 18. Цвѣтня въ другомъ до 2. Жовтня.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 13. Марта 1900.

Ч. 1289.

Ч. 25.

Речинець до испытя
кваліфікаційного
на катихитівъ
школъ выдѣловъ.

Подеа ся до вѣдомости, що въ дняхъ 8., 9. и 10. Мая и въ дняхъ 23., 24. и 25 Жовтня 1900 ѓтбуде ся испытъ кваліфікаційный на катихитівъ школъ выдѣловыхъ, до котрого священники и слушателѣ четвертого року св. Богословія приступити могутъ.

Предметы испытя суть тіи, котрі въ реченыхъ школахъ выкладають ся, а именно: біблійна исторія, догматика и моральна въ ѓбъемѣ катихизма, литургика, короткій поглядъ на исторію церковну и катихитика.

На данный темать выроблять такожъ кандидаты екзурту, и на довѣльно выбранный темать выголосять пробный выкладъ. Кандидаты, намѣрюючи до того испытя приступити, мають свои прошения внести въ первѣмъ речинци до дня 18. Цвѣтня, въ другѣмъ до дня 2. Жовтня.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 13. Марта 1900.

Ч. 1188.

Ч. 26.

Конкурсъ на опорожиеній парохіи.

Съ речинцемъ убѣгательства до дня 31. Мая 1900 выставляютъ ся на конкурсъ слѣдующій парохіи:

1. Горянка, деканата Балигородского, наданя приватного.
2. Крыве ад Тѣсна, деканата Балигородского, наданя приватного.
3. Рыбе деканата Балигородского, право патрона почивае.
4. Селиска, деканата Бирчаньского, наданя приватного.
5. Долины, деканата Бѣцкого, наданя приватного.
6. Гладышѣвъ " " " "
7. Горбачѣ " Горожаньского наданя приватного.
8. Папуртно, " Добромильского, ц. к. наданя.
9. Трускавецъ " Дрогобыцкого, " "
10. Кремина " Дукляньского, наданя приватного.
11. Поляны " " " "
12. Радоцина " " " "
13. Ростайне " " " "
14. Диѣстрикъ дубовый, деканата Жукотыньского, наданя приватного.
15. Лине, деканата Жукотыньского, право патрона почивае.
16. Берега гѣрній, деканата Затварницкого, наданя приватного.
17. Звинячъ гѣрній, деканата Затварницкого " "
18. Хмѣль деканата Затварницкого, " "
19. Шандровець, деканата Затварницкого " "
20. Дубрѣвка, деканата Канчуцкого, " "
21. Близянка, деканата Коросняньского, " "
22. Чорнорѣки " " " "
23. Кукиздѣвъ " Куликѣвского " "
24. Крецьѣвъ " Лѣського " "
25. Любачѣвъ " Любачѣвского " "

26.	Городыще	деканата Мокряньского	наданя	приватного
27.	Чернява	" Мостиского	"	"
28.	Германовичи	" Нижанковського	"	"
29.	Горохѳвиць	" "	"	"
30.	Тисова	" "	"	"
31.	Любыча	" Потелицкого	"	"
32.	Свидникъ	" Старосамборского	"	"
33.	Стояницъ	" Судововищенського	"	"
34.	Тучаны	" "	право патрона	почивае.
35.	Волиця	" Сяноцкого	"	" "
36.	Угнѳвъ	" Угнѳвского,	наданя	приватного.
37.	Явѳрникъ	" Яслиского	"	"
38.	Ясель	" "	"	"
39.	Крыва	" Бѳцкого	"	"

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 19. Марта 1900.

Ч. 27.

Ч. 385.

На прошене уряду парох. въ Боднарцѳ зъ 5. Лютого 1900 оголошуе ся понисну одозву и вызываемъ Всеч. Духовенство щобы справою тою усердно занялось и жертвами къ побудованю погорѳлой Церкви причинило ся:

О жертвахъ на будову церкви въ Боднарцѳ.

„Дня 1. Сѳчня 1900 згорѳла Церковь въ Боднарцѳ дек. Бѳцкого разомъ съ всѳми приборами літургичними. Парохія тутешна есть бѳдна и малочисленна, бо числить всего лишъ 735 душъ обряда нашего, намѳряе однакъ приступити до будовы Дому Божого, безъ котрого нѳякъ обійти ся не можна, однакъ до теперь не мае нѳякихъ средствъ, нѳ матеріялу, нѳ грошей. Выбудовати отже Церковь въ такихъ отношеняхъ ставе ся для парохіянъ въ Боднарцѳ, мимо найщиршой волѳ и охоты, майже неможливымъ.

Тожъ въ имени тыхъ Русинѳвъ Боднарскихъ, що хотъ не численнѳ, но твердо стоячихъ при своимъ св. обрядѳ звертаю ся до звѳстной жертволюбности Русинѳвъ. до Васъ Высокопреподобнѳ Отцы съ прошенемъ, щобы зволили причинити ся хоть маленькою лептою до довершени дѳла, чи то зъ скарбони церковной, чи черезъ отправу акафиста або параклиса. Такожъ упрашаю Всеч. Отцѳвъ заохочувати теплыми словами жертволюбивыхъ своихъ парохіянъ черезъ выставлене тацы въ Церкви до складаня можливыхъ жертвъ.

Въ надѳѳ, що отгомонѳ сей одозвы зворунитъ кожде сердце въ груди руской, засылаю вже зъ горы всѳмъ ласкавымъ дателямъ щироруске „Спасибѳгъ.“ Ласкаві жертвы упрашаю присилати на руки мѳсцевого пароха о. Іоанна Сорокевича въ Боднарцѳ, почта Горлицѳ.“

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 13. Лютого 1900.

Ч. 1303.

Ч. 28.

Станъ касы фонда
вдов. за мѣсяць
Грудень 1899., Съ-
чень и Лютый 1900.

Всея. Комісія управляюча дѣлами вдов. сирот фонда доносить подъ днемъ
14 Марта 1900 Ч. 95 слѣдующе:

Станъ касы вдов. сир. Института
за часъ отъ 1. грудня 1899 до 31. грудня 1899.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ

П р и х о д ъ	Готѣвка		Цѣный паперы		Р о з х о д ъ	Готѣвка		Цѣный паперы	
	зл.	кр.	зл.	кр.		зл.	кр.	зл.	кр.
1. Переносъ . . .	20537	57	188915	—	1. Переносъ . . .	20052	14	16600	—
2. Жертва дек. Ку ликѣвского, соб. и. Лебедовичъ .	5	—	—	—	2. Закупно 4% Л. Заставн. . . .	928	05	—	—
3. Касюракъ Стан.	100	—	—	—	всего .	20980	19	16600	—
4. Каминьскій Г.	200	—	—	—					
5. Лопатякъ Ник.	100	—	—	—					
6. Дикѣвъ Теодоръ	100	—	—	—					
7. Гринь Іоаннъ .	100	—	—	—					
8. Закупленолисты заст 4% Тов. кред земск . .	—	—	1000	—					
всего .	21142	57	189915	—					
розхѣдъ .	20980	19	16600	—					
Остатъ .	162	38	1733	5					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ

П р и х о д ъ	Готѣвка		Р о з х о д ъ	Готѣвка	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ	4671	77	1. Переносъ	3330	22
2. Тустановичъ Петръ . . .	31	53			
3. Дек. Дуклинскій отъ О. Никол. Феленчака	4	—	всего .	3330	22
4. Сологубъ Василій	10	—			
всего .	4717	30			
розхѣдъ .	3330	22			
Остатъ .	1387	08			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

П р и х ђ д њ	Готѣвка		Р о з х ђ д њ	Готѣвка	
	вл.	кр.		вл.	кр.
1. Переносъ	19060	91			
2. Фецица Михаилъ	10	—			
3. Черевко Іоаннъ	10	—			
4. Деканатъ Бирчанскій именно зложили по 10 зр. Всч. О. О. Іос. Мащакъ, І Жарскій, Р. Прислонскій, Гр. Пержило, Ант. Коныстанскій, Гр. Журавецкій и А. Желеховскій; по 20 зр. зложили ОО. П. Стуницкій и Іос. Винницкій	110	—			
5. Деканатъ Старосамбѣрскій именно зложивъ 10 зл. Всч. О. Евг. Козаневичъ, а А. Яцѣвъ 30 зр.	40	—			
6. Деканатъ Сяноцкій именно зложили по 10 зр. Всч. О. О. Андр. Пухиръ, І. Крыницкій, П. Дуркотъ и Ю. Негребецкій; В. Саламонъ 14 зр. и Дим. Кудерыбъ 28 зр.	92	—			
7. Олексинъ Ілія	10	—			
8. Деканатъ Яслискій именно зложили по 10 зр. Всч. О. А. Кочиркевичъ, Р. Чайковскій, С. Колодѣй, В. Хомицкій, І. Мерена, І. Копыстанскій, Н. Волошиновичъ, Н. Бачинскій, Н. Бурмичъ, Д. Габла, І. Марковъ, Ілія Маковей; по 14 зр зложили Всч. О. О. І. Лѣцинскій, Андр. Кочиркевичъ (стар.), Р. Кмицкевичъ и Ем. Антоновичъ	186	—			
9. Деканатъ Горожанскій отъ О. Маркила Роставецкого	11	28			
10. Ясеницкій Володимиръ	10	—			
11. Деканатъ Высочанскій, именно зложили по 10 зр. Всч. О. О. Счаст. Саламонъ І. Шайдицкій, М. Трешневскій и А. Антоновичъ	40	—			
12. Декан. Затварницкій именно зложили по 10 зр. Всч.					

П р и х о д ъ	Готівка		Р о з х о д ъ	Готівка	
	вл.	кр.		вл.	кр.
О. О. С. Кмицикевичь, І. Моравскій, І. Котецкій, І. Яросевичь, А. Котысь, П. Ясеницкій, В. Левицкій и М. Мигуловичь; Ник. Була 15 зр. и Каз. Гермакъ 20 зр. 50 кр.	115	50			
13. Несторовичь Левъ	10	—			
14. Деканатъ Варяжскій, именно зложили по 10 зр. Всч. О. О. Ю. Калитовскій, М. Ковшевичь, П. Гиссовскій, А. Чарнецкій, С. Смужка, К. Федоровичь, Р. Осьмакъ и Левъ Набакъ; Т. Лисякъ 14 зр.	94	—			
15. Куновскій Іеронимъ	10	—			
16. Декан. Судовишенскій, именно зложили по 10 зр. Всч. О. О. Гр. Левъ, Н. Куширъ, Л. Тиховскій, М. Литыньскій, М. Телешъ, Евд. Васильчакъ, В. Кондрацкій и А. Бованко	80	—			
17. Деканатъ Мостискій, именно зложили по 10 зр. Всч. О. О. І. Рейнаровичь, Ст. Кмицикевичь, Т. Глушкевичь, Т. Черкавскій, 12 зр. Гр. Клишь, 10 зр. 50 кр. и Мих. Ольшанскій 20 зр.	102	50			
18. Декан. Любачовскій именно зложили по 10 зр. Всч. О. О. Ал. Сембратовичь, Т. Скобельскій, Т. Гарасовскій, Ю. Гладилевичь, Евс. Пелехъ, С. Метеля, І. Подляшецкій, Г. Вербицкій, Е. Федевичь, Г. Падохъ, В. Клишь; по 15 зр. зложили: М. Кокуревичь, Л. Полошиневичь и І. Даниловъ; 14 зр. зложивъ О. Е. Гриневецкій	169	—			
19. Левицкій Левъ	10	50			
20. Хомицкій Теофилъ	10	—			
21. Минковичь Емиліявъ	10	—			
22. Деканатъ Яслискій, именно зложили по 10 зр. Всч.					

П р и х о д ъ	Готівка		Р о з х о д ъ	Готівка	
	ал.	кр.		ал.	кр.
О. О. Т. Грабець, М. Плюваць и В. Ольшанський	30	—	1. Переносъ	14920	28
23. Чабанъ Назарій	10	—	2. Купонъ	865	
24. Деканатъ Дрогобыцькій имено зложили по 10 зр. Всч. О. О. І. Мудракъ, Ю. Гумецкій, Ант. Хилякъ, І. Отто, І. Селецькій, Т. Хоминський, Д. Грицай, Ник. Ивановський А. Вархолякъ, Гр. Савицькій, І. Дашкевичъ, Е. Горницькій, Г. Ильницькій, И Сьокало, І. Филиновичъ и А. Рудавській; 5 зр. зложивъ О. І. Пастернакъ	175	—	3. Штемпель на квіты	828	
25. Карнякъ Теодоръ	10	—	4. Передатки побрали:		
26. Конко Максимъ	10	—	Комарницка Домініка	20	—
27. Деканатъ Ярославській, имено зложили по 10 зл. Всч. О. О. І. Брылиньській, И. Вахнянинъ, П. Годованській І. Гомза, Бр. Гоцькій, К. Добриньській, І. Заремба, Гр. Калимонъ, І. Косоноцькій, І. Костекъ, А. Лебедовичъ, Т. Лихицькій, Р. Пасъчинський, Ф. Подолинській, Л. Саноцькій, Гр. Спрысъ, І. Хотынецкій и І. Шумелда; 20 зр. зложивъ О. В. Ильницькій	200	—	Вендзиловичъ Павлина	30	—
28. Деканатъ Перемыско-Загородській, имено зложили по 10 зр. Всч. О. О. Ст. Козенка и З. Крвавичъ	20	—	Лисковацка Сильвія	6	—
29. Деканатъ Нижанківській имено зложили по 10 зр. Всч. О. О. І. Людкевичъ, Гр. Тимчишинъ, П. Виницькій, Ю. Кульматъцькій, М. Шумило и С. Мацюракъ; по 14 зр. зложили: І. Шеховичъ и Л. Таворській; 4 зр. М. Татомиръ, 9 зр. 50 кр. Ем. Солтыкевичъ и 3 зр. 50 кр. В. Арданъ	105	—	Ваць Мальвина	10	—
30. Яремкевичъ Василій	10	—	Желеховска Мальвина	20	—
31. Сологубъ Василій	10	—	Дмоховска Наталія	30	—
32. % Банку краевого	216	21	Ролицка Минодора	20	—
			Ладыжинська Софія	30	—
			Дутковска Іосифа	20	—
			5. Ремуерації:		
			Касієрови	75	—
			Секретареви	50	—
			Контрольорови	25	—
			Протоколянтони консист.	50	—
			Услуга	15	—
			6. Выдатки канцелярійні	19	51
			всего	15357	72

П р и х о д ъ	Готівка		Р о з х о д ъ	Готівка	
	зл.	кр.		зл.	кр.
33. % Тов. кред. земского	21	54 55			
34. % Перемыской щадницѣ	67	31			
35. % „Вѣры“	56	34			
36. % Фонда пропінатійного	474	—			
37. Кушоны отъ невінкульова- ныхъ паперовъ	11	85			
38. Впр. Соборъ Крылошанъ	150	—			
39. Впр. Соборъ Крылошанъ зъ фундаціи І. Лавровского	000	—			
всего	24901	95			
розходъ	15357	72			
Остае	9544	23			

П о в т о р е н е.

Дня 31. Грудня 1899 має бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный готівка	162 зл. 38 кр., цѣннѣ папери	173315 зл. — кр.
II. „ резервовый „	1387 зл. 08 кр., „ „	— зл. — кр.
III. „ розпорядимый „	9544 зл. 23 ка, „ „	— зл. — кр.
Всего готівкою		11093 зл. 69 кр., ц. паперами 173315 зл. — кр.

Отповѣдно до того справоздани найдено въ касѣ:

I) Въ цѣннихъ паперахъ:		173315 зл. — кр.
II) 1. на книж щадничихъ „Перемыска“	ч. 39426	2546 зл. 11 кр.
2. „ „ „ „Общ. „Вѣра“	ч. 136	1538 „ 19 „
3. „ „ „ „	ч. 554	1207 „ 12 „
4. „ „ „ „Самборска“	ч. 196	6 „ 79 „
5. готовыми грѣшми		5795 „ 48 „
разомъ		11094 зл. 69 кр.

III) Крімъ того находить ся въ касѣ книж. щадн. „Вѣры“ ч. 150 на 30 зл. 92 кр. за требники бл. п. Архієресв. Григ. Шашкевича.

М. Подолинскій
предсѣдатель.

Е. Менциньскій
секретарь.

М. Кошко
касієрь.

**Станъ касы вдов, сир. Института
за часъ отъ 1. сѣчня 1900 до 28. лютого 1900.**

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

П р и х о д ъ	Готѣвка		цѣный паперы		Р о з х о д ъ	Готѣвка		цѣный паперы	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1. Переносъ зъ р. 1899	324	76	346	630					
2. Тимчишинъ Михаилъ	100	—	—	—					
3. Накловичъ Мих.	200	—	—	—					
4. Тимчишинъ Михаилъ	40	—	—	—					
5. Жертва: Члены Комісії контрольной: Всч. ОО. Левъ Козаневичъ, Па- велъ Винницкій	26	04	—	—					
6. Ломницкій Сава	23	20	—	—					
7. Генсьорскій Ге оргій	60	—	—	—					
всего	100	—	—	—					
розходъ	874	—	346	630					
Остае	—	—	—	—					
Остае	874	—	346	630					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

Д о х о д ъ	Готѣвка		Р о з х о д ъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ зъ р. 1899.	2774	16			
2. Цѣфановскій Маѳей	20	—			
3. Декаанатъ Бирчавскій: именно зложили по 20 к. Всч. ОО. Вл. Калужвяцкій и Д. Гудзьо	40	—			
4. Дек. Дрогобыцкій: именно зложили Всч. ОО. І. Грабо- веньскій 28 к. и С. Хи- лякъ 20 к.	48	—			

П р и х о д ъ	Готівка	Р о з х о д ъ	Готівка
	Кор. с.		Кор. с.
5. Декан. Потелицькій: именно зложили по 20 к. Всч. ОО. В. Сиротинський, Т. Минчакевичь и Адр. Леонтовичь	60		
6. Декан. Старосольській: именно зложили по 20 к. Всч. ОО. І. Шемердякь, К. Грушкевичь, И. Туна, и К. Грицикевичь; Впр. О. Вотопиньській Петрь 28 к.	108		
7. Попель Михайль	20		
8. Полянській Генрикь	20		
9. Декан. Мокрянській: именно зложили по 20 к. Всч. ОО. К. Хотынецкій, А. Коцюба, А. Слоньській, П. Есыць, М. Чирняньській и Ст. Квишиць; І. Дрималиць 28 к.; Ю. Плятекь 25 к. и Л. Стецевь 27 к. 56 сот.	200 56		
10. Декан. Яворівській: именно зложили по 20 к. Всч. ОО. Л. Яремкевичь, А. Струсевичь, В. Крвавичь, Ем. Крайчикь, І. Подлускій, М. Кузьмаць, А. Миколаевичь, Н. Мащоракь, В. Насальській и Л. Мацускій; 40 к. зложивь О. Мих. Кручковській	240		
11. Желеховській Юстинь	20		
12. Декан. Дрогобыцькій: именно зложили по 20 к. Всч. ОО. К. Гумецькій и Ант. Хвлякь	40		
13. Декан. Жолківській: именно зложили по 20 к. Всч. ОО. М. Грушкевичь, В. Породко, В. Подолинській, І. Савчакь, А. Яремкевичь, А. Сѣнкевичь, М. Сапрунь, И. Радецкій, В. Решетиловичь и Л. Олещукь; 28 к. зложивь О. М. Косоноцькій	228		
14. Левницькій Павель	28		
15. Лецишакь Никифорь	20		
16. Декан. Порохницькій: именно зложили по 20 к. Всч.			

П р и х о д ъ	Готівка		Р о з х о д ъ	Готівка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
ОО. І. Борисевичь, А. Дигдалевичь, І. Созаньскій и Т. Скородиньскій . . .	80	—	1. До фонда розпорядимого по рѣшеню Общого Собраня зъ дня ²¹ / ₁ 1900 всего:	2479	80
17 Дрѣ Титъ Мышковскій . . .	30	—		2479	80
18. Дек. Добромильскій: имено: зложили по 20 к. Веч. ОО. Гр. Романець, Б. Венгриновичь, Ем. Бачиньскій и Л. Калужняцкій; по 28 к. зложили: К. Гукевичь и Гр. Коблошь	136	—			
19. Декан. Ярославскій: имено зложили по 20 к. Веч. ОО. М. Мрозовскій и І. Накловичь	40	—			
20. Полянскій Іоаннь	12	—			
21. Крупиньскій Теодоръ	20	—			
22. Козаневичь Анатолій	23	06			
23. Ильницкій Іоаннь	20	—			
24. Чайковскій Николай	200	—			
25. Шихъ Юліанъ	20	—			
26. Ольшаньскій Іоаннь	41	—			
27. Залитаць Михаилъ	20	—			
28. Гонтарскій Григорій	41	—			
29. Ломницкій Сава	20	—			
30. Декан. Угнѣвскій: имено зложили по 20 к. Веч. ОО. І Сиротиньскій, В. Матюкъ, В. Мазикевичь, К. Кузикъ, Е Дѣдицкій, Ю. Гумецкій, А. Мельникъ, Евг. Омелянскій, О. Сиротиньскій, Т. Мусѣй, І. Козакевичь, М. Несторовичь, М. Демцьо, А. Брунецъ; Т. Лысякъ зложивъ 24 к. а С. Дуткевичь 28 к.	332	—			
31. Захаріяевичь Антовій	3	—			
32. Менциньскій Емиліанъ	20	—			
33. Петрикъ Іоаннь	40	—			
34. Сапрунъ Стефанъ	40	—			
всего:	5024	78			
розхѣдъ:	2479	80			
Остае:	2544	98			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

П р и х о д ъ	Готівка		Р о з х о д ъ	Готівка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ зъ р. 1899.	19088	46	1. Выплачено вдовамъ и сиротамъ за р. 1899	21608	26
2. Вир. О крыл. Іоаннъ Стрыйскій и Михаилъ Мрыць, яко % отъ підвищенія пенсїи въ слѣдствіе номінаціи	224	—	2. Ошибочно больше выліквідовано Бачиньскій Розалїи (що бере яко переддатоку на р 1900)	10	—
3. Лейкій Данїилъ	40	—	3. Выдатки на подорожъ комісїи шконтр. за р. 1899	49	24
4. Ихъ Преосвященство Киръ Константинъ	200	—	4. Переказы почтовї	2	—
5. Цепаньскій Евстахїй	40	—	5. Порто почтове :	20	52
6. Зъ фонда резервового	2479	80			
всего:	22112	26	всего:	21690	02
розхѳдъ:	21690	02			
Остае:	422	24			

П о в т о р е н е.

Дня 28 лютого 1900 має бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный	готівка	874 К. — сот,	цѣннїхъ паперы	346630 К. — сот.
II. " резервовый	"	2544 " 98 "	" " "	" " "
III. " розпорядимый	"	422 " 24 "	" " "	" " "
Всего готівкою		3841 К. 22 сот,	ц. паперами	346630 К. — сот.

Вѳдновѣдно до того справозданїи найдено въ касѣ:

I. Въ цѣннїхъ паперахъ:		346630 Кор.
II. 1. на книж. щадничїхъ Перем. щадн. ч. 39426		2092 К. 22 сот
2. " " " "Вѣры" ч 554		14 " 24 "
3. " " " Самбѳрск щад ч. 196		13 " 58 "
4. готовыми		1721 " 18 "
разомъ		3841 К. 22 сот.

Кромѣ того находить ся въ касѣ книж щадн. „Вѣры“ ч 150 на 69 К. 84 сот. за требникъ бл. п. Гр. Шашкевича.

Е. Менциньскїй,
секретарь.

М. Конко,
касієрь.

М. Подольнїскїй,
предѣдатель.

Отъ Ев. Консисторїи.

Перемышль дня 16. марта 1900.

Выказъ жертвъ на церковь

въ Перемышли на Засаню.

Ч. 308. Въ послѣднихъ 15 лѣтахъ городъ Перемышль розрѣсь ся незвычайно, именно же часть его положена за Сяномъ творить нынѣ майже окреме мѣсто зъ загальнымъ числомъ надъ 12.000 цивільной людности, мѣжъ которыми есть до 2000 Русинѣвъ. Часть того мѣста, въ котрѣй есть школа 4-класова мужеска и 7-класова женьска и женьска учительска Семинарія, не має нѣякои Церкви нашего обряда.

Вѣдчуваючи тую потребу Перемышкѣ Русины начали еще въ роцѣ 1893 збирати жертвы на закупню землѣ на тую цѣль, а то майже выключно мѣжъ самими Перемышлянами, такъ, якъ намѣренемъ иниціаторѣвъ дѣла було, щобы землю купили самі Русины Перемышкѣ.

За помочею Божою куплено на Засаню, недалеко вѣдъ центра той части мѣста, бо лишъ 300 кроковъ вѣдъ мосту ведучого зъ рынку за Сянь при улици Угорской, вѣдъ трехъ властителѣвъ поле въ объемѣ 935¼ квадр. сяжень метричної мѣры, за суму 8234 злр. а. в., а узбирано доси лишъ 5122 зл. 85 кр., такъ остае еще до 3000 зл. довгу. Земля тая, якъ бачимо зъ цѣны, дуже дорога, но въ зрѣвнаню зъ мѣсцевыми цѣнами дешево куплена.

На тую цѣль жертвовали: Честн. Брацтво св. О. Николая при катедрѣ Перемышкѣй 2371 зл. 61 кр., зъ пушки катедральнѣй на тетранодѣ узбирано въ р. 1893: 140 зл. 20 кр., въ р. 1894: 156 зл. 45 кр., въ р. 1895: 160 зл. 15 кр., въ р. 1896: 217 зл. 87 кр., въ р. 1897: 201 зл. 11 кр., въ р. 1898: 167 зл. 53 кр., въ р. 1899: 179 зл. 59 кр., разомъ 1222 зл. 90 кр. Окрѣмъ сего жертвовали: Бл. и. Его Еминенція Митрополитъ кард. Сембратовичъ 100 зл., Бл. и. Преосв. Епископъ Юліянъ Пелешъ 50 зл., Бл. и. Архідіяконъ Венедиктъ Литинскѣй 25 зл. (Достойнства и уряды тѣ слѣдующихъ П. Т. жертводателѣвъ поданіи суть тѣи, якѣ въ часѣ жертвованія занимали). Вир. оо. кустосъ капитулы Павелъ Матковскѣй 30 зл., Схولیархъ капитулы Кароль Волошинскѣй 15 зл., крилошанинъ Константинъ Чеховичъ 40 зл., крилошанинъ Іоаннъ Войтовичъ 50 зл., войсковый капелятъ Іоаннъ Стрыйскѣй 10 зл., крилошанинъ капитулы Іоаннъ Стрыйскѣй 14 зл., крилошанинъ парохъ катедральнѣй М. Подольнскѣй 100 зл., Совѣтникъ Консист. Юстинъ Желеховскѣй 5 зл., Всч. оо. Василій Кондрацкѣй, сотрудникъ катедр. 50 зл., Максимъ Кошко, сотрудникъ катедр. 30 зл., Антоній Домницкѣй, сотрудникъ катедр. 20 зл., Теодатъ Ярема, сотрудникъ катедр. 35 зл., Володимиръ Паславскѣй, сотрудникъ катедр. 33 зл., тойже зѣ складки мѣжъ парохіянами на Вильчи 15 зл. 43 кр., Всч. оо. Дрѣ Михаилъ Людкевичъ, духовникъ семинаріи 15 зл., Др. Іосифъ Черлунчакевичъ 10 зл., Всч. оо. Іоаннъ Савчинъ, катихитъ гимназ. 15 зл., Емиліянъ Кормошь, катихитъ 20 зл., Емиліянъ Менцинскѣй, сотрудникъ катедр. 20 зл., Назарій Чабанъ, сотрудникъ катедр. 35 зл., Іосифъ Максимовичъ, сотрудникъ катер. 5 зл., Левъ Козаневичъ, деканъ Самборскѣй 5 зл., Михаилъ Кузьматицкѣй зъ о. Ю. Желеховскимъ 1 зл., Антоній Матюкъ зъ Лишокъ 5 зл., Михаилъ Прухницкѣй зъ Турки 5 зл., Теофилъ Турчмановичъ зъ Рипяны 2 зл., Алекс. Зубрицкѣй зъ Боська 1 зл., Юліянъ Гладиловичъ зъ Любачева 3 зл., Филимонъ Подольнскѣй зъ Лазѣвъ 3 зл., Северинъ Метелля зъ Кра-

кôвця 2 зл., Яковъ Борковскій зъ Высоцка 3 зл., Іоаннъ Гоміанъ зъ Тройцѣ 1 зл., Василій Кокотайло 50 кр., Антоній Макаръ зъ Олешичъ 1 зл., Вблаг. пп.: Григорій Цеглинскій, директоръ гимн. 10 зл., Дрѣ Теофилъ Кормошь, адвокатъ 10 зл., Юліанъ Несторовичъ, совѣтникъ 25 зл., Дрѣ Василій Кебузинскій 50 зл., Яковъ Габораць, мѣщанинъ 50 зл., Володимиръ Гащиць, адюнктъ сулов. 10 зл., Іосифъ Кадыкъ, мѣщанинъ 10 зл., Іоаннъ Матковскій комисаръ скарб. 16 зл., „Боявъ“ Перемышскій 20 зл. 13 вр., Вблаг. пп. Іоаннъ Щурко, мѣщанинъ 20 зл., Алекс. Радецкій, професоръ 2 зл. 50 кр., І. Малиновскій, професоръ 5 зл., Северинъ Зарицкій, професоръ 2 зл., Д. Чеховскій, професоръ 1 зл., А. Ч. 1 зл., Дрѣ Н. Антоневиць, професоръ 5 зл., Дрѣ Ю. Лужецкій, адвокатъ 5 зл., Дрѣ Л. Литинскій, лѣкаръ 10 зл., Мартинець 1 зл., Савинъ Будзиновскій, нотаръ 5 зл., Киир. Цѣбановскій 2 зл., Сливинскій 1 зл., Мих. Лукасевичъ, мѣщанинъ 2 зл., Димитрій Людкевичъ, антикаръ 5 зл., Димитрій Танчукъ, совѣтникъ 10 зл., Северинъ Черлюнкаевичъ, судія 2 зл., Игнатій Малиркевичъ 10 зл., Стефанъ Каршинскій 25 зл., Іосифъ Гарацакъ 5 зл., Александеръ Лысякъ 2 зл., Ф. Шиманскій 2 зл., Василій Новакъ 3 зл., Сенатовичъ 1 зл., І. Войтовичъ 1 зл., Марчакъ 5 зл., Народна Торговля 50 кр., Вблр. пп. Игнатій Коньскій 1 зл. 50 кр., Константинъ Желеховскій 1 зл. Складка окбченыхъ богослововъ въ домѣ пресвитеріальномъ въ Перемышли (въ грудни р. 1894) 13 зл. 70 кр., (на тоє зложили: Прч. Теодоръ Крушинскій 1 зл., А. Миколаевичъ 1 зл., І. Сѣкиринскій 1 зл., А. Бончевскій 50 кр., Д. Лахъ 50 кр., Л. Лысякъ 2 зл., І. Станчакъ 50 кр., П. Мекелита 50 кр., В. Полянскій 50 кр., В. Єсинъ 50 кр., А. Криницкій 1 зл., І. Максимовичъ 50 кр., І. Паньковскій 1 зл., І. Преторіусъ 50 кр., Василій Мацюракъ 20 кр., Антоній Рудницкій 2 зл., А. Коцюба 50 кр.) Складка окбченыхъ богослововъ въ домѣ пресвитеріальномъ въ Перемышли (въ цвѣтнн 1895 року) 7 зл., (на тоє зложили: Прч. І. Курыло 1 зл., В. Папъ 1 зл., П. Подлянецкій 1 зл., Арданъ 1 зл., Ильницькій 1 зл., Григорій Пержило 2 зл.) Веч. о. Н. Погорецкій зъ Дрогобыча 5 зл., Вблр. п. Теодоръ Кузыкъ 5 зл., Вблр. п. Клонекъ 50 кр., Веч. о. Николай Бурмичъ 2 зл., Блр. п. Юлія Якубовска жена офіц. почтов. 23 злр., Блр. п. Красевска 1 зл., Блр. п. Билинскій 2 зл., Вблр. п. Давидъ Талпашъ ц. к. капитанъ 5 зл., Вблр. Игнатій Подлускій 1 зл., Ч. п. Николай Пайташъ 1 зл., Веч. о. Л. Тустановскій 1 зл.; Бл. Катерина Ящакъ, мѣщанка 5 зл., Анна Береска 2 зл., Агнишка Балко, вдова по свящ. 1 зл., Ч. Марія Пердута зарбвниці 50 кр., Вблр. иянове Володимиръ Левицкій 1 зл., Винцентій Галіковскій 1 зл., Іоаннъ Юркевичъ 1 зл., Стефанъ Бый, столяръ 1 зл. Складка въ домѣ пресвитеріальномъ въ Перемышляч въ сѣчни 1896 р. 4 зл., (на тоє зложили: Прч. П. Луцкій 50 кр., Д. Венгриновичъ 50 кр., І. Кищакевичъ 1 зл., Ем. Федевичъ 1 зл., А. Ладыжинскій 1 зл.), Вблр. п. Брониславъ Валѣгурскій 1 зл., Веч. о. Іоаннъ Мендинскій 1 зл., Складка членовъ „Союза“ 12 зл. 68 кр., Чч. Іоаннъ Вознякъ при слюбѣ 1 зл., Петро Ивановъ 2 зл. 50 кр., Михалина Губица 1 зл., Евфимія Бѣлущакъ 1 зл., Александеръ Вязловичъ 1 зл., Казимиръ Гавель 50 кр., Василій Бучинскій 1 зл., Веч. о. Николай Подгорецкій сотрудиакъ 2 зл., При дѣйствіяхъ нарохіяльныхъ узбирано 6 зл. 30 кр., Блр. пп. Ольга Вархолякъ 1 зл., Павлина Котысъ 2 зл., Францѣшокъ Малковскій 4 зл., Теодоръ Шурготъ мѣщанинъ 10 зл., Юлія Саламаха 10 зл., Марія Загатынска 5 зл., Мартинъ Соловѣй 2 зл., Николай Пайташъ 50 кр., Анна Лавецка 50 кр., Іоаннъ Вавровичъ 1 зл., Василь Петрусь 1 зл., Складка въ домѣ пресвитеріальномъ въ Перемышли 30-го цвѣтня 1897 року 7 зл., (на тоє

зложили: Прч. Георг. Падохъ 50 кр., О. Копытянській 50 кр., П. Каламунецкій 1 зл., В. Клишъ 50 кр., Мих. Левъ 50 кр., О. Сиротинській 50 кр., О. Гнатишакъ 50 кр., М. Дыгдалевичъ 50 кр., П. Ступницкій 50 кр., В. Балко 50 кр., Т. Двудлѣтъ 50 кр., Горницкій 50 кр., О. Полянській 50 кр.). При дѣйствіяхъ парохіальныхъ зложено 3 зл. 50 кр., Всч. о. Николай Билинській 1 зл., Блр. п. Фр. Подляшецкій 1 зл., Всч. о. Левъ Бѣрецкій 1 зл., Блр. Іосифъ Кадикъ 50 кр., При дѣйствіяхъ парохіальныхъ зложено 2 зл., Вблр. п. Данило Стахура 2 зл., Р. 1897 зложено при дѣйствіяхъ парохіальныхъ 9 зл. 50 кр. и 5 зл. 50 кр., Ч. Анастасія Мрозовска мѣщанка 5 зл. 10 кр., Іоаннъ Гомгало зъ Перекопа 3 зл., Всч. о. Василій Водошинській 1 зл., Вблр. п. Северинъ Зарицкій 5 зл., Всч. оо. Ф. Кисѣловській 2 зл., І. Мохнацкій зъ Войковы 2 зл., Р. 1898 складка при дѣйствіяхъ парохіальныхъ 15 зл. 50 кр., Блр. Іоаннъ и Ева Кирилякъ рѣзникъ 100 зл., тойже поновно 25 зл., Ч. Маріяна Стадницка 15 зл., Складка при дѣйствіяхъ парохіальныхъ 9 зл. 50 кр., Всч. о. Мих. Трешневській зъ Яблонова 2 зл., Ч. Марина Величко 1 зл., Блр. п. Явъ Цанинській зъ Лодинки 10 зл., Ч. І. Марчукъ зъ Перемышля 5 зл., Блр. п. Кебузиньска (черезъ О. Копка) 10 зл., Перемышке задаткове тов. „Вѣра“ 20 зл. — Разомъ 1528 зл. 34 кр.

Щобы дѣло успѣшнѣйше повести до скорого зреалізованія намѣреною цѣлю, вѣдъ проводомъ Епископскаго Ординарія Перемышскаго утвореный збставъ комитетъ и поручае дѣло тоє всемогучой опѣцѣ Божой и досвѣдченой жертволюбности всѣхъ Русинѣвъ и другихъ людей доброй волѣ. Всѣмъ дотеперѣшнымъ жертвователямъ складае ся симъ вѣдъ сердца желане: „Богъ да спасеть и помилуетъ!“

Перемышль, дня 1. Сѣчня 1900. Іер. Миронъ Подолинській, кустось канітулы.

ХРОНИКА.

Въ пропозицію приняті:

Ч. 755. На парохію Доброгостѣвъ деканата Дрогобыцкаго: І. Сембратовичъ Александеръ, П. Ильницкій Іоаннъ, Ш. Вархолякъ Анатоль, въ списѣ: 1. Бѣржинській Антоій, 2. Турчмановичъ Теофиль, 3. Фидикъ Василій, 4. Сѣлецкій Іоаннъ, 5. Ольховый Володимиръ, 6. Тува Ілярій, 7. Савицкій Андрей, 8. Мерена Теодоръ, 9. Насальській Володимиръ, 10. Ясеницкій Кириянъ, 11. Дуркотъ Петръ (стар.), 12. Сенета Іоаннъ, 13. Добрянській Северинъ, 14. Колтунюкъ Николай, 15. Кузевъ Іоаннъ, 16. Гумецкій Юліянъ (старшій).

Ч. 1034. О. Виницкій Корнилій зрезигновавъ зъ наданой ему презенты на парохію Дорогошѣвъ великій, въ слѣдствіе чога уложено поновно пропозицію съ слѣдующими кандидатами: 1. Левицкій Володимиръ (стар.), 2. Насальській Володимиръ, 3. Жарскій Михаилъ, 4. Квяжинській Петръ, 5. Мусѣй Теофиль, 6. Габлинській Петръ, 7. Бованко Атаназій, 8. Мацюракъ Северинъ, 9. Федевъ Іоаннъ.

- Ч. 5308/99. О. Менцявскій Аполинарій, парохъ въ Фульштынь и о. Грушкевичъ
Корнилій парохъ въ Раковой получили отличія крылошанскіі.

Орд. комисаріями въ справахъ сервитутовыхъ именованій :

- Ч. 556. О. Рудавскій Кирилъ, завѣдатель деканата и парохъ въ Броници на де-
канатъ Мокрянскій.
" 852 " Дубъ Іосифъ, парохъ въ Лопушници на деканатъ Устрицкій.

Презенты получили :

Ч. 682.	О. Весоловскій Антоній, на Терло,	деканата	Старосольского.
" 554.	" Дутковскій Казимиръ, на Лоббзву,	"	Устрицкого
" 838.	" Киричинскій Ілія, на Чашль,	"	Старосольского.
" 900.	" Федевъ Константинъ, на Красне,	"	Высочаньского.
" 901.	" Николаевичъ Антоній, на Подбужь.	"	Мокряньского.
" 1041.	" Кряницкій Антоній, на Либохору,	"	Высочаньского.
" 858.	" Чайковскій Романъ, на Тернаву гѣрну,	"	Ольховецкого.
" 1079.	" Мацюракъ Василій, на Рыбникъ,	"	Дрогобыцкого.
" 1111.	" Залитачъ Романъ, на Грозьову,	"	Добромильского.
" 1160.	" Гермакъ Казимиръ, на Гошаны,	"	Комарниньского.
" 1433.	" Гоцкій Володимиръ на Колоденце	"	Куликѣвского.

Завѣдательства получили :

Ч. 948.	О. Лахъ Дмитрій, въ Германовичахъ,	деканата	Нижанкѣвского.
" 931.	" Ясеницкій Петръ, въ Волици,	"	Сяноцкого
" 844.	" Скобельскій Іосифъ, въ Горбачахъ,	"	Горожаньского.
" 1134.	" Кордасевичъ Романъ, въ Любачовѣ.	"	Любачѣвского.
" 1155.	" Утриско Володимиръ, въ Кукизовѣ,	"	Куликѣвского.
" 1266.	" Николаевичъ Антоній, въ Подбужи,	"	Мокряньского.
" 1332.	" Кошыстанскій Орестъ, въ Сушици великой,	"	Старосольского.

Сотрудництва получили :

- Ч. 629. О. Крушинскій Романъ, въ Радлиничахъ.
" 753. " Клачинскій Антоній, въ Крыници деканата Мушиньского.

Каноничну институцію получили :

- Ч. 843. О. Маковей Ілія, на Добру шляхоцку, деканата Бирчаньского.
" 1040. " Сѣлецкій Александръ, на парохію Войткова, деканата Добромильского.
" 1266. " Яремкевичъ Юліянъ, на Скло, деканата Яворѣвского.

До каноничної інституції заво́вані :

- Ч. 1020. О. Липиньскій Іосифъ, на Осердѣвъ, деканата Белского.
" 1127. " Веселовскій Антоній, на Терло, деканата Старосольского.
" 1376. " Киричяньскій Ілія, на Чаплѣ, деканата Старосольского.
" 1377. " Дутковскій Казимиръ, на Лобѣзю, деканата Устрицкого.

Уво́льнене отъ испыта конкурсового получили :

- Ч. 997. О. Мудракъ Іоаннъ, парохъ въ Губичахъ, деканата Дрогобыцкого.
" 1088. " Манастырскій Юстинъ, парохъ въ Голомъ, деканата Потелицкого.
" 1306. " Хотынецкій Климентій, парохъ въ Уйковичахъ, деканата Перемыско-Загородского.
" 1263. Литыньскій Іоаннъ, парохъ въ Чуквы, деканата Самборского.

-
- Ч. 182. Высоке п. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 3. Сѣчня 1900. Ч. 128049 продовжило дотацію зъ фонда рея. на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника парохиі въ Спасовѣ.
Ч. 220. Тоежь розпорядженемъ зъ дня $\frac{3}{4}$, 1900. Ч. 128050 продовжило таку саму дотацію для сотрудника пароха въ Стебнику.
Ч. 139 Тоежь розпорядженемъ зъ $\frac{3}{4}$, 1900. Ч. 116329 продовжило таку саму дотацію на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Кунинѣ.
Ч. 609. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 26. Лютого 1900 Ч. 6972 продовжило таку саму дотацію на дальшій оденъ рѣкъ для содрутника въ Топольницѣ.
Ч. 736. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 9. Лютого 1900 Ч. 10164 продовжило таку саму дотацію на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Вѣльцѣ мазовецкой.
Ч. 867. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 9. Лютого 1900 Ч. 9365 продовжило таку саму дотацію на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Плоскомъ до Галѣвки.
Ч. 1165. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 17. Лютого 1900 Ч. 14052 продовжило таку саму дотацію на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Дахновѣ.

Грамоту похвалы и узнаня съ Архіерейскимъ благословенемъ получили :

Ч. 4218/99. Ч. Ігнатій и Марія Славичъ господ. въ Боберцѣ за жертву 120 зл. на закупно звона.

Ч. 6 Вблагор. Панъ Іосифъ Бѣлякъ, бурмистръ въ Лѣску за жертву 1140 коронъ на устроене бочного престола.

Ч. 7498/99. Вблагор. Панъ Юліянъ и Елена гр. Тарновскіи, властитель земскихъ посѣлостей въ Бышовѣ за дароване на вѣчнй часы мѣстця подъ будову церкви.

Ч. 116. Вбл. П. Стефанъ и Марія Ирсай властителейъ земскихъ посѣлостей въ Липникахъ, за значный даръ грошевыи и дароване потребного матеріалу на будову Церкви въ Липникахъ ad Мостиска. Ч. Антоній Вацовъ, Теодоръ Мусъйовскій, Станиславъ Щепаникъ за грошеви датки. Всеч. о. Андрей Ваца парохъ въ Левинъ въ Чехахъ за жертву 440 коронъ на устроене престола св. Андрея и 80 коронъ на закуно чаши и дѣкоса для церкви въ Липникахъ.

Ч. 670. Ч. Меланя Мельникъ господиѣ въ Колоденци за жертву 500 зл. на устроене головного престола, 45 зл. на закуно фелона и 15 зл. на закуно свѣчника для Церкви въ Колоденци. Чест. Варвара Токаръ господиѣ въ Колоденци за жертву 48 зл. на закуно хоругвы для Церкви въ Колоденци. Чест. Даниль Краковецкій господаръ въ Колоденци за жертву 100 зл. на закуно свѣтлого фелона для Церкви въ Колоденци.

Ч. 530ж/99. Благор. П. Іоаннъ Шпотко, котрый не тѣлько власноручною роботою своею яко маляръ, рѣзбяръ и позолотникъ, але и грошевыми датками причинивъ ся до украшеня церкви въ Фульштынѣ. Чест. Дмитрій Щерба господаръ зъ Городовичъ и пѣвецъ церковный при тойже церкви, котрый не лише влѣянѣмъ своимъ здѣлавъ, що парохіане въ Городовичохъ безъ всякой конкуренціи — но зъ добровѣльныхъ складокъ побили Церковъ свою бляхою, справили два краснѣ фелоны, образъ процесіональный, двѣ хоругвы — но причинивъ ся значно грошевыми датками до украшеня Церкви. Вблаг. П. Феликсъ Пассакаса властительъ земскихъ посѣлостей въ Берестинахъ за жертву 800 коронъ на Церковъ въ Берестинахъ.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемишль, дня 19. Марта 1900.

Константинъ,
Епископъ.

О. Іоаннъ Войтовичъ
прв. канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1900.

Выдано 28. Цвѣтня.

Ч. IV.

Ч. 29.

Ч. 1893.

На прошене Высокопреосвященнаго нашего Митрополита, зволивъ Святѣйшій Отець путникамъ котрѣ въ протягу сего юбилейнаго року, отнуста ради посѣтятъ Римъ, зредуковати десятикратно посѣщеня чотырохъ церквей (базиликъ) въ Римѣ, на двократне або трикратне с. е. въ двоохъ або трехъ дняхъ.

О редукии посѣщеня базиликъ въ Римѣ для путниковъ въ часѣ сего юв. року.

О чѣмъ Всч. Духовенству подае ся до вѣдомости въ цѣли завѣдомлени намѣряющихъ сего року предприняти юбилейну подорожь до Риму, зъ чого познають що тая подорожь буде коротко тревати

Отъ Ев. Консистеріи.

Перемышль, двя 16. Цвѣтня 1900.

Ч. 30.

Ч. 1631

Подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства слѣдующе:

„Ц. к. Намѣстництво у Львовѣ. Ч. 20.124/900. У Львовѣ, дня 3. Марта 1900. Ц. к. Міністерство Скарбу на зашытане одного Ординаріату рѣшило оголошенимъ въ дневнику розпоряджень рескрытомъ зъ дня 24. Жовтня 1899 Ч. 38004, що декларациа выставлені черезъ политичній власти краеві ибсля міністер. розпорядження зъ 20. Червня 1860 Ч. 162 В. з. д. и 31. Липня 1860 Ч. 175 В. з. д. въ справѣ продажи и обтяжения маетку католицкихъ церквей, парохій и духовныхъ інституцій, що особнымъ приисомъ о продажи и обтяжаню добра церковнаго вдоволено, прислугуе неограничено увольнене вѣдъ билаты належитости ибсля „Т. Р. 117 lit. г.“ въ такѣмъ случаю, если декларацию умѣщено въ формѣ клявзулѣ на правномъ документѣ, вѣдносячѣмъ ся до продажи и обтяжения добра церковнаго.

Въ справѣ продажи и обтяжения маетку кат. церквей, парохій и дух. інституцій.

Особно выставленій такій деклараціі підлягають однакожь належитости стемпльової яко свѣдоцтва урядовї після „Т. Р. 115 lit. а. аа. закона о належитостяхъ.

О томъ повѣдомляе ся Всесвѣтлѣйшу Консистоцію на подставѣ рескрипта ц. к. Міністерства справъ внутрѣшнихъ выданого въ порозумѣню зъ ц. к. Міністерствомъ вѣроисповѣданя и просвѣты зъ дня 17. Лютого 1900 Ч. 36297 зъ приятнымъ прошенемъ о подане до вѣдомости урядовъ церковныхъ въ вѣстнику епархіальномъ. Ц. к. Намѣстникъ: Пининскій “

Отъ Еп Консистоціи.

Перемышль, дня 3. Цвѣтня 1900.

Ч. 2195.

Ч. 31.

Конкурсъ на катихита при школахъ выд. женск. въ Ярославю.

Ц. к. Рада школьна окружна въ Ярославю оголошуе подъ днемъ 23. Цвѣтня с. р. Ч. 916 конкурсъ въ цѣли сталого обсаджена посады гр. кат. катихита при школахъ выдѣловій женскій въ Ярославю съ речинцемъ до дня 31. Мая 1900. Тое подае ся до вѣдомости Преч. Клира епархіального.

Отъ Еп Консистоціи.

Перемышль, дня 28. Цвѣтня 1900.

ХРОНИКА.

Ч. 1800. Съ речинцемъ убѣгательства до дня 7. Лишня 1900 выставляе ся на конкурсъ парохія Середне велике, дек. Ольховецкого, надани приватного.

Каноничну институцію получили :

- Ч. 1557. Ливинскій Іосифъ на Осердѣвъ, дек. Белского.
- ” 1735. Дутковскій Казимиръ на Лобозевъ, дек. Устрицкого.
- ” 1766. Киричинскій Ілія на Чаплѣ, дек. Старосольского.
- ” 1879. Федевъ Константинъ на Красне, дек. Высочаньского.
- ” 2198. Крыницкій Антоній на Либохору, дек. Высочаньского.

До каноничної інституції заво́звані :

- Ч. 1485. О. Миколаєвичь Антоній на Подбужь, дек. Мокряньського.
" 1637. " Залитачь Романъ на Грозьову, дек. Добромильського.
" 2157. " Мацюракъ Василій на Рыбникъ, дек. Дрогобыцького.

Презенты получили :

- Ч. 1608. О. Згорлякевичь Францъ на Хревтъ, дек. Затварницкого.
" 1586. " Ясеняцкій Петръ на Скородне, дек. Затварницкого.
" 1811. " Крушиньскій Романъ на Лѣвнику малу, дек. Старосамбѣрського.
" 1230 " Мацюракъ Северинъ на Дорогошѡвъ вел. дек. Куликѡвського.

Именованя :

- Ч. 1611. О. Вербицкій Михаилъ, парохъ въ Воли цеклиньскій, заступникомъ катихита при ц. к. гимназ. въ Яслѣ.
" 1441. О. Кишакевичь Іосифъ, словѣдникомъ при катедральной Церквѣ въ Перемышлѣ; а О. Левъ Несторовичь префектомъ закрестіи катедральной.
" 1571. О. Дигдалевичь Антоній, парохъ въ Полнятычахъ II. Мѣсто-деканомъ Порохвицкимъ.
" 1625. О. Баранецкій Сильвестеръ, парохъ въ Пяновичахъ II. Мѣсто-деканомъ Самбѣрскимъ.

Увѡльнене отъ испыта конкурсового получили :

- Ч. 1373. О. Копыстяньскій Іосифъ, парохъ въ Королику волоскѡмъ.
" 2064. О. Охвичь Василій, парохъ въ Явѡрци.

Завѣдательства получили :

- Ч. 1073. О. Фекула Іоаннъ въ Радопынѣ дек. Дукляньського.
" 1612. О. Лучечко Петро въ Миговой дек. Добромильського.
" 1755. О. Подящецкій Петро въ Блязянцѣ дек. Кросвяньського.
" 1879. О. Автоновичь Маріанъ въ Шумячи дек. Высочаньського.
" 1942. О. Жолкевскій Антоній въ Крывой дек. Бѣцкого.
" 2164. О. Поляньскій Василій въ Боську дек. Сяноцкого.
" 2253. О. Набакъ Левъ въ Варяжи дек. Варяжського.

Сотрудництва получили :

- Ч. 1491. О. Пирожокъ Михаилъ въ Куликовѣ, дек. Куликѡвського.
" 2198. " Кoryтовскій Володимиръ, управ. въ Ольховцяхъ дек. Ольховецкого.

Ч. 2270. О. Федевъ Іоаннъ самостоятельне въ Сушицы рыковой дек. Старосамбурского.

Новопоставленіи презвитеры получили слѣдующіи посады:

- Ч. 1908. О. Левицкій Ілія, катихитору при народныхъ школахъ въ Яворовѣ.
" 2169. " Коцыловскій Кирилъ, сотрудничество прыватне въ Тылявѣ дек. Дукалянського.
" 2208 " Яросевичъ Петро, сотрудничество въ Мокротынѣ дек. Жовківського.
" 2209 " Мартиновичъ Емилианъ, прив. сотрудничество въ Порохнику.

Ч. 2128. Высоке ц. к. Намѣстничество розпорядженемъ зъ дня 11. Цвѣтня 1900. Ч. 27034 продовжило дотацію зъ фонда рел. на дальшій оденъ рокъ для сотрудника пароха въ Ульгѣвкѣ дек. Угнѣвського.

Ч. 2115. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 5. Цвѣтня 1900. Ч. 30667 продовжило таку саму дотацію для сотрудника пар. въ Волоци дек. Мокрянського.

Ч. 1959. Тоежь розпорядженемъ зъ 5. Цвѣтня 1900. Ч. 29105 продовжило таку саму дотацію для сотрудника пароха въ Смолинѣ дек. Любачѣвського.

Грамоту похвалы и узнаня съ Архіерейскимъ благословенемъ получили:

Ч. 670. Чест. Мелінія Мельникъ, господиѣ въ Колоденци за жертву 500 зл. на устроене головного престола, 45 зл. на закупо фелона и 15 зл. на свѣчникъ для мѣстцевой Церкви. Чест. Варвара Токаръ, господиѣ въ Колоденци за жертву 48 зл. за закупо хоругви. Ч. Даниль Краковецкій господарь въ Колоденци за жертву 100 зл. на закупо свѣтлого фелона для Церкви въ Колоденци.

Ч. 1939. О. Михальчукъ Іоаннъ, парохъ въ Корытникахъ за понесеніи труды около цѣлковитого ѳтновленя и приукрашеня Церкви въ Корытникахъ и побудованя дочер. Церкви въ Красичахъ. Честніи парохіянне въ Красичахъ а именно: Иванъ Ковколовскій, начальникъ громады, Иванъ Ковколовскій, провизоръ церковный, Иванъ Маривякъ, присяжный громадскій и Іосифъ Коваликъ, присяжный громадскій за побудоване значными жертвами безъ конкуренціи Церкви въ Красичахъ

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 28. Цвѣтня 1900.

Константинъ,
Епископъ.

О. Іоаннъ Войтовичъ
прв. канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѳкъ 1900.

Выдано 28. Мая.

Ч. V.

Ч. 32.

Ч. 2793.

О смерти б. п.
Митрополита
Курь Юліана.

Курь

ЮЛІАНЪ Сасъ КУИЛОВСКІЙ

Митрополитъ Галицкій, Архієпископъ Львовскій,

Епископъ Каменця подольского, Пралаць домовый и Предстоятель Трона Его Святости Папы Льва XIII, Графъ Римскій, Его ц. и к. Величества дѣйственный тайный Совѣтникъ, Членъ Палаты Вельможъ и Сойма Королевствъ Галичины и Володимиріи съ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ и прч. и прч.

упоковъ ся въ Бозѣ дня 4. Мая 1900 въ Львовѣ въ 75 роцѣ трудолюбивой, богоугодной жизни; передъ смертію зложенъ тяжкою недугою звыжъ два мѣсяцѣ на ложе болѣзни, въ часѣ котрой кѳлькратно принимавъ св. Тайны, а въ годину смерти получилъ Апостольске благословеніе.

Тлѣннѣ останки покойного Архієрея перенесенѣ були въ понедѣлокъ дня 7. Мая по полудни зъ Митрополичого двора въ Храмъ Архікатедральный св. В. М. Георгія при участи двоухъ нашего обряда Епископовъ и 3 Епископовъ лат. и ормян. обрядовъ и численного Духовенства съ многимъ вѣрнымъ народомъ.

Во второкъ дня 8. Мая, послѣ похоронныхъ моленій и численнхъ св. Літургій трехъ обрядовъ, при участи многочисленного народа вѣрного

и Прч. Священникѣвъ изъ многихъ сторѣнь Галичины численно собравшихъ ся, водировадженіи були тлѣннїи останки бл. и Митрополита Куръ Юліяна въ торжественнѣмъ походѣ чотырема Преосв. Архіереями на Личакѣвскій цвинтаръ, и тамъ въ мавзолеи зложеніи до дня страшного суда.

Яко Зверхники нашии церковнои провинціи, зъ майже цѣлою ВПр. Капітулою катедральною Перемыскою и съ многими Прч. Священниками моеи діецезіи, воддавъ я при Божой помочи, возлюбленому нашему Митрополитѣ послѣдну Емю принадлежну прислугу.

Въ картинахъ Перемыской Епархіи, память Покѣйного нашего Митрополита свѣтлыми записана чертами! Ту дѣйствовавъ вѣкъ 25 лѣтъ яко взѣрцевый Душпастырь сельскій, ту при Капітулѣ яко ректоръ духовни. Семинаріи, яко парохъ катедральный, а послѣ яко Архіпресвитеръ и Епископъ Суфраганъ покѣйного Архіерея Куръ Іоанна Ступницкого, въ кѣнци яко Адміністраторъ опорожненого Епископского Престола, всего черезъ 8 лѣтъ, лишивъ вѣкъ додатнїи слѣды своеи доброты сердца, мудрости и прзорливости въ веденіи сиравъ Богомъ ему повѣренныхъ.

Слыве память Его у насъ яко правдивого отця и опѣкуна убогихъ, вдѣвъ и сирѣтъ, яко щедрого фондатора церквей (въ Рускѣмъ Селѣ, где бувъ парохомъ, въ Конюшкахъ Королевскихъ зъ водки бувъ родомъ и инныхъ), окрѣмъ тыхъ жертвъ на церкви въ Перемыской діецезіи покѣйный Митрополитъ Куръ Юліянъ подаривъ бувъ правдиво книжїи даръ на обнову катедры Станиславѣвской, Архінастиремъ котрой бувъ 8 лѣтъ.

Воддавши послѣдну прислугу б. п. Митрополитови Куръ Юліяну и водправивши въ моеи катедральной Церквѣ дня 11. Мая с. р. номинальне богослужене о душѣ Его, поручаю Всч. Духовенству по одержанію сего Вѣстника въ перву заразъ недѣлю, оголосити вѣрнымъ день и годнну коли водслужать божественну Літургію съ нарастасомъ за душу бл. и Митрополита, приказавши въ навечеріе дня того яко и въ самъ день номинального богослуженя, обычнымъ способомъ выдзвонити.

На богослужене тоє запросити всякїи мѣсцевїи власти и парохїинїи до численнои участи, поручаючи имъ горячїи молитвы за упокой душѣ покѣйного Архінастиря и вдячну намять водъ рода въ родъ.

Дано въ Перемышли при катедральнѣмъ Храмѣ Рождества св. Іоанна. Крестителя дня 25. Маи 1900.

† КОНСТАНТИНЪ, Епископъ.

Ч. 2222

Складка на будо-
ву церкви въ Ар-
ламѣвскѣй Воли.

Ч. 33.

Подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства слѣдующе:

„Вѣдозва. Прикрого враженя дѣзнавъ певно не одевъ, кто ѣдучи желѣзницею зъ Перемышли до Львова, побачивъ межв Мостискими а Хоросницею село Се Арламѣвска Воля. Хаты тамъ выключно куряїи, похилевїи, звычайно безъ жадного обѣстя, и огороженя. Але доперва сей має понятїе о нуждѣ тыхъ селянъ, кто мавъ можнѣсть заглянути въ село, въ хаты. Щасливїи ще тѣ, що мають хотъ

кусникъ пѣсковатаго ґрунту, бо ббльшьсть села се самѣ халупники. Таке то село постигло велике нещасте. Дня 8. марта 1900 погорѣла тамъ до гла Церковь. Огонь що займивъ ся зъ середины спостережено такъ пбзно, що о якбмсь ратунку и бсѣды не могло бути, такъ, що не выратовано нѣчого; всякѣ снаряди, ризы, чаши и книги церковнѣ, все те згорѣло до гла. Церковь сама була вправдѣ обезпечена, але лишъ на квоту 1000 зл.; а се ледви выстарчить на побудоване провизоричной каплички, и на закупню що найпотрѣбнѣйшихъ приборбвъ до Богослуженя. Кто знае, чимъ есть для нашего народа Церковь той пбйме страшну рознуку бѣдныхъ селянъ, що не въ силѣ спромогти ся на нову Церковь. Однако безъ Церкви авѣ хвильки не можъ бути, тожь бѣднѣй селяне сейчасъ рѣшились приступити до будовы новой Церкви. Однакъ задумане дѣло перевышешае ихъ силы. Проте завязанный въ той цѣли пбдписанный комѣтетъ удае ся до знавыхъ зъ жертволюбивости рускихъ сердець и просить умильно! Поможѣть бѣднымъ людямъ въ ихъ святбмъ намѣреню, а Богъ Всевышнѣй сторяцею Вамъ се нагородить. Всякѣ датки просимо ласкаво присылати на руки мѣсцевого пароха О. Кормоша въ Армалбвскбй Воли, почта Хоростниця. Арламбвска Воля, въ Мартѣ 1900. О. Іоаннъ Кормошь, парохъ и прелсѣдатель комѣтету. Иванъ Горонъ вбйтъ, Иванъ Шотъ господаръ, Іосифъ Максимовичъ господаръ, Іосифъ Земба власт. реальности."

Вбдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 11. Мая 1900.

ХРОНИКА.

Канонічну институцію получили :

- Ч. 2270. О. Гопкій Володимиръ на Колоденце дек. Куликбвского.
- " 2273. О. Гермакъ Казимиръ на Гошаны дек. Комарняньского.
- " 2323. О. Залитаць Романъ, на Грозьову, дек. Добромильского.
- " 2327. О. Миколаевичъ Антоній, на Пбдбужъ, дек. Мокряньского.
- " 2474. О. Крушинскій Романъ, на Лѣвннку малу, дек. Старосамббрского.
- " 2529. О. Згорлякевичъ Фр., на Хревтъ, дек. Затварницкого.
- " 2559. О. Мацюракъ Василій, на Рыбникъ, дек. Дрогобыцкого.

Именованя :

- Ч. 2381. О. Мышковскій Іоаннъ, парохъ въ Перегримцѣ, им. П. орд. школъ. комисаремъ и орд. комисаремъ до школъ середныхъ въ Яслѣ, въ мѣстце увбльненого на власне прошене О. Юліана Дуркота, декана Дукляньского.
- " 1854. О. Гумецкій Іосифъ, парохъ въ Татарыновѣ, им. П. орд. школъ. комисаремъ на деканатъ Горожанскій.
- " 2535. О. Сѣлецкій Кирилъ, парохъ въ Жужели, им. дѣйств. Деканомъ Белскимъ.
- Ч. 2562. О. Мышковскій Іоаннъ М., Деканъ Дукляньскій и парохъ въ Перегримцѣ, получивъ отличія крылошанскя.

Увільнене вѣдъ испыта конкурсового получили :

- Ч. 1585. О. Куцерыбъ Димитрій, парохъ въ Сивявѣ.
„ 1902. О. Мышковскій Іоаннъ, парохъ въ Перегримцѣ
„ 1992. О. Желеховскій Леонтій, парохъ въ Глинницахъ.
„ 1753. О. Метелля Северинъ, парохъ въ Люблинци.
„ 2552. О. Левицкій Петро, парохъ въ Яворовѣ

Завѣдательства получили :

- Ч. 2335. О. Виницкій Іосифъ, въ Должневѣ дек. Варяжского.
„ 2220. О. Подляшецкій Петро, въ Кривой, дек. Бѣцкого.
„ 2385. О. Коцюба Модестъ, въ Близяцѣ, дек. Коросвяньского.
„ 2317. О. Жолковскій Антоній, въ Якубовой воли, дек. Мокрянського.

Вѣднустку для поратованя здорова получили :

- Ч. 2366. О. Гордынскій Адамъ, на 6. недѣль.
„ 2367. О. Шведзицкій Михаилъ, на 5. недѣль.
„ 2373. О. Кузикъ Корнилій, на 8. недѣль.
„ 2532. О. Заградникъ Людвикъ, на 6. недѣль.
„ 2625. О. Карановичъ Іосифъ, на 4. недѣль.
„ 2571. О. Калужняцкій Теофилъ, на 6. недѣль.
„ 2657. О. Чайковскій Володимиръ, зъ Сѣлця, на 6. недѣль.
„ 2609. О. Левицкій Іоаннъ, на 3. мѣсяцѣ.
„ 2803. О. Левицкій Емилианъ, на 6. недѣль.
„ 2801. О. Заремба Іосифъ, на 5. недѣль.
- Ч. 2452. Вѣднустку изъ звязи каноничной тутъ. Епархіи на Епархію Станиславѣвску, получивъ Емилианъ Чернецкій, бувшій пытомець панской колегіи для Русинѣвъ въ Римѣ.
- Ч. 2331. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 21. Цвѣтня 1900. Ч. 31783 продовжило дотацію рѣчныхъ 600 коронъ зъ ред. фонда на дальшій одень рѣкъ для сотрудника пароха въ Соколи.
„ 2399. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 27. Цвѣтня 1900. Ч. 37326 призволило на такую самую дотацію для сотрудника управ. въ Хлѣпляхъ.
„ 2400. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 26. Цвѣтня 1900, Ч. 36630 призволило на такую самую дотацію для сотрудника въ Тартаковѣ.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 26. Мая 1900.

Константинъ,
Епископъ.

О. Іоаннъ Стрыйскій
канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1900.

Выдано 19. Липня.

Ч. VI.

Ч. 34.

Ч. 3817.

Кандидатѣвъ стану духовнаго, покѣнчившихъ науки богословскій и желающихъ принять св. Рукоположене, взываетъ ся, чтобы поданія свои внесли до дня 8 н. ст. Серпя с. р., самі же лично явили ся въ канцеляріи Еп. Консистеріи днѣ 14 н. ст. Серпя 1900 о годивѣ 10-ой передъ полуднемъ до испиту.

О сл. Рукополага-
ню въ Брег.

Поданія мають бути заосмотреній свѣдоцтвами: 1) всѣхъ наукъ школьныхъ, 2) норовственности, 3) убожества, 4) здоровья, 5) вѣнчана (если суть женаті), 6) удоволенія повинности войсковой.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, днѣ 17. Липня 1900.

Ч. 35.

Ч. 3166.

Въ справѣ сегорѣчного паломництва до Риму въ цѣли узысканя въ роцѣ юбилейномъ совершеннаго отпущу, Всесвѣтлѣйшій и Выс. Преподобный Митрополитій Ординаріятъ выдалъ слѣдующе рѣшене:

Въ справѣ палом-
ництва до Риму.

„Митроп. Ординаріятъ взываетъ всѣхъ Всч. Священникѣвъ Архіеархїи тыхъ, котріи могутъ, чтобы участвовали въ святѣмъ паломництвѣ до Риму.

Такожь всѣ Всч. Душпастырѣ мають занѣзвати и заохотити всѣхъ Вѣрныхъ, котрымъ тозъ есть возможнымъ, чтобы взяли участь въ томже святѣмъ паломництвѣ а то тымъ бѣльше, коли приписаніи черезъ 10. днѣвъ одвѣдженя головныхъ Церквей въ Римѣ зстануть правдоподобно зновъ милостиво для путникѣвъ нашихъ зредукованіи на 2. або 3. днѣ (посля Вѣдомостей Ч. IV. ч. 26. ст. 35.) такъ, що коштомъ около 50 зр. при уживаню 3-ои класы фзды, а 75 зр. 2-ю

клясою можна желѣзницею тамъ и назадъ разомъ съ пропитанемъ въ Римѣ оплатити. Зголошеня и грошѣ належить Митроп. Консистеріи надсылати.

Паломництво тое, котре мало ѳтбути ся въ первыхъ дняхъ Червня, ѳтстрочено на конецъ мѣсяця Жовтня а то по причинѣ, що приготоваия до тогоже зъ powodu смертельной слабости, а потому наступившого упокоеня ся Высокопреосвященного Архіепископа Митрополита Киръ Юліяна не могли якъ належить перезести ся и усовершити ся. Ближній подробности зѳстануть якъ найскорше оголошеній: при тѳмъ примѣчае ся, що повѣдомленя що до путей и цѣны остають незмѣненій, якъ то въ тутешныхъ оголошеняхъ зъ дня 13/II. и 12/III. було подано. А понеже многі зъ Всч. Священства и Вѣрныхъ до подорожи на Червень вже зголосили ся, а денекотрі даже и грошѣ до Митроп. Консистеріи надбєлали, то припоручае ся Всч. Душпастырямъ тыхже завбзвати, чтобы, або черезъ нихъ освѣдчили ся, чи при тѳмъ намѣреніи ѳтбути паломництво до Риму такожъ на Жовтень остають, або чи оное вже въ Жовтнѣ не зможуть сповнити, въ котрѳмъ то послѣднѳмъ случаю грошѣ вже переславі до Митроп. Консистеріи зверненій имъ зѳстануть, коли повѣдомлене ѳтповѣдне або черезъ Всч. Душпастырѣвъ або вирость ту надоспѣе.

Всѣхъ же тыхъ Всч. Священникѳвъ, до котрыхъ стосує ся предлежаща Конституція, взыває Митр. Ординаріятъ, чтобы всѣ дома постарали ся о позысканє сего ювилєя для себе.

А Вѣрныхъ всѣхъ, котрыхъ таяжь Конституція дотычатъ, мають Всч. Душпастырѣ завбзвати и горячо заохотити, чтобы ювилєй сей, сли не 2. разы, то хоть 1. разъ въ сѣмъ роцѣ позыскали. — Отъ Митропол. Ординаріята. Львовъ, дня 7. Мая 1900^а.

Подаючи се до вѣдомости Всч. Клира взыває ся тыхъ, котрымъ тое буде можливо, чтобы взяли участь въ паломництвѣ и завѣдомили своихъ парохіянъ о змѣнѣ речинця, заохочуючи ихъ до сего святого предиривитія.

Вѳдъ Ев. Ординаріята.

Черемышль, дня 9. Липня 1900).

Ч. 3459.

Ч. 36.

О правникахъ св. Ап. Кирилла и Методія и св. священномуч. Иосафата.

Память св. Апостолѳвъ Кирилла и Меѳодія має обходити ся дня 5 рус. Липня а св. Священномученика Иосафата дня 12. руского Листопада. Рѣшенє тое послѣдовало за згодою всѣхъ трехъ Преосв. Епископскихъ Ординаріятѳвъ Галицкой церковной провинціи и узаконенє зѳстало слѣдующимъ обвѣщенемъ Высокопреосвященного Митрополичого Ординаріяту Льѳвѳвского зъ дня 8. Червня 1900 Ч. 4348.

„Для цѣлой Церкви лат. обряда есть назначенный день 5. лат. Липня для памяти Св. Апостоль Кирилла и Меѳодія, а день 12. лат. Листопада (яко рѣчница мученической смерти) для Св. Священномученика Иосафата. Синодъ нашъ въ рускѳмъ текетѣ означивъ для тыхъ обохъ святъ у насъ той самъ, но не календарскій але природный день, и прото поставивъ Св. Кирилла и Меѳодія 23. рус. Червня (5. лат. Липня), а Св. Иосафата 31. рус. Жовтня (12. лат. Листопада).

Но понеже рѣчница обохъ календарѳвъ въ теченіи столѣтій змѣнює ся, длятого треба бы було вже сего року, чтобы день природный празнованя бувъ той

самъ. переложити Святого Кирилла и Меодія на 22. рус. Червня, а Св. Іосафата на 30. рус. Жовтня, а въ слѣдующихъ столѣтїяхъ мисѣли бы дни тѣ зновъ инакше означеными бути.

Щобы отже такої неумѣстности занобѣчи, Митр. Ординаріятъ рѣшае за згодою Преосвященныхъ Епископскихъ Ординаріятѣвъ Перемыского пѣдъ Ч. 819 изъ 20. Лютого 1899 и Станиславѣвского пѣдъ Ч. 2171 изъ 30. Мая 1900, що мае ся узгляднити тожсамѣсть не природного але календарского дня. А то тымъ бѣльше, понеже Синодъ нашъ въ латиньскѣмъ текстѣ также за тымъ промавляє, цѣлкомъ взглядомъ Св. Кирилла и Меодія а вѣдъ части также взглядомъ Св. Іосафата.

Розпоряджае ся прото за згодою всѣхъ нашихъ Ординаріятѣвъ, що вже вѣдъ сего року почавши мае ся празнувати:

1) Память Св. Апостолъ Кирилла и Меодія яко свято полнелейне 5. руского Липня, безъ перенешеня на слѣдуючу або попередню недѣлю, а память Св. Аованасіа Аоньского належить перенести изъ 5. на 6. рус. Липня и празнувати вразъ съ Св. Сісоемъ вел.

2) Память же Св. Священномученика Іосафата поставляє ся 12. рус. Листопада, мае ся празнувати съ Всеночнымъ, и если выпадае въ день седмичный, належить ю переносити на слѣдуючу недѣлю“.

По мысли сего рѣшеня Всч. Духовенству поручае ся тое въ книгахъ богослужебныхъ въ дотычныхъ мѣсяцяхъ записати и пѣсля сего постушати.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, днч 16. Липня 1900.

ХРОНИКА.

Именованя :

- Ч. 3623. Вир. О. Зубрицкій Александръ, крылошанинъ Канітулы — деканомъ Перемыско-Городскимъ.
- „ 3226. О. Мерена Теодоръ М., деканъ и парохъ въ Рѣвнику — деканомъ Короснявскимъ — а дотеперѣшный деканъ О. Левъ Мѣйскій получивъ титулъ выс. декана.
- „ 2831. О. Стецевъ Михайлъ, парохъ въ Чайковичахъ П. М. — деканомъ Комарнянскимъ.
- „ 3678. Вир. О. Зубрицкій Александръ, крыл. Канітулы — шкѣльно-орд. комисаремъ до надзору шкѣлъ положеныхъ въ деканатѣ Перемыско-Городскѣмъ.
- „ 3286. О. Бѣрцкій Іоаннъ, парохъ въ Лѣску — деканомъ Лѣскѣмъ.

- Ч. 2936. О. Гмитрикъ Илярій, катихитъ при ц. к. гимназїи въ Самборѣ — тит. Совѣтникомъ Ев. Консисторїи.

Водличїя крылошаньскїи получили:

- Ч. 2937. О. Рѣнецкій Теодоръ, катихитъ шкѣлъ нар. въ Самборѣ.
" 2946. О. Грыцикевичъ Константинъ, парохъ въ Старой соли.

Въ пропозицію принятїи:

- Ч. 3702. На парохїю Тисова дек. Нижанковскаго: 1. Ярославичъ Іоаннъ, 2. Гинилевичъ Волод., 3. Гойдышъ Волод., 4. Подляшецкій Іоаннъ, 5. Кузьмакъ Михаилъ, 6. Калужняцкій Левъ, 7. Цѣцькевичъ Іоаннъ, 8. Товарницкій Іоаннъ, 9. Утриско Володимиръ.
" 3703. На парохїю Радоцина дек. Дуклянскаго: 1. Полошиневичъ Данїилъ, 2. Фекула Іоаннъ, 3. Каламунецкій Петро.
" 3705. На парохїю Стоянецъ дек. Судововишевскаго: 1. Растваецкій Счастный, 2. Винницкій Іосифъ, 3. Жолкевскій Ант., 4. Ливрецкій Вас., 5. Бованко Атан., 6. Паничъ Орестъ, 7. Виковичъ Алексїй, 8. Лисикевичъ Іоаннъ, 9. Цѣцькевичъ Іоаннъ, 10. Утриско Волод.
" 3710. На парохїю Горбачи дек. Горожанскаго: 1. Скобельскій Іосифъ, 2. Подляшецкій Петро, 3. Шлювакъ Михаилъ.
" 3712. На парохїю Германовичи дек. Нижанковскаго: 1. Савойка Теодоръ, 2. Перчинскій Петро, 3. Крушинскій Теодоръ, 4. Лахъ Димитрій, 5. Тимчининъ Григорій, 6. Товарницкій Іоаннъ.
" 7313. На парохїю Шавдровець дек. Затварницкаго: Гичко Николай.
" 3714. На парохїю Кукизовъ дек. Куликѣвскаго: 1. Савицкій Андрей, 2. Зятыхъ Максимъ, 3. Жарскій Михаилъ, 4. Гумовскій Петро, 5. Радецкій Іоаннъ, 6. Яцевъ Алекс., 7. Мустьнъ Теофилъ, 8. Винницкій Іосифъ, 9. Федевъ Іоаннъ, 10. Миколайчукъ Мертилъ, 11. Гойдышъ Волод., 12. Цѣцькевичъ Іоаннъ, 13. Утриско Володимиръ.
" 3717. На парохїю Крыва дек. Бѣцкаго: 1. Венгриновичъ Ем., 2. Ширѣгъ Данїилъ, 3. Дуркотъ Теодозїй, 4. Дуркотъ Іоаннъ, 5. Полошановичъ Данїилъ, 6. Подляшецкій Петро, 7. Пелеховичъ Іосифъ, 8. Вандзилякъ Константинъ, 9. Фекула Іоаннъ, 10. Каламунецкій Петро.
" 3716. На парохїю Селиска дек. Бирчанскаго: 1. Волошинскій Василій, 2. Савойла Теодоръ, 3. Калужняцкій Левъ, 4. Бованко Атаназїй, 5. Юрчакевичъ Михаилъ, 6. Стушницкій Павель, 7. Падохъ Георгїй.

Воднуетку для поратованя здоровья получили:

- Ч. 2844. О. Щавинскій Левъ, на 8 недѣль.
" 3062. " Пастернакъ Іоаннъ, на 6 недѣль.
" 2949. " Кордасевичъ Іосифъ, на 6 недѣль.
" 3060. " Долошицкій Іосифъ, на 8 недѣль.

- Ч. 3152. О. Савицкій Григорій, на 8 недѣль.
„ 3134. „ Гандякъ Михайлъ, на 5 недѣль.
„ 3188. „ Пастернакъ Іоаннъ зъ Вацовичъ, на 6 недѣль.
„ 3202. „ Корчиньскій Яковъ, на 2 мѣсяцѣ.
„ 3230. „ Кульматицкій Софроній, на 4 недѣль.
„ 3746. „ Козловскій Василій, на 3 мѣсяцѣ.
„ 3223. „ Миколаевичъ Константинъ, на 8 недѣль.
„ 3267. „ Карпьякъ Теодоръ, на 4 недѣль.
„ 3329. „ Хотынецкій Іоаннъ, на 6 недѣль.
„ 3316. „ Колпачкевичъ Антоній, на 6 недѣль.
„ 4420. „ Рынявецъ Володимиръ, на 3 недѣль.
„ 3266. „ Ковшевичъ Михайлъ, на 6 недѣль.
„ 3609. „ Бачиньскій Михайлъ на 8 недѣль.
„ 3635. „ Савчакъ Іоаннъ, на 6 недѣль.
„ 3731. „ Кишакевичъ Іосифъ, на 6 недѣль.

Сотрудництва получили:

- Ч. 2674. О. Каминьскій Іоаннъ въ Новѣмъ Мѣстѣ дек. Добромилського.
„ 2874. „ Сиротиньскій Орестъ, управ. въ Рѣчицѣ дек. Угнѣвского.
„ 2833. „ Калужняцкій Орестъ самостѣйне въ Яблонцѣ рускѣй дек. Бирчаньского.
„ 3160. О. Яминьскій Северинъ въ Комарнѣ дек. Комарняньского.

Завѣдательства получили:

- Ч. 3052. О. Ильницкій Михайлъ въ Комарникахъ дек. Высочаньского.
„ 3253. „ Добрянскій Николай въ Монастырци дек. Лѣского.

Увѣльнене вѣдъ испыта конкурсового получили:

- Ч. 2873. О. Созаньскій Іоаннъ, парохъ въ Замѣховѣ.
„ 2763. „ Осемѣловскій Николай, парохъ въ Бѣлої.

- Ч. 3575. О. Мзюракъ Северинъ получивъ каноничну институтію на парохію Дорогошѣвъ великій, дек. Куликѣвского.

- Ч. 2729. Высоке п. к. Намѣстничество розпорядженемъ зъ дня 8. Мая 1900 Ч. 35588, продовжило дотацію зъ фонда рел. на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Хоробровѣ.

- Ч. 2800. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 18. Мая 1900, Ч. 41332, призволило на дотацію зъ фонда рел. для сотрудника пароха въ Гордынѣ на оденъ рѣкъ.

- Ч. 3209. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 26. Мая 1900, Ч. 43726, продовжило таку саму дотацію на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Чирябѣ.

- Ч. 3135. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 24. Мая 1900, Ч. 41331, призволило таку саму дотацію для сотрудника пароха въ Гуссаковѣ.
- Ч. 3654. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 27. Червня 1900, Ч. 51785, продовжило таку саму дотацію на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Ломибѣ, дек. Жукотыньского.
- Ч. 3681. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 30. Червня 1900, Ч. 58510, продовжило таку саму дотацію для сотрудника въ Мхавѣ.

Грамоту похвалы и узнаня съ Архіерейскимъ благословенемъ получили:

- Ч. 1033. Вблаг. Панъ Игнатій графъ Красицкій, властитель земскихъ посѣлостей въ Середнѣмъ великѣмъ за дароване 4 загоны поля на розширене пмен- тари въ Середнѣмъ великѣмъ. Чест. парохіане въ Хоценю ад Середне велике за значнй жертвы грошеві на украшене Церкви въ Хоценю.
- Ч. 1305. Ч. Марія Гапкало, парох. въ Губичахъ за справлене для мѣсцевой Церкви: плащеницѣ за 30 зр., фелона за 70 зр., стихара за 10 зр., лѣхтарѣвъ за 12 зр. и обруса за 5 зр.
- Ч. 2034. Ч. Маріи Лохъ господинѣ въ Колодиѣ, за жертву 200 коронъ на нову маючу ся муровати мѣстцеву церковь.
- Ч. 1852. Честнй парохіане въ Мохначцѣ выжной и нижной за ѳтновлене капицѣ коштомъ 450 зр., побудоване новой звѣницѣ коштомъ 1400 зр., зреставроване дому парохіаньного, дальше, за зѣбране 2500 зл. на ѳтновлене Церкви, за справлене 6 лѣхтарѣвъ срѣбныхъ за 120 зр., 4 лѣхтарѣвъ бронзовыхъ за 24 зр., образъ процесіональный за 80 зл. и фелонъ за 75 зр. — Вбл. п. Теодоръ Мохначкій властитель посѣлостей земскихъ въ Мохначцѣ нижной. Ч. Михайль Гойникъ, начальникъ громады въ Мохначцѣ выжной и Ч. Тимошеі Бойко, начальникъ громады въ Мохначцѣ нижной за труды и заохочуване парохіанъ до складаня жертвъ на украшене Церкви.
- Ч. 1736. Честнй парохіане въ Лѣщоватѣмъ за справлене для мѣсцевой Церкви двоухъ фелонѣвъ за 105 зр. и за зложене квоты 400 зр. на ѳтновлене Церкви.
- Ч. 2533. Ч. Василій и Марія Романко, парохіане въ Садковичахъ за справлене для Церкви въ Хлицихъ, монстранціи за 90 зр., всеночника за 30 зр. и шали за 20 зр.
- Ч. 2390. Поч. Панъ Михайль Тузь, директоръ 4. класовой народной школы въ Угновѣ за жертву 20 зр. на будову новой мур. Церкви въ Магеровѣ съ ѳбѣтницею жертвовати дальше по 5 зр. мѣсячно на тую саму цѣль ажъ до року 1901.
- Ч. 2264. Вблагор. Панъ Брониславъ Осуховскій, маршалокъ повѣтовый, посоль до Сейму краєвого, властитель посѣлостей земскихъ въ Высоцку выжнѣмъ за даръ 600 кор на реставрацію дочер. Церкви въ Высоцку нижнѣмъ и за дароване пляцу на звѣницю.
- Ч. 2261. Чест. Брацтва церковнй въ Либѣхорѣ за справлене для тамошнихъ церквей 2. патерицѣ, 2. всеночникѣвъ, 2. дыванѣвъ и пр. за 324 коронъ.

- Ч. 453. Ч. Даниїль Краковецкій въ Колоденци за справлене фелона за 100 зл.
 Ч. 3514. Марія Палайда и Марія Бандыкъ, господинѣ зъ Сулимова за жертву по 100 коронѣ на внутренне украшене Церкви.
 Ч. 3477. Іоаннѣ Кистѣль, господарь зъ Ценерова за жертву 200 коронѣ на будову новой церкви въ Ценеровѣ.
 Ч. 3424. Высокопов. Панѣ Михайль Малецкій, властитель добръ земскихъ въ Угерцяхъ головач, що яко вѣрный сынѣ гр. кат. Церкви съ посвященемъ урядъ провизора Церкви справуе, мастокъ ей приводитъ до ладу и безвеченства, старае ся о збране матеріаловъ и фондловъ на постросене тамже нового дому Божого и за жертву на ту цѣль значныхъ датковъ

ЖЕРТВЫ.

Для св. Отца.

Ч. 590.	Урядъ дек. Дрогобыцкій	74	кор.	—	сот.
" 591.	О. Стукачъ Павель, парохъ въ Тѣсноій	10	"	—	"
" 569.	Урядъ дек. Яслискій	25	"	—	"
" 470.	" " "	22	"	—	"
" 725.	" " Белскій	128	"	64	"
" 849.	" " Яслискій (а то: вѣдъ парохіянъ Завадки 10 кор. 44 сот., вѣдъ парохіянъ Вислока выж. 10 кор.)	10	"	44	"
" 956.	Урядъ дек. Белскій (зъ парохіи Ванѣвъ, Боратынѣ, Будыннѣ)	16	"	50	"
" 1001.	Урядъ дек. Бирчанскій	46	"	98	"
" 1162.	" " Сокальскій	111	"		"
" 1253	" " Любачовскій	147	"	90	"
" 1334.	" " Сявѣцкій	100	"	—	"
" 1425.	" " Короснянскій	40	"	70	"
" 1442.	" " Яслискій зъ парохіи Воля мигова	8	"	—	"
" 1548.	" " Белскій зъ парохіи Жужель	10	"	45	"
" 1613.	" " Самборскій	130	"	—	"
" 1639.	" " Комарнянскій	87	"	—	"
" 1663	" " Старосамборскій	111	"	50	"
" 1665.	" " Жукотинскій	27	"	—	"
" 1666.	" " Мокрянскій	88	"	70	"
" 1729.	" " Устрицкій	29	"	90	"
" 1730.	" " Куликѣвскій	133	"	60	"
" 1746.	" " Судовишненскій	56	"	—	"
" 1717.	" " Жолковскій	55	"	30	"
" 1748.	" " Горожанскій	50	"	50	"
" 1730.	" " Куликѣвскій	133	"	60	"
" 1746.	" " Судовишненскій	56	"	—	"
" 1729.	" " Устрицкій	14	"	94	"
" 1786.	" " Мостискій	55	"	35	"

" 1780.	Урядъ дек.	Перемыско-Загородскій	66	кор.	50	сот.
" 1840.	" "	Комарвянскій	10	"	60	"
" 1882.	" "	Балигородскій	4	"	54	"
" 1889.	" "	Дуклянскій	88	"	41	"
" 1898.	" "	Старосольскій	107	"	—	"
" 1904.	" "	Порохницкій	47	"	50	"
" 2045.	" "	Бѣдкій	116	"	—	"
" 2044.	" "	Затварницкій	26	"	31	"
" 2041.	" парох.	Полянычи	10	"	—	"
" 1904.	" дек.	Порохницкій	47	"	50	"
" 2085.	" "	Канчуцкій	54	"	34	"
" 2324.	" "	Варяжскій	90	"	—	"
" 2347.	Урядъ дек.	Мокрянскій	20	"	—	"
" 2457.	" "	Бирчанскій вѣдъ пароха въ Улючу	6	"	—	"
" 2404.	" "	Ольховецкій	42	"	—	"
" 2341.	" "	Сяноцкій вѣдъ пароха въ Пелнѣ	10	"	—	"
" 2340.	" "	Лѣвскій	56	"	61	"
" 2585.	О. Гарасовскій	Теофилъ, парохъ въ Коровици	14	"	—	"
" 2796.	Урядъ дек.	Потелицкій	43	"	05	"
" 3174.	О. Романъ	Осьмакъ, парохъ въ Тудорковичахъ	12	"	—	"
" 2902.	Урядъ дек.	Мостискій вѣдъ оо. Боднара и Черкавского	12	"	60	"
" 2900.	" "	Мушинскій	95	"	57	"

Ч. 2828. Преч. Урядъ дек. Потелицкій надѣславъ квоту 33 коронъ на интернатъ св. Іосафата въ Львовѣ, котру то квоту зложили слѣдующіи священники: Іосифъ Иванецъ 18 кор., Іоаннъ Гавришкевичъ 4 кор., Іоаннъ Решетило 1 кор., Іоаннъ Козакъ 6 кор., Оаддей Минчакевичъ 4 кор.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 17. Липня 1900.

Константинъ,
Епископъ.

О. Іоаннъ Стрыйскій
канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1900.

Выдано 21. Серія.

Ч. VII.

Ч. 37.

Ч. 406/орд.

Всесвѣтлѣйша Ап. Нунціятура въ Вѣднѣ прислала тутъ сдѣдующе Брѣве
Его Святости Льва П. XIII :

Брѣве Св. Отца
Льва Папы XIII.
въ справѣ продажи
и обтяженіи наст-
ковъ церковныхъ.

„LEO PP. XIII. AD FUTURAM REI MEMORIAM.

Quo expeditius in nonnullis negotiis ad Ecclesiae utilitatem in Austriaco Imperio S. Sedis Apostolicae auctoritas, per Nostrum et eiusdem S. Sedis Nuncium pro tempore penes Imperialem Aulam Vindobonensem, vel eiusdem Nuncii obeuntem vices intercederet, necessarias ad praefiniti temporis spatium facultates iam inde ab anno MDCCCLXXX. per Apostolicas litteras, die VI. Maii mensis eadem hac forma datas, concedendas existimavimus. Verum cum modo praefinitum postremae concessioni huiusmodi tempus effluxerit, a nonnullis praefati Imperii Sacrorum Antistitibus supplicatum est Nobis, ut easdem facultates in aliud temporis proferre, sive denuo concedere velimus. Nos igitur hisce annuentes precibus Apostolicae Sedis Nuncio, qui apud Aulam Imperialem Vindobonensem pro tempore existat, vel ei qui Nuncii ipsius vices gerat, nec non Archiepiscopis ac Praesulibus Nullius, ut vocant, Dioecesis, qui in universa quam late patent Austriaci Imperatoris ditio continentur, exceptis tamen bonis, si quae in provinciis Italicis existant, itemque Episcopo Wratislaviensi pro parte Dioecesis, quae in Imperio Austriaco continetur, decennio hinc proximo duraturam facimus potestatem concedendi facultates sequentibus articulis comprehensas. I^o — Archiepiscopis nimirum alienandi bona ecclesiastica usque ad summam florenorum octomillium monetae Austriacae, Episcopis vero ac Praesulibus Nullius Dioecesis usque ad summam florenorum sex millium eiusdem monetae, sive stabilia ea bona sint, sive in publicis nominibus consistant, adiecta tamen conditione, ut pretium ex alienatione perceptum, in aliorum bonorum stabilium seu censuum acquisitionem convertatur, iisque deficientibus pretium ipsum alia ratione fructuose ac secure collocetur, exclusa qualibet negotiatione,

ex Sacrorum Canonum sanctione ecclesiasticis viris interdicta II° — Archiepiscopis impertiendi facultatem imponendi bonis ecclesiasticis onera, quae non excedant summam florenorum quindecim millium, Episcopis vero et Antistitibus Nullius Dioecesis, eandem impertiendi facultatem, dummodo onera non excedant summam florenorum duodecim millium, rationem tamen ac terminum praefiniendo, quo aes alienum a causa pia contractum dissolvatur; quod si necessariae instaurationes ac melioramenta in aliquo fundo ecclesiastico occurrant, neque aes alienum contrahi queat, et nonnisi per alicuius boni ecclesiastici venditionem necessitati provideri possit, hoc in casu concedendi facultatem venditionem perficiendi, cum conditione, ut, si ex pretio percepto pars aliqua supersit, eadem fructuose collocetur rationibus superius expositis. Porro cum ex iure canonico in capite „Terrulas“ facultas detur, fundos exigui valoris alienandi, cui quidem iuris regulae nihil per has litteras volumus innovari, licet in eodem capite onerum exiguorum impositio minime comprehendatur, ex peculiaribus tamen rationibus animum Nostrum moventibus et ex singulari concessione, in exemplum minime adducenda, facultatem impertimur imponendi ecclesiasticis bonis onera, quae tamen summam florenorum mille non exsuperent. Huiusmodi vero tam in praesenti quam in superiori articulo descriptas facultates minime complecti volumus bona ad mensas Archiepiscoporum, Episcoporum, atque Antistitium nullius Dioecesis pertinentia. Quapropter cum de bonis iisdem agendum erit in casibus superius descriptis, suffraganei Episcopi propriis respectivis Archiepiscopis, Archiepiscopi autem et Episcopus Wratislaviensis Nobis et Sanctae Sedi immediate subiectus, nec non Praesules Nullius Dioecesis preces deferent ad Nuncium Apostolicum, cui idcirco quemadmodum Archiepiscopis potestatem facimus petitam impertiendi facultatem, si in Domino expedire iudicaverint. = III° = Firmis manentibus ordinariis facultatibus Episcoporum et causarum piarum pro ineundis locationibus et conductionibus ad triennium, concedendi facultatem locationes et conductiones ipsas ineundi ad quindecim annos, servatis in reliquis Sacrorum Canonum praescriptionibus. Ad vitandos autem abusus nonnullos, et ad obsecundandum aliqua ratione consuetudini, quae in Austriaco Imperio invaluit, ut bonorum ecclesiasticorum possessores a respectivis conductoribus redditus seu praestationes in antecessum accipiant, facultatem impertiendi redditus ipsos, seu praestationes percipiendi in antecessum, ita tamen, ut illae quoad fundos urbanos non excedant summam, quae in semestri spatio a conductore debeatur, quod vero spectat ad bona rustica, dummodo summam non praetergrediantur, quae per anni spatium a conductore sit persolvenda. = IV° = In casibus urgentis necessitatis atque utilitatis piae causae, in quibus ad alienationem, vel onerum impositionem sine mora deveniendum sit, facultatem largiendi Archiepiscopis alienationem perficiendi, vel aes alienum contrahendi usque ad summam sexdecim millium florenorum, eandemque concedendi Episcopis et Antistitibus Nullius Dioecesis, non ultra tamen duodecim millium florenorum summam. In casibus, vero modo expressis, cum agatur de bonis ad mensas spectantibus Archiepiscoporum, Episcoporum, et Praesulum Nullius Dioecesis, suffraganei Episcopi preces deferent suis respective Archiepiscopis, Archiepiscopi autem, et Episcopus Wratislaviensis Apostolicae Sedi immediate subiectus et Praesules Nullius Dioecesis postulata deferent ad Nuntium Apostolicum, quem in finem tum eidem Nuntio, tum Archiepiscopis potestatem facimus petitam facultatem concedendi, si in Domino iudicaverint expedire. Hoc ipsum fieri volumus in casibus, in quibus non urgeat necessitas, et quando agatur de alienationibus sive oneribus praefatas

superius summas excedentibus. Verumtamen in omnibus et singulis casibus integram esse volumus facultatem postulationes ad Sanctam Sedem directe deferendi. Volumus praeterea ut in huiusmodi concessionibus canonicae praescriptiones accurate serventur, et praesertim Constitutio fel: rec: Pauli II. Praedecessoris Nostri, quae incipit «Cum in omnibus» edita die XI. Maii anno MCDLXV., ac proinde in omnibus et singulis facultatibus ab Apostolico Nuntio sive per se immediate exercendis, sive Sacris Antistitibus, ut supra statutum est, deferendis, volumus et mandamus ut pateat ac probata sit piae causae necessitas vel utilitas, quem in finem in singulis casibus tum personae quarum intersit, tum honesti nominis et probati iudicii viri antea consulantur. Mandamus denique, ut in omnibus et singulis actis venditionis sive alienationis, atque etiam locationis ad quindecim annos mentio expressa fiat facultatis ab Apostolica Sede concessae. Haec volumus et concedimus non obstantibus fel: rec: Pauli II. et aliorum Pontificum Praedecessorum Nostrum de rebus Ecclesiae non alienandis, ceterisque Constitutionibus speciali licet mentione dignis in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Anulo Piscatoris die VIII. Maii MDCCCC. Pontificatus Nostri Anno Vigesimo tertio. Loco † sigilli. Alois. Card. Macchi.

Concordat cum Originali, quod in tabulario Nunciaturae apostolicae asservatur. In quorum fidem etc. Vindobonae die 30. Maii 1900. † E. Archiepiscopus Sebastenus, Nuntius Apostolicus.

Повыше подає ся Вєч. Духовєнству до вѣдомости и точного поступованя поєля сего вѣ даныхъ случанхъ.

Вѣдъ Еп Ординаріята.

Перемышль, дни 1. Серпня 1900.

Ч. 38.

Ч. 4191.

Всєсвѣтлѣйшій Митрополитій Ординаріятъ Львѣвскій подъ дат. 8. Серпня 1900 р. Ч. 143/орд. приславъ ту вѣ справѣ подорожи юбилейной до Риму слѣдуючу вѣдозву:

Въ справѣ подорожи юбилейной до Риму.

„Съ покликомъ на тутейше оголошенє вѣ АЕпарх. Вѣдомостяхъ зъ р. 1900. Ч. IV./орд. зъ д. 18/4. подає ся до вѣдомости всѣхъ намѣряючихъ взяти участь вѣ подорожи ювил. до Риму, що цѣны будутъ выносити якъ слѣдує:

I. Рута: Львѣвъ-Лавочне-Будапешть-Домбоварь-Загребъ-Фіюме-Анкона-Римъ тамъ и назадъ: I. кляса 109.54 злр., II. кляса 74.64 злр., III. кляса 43.75 злр. съ дочисленемъ для уникненя перервы и 8. год. задержаня ся за II. клясу зъ Лавочного и Будапешту.

Туть примѣчає ся, що для уникненя выдаткѣвъ на пропитанє и нѣчлѣгъ наилучше ѳбтувати подорожъ потягомъ посиѣшнымъ. Такожъ зауважає ся, що цѣны другими рутами суть далеко дорожшій, такъ на пр. черезъ Львѣвъ-Лавочне-Будапешть-Загребъ-Фіюме-Венецію-Больонию-Флорентію-Римъ выносили бы: I. кляса 135 злр., II. кл. 99.54 злр., III. кл. 57.10 злр. Дорога же на Вѣдень-Понтеббу-

Венецію-Болонію-Флоренцію-Римъ выносила бы тамъ и назадъ: I. кл. 215.95 злр., II. кл. 148.90 злр., III. 71.86 злр.

Пронитаве буде выносити для найбѣднѣйшихъ по 2 злр. денно, для всѣхъ прочихъ по 4. злр. денно.

Перебуванє въ Римѣ обчислено на 3—4 дни. Выѣздъ наступить дня 22 Жовтня (т. е. въ Понедѣлокъ) такъ, щобы въ Четверъ т. е. 25/X. могли отѣхати путники парохомъ до Анконы. Рѣвночасно подає ся до вѣдомости Всч. Духовенства и Вѣрныхъ, що св. Пенитенцірія зволила, для достушеня вѣтнусту юбилейного, зредуковати посѣщеня на 2 (два) : 3 (три) дни.

Понеже зъ взгляду на великій впливъ богомольцѣвъ до Риму властелѣ заѣздѣвъ жадають подани числа путникѣвъ напередъ и то якъ найскорше, то оказує ся конечнымъ и необходимымъ, установити речинець до зголошеня ся найдалше до 10/9 (Вересня) с. р., до котрого часу всѣ хотячі взяти участь въ посѣщѣ ювил. до Риму зголосити ся и принаймѣй належитѣсть за билеты ѣзды пѣсля выше поданыхъ датъ до Канцелярії Митр. Консистеріи съ докладнымъ означенемъ особы, мѣсця перебуваня и и почты надѣслати можуть. Тутъ зауважає ся, що конечнымъ єсть, абы всѣ богомольцѣ въ дорозѣ до Риму ѣхали разомъ и тримали ся куны. Такожъ додає ся, що кождый зъ мѣрянъ має выстарати ся у кождого дотычного Душпастыря своего мѣсця перебуваня о коротеньке посвѣдченє, що Н. Н. стану и занятія, зъ мѣсцевости... бере участь въ богомольнѣй ювил. подорожи до Риму, а такі посвѣдченя посвѣщать Всч. ОО. Парохи на прошенє якъ найохотивѣйше выставити.

Митроп. Орд. має надѣю що Всч. Душпастырѣ и самі въ тѣй богомольнѣй подорожи якъ найчисленивѣйше возьмутъ участь а такожъ и вѣрныхъ своихъ до той подорожи заохотити и споводувати усвѣшно постарають ся.

Отъ Митрополитального Ординаріята. Львѣвъ, дня 30. Липня 1900^г.

Тое подає ся Всч. Духовенству до вѣдомости съ усиленнымъ зазывомъ до содѣйствя въ тѣмъ, щобы паломництво юбилейне Русинѣвъ вышло съ пожиткомъ многихъ душъ вѣрныхъ нашої епархіи.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 11. Серния 1900.

Ч. 3349.

Ч. 39.

Дѣло о. Двѣ А. Коныцѣвскаго „о sakramencie pokuty“.

Звѣданий зъ праць на нявѣ богословскойъ Всесвѣтл. О. Дрѣ Адамъ Коныцѣвскій латинск. парохъ въ Гавлушевичахъ выдавъ въ третѣмъ переробленомъ видѣ цѣнне дѣло: „O sakramencie pokuty wedlug zasad św. Alfonsa i innych znakomitych autorów. W Przemyślu, czcionkami Józefa Styfiiego 1900.“ Дѣло тоє ва-

печатане на XVI.+535 сторонахъ звычайной 8-ки яко дуже пожиточне и майже необходиме для Веч. Отцѣвъ дувнастырѣвъ яко сповѣдникѣвъ, поручае ся.

Водъ Еп. Консистерии.

Перемышль, дня 10. Серпня 1900

Ч. 40.

Высокопов. Панъ Ігнатій Коженевскій ц. к. Совѣтникъ Намѣстництва въ Львовѣ выдавъ дѣло для всего католич. Веч. Духовенства дуже пожиточне подъ титуломъ: «Zbiór przepisów odnoszących się do Kościoła i Duchowieństwa katolickiego» на podstawie zbioru ustaw administracyjnych wydanego pod redakcją radcy namiestnictwa Jerzego Piwockiego zestawil i uzupełnil Ignacy Korzeniowski radca namiestnictwa we Lwowie. We Lwowie. Nakładem własnym. Z drukarni i litografii Pillera i Sp. 1900 r.

Содержане той книжки о VIII. + 387 сторонахъ звычайного формату 8-ки есть слѣдующе:

Część pierwsza: przepisy, obowiązujące urzędy parafialne jako metrykalne.

A. Sprawy małżeńskie.

I. Postanowienia powszechnej ustawy cywilnej; II. Inne przepisy; III. O małżeństwach cudzoziemców w Austrii; IV. O małżeństwach obywateli za granicą.

B. Metryki stanu cywilnego.

I. Urządzenia i prowadzenie metryk w ogóle; II. Prowadzenie metryk chrztu i urodzin; III. prowadzenie metryk ślubu; IV. Prowadzenie metryk śmierci; V. Wpis aktów poza obrębem właściwego okręgu metrykalnego dokonanych; VI. Moc dowodowa metryk; VII. Kontrola władz państwowych; VIII. Dodatkowe wpisy i sprostowania metryk a) dodatkowa immatrykulacja, b) Legitimatío per subsequens matrimonium; IX. Międzynarodowa wymiana aktów stanu cywilnego.

C. Współdziałanie w spisie ludności.

D. Statystyka ruchu ludności.

E. Współdziałanie w sprawach poboru wojskowego i pospolitego ruszenia.

F. Współdziałanie w duszpasterstwie wojskowym.

G. Wydawanie świadectw ubóstwa.

H. Współdziałanie w sprawie poboru pensyi, prowizyi, darów z łaski i datków na wycowanie.

I. Współdziałanie w sprawach sanitarnych: 1) szczepienie ospy; 2) oględziny zwłok; 3) grzebanie zwłok; 4) cmentarze i grobowce.

J. Współdziałanie w sprawach spadkowych.

K. Współdziałanie w sprawach szkolnych.

Część druga: Przepisy wspólne wszystkim wyznaniom.

A. Stosunki międzywyznaniowe.

B. Cmentarze wyznaniowe.

Ч. 3497.

Дѣло совѣт. Намѣ.
Игнатія Корженевского: Zbiór przepisów odnoszących się do kościoła i duchowieństwa katolickiego

lickim. Część trzecia: Szczegółowe przepisy o kościele i duchowieństwie katolickim.

- A. Stosunki prawne kościoła katolickiego.
- B. Kongrua duchowieństwa. 1. Kongrua duchowieństwa parafialnego; 2. kongrua członków kapituł.
- C. Seminaria i teologiczne zakłady naukowe. 1. Seminaria; 2. Służba wojskowa kandydatów stanu duchownego; 3. Teologiczne zakłady naukowe.
- D. Stowarzyszenia regularne, 1. Postanowienia ogólne; 2. Zakony, mające stabilitatem loci. 3. Zakony jałmużnicze; 4. Prawne stanowisko osób zakonnych.
- E. Wykupno mesznego.
- F. Przepisy o konkurencyi kościelnej.
- G. Postępowanie w sprawach wyznaniowych a mianowicie konkurencyjnych.
- H. Zarząd majątku kościelnego. a) Przepisy ogólne; 1. Ewidencya majątku kościelnego i beneficyalnego; 2. Ewidencya majątku biskupstw; 3. Ewidencya majątków klasztornych; b) oddanie zarządu beneficyatowi; c) Prawa i obowiązki beneficyata; 1. O kapitałach; 2. O lasach; 3. fundus instructus; 4. O budynkach; d) Zabezpieczenie prawne majątku kościelnego i beneficyalnego.
- I. Fundusz religijny.
- K. Ekwiwalent należytości.

Позаякъ Веч. О. Душпастьрямъ необходимо есть основне знане уставъ и розпорядженъ въ справахъ дотычачихъ ихъ кругу дѣйства и имѣній церковныхъ въ ихъ зарядѣ находячихъ ся, чому згадана книжка основно вѣтповѣдае, прото пораднымъ есть щобы каждый Душпастьрь о тую для себе постаравъ ся. Цѣна въ печатни Піллера и Сп. въ Львовѣ 650- коронъ.

Водъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 30. Липня 1900.

Ч. 3778.

Грамматика церковно-словенского языка выдана о. Дрѣ Г. Мѣльничкиемъ.

Ч. 41.

„Грамматика церковно-словенского языка. Написана съ увзглядженемъ жерель старословенскихъ черезъ Іосифа Мѣльничкого, доктора св. богословія, пралата домового святѣйш. Папы Римского, совѣтника гр. кат. Митрополитальн. Консистеріи, вицектора гр. кат. генерального сѣменища въ Львовѣ. — Львовѣ 1900. Изъ типографіи Ставропигійского Института, подъ управленіемъ Іосифа Даялюка“.

Се заголовный листъ выданный на XII. + 164 сторовахъ 8-ка науково обробленой грамматикой церковно-словенского языка, ученого и трудолюбивого, на нивѣ церковной выданными критичныхъ „житій святыхъ“ и „Теофила або выкладу гомилетичного Апостоловъ и Евангелій на надѣлѣ и праздники“ добре звѣстного автора. — Грамматика тая поручае ся Веч. Духовенству яко необходимый подручникъ до точного и основного знаня св. Писанія и литургичныхъ книгъ и въ обрядѣ вашомъ употребляемыхъ.

Получити можна у Всевітл. Автора, чи то въ Ставропигійской книжной лавѣ по цѣнѣ 3 кор. съ додаткомъ 20 сот. на пересылку.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 1. Сернія 1900.

Ч. 42.

Ц. к. Рада шкѣльна окружна въ Сокали оголошуе пѣдъ днемъ 20. липня 1900 р. Ч. 1409. конкурсъ на сталого катихита г. к. при 3. класовой мужеской школѣ выдѣловой полученной съ 4. кл. школою народ. въ Сокали съ обовязкомъ удѣлюваня науки религій при 2 клас. школѣ народ. мѣшаной на Забрю и 2 кл. школѣ жен. при „Старымъ Рынку“ въ Сокали, такожъ и обовязкомъ триманя ексортъ въ мыслѣ постановлень §. 1. уставы зъ дня 22. Червня 1898. II. 81 Д. уст. и розпоряджень краевыхъ. До посады той привязанъ суть поборы службовѣ II. класу платиѣ по мысли Арт. II. уставы зъ дня 6. липня 1899. Д. узак. и розпоряд. краев. Ч. 85.

Мірскіи и монашескіи канонично ординованіи духовніи, посѣдаючіи квалифікацію до удѣлюваня науки религій въ школахъ выдѣловыхъ, мають внести до ц. к. Рады шкѣльной окружной въ Сокали посредствомъ своихъ властей поданя належито удокоментованіи до кѣнця Сернія т. р.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 4. Сернія 1900.

Ч. 43.

Подае ся до вѣдомости Веч. Духовенства слѣдующе:
„Вѣдозва. Рѣкъ 1900 называе ся „святое лѣто“. Мы привитали его съ надѣєю на лутшу будучность и бѣвъ довясенъ вѣдзначати ся чимъсь возвышеннымъ. У насъ жертволюбиве сердце, котре радо подѣлится и съ окрухами если познае, що братъ его находить ся въ тяжкѣмъ положеню. Въ такѣмъ незавиднѣмъ положеню находятъ ся Ясельскіи русины а гѣрше всего, що у нихъ нема своей Церкви, где бы они могли облегчити свѣй смутокъ молитвою и найти потѣху въ скорбѣ и горю. Найдавнѣйшіи книги метрикальни въ Волѣ цеклинской доказуютъ, що въ Яслѣ жили русины а може колись була тамъ и Церковь, число русинѣвъ выносивъ тамъ теперъ до 200 душъ. Якъ рыба бѣдъ воды — такъ русинѣ безъ Церкви, марнѣе, пропадае межи инною народностією. Старшіи головы родинѣ въ котрыхъ закоренила ся глубоко горяча любовь ку своей Церкви и своему обряду держатъ ся крѣпко, но ихъ поколѣне выховане въ иннѣмъ дусѣ (съ малими выѣмками) не належить до насъ, мы протое нумерично малѣемъ. Если бы була Церковь въ Яслѣ, малибысьмо сильну крѣпость, котра держала бы насъ въ своей опѣцѣ въ

Ч. 4054.

Конкурсъ на катихита при 3 кл. шк. муж. выд. въ Сокали.

Ч. 4098.

О комитетѣ будовы церкви въ Яслѣ.

котру провадилибысьмо свои дѣти и вѣтъ дѣтинства вщещляли въ нихъ любовь до своего рѣдного. И мы пожертвуемъ по силамъ нашимъ на тую цѣль, но мы власными силами не будемо могли докончыти такъ великого дѣла, длитого вытягаемъ руку о ласкаву помѣчь, бо только свой може оцѣнити нашу незавидну долю. Зерно до зерна буде мѣрка — цеголка ку цеголцѣ збудуемъ храмъ Божій въ котрѣмъ вѣдь рода въ родъ будутъ за нами ся молити. Въ исторіи нашего вѣтрожденя, будутъ записаніи наши добродѣи — ктитори Церкви ясельской. Не вѣтразу Римъ збудовано, не вѣтразу будемъ мати и церковь, но мы просимо и будемъ просити а просящому дасть ся. До того збравалисьмо малыми жертвами до 1.800 коронъ. Правда, що маемъ ажъ надто того рода вѣдозвъ, однакъ признати кождий мусить, що такой найбѣднѣйшій и найнотребнѣйшій суть тѣ, котрі цѣлкомъ жадной не мають Церкви а такъ радо хотѣли бы ю мати. Що будують ся новіи Церкви тамъ, где ихъ не було, то певно повинно кождого тѣшити и еще тымъ больше, коли она збудуе ся въ такъ далекой Мазурциѣ. Ученики нашій въ гимназіи мають своего катихету — то такожь радѣсть для насъ. Признаемъ, що сей рѣкъ зъ причины элементарныхъ нещастъ дуже тяжкій, но бѣдный — бѣднѣйшого ратуе. „Дайте а буде вамъ дано“ еще никто не зъубожѣвъ, кто давъ ленту на Церковь. Хотѣлибысьмо, чтобы справа нашой Церкви — была справою загальною всѣхъ русинѣвъ, бо если не они будутъ той Церкви потребовали — то могутъ ихъ дѣти, ихъ наслѣдники въ той Церкви молити ся. Просимо Васъ Высокопр. Отцы деканы на соборчикахъ деканальныхъ теплымъ словомъ згадати о комитетѣ будовы Церкви.

Просимо Васъ Всч. Отцы вѣтправити якафистъ пояснивши попередно своимъ вѣриымъ на яку цѣль жертвуютъ свои ленты. Въ повной надѣѣ, що наша вѣдозва не буде голосомъ въ пустинѣ, вже напередъ складаемъ щирю подяку „Боже заплать“.

Жертвы просимо присылати подѣ адресомъ „Комитетъ будовы Церкви въ Яслѣ“.

Вѣдь комитету будовы Церкви въ Яслѣ, дня 1. серния 1900. Михайлъ Вербицкій, предсѣдатель комитету, парохъ въ Волѣ цеклинской и города Ясла. Ярема, ц. к. нотаръ въ Яслѣ, мѣсто-предсѣдатель, Ю. Михайлюню, касіеръ“.

Вѣдь Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 13. Серния 1900.

Ч. 3830.

Речинець подаваня
ся до дух. Семина-
ріи въ Львовѣ.

Ч. 44.

Кандидаты стану духовного, намѣряючіи убѣгати ся о принятѣ до духовной семинаріи во Львовѣ мають до дня 20. вересня с. р. включно, подаваня свои посредствомъ Всч. деканальныхъ Уридѣвъ Еписк Консистеріи предложити. Поданя пѣзнѣйше внесени не будутъ увзглядненіи.

Прошеня мають бути заосмотреніи въ слѣдуючіи належито остемплеваніи свѣдоцтва:

- 1) Метрика крещеня и миропомазаня.
- 2) Свѣдоцтва всѣхъ курсѣвъ школъ народныхъ и гимназіальныхъ и свѣ-

доцтво зрѣлости; въ случаю коли бы кандидатъ мавъ доповнити испытъ зрѣлости, може свѣдоцтво зрѣлости поздиѣйше лично предложить.

3) Свѣдоцтво здоровья, выдана лѣкаремъ повѣтовымъ або семинарицкимъ съ подтвержденемъ, що кандидатъ физично здѣланный до духовного стану.

4) Посвѣдчене вѣдъ ц. к. Старостна, що убѣгатель не належить до звязи войсковою, або що ему прислугуе право освобожденя.

5) Свѣдоцтво поровственности.

6) Свѣдоцтво убожества затвержене дотычнымъ ц. к. Старостромъ.

Дня 28. вересня с. р. рано по выслуханю св. Литургии о год. 8. въ катедральной Церкви, мають кандидаты явити ся въ великой сали духовной Семинарии до дотычного испыту.

Вѣдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 30. Липня 1900.

Ч. 45.

Ч. 3831.

Въ цѣли пріяня воспитаниковъ до пѣвческаго заведеня фундаціи б п. Еп. Сибгурского въ Перемышли на рѣкъ шк. 1900/901 визначае ся речинець на день 3. Жовтня 1900.

Речинець подана ся до пѣвческаго заведеня.

Условия до пріяня необходимо потрібныи суть слѣдующи:

1. укѣченый 17 тый рѣкъ жити;
2. непорочность обычаевъ;
3. укѣчена четверта або по крайной мѣрѣ трета класа школъ народныхъ съ добрымъ усильхомъ;
4. добрый чистый голосъ.

Убѣгатель дожныи свои подаяя неостемальованыи заосмотреніи въ потрібныи свѣдоцтва, черезъ дотычныи урядъ парох. Еписк. Консисторіи предложить найдалше до 25. Вересня с. р. а саміи лично дня 3 Жовтня и. ст. с. р. явитись въ школу дяковской института въ Перемышли. Кто зъ кандидатѣвъ выше наведенныхъ условий не доповнить, того подане не буде узглядяиене. Мѣсто формального свѣдоцтва крещеня выстане, если дотычныи урядъ парох. сопроводячи подане убѣгателя, заподасть рѣкъ, мѣсяць и день рождениа просителя а такожь имя и станъ ѳтца.

Вѣдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 14. Серпня 1900.

Ч. 4197.

Конкурсъ на
опорожненій па-
рохія.

Ч. 46.

Съ речинцемъ убѣгательства до дня 30. Жовтня 1900 выставлють ся на конкурсъ слѣдуючій парохіи :

- 1) Коханówka дек. Яворовского, наданя приватного.
- 2) Сушиця велика дек. Старосольского, право патрона почивае.
- 3) Мигова дек. Добромилського, ц. к. наданя.
- 4) Солинка дек. Яслиского, наданя приватного.
- 5) Сѣлець белскій дек. Белского, наданя приватного.
- 6) Варяжь дек. Варяжского, наданя приватного.
- 7) Босько дек. Сяноцкого, наданя приватного.
- 8) Должневъ дек. Варяжского, наданя приватного.
- 9) Комарники дек. Высочанського, наданя приватного.
- 10) Монастырець дек. Лѣского, наданя приватного.
- 11) Ольховць дек. Ольховецкого, наданя приватного.
- 12) Горянка дек. Балигородского, наданя приватного.
- 13) Крыве ад Тѣсна, дек. Балигородского, наданя приватного.
- 14) Рыбе дек. Балигородского, патрона право почивае.
- 15) Долины дек. Бѣцкого, наданя приватного.
- 16) Двѣстрик дубовый дек. Жукотыньского, наданя приватного.
- 17) Береги гѣрні дек. Затварницкого, наданя приватного.
- 18) Хмѣль дек. Затварницкого, наданя приватного.
- 19) Дубровка дек. Канчуцкого, наданя приватного.
- 20) Близинка дек. Коросняньского, право патрона почивае.
- 21) Крець дек. Лѣского, наданя приватного.
- 22) Свидникъ дек. Старосамбѣрского, наданя приватного.
- 23) Ясель дек. Яслиского, наданя приватного.

Водъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 13. Серпня 1900.

Ч. 4287.

О потребѣ двохъ
священниковъ
до пѣви. Америкы.

Ч. 47.

Митр. Ординаріатъ у Львовѣ зъ дня 14. Серпня 1900 Ч. 156/орд. повѣдомляє, що въ півночній Америцѣ а именно въ Юнкерсъ шт. Нью-Йоркъ и въ Плимуть шт. Пенсильвенія суть потребні доконьче нашій священники.

Подаючи тоє до вѣдомости Прч. Священства нашої Епархія поручае ся, щобы рефлектуючій на тѣ посады священники безженні або вдѣвць внесли тугъ якъ найскорше свои поданя.

Водъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 17. Серпня 1900.

Всч. Комісія управляюча ділами вдов.-сирот. фонда доносить підъ днемъ 4. Серпня 1900 Ч. 152 слѣдуюче:

**Станъ касы вдов. сир. Института
за часъ вѣдъ 1. марта 1900 до 30. цвѣтня 1900.**

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

П р и х ђ д ъ	Готѣвка		цѣный паперы		Р о з х ђ д ъ	Готѣвка		цѣный паперы	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1 Переносъ . . .	847	—	346630	—	1. На закупно листовъ заставныхъ Всего:				
2 Чайковскій Романъ	100	—	—	—		1884	40	—	—
3. Перчинскій П.	20	—	—	—		1884	40	—	—
4. Левицкій Ілія .	200	—	—	—					
5. Мартиновичъ Еміліянъ . . .	130	—	—	—					
6. Жертва бл. нам. Д-ра Модеста И. Гумецкого . . .	200	—	—	—					
7. Бачинскій Мих.	200	—	—	—					
8. Закуплено Л. З. Тов. кред. земск	—	—	800	—					
9. Товар. кредитов въ Рымановѣ черезъ Вир. О. Ал. Зубрицкого . . .	10	—	—	—					
10. За требники бл. п. Гр. Шашкевича	69	84	—	—					
11. Яросевичъ Петръ	160	—	—	—					
12. Жертва Вир. О. Діониз. Добрянскаго при инсталляціи на поч. крылошанива .	100	—	—	—					
13. Закуплено 4% Л. З. Тов. кред. земскаго	—	—	1200	—					
Всего:	2063	84	348630	—					
Розхѡдъ:	1884	40	—	—					
Остаетъ:	179	44	348630	—					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫИ.

П р и х ђ д њ	Готѣвка		Р о з х ђ д њ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	5024	78	Переносъ	2479	80
2. Ковальскій Іоанъ	20	—			
3. Ясеницкій Северинъ	41	—			
4. Чайковскій Романъ	100	—			
5. Перчинскій Петръ	20	—			
6. Билинскій Іосифъ	20	—			
7. Деканатъ Устрицкій	40	—			
(именно зложили по 20 К. Всѣ. ОО Ант. Весолов скій и Стеф. Киричяньскій)					
8. Деканатъ Старосамбѣрскій	40	—			
9. Корытовскій Володимиръ	70	56			
10. Рудавскій Кирилъ	100	—			
11. Деканатъ Жукотынскій	95	—			
12. Бачинскій Михаилъ	60	—			
13. Ольховый Володимиръ	20	—			
14. Чайковскій Николай	100	—			
15. Горницкій Володимиръ	20	—			
16. Асигнована запомога для бл. п. вдовы Кристины То- польницкой	119	64			
17. Людкевичъ Михайлъ	20	—			
Всего :	5910	98			
Розхѣдъ :	2479	80			
Остае въ касѣ :	3431	18			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫИ

Д о х ђ д њ	Готѣвка		Р о з х ђ д њ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	22112	26	1. Переносъ	21690	02
2. Сѣлецкій Александръ	40	—	2. За купонъ текуцій	5	45
3. % за купоны Л. З. Общ. Австр. Заведеня	26	46	3. Вдовамъ и сиротамъ поря- дочна запомога за 1899 р. лучили :	701	78
4. Яремкевичъ Юліанъ	40	—	4. Передатки на р. 1900 по лучили :		
5. Деканатъ Перемыско-Заго- родскій	40	—	Новосядловска Ант.	30	—
6. Деканатъ Перемыско-Го- родскій	60	—	Ваць Мальвина	90	—
7. Лининскій Іосифъ	40	—	Лисковацка Гонората	23	—
			Сирота Исаячки	60	—

П р и х о д ъ	Готівка		Р о з х о д ъ	Готівка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
8. Сенета Николай	20	—	5. Слуги консисторскій	28	—
9. Дутковскій Казимірь	40	—	6. Купоны текучі	12	80
10. Киричиньскій Ілія	40	—	7. Печатане протоколу Общого Собрания за р. 1900	192	—
11. Крыницкій Антоній	40	—	8. Перецетъ протоколу	4	70
12. Гоцкій Володимиръ	40	—	9. Порто почтове	3	50
13. Гермакъ Казимірь	40	—			
14. % вѣдъ Лист. Заст. Банку шотечного	1127	50	Всего:	2284	25
Всего:	2370	22			
Розхѳдъ:	2284	25			
Остатъ въ касѳ:	864	97			

П о в т о р е н е.

Дня 30. Цвѳтня 1900 мас бути въ касѳ:

I. Фондъ коренній	готѳвка	179 К. 44 сот., цѳный паперы	348630 К. — сот.
II. " резервовый	"	3431 " 18 " " "	— " — "
III. " розпорядимый	"	864 " 97 " " "	— " — "
Всего готѳвкою		4475 К. 59 сот., ц. паперами	348630 К. — сот.

Вѳдновѳдно до того справоздана найдено въ касѳ:

I. Въ цѳнныхъ паперахъ		348630 Кор.
II. 1. на книж. шадвичихъ Перем. шадн. ч.	39426	2092 К. 22 сот.
2. " " " "Вѳры" ч.	554	664 " 08 "
3. " " " Самбѳрск. шад. ч.	196	13 " 58 "
4. готовыми		1705 " 71 "
разомъ		4475 К. 59 сот.

Ч. 4112.

Станъ казы вдов. сир. Института
за часъ отъ 1-го мая 1900 до 31-го мая 1900.

Станъ казы фонда
вдовичего на часъ
отъ 1. марта до
30. Черня 1900.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ

П р и х ђ д њ	Готѡвка		Цѣный паперы		Р о з х ђ д њ	Готѡвка		Цѣный паперы	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1. Переносъ	2063	84	3486	30	Переносъ	1884	40	—	—
2. Гымчишинъ Михаилъ	60	—	—	—	всего	1884	40	—	—
всего	2123	84	3486	30					
розхѡдъ	1884	40	—	—					
Остас	239	44	3486	30					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ

П р и х ђ д њ	Готѡвка		Р о з х ђ д њ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	5910	98	1. Переносъ	2479	80
2. Лучечко Петро	60	—	всего	2479	80
3. Вдова Юсифа Кмицикевичъ недорученыхъ	11	20			
4. Утриско Володимиръ и Ю- аннъ Цѣцькевичъ	67	88			
5. Левъ Михаилъ	22	06			
6. Лучечко Петро	48	—			
7. Деканъ Потелицкій вѡдъ О. Льва Саламона	21	—			
8. Деканъ Угнѡвскій вѡдъ со- дек. Клира	13	70			
9. Сѣвкевичъ Александеръ	160	—			
10. Хомицкій Володимиръ	40	—			
всего	6354	82			
розхѡдъ	2479	80			
Остас	3875	02			

П р и х о д ъ	Готівка		Р о з х о д ъ	Готівка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	23708	22	1. Переносъ	22841	25
2. Миколаевичъ Антоній	40	—	2. За р. 1899 вдова Анна Ромашко	120	40
3. Мудракъ Іоанъ	60	—	3. Порто, відсылка протоколівъ, нові тальони 3% льосівъ австр.	10	20
4. Феленчакъ Николай	20	—			
5. Крушинський Романъ	40	—			
6. Деканатъ Комарнянський: именно зложили по 20 кор. Всч. ОО. Л. Лазуркевичъ, С. Кульчицькій, Л. Манастырський, А. Савицькій, И. Каламунецькій, Л. Заградникъ, А. Прухницькій, А. Ковальський, Я. Косоноцькій, С. Овишкевичъ и М. Стецевъ; по 40 к. зложили М. Скроцькій и К. Кульчицькій	300	—			
7. Згорлякевичъ Франць	40	—			
8. Деканатъ Потелицькій: именно зложили по 20 к. Всч. ОО. І. Дуцько, Н. Осмбловський, В. Плешкевичъ А. Колначкевичъ, Ю. Манастырський, Н. Ломницькій, І. Гиссовський, Т. Савойка, І. Решетило. І. Козакъ и В. Демчук; 28 к. зложивъ Вир. О. І. Гавришкевичъ	248	—			
9. Деканатъ Жовківський: именно зложили по 20 к. Всч. ОО. А. Саноцькій, І. Долошицькій, І Савчакъ. А. Тустановській и А. Тимкевичъ; 21 к. зложивъ О. В. Кокотайло	121	—			
всього	24575	22	всього	22971	25
розходъ	22971	85			
Остає	1603	37			

П о в т о р е н е.

Дня 31. Мая 1900 має бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный готѣвка	239 К. 44 с., цѣнный папери	348630 К. — с.
II. „ резервный „	3875 „ 02 „ „ „	— К. — с.
III. „ розпорядимый „	1603 „ 37 „ „ „	— „ — „
Всего готѣвкою	5717 К. 83 с., ц. паперами	348630 К — с.

Отновно до того сирваздани найдено въ касѣ:

I) Въ цѣнныхъ паперахъ:		348630 К. — с.
II) 1. на книж щадничихъ „Перемыска“ ч	39426.	2092 К 22 с.
2. „ „ „ „Общ. „Вѣра“ ч.	554	2564 „ 08 „
3. „ „ „ „Самборска“ ч.	196	13 „ 58 „
4. готовыми грѣшми		1047 „ 95 „
	разомъ	5717 К. 83 с.

Станъ касы вдов. сир. Института

за часъ вѣдъ I. червня до 30. червня 1900.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

П р и х ѳ д ъ	Готѣвка		Цѣнный папери	Р о з х ѳ д ъ	Готѣвка		Цѣнный папери
	Кор.	с.			Кор.	с.	
1. Переносъ	2123	84	348630	1. Переносъ	1884	40	—
2. Подляшецкій Петро	400	—	—	всего	1884	40	—
3. Сенишинъ Іоанъ	100	—	—				
4. Менциньскій I.	200	—	—				
всего	2823	84	348630				
розхѳдъ	1884	40	—				
Остаетъ	939	44	348630				

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ

П р и х ђ д њ	Готѣвка		Р о з х ђ д њ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	6354	82	Переносъ	2479	80
2. Подлишецкій Петро	200	—			
3. Деканатъ Угнѣвскій: именно зложили по 7 кор. Всч. ОО. А. Говда и І. Каревичъ	14	—			
4. Деканатъ Сокальскій вѣдь О. Іоана Головки	28	32			
5. Кормошь Емилианъ	40	—			
6. Венгриновичъ Антоній	21	—			
7. Менциньскій Іоанъ	80	—			
8. Проконъ Іоанъ	70	—			
			всего	2479	80
всего	6808	14			
розхѡдъ	2479	80			
Остаетъ	4328	34			

В) ФОНДЪ РОЗНОРЯДИМЫЙ.

П р и х ђ д њ	Готѣвка		Р о з х ђ д њ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	24575	22	1. Переносъ	22971	85
2. Деканатъ Сокальскій: именно зложили по 20 кор. Всч. ОО. Ор. Чеховичъ, М. Николаевичъ, Е. Крилицкій, І. Матвѣясъ, С. Ловцкій, І. Калиньскій и В. Фартухъ	140	—	2. Передатки получили: Грабска Адели	70	—
3. Деканатъ Мостискій: именно зложили по 20 кор. Всч. ОО. М. Олышарскій, Іос. Черкавскій, Гр. Клишь и Вол. Ясеницкій; 60 кор. зложивъ О. М. Бодваръ	140	—	Ликашевичъ Павлина	70	—
4. Фекула Іоанъ	20	—	Литыньска Анна	70	—
5. Деканатъ Балагородскій: именно зложили по 20 кор. Всч. ОО. Мих. Ладыжинскій, Ю. Вензиловичъ, П. Стукачь, Вол. Чайковскій,			Менциньска Климентина	120	—
			Куцьбъ Яковина	120	—
			Дроздовска Анна	240	—
			Терлецка Каролина	90	—
			Гинилевичъ Марія	60	—
			Гапановичъ Юстина	40	—
			Яновска Елисавета	60	—
			Подлуска Юлія	60	—
			Канко Павлина	120	—
			Насальска Кливдія	120	—
			Федоровичъ Іосифа	60	—
			Будзыновска Стефанія	120	—
			Ладыжиньска Софія	60	—
			Кордасевичъ Теофія	60	—

П р и х о д ъ	Готівка		Р о з х о д ъ	Готівка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
Іос. Кузьмакъ, Петро Габлинський, Іоак. Савчинъ. Вол. Гукевичъ, Вас. Охничъ и Вол. Гинилевичъ	200	—	Вендзиловичъ Павлина	60	—
6. Деканатъ Перемыско Загородскій: именно зложили по 20 кор. Всч. ОО. Іос. Преторіюсъ, Вас. Залескій и Андр. Гайдукевичъ; 22 кор 16 г. зложивъ О. Григ. Іваницкій	82	16	Кмицикевичъ Іосифа	120	—
7. Венгриновичъ Антоній	20	—	Ливчакъ Іосифа	60	—
8. Деканатъ Затварницкій: именно зложили по 20 кор. Всч. ОО. Марк. Мигуловичъ, В. Левицкій Ат. Котысъ, Сав. Кмицикевичъ и Іер Моравскій	100	—	Дмоховска Наталія	60	—
9. Копыстянській Іосифъ	30	—	Рошица Миводора	120	—
10 Деканатъ Дуклянській (именно зложили по 20 К. Всч. ОО. Мих. Вербицкій, Фил. Кисѣльовскій, Зах. Чеснокъ, Дим. Ядлошь, Корн. Копыстянській, Петро Каламунецкій, Юл. Дуркотъ, Ник. Феленчакъ, І. Фекула, Дав. Пирогъ, І. Пастернакъ, Кир. Коцѣловскій и Мих. Юрчакевичъ; 80 К. зложивъ О. Іоанъ Мышковскій)	340	—	Котысъ Павлина	160	—
11. Мокрицкій Антоній	20	—	Лисковацка Сильвія	60	—
12. % вѣдъ Лист. Застав. Тов. кред. земск.	4308	90	Грицай Елена	60	—
13. Феленчакъ Николай	20	—	Новосядловска Антонина	30	—
11. Деканатъ Старосольскій (именно зложили по 20 К. Всч. ОО. Вас. Балко и Іляріовъ Туна)	40	—	3. Штемпель на квиты	16	52
15. Глушкевичъ Теофилъ	20	—	4. Ремунерація: касіера, контролъора, секретари, служащого за І. пѣвръкъ 1900 р	330	—
16. Желеховскій Леонтій	20	—	Всего:	25588	37
17. Деканатъ Куликѣвскій (именно зложили по 20 К. Всч. ОО. Левъ Пясецкій, Теод. Козакъ, Вол. Утриско. Дам. Гура, Мих. Жарскій, Конст. Грушкевичъ и Іосифъ Пелехъ; 60 К. зложивъ О. І. Лебедовичъ)	200	—			

П р и х о д ъ	Готівка		Р о з х о д ъ	Готівка	
	Кор.	с		Кор.	с
18. % вѣдъ Лист. Заст. Банку краев.	432	42			
19. Мащоракъ Северинъ	40	—			
20. % вѣдъ обл. фонда проп. . .	948	—			
Всего:	31696	70			
Розхѣдъ:	25588	37			
Остатокъ:	6108	33			

П о в т о р е н е.

Дня 30. Червня 1900 має бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный готівка	939 К. 44 с., цѣнный папери	348630 К. — с.
II. " резервный "	4328 " 34 " " "	— К. — с.
III. " розпорядимый "	1608 " 33 " " "	— " — "
Всего готівкою	11376 К. 11 с., ц. паперами	348630 К. — с.

Относно до того справоздан. найдено въ касѣ:

I) Въ цѣнныхъ паперахъ:	348630 К. — с.
II) 1. въ книж. щадничихъ "Перемыска" ч.	39426. 2092 К 22 с.
2. " " " "Общ. "Вѣра" ч.	554 8664 " 08 "
3. " " " "Самборска" ч.	196 13 " 58 "
4. готовыми грѣшми	606 " 23 "
разомъ	11376 К. 11 с.

Е. Менциньскій,
секретарь.

М. Подолинскій,
предсѣдатель

М. Копко,
касієрь.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемысль, дня 18. Сервня 1900.

ХРОНИКА.

Въ пропозицію прийнятї:

Ч. 3719. На парохію Любачовъ деканата Любачовского: 1. Левицкій Петръ, 2. Гошовскій Василій, 3. Цюкъ Василій, 4. Подолинскій Філемонъ, 5. Насальскій Володимиръ, 6. Котецкій Іосифъ, 7. Заяць Михайлъ, 8. Колтунюкъ Николай, 9. Созанскій Іоаннъ, 10. Сенета Іоаннъ, 11. Метеля Северинъ, 12. Кузякъ Корнилій 13. Костекъ Іоаннъ, 14. Кордасевичъ Романъ.

Ч. 3722. На парохію Любыча, деканата Потелицкого: 1. Котецкій Іосифъ, 2. Насальскій Володимиръ, 3. Кириянъ Іоаннъ, 4. Монастырскій Юстинъ, 5. Мельникъ Арт., 6. Целехъ Евстахій, 7. Кордасевичъ Романъ, 8. Калимовъ Григорій, 9. Лазоринакъ Миронъ, 10. Козловскій Василій, 11. Лучечко Петръ, 12. Фолисъ Антоній.

Ч. 3704. На парохію Крапна, деканата Дуклянського: 1. Сѣлецкій Александръ, 2. Дуркотъ Максим., 3. Дуркотъ Іоаннъ, 4. Подляшецкій Петръ, 5. Целеховичъ Іосифъ, 6. Феленчакъ Николай.

Ч. 3721. На парохію Гороховць, деканата Нижанковського: 1. Подляшецкій Іоаннъ, 2. Дуркотъ Теодозій, 3. Крушинскій Теодоръ, 4. Тымчишинъ Григорій, 5. Ильницкій Володимиръ, 6. Падохъ Георгій.

Ч. 3708. На парохію Ростайне, деканата Дуклянського: Феленчакъ Ник.

Ч. 3701. На парохію Поляны, деканата Дуклянського: 1. Сѣлецкій Александръ, 2. Феленчакъ Николай.

Ч. 3700. На парох. Звинячь гѣрный дек. Затварницкого: Крунскій Петро.

Презенты получили:

Ч. 3715. О. Левицкій Володимиръ, парохъ въ Нагѣрцяхъ, на парохію Тучавы, деканата Судововишенського.

„ 4055. „ Жолкевскій Антоній, на парохію Стояницъ, деканата Судововишенського.

„ 4115. „ Подляшецкій Петро, на парохію Гладышовъ, деканата Бѣцкого.

Ч. 3937. О Грицикъ Алексей, именованный дѣйствительнымъ катихитомъ при ц. к. учительской муж. семинаріи въ Сокали

Узнане и похвалу за ревне и совѣстне удѣлюване науки религии получили:

- Ч. 3260. О. Билиньскій Ксаверій, пароухъ въ Ловчицахъ.
„ 3897. „ Туна Иларій, пароухъ въ Ляшкахъ мурованыхъ.
-
- Ч. 3859. Завѣдательство парохиі въ Ольховицхъ деканата Ольховецкого получивъ О. Коритовскій Володимиръ.
-
- Ч. 4104. Сопомочництво въ Волькахъ мазовецкихъ деканата Потелицкого получивъ О. Михайль Посѣкира.

Вѣдпустку для поратованя здорова получили:

- Ч. 3838. О. Кобрынъ Іоаннъ, на 4 недѣль.
„ 3923. „ Борысь Теодоръ, на 5 недѣль.
„ 3941. „ Сембратовичъ Александеръ, на 6 недѣль.
„ 3957. „ Гиссовскій Петро, на 5 недѣль.
„ 3977. „ Ядлошь Димитрій, на 6 недѣль.
„ 4016. „ Левицкій Іоаннъ, на 6 недѣль.
„ 4195. „ Тымкевичъ Андрей, на 6 недѣль.
-
- Ч. 3794. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 6. Липня 1900 Ч. 644481 системизовало посаду сотрудника въ Сяноцѣ съ платою 700 коронъ рѣчно.
- Ч. 3854. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 14. Липня 1900 Ч. 66196 призволило на дотацию зъ фонда рел. на оденъ рѣкъ для сотрудника додати ся маючого о. парохови въ Торкахъ дек. Сокальского.
- Ч. 4108. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 24. Липня 1900 Ч. 61815 продовжило дотацию зъ фонда религ. на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Яковѣ старѣмъ.
- Ч. 4109. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 26 Липня 1900 Ч. 66773 призволило на таку саму дотацию для сотрудника пароха въ Яблѣницѣ ныж.
- Ч. 4110. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 25. Липня 1900 Ч. 66775 продовжило таку саму дотацию на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника пароха въ Зубковѣ.
- Ч. 4111. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 26. Липня 1900 Ч. 70564 призволило на дотацию зъ фонда рел. на оденъ рѣкъ для сотрудника мадати ся маючого о. парохови въ Зѣболкахъ.

Грамоту похвалы и узнаня съ Архіерейскимъ благословенемъ получили:

- Ч. 3868. Ч. Антоній Пелеховичъ, провизоръ Церкви и господарь въ Постоловѣ за сиравлене до мѣцевой Церкви павука за 160 кор. и за дароване що року зъ власной пасѣки воску на свѣчки церковній.
- Ч. 3772. Вблагор. Панѣ Стефанія Урбаньска въ Нѣжновѣ за сиравлене до Церкви въ Пѣдлубняхъ дорогого образа Христа Спасителя и три обрусы на великій Престоль вартости 300 кор.
- Ч. 3773. Ч. Филииъ Осташевскій, господарь и провизоръ Церкви въ Корчевѣ за даръ въ квотѣ 500 коронъ на украшене тамошной Церкви, а именно на закупино свѣтлого фелона за 250 кор., павука и лѣхтарѣвъ за 250 кор.
- Ч. Марія Савка господинѣ въ Губинку за жертву 200 кор. на внутренне украшене Церкви тамошной; Чест. Брацтво церковне св. О. Николая вел. Чудотворця за жертву на украшене Пресвитеріи и Церкви 2600 коронъ; а Ч. Брацтво Сладчайшого Серця Ісуса Христа за жертву на рѣзбу бочного престола въ сумѣ 600 коронъ.
- Ч. 3770. Вблаг. П. Адамъ и Марія Р. меры властителейъ земскихъ посполостей въ Махновѣ за сиравлене для мѣцевой Церкви образа Пресв. Дѣвы Маріи за 200 кор. — Чест. парохіане въ Махновѣ за сиравлене свѣтлого фелона за 190 коронъ. — Честие Брацтво и Сестричество Преч. Дѣвы Маріи за сиравлене павука и свѣчничковъ за 456 кор. — Зъ скарбони церковной закушено кивотъ и вѣчну лампу за 360 кор. — Вир. Панѣство Адольфъ и Софія Зелигманове справили дыванъ и антїнедіумъ за 100 кор. — Виов. П. Елена Кузикъ, жена пароха справила образъ за 50 кор. — Ч. господарь Іоанѣ Дмитришко Іосифа справивъ хлѣбницю на всеочне за 50 кор. — Ч. Дмитрій Боднаръ, господарь и старшій братъ церковный за сиравлене патирици за 60 кор. — Ч. Григорій Перешлятко, господарь и пѣвецъ церковный за жертву на вѣдновлене св. Евангелія и креста напестольного за 50 кор. — Виов. П. Іосифа Тарасевичъ, вдова по пароху за жертву 30 коронъ. — Вир. Панѣ Катарина Паславска, вдова по бл. и. поч. крылош. за жертву 10 кор.
- Ч. 4093. Ч. Василій Зубикъ, провизоръ церк. и господарь въ Махновку за жертву 200 кор. на украшене тамошной Церкви.
- Ч. 4164. Ч. Гавриилъ Гусакъ, господарь въ Удновѣ за жертву 200 кор. на потреби Церкви въ Удновѣ и 200 кор. на потреби Церкви въ Сулимовѣ.
- Ч. 4105. Ч. парохіане въ Лѣвчи за вѣдновлене и украшене тамошной Церкви добровѣльными жертвами въ квотѣ 4000 коронъ. — Вблагор. Панѣ Казимиръ Ямподеръ, властительъ земскихъ посполостей въ Лѣвчи за жертву 407 кор. 32 гел. на одреставроване и украшене Церкви въ Лѣвчи.

Ч. 3602 Выказъ дативѣвъ зложеныхъ на будову церкви въ Арламѣвской Воли.

1) Преосв. Еп. Перемишскій Константинъ Чеховичъ 20 кор., 2) Ви. П. Людвика Коссовичъ зъ Доброміля 10 к., 3) Ви. П. Іосифъ Крушинскій, канд. адв. зъ Вѣдни 4 к., 4) Ви. Г. Стефанъ Савула, вахмайстеръ жандармеріи зъ Не-

говиць (Гдовъ) 2 к., 5) Вп. Г. Порфирій зъ Львова 1 к., 6) Всч. о. Леонардъ Куницкій зъ Боратина (Пониква) 4 к., 7) Всч. о. Іосифъ Дикій зъ Перегиньска 2 к., 8) Всч. о. Авдій Биллякевичъ зъ Глушкова (Городенка) 2 к., 9) Вп. П. Алексій Ярема, професоръ гимн. зъ Перемишля 5 к., 10) Вп. П. Григорій Цеглинський, директоръ гимн. зъ Перемишля 2 к., 11) Всч. о. Григорій Савицкій зъ Східницѣ 8 к. 61 с., 12) Всч. о. Мерема Теодоръ зъ Рѣшника 4 к., 13) Вп. Василь Пѣть зъ Старявы 2 к., 14) Вп. Громада Ляшки (Мостиска) 25 к. 40 с., 15) Всч. о. Валеріанъ Ольшанський зъ Яворника 20 к. 50 с., 16) Всч. о. Кар. Єршь (теологичный институтъ) зъ Іясбруку 2 к. 05 с., 17) Вп. П. Андрей Иневичъ зъ Иванівки (Теребовля) 3 к., 18) Вп. П. Анеля Федикевичъ зъ Бунова 2 к., 19) Вп. П. Іосифъ Кульчицкій, радникъ судовый зъ Самбора 5 к., 20) Всч. о. Ляторовскій зъ Дошни (Толмачъ) 2 к. 17., 21) Всч. о. Яминський зъ Радивичъ 8 к. 85 с., 22) Всч. о. Юліанъ Туркевичъ зъ Пониквы два фелоны и плащеницю, 23) Всч. о. Туркевичъ катихизъ въ Бродахъ 10 к., 24) Вп. П. Елена К. зъ Тернополя 3 к., 25) Вп. П. Юлія Породко зъ Касалцѣ 3 к., 26) Всч. о. Антоній Юзичинський зъ Острова (Боратичи) 2 к., 27) Вп. П. Д-ръ Теофілъ Кормошь два хороші образы, 28) Всч. о. Сабать зъ Рѣчки 2 к., 29) Всч. о. Симеонъ Чичиловичъ зъ Кобыльницѣ 20 к., 30) Всч. о. Антоній Барновичъ зъ Лукового 2 к., 31) Вп. П. Іосифъ Ласовскій зъ Східницѣ 2 к., 32) Вп. П. Іосифъ Романовичъ зъ Львова 2 к., 33) Всч. о. Сеяета 2 к., 34) Всч. о. Ханицкій 2 к., 35) Всч. о. Клишь 2 к., 36) Всч. о. Шандровскій 1 к., 37) Всч. о. Белкотъ 1 к., 38) Всч. о. Боднаръ 3 к., 39) Всч. о. Левицкій 2 к., 40) Всч. о. Кмицикевичъ 2 к., 41) Всч. о. Ясеницкій 2 к., 42) Всч. о. Цюкъ 1 к., 43) Всч. о. Черкавскій 2 к., 44) Всч. о. Ольшанський 20 к., 45) Всч. о. Подолинський 2 к. — За ті щедри датки въ користь убогой Церкви нашої складаю симъ П. Т. щедрымъ дателямъ именемъ крайно убогихъ парохіянъ Арламѣвской Волѣ и именемъ комітету займаючого ся збиранемъ складокъ, щиро-сердечну подяку, выражаючи при томъ бажане, щобы Всевишній имъ се сторицею винагородивъ. Заразомъ звертаєсь підписаний до П. Т. жертволюбивыхъ и християнскихъ сердець зъ просьбою, щобы на дальше не забували на нашу Церковь, котрой парохіяне безъ помощи ніякъ не въ силѣ вѣдбудувати. — Арламѣвска Воля въ Маю 1900 року. — І. Кормошь.

Некрологія.

- О. Коростевскій Михайлъ, парохъ въ Папортнѣ, уи. 9 Сѣчня 1900.
- „ Баньковскій Антоній, парохъ въ Селискахъ, уи. 13 Лютого.
- „ Лебедивскій Василій, парохъ въ Германовичахъ, уи. Лютого 1900.
- „ Венгривовичъ Дмитрій, парохъ въ Волицы, уи. 21. Лютого 1900.
- „ Гладыловичъ Юліанъ, парохъ въ Любачовѣ, уи. 28. Лютого 1900.
- „ Концевичъ Георгій, парохъ въ Кукизовѣ, уи. 3. Марта 1900.
- „ Копыстянскій Сильв. парохъ въ Сушицы вел., уи. 10. Марта 1900.
- „ Ляховскій Антоній, парохъ въ Крывой, уи. 8. Марта 1900.
- „ Желеховскій Юстинъ, емер. професоръ религіи, уи. 26. Марта 1900.

- О. Левицкій Юліанъ, парохъ въ Среднѣмъ вел., уи. 5. Цвѣтня 1900.
" Чернецкій Василій, парохъ въ Сѣльци белскѣмъ, уи. 5. Цвѣтня 1900.
" Корытынскій Зевонъ, парохъ въ Варяжи, уи. 11. Цвѣтня 1900.
" Лысякъ Теодоръ, парохъ въ Должневѣ, уи. 30. Цвѣтня 1900.
" Саямонъ Счастивій, парохъ въ Комарникахъ, уи. 17. Мая 1900.
" Солтысъ Михаилъ, дефіціентъ, уи. 27. Мая 1900.
" Ясеницкій Михаилъ, парохъ въ Монастырци, уи. 8. Червня 1900.
" Яцевъ Іосифъ, надѣленный пенсією, уи. 28. Червня 1900.
" Мендинскій Іоаннъ, завѣдатель въ Звинячи горнѣмъ, уи. 2. Липня 1900.
" Семечка Теодоръ, парохъ въ Ольхѣвцяхъ, уи. 14. Липня 1900.
" Борысевичъ Іоаннъ, парохъ въ Кривчи, уи. 6. Серпня 1900.
" Калитовскій Юліанъ, парохъ въ Хоробровѣ, уи. 7. Серпня 1900.

Души ихъ поручають ся молитвамъ Прч. Клира.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 18. Серпня 1900.

Константинъ,
Епископъ.

О. Іовнъ Стрыйскій
канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢкъ 1900.

Выдано 4 Вереся.

Ч. VIII.

Ч. 49.

Ч. 4438.

На дуже важну справу звертає ся увагу Всч. душпастирського Духовенства именно на святий обовязокъ, щобы кожного року въ вѣдновѣднѣмъ часѣ съ особенною духовною опѣкою заняты ся тыми молодцями своихъ парохій, котрѣ на веснѣ асентированѣ вѣдъ жовтня яко рекруты вступити мають въ ряды п. и в. арміи.

О поучаню рекрутѣмъ вѣдходичихъ до службы войсковоѣ.

Кто заперечить що для молодого жовнѣра найкритичнѣйшимъ есть той періодъ часу коли яко новый рекрутъ до войска вступає? Кто мѣгъ бы ся о томъ сумнѣвати, що лишъ религія, сама лишъ св. вѣра есть въ силѣ, сердце и умъ молодого воина скрѣпити, щобы всякі труды стану войскового и сполученоѣ съ тымже дисципліны и подчиненія старшимъ, охотно и съ задоволенемъ мѣгъ переносити?

Вирадѣ занимає ся рекрутами въ першихъ тыждняхъ ихъ войсковоѣ службы Всч. Духовенство войсковоє съ особенною стараніостію и вѣтцѣвскою опѣкою, поучаючи ихъ каждой недѣлѣ на основѣ надиродныхъ причинъ побудительныхъ, щобы краснѣ но, заразомъ труднѣ свои обовязки съ передаемъ ся на волю Божу на себе пріймали и совѣстно выповняли.

Многі зъ молодыхъ жовнѣровъ слушають охотно и съ правдивымъ дитинчимъ чувствомъ вдячности и духовноѣ радости тыхъ ободряющихъ наукъ своихъ войсковоыхъ вѣтцѣвъ духовныхъ, а покрѣпленѣ вѣтцѣвскою наукою и сердечною молитвою, сполучемою часто съ слезами, охотно сповняють труднѣ обовязки нового своего стану.

Суть однакожь въ вынѣшныхъ часахъ и многі, котрѣ, чи то веденѣ ложнымъ поглядомъ будыто бы при войску свободно имъ було гуляще, розвизле жите вѣсти — думаютъ, що обовязки св. вѣры катол. — на котроѣ самѣй новѣ ихъ службоѣ зване основує ся, ихъ теперъ не дотыкають; другѣ знова впадають въ розпуку и часто самѣ на себе руку накладываютъ. Въ тыхъ то случаяхъ ледве

чи удасть ся и наилучшой вымовѣ зведеного привести на дорогу добру, а въ душу усумнѣвшаго ся влѣяти вѣру въ Бога провидѣне.

О скѣлько иначе було бы, коли бы всѣ тѣи молодїи люде вступали въ ряды арміи съ крѣпкою вѣрою и пересвѣдченемъ, що то есть воли Бога, котра ихъ підъ прапоръ цѣсарскій взывае, и коли бы при тѣмъ удушевленїи були пересвѣдченемъ, що ихъ настоятелѣ, безъ огляду на ихъ степень, суть не тѣлько ихъ настоятелями, но що они еуть ихъ совѣстными дорадниками, взѣрцами службы и вѣрными друзьями.

Щобы гадки тѣи въ молодыхъ сердцахъ будучихъ воиновъ розбудити и до одушевленя розпалити, покликанїи суть передовѣмъ домашїи ихъ вѣтцѣи духовнїи, душпастырѣи родинныхъ громадъ, котрїи дуже часто ихъ вѣдъ дитинства въ правдахъ вѣры обучали, имъ першїи разъ св. Тайнѣи удѣляли, а може и крестили. Чувства тѣи дальше розвивати и оживляти буде уже задачею душпастырѣвъ войсковыхъ. Але подставу до праведного житя мають они вынести зъ дому и зъ Церкви въ рѣднѣи мѣсцевости. Есть протое святымъ, обовязкомъ Всч. ОО. Душпастырѣвъ, — а о звернене на се уваги просивъ Насъ такожь Всч. ц и к. войсковый Урядъ парохїальный въ Краковѣ, щобы передъ вѣдходомъ рекрутѣвъ до службы войсковои звернути на нихъ особенну увагу поучаючи ихъ о будучѣмъ ихъ званю и ихъ обовязкахъ яко христїанъ католикѣвъ и яко воиновъ, а належито приготованыхъ привели до достойного принятя св. Тайны Покаянїя, до зложеня сповѣди зъ цѣлого житя и до принятя Найсвятѣишой Тайны Евхаристїи. Дуже булобы добре, щобы то стало ся при службѣ Б. умисно на ихъ интенцию вѣдиравленѣи, и по вѣдновѣднѣи проповѣди, або въ остатну Недѣлю передъ ихъ вѣдходомъ, однако щобы всѣ разомъ до св. Тайнѣи приступали.

Такъ начинаючи съ Богомъ свою службу войскову и скрѣпленїи дороговѣннимъ тѣломъ и святѣишою кровїю Спасителя нашего Исуса Христа, вступали бы до службы войсковои яко добрїи христїане католики, а при помочи Божой, при Его благодати, підъ покровомъ Пресв. Дѣвы легкою стане имъ ихъ нова служба, не збїдутъ зъ дороги праведнои, а побожнїи и честнїи, якими выйшли, здоровїи, щасливїи и задоволенїи повернуть назадъ до родины.

Вѣдъ Еп. Ординарїнта.

Перемышля дня 3. Вересня 1900

Ч. 3159.

О пересыланю ц. к. судамъ выказѣи смерти.

Ч. 50.

Высоке ц. к. Намѣстництво зъ дня 20 Мая 1900, Ч. 42.783 удѣляло слѣдующе:

„Дѣйшло до вѣдомости Выс. ц. к. Министерства справъ внутреннихъ, що парохїальный уряды въ краю въ богатыхъ случаяхъ або нерегулярно або цѣлкомъ не выповняютъ тяжачихъ на нихъ по мысли рескрипту тогожь Министерства зъ дня 30. Лиця 1895, Ч. 13.172 обовязковъ, пересылания ц. к. Судамъ повѣт. для переведеня спадковыхъ цертракцїи мѣсячного выказу о случившихъ ся вышадкахъ смерти въ ихъ парохїальномъ окрузѣ.

На підставѣ рескрипту ц. к. Министерства справъ внутреннихъ зъ 24. Цвѣтня 1900, Ч. 2357, ц. к. Намѣстництво вѣднositъ ся до Еп. Консистоpи, щобы схотѣла пригадати съ натискомъ подвластнымъ урядамъ парохіальнымъ тутешнимъ рескриптъ зъ 7. Листопада 1895, Ч. 87.804 зъ тымъ додаткомъ, що парохіальний уряды въ мовѣ будучай завѣдомлени мѣсячнй о случанхъ смерти, котрй дѣйшли до ихъ урядовой вѣдомости, мають пересылати правильно дотычнымъ ц. к. Судамъ пѣсля слѣдующого нового формуляря, котрыхъ потрѣбне число ц. к. Суды бесплатно доручать:

do L. N. 42783.

An

das k. k. Bezirksgericht

in _____

Verzeichnis

der Todesfälle, die im Monate 19 . . dem Pfarr- (israelischen Matriken)-Amte in ämtlich zur Kenntnis kamen.

Zur Nachricht. Zufolge Erlasses des k. k. Ministeriums des Innern vom 24. April 1900 Z. 3257 sind die Rubriken 1—5 seitens der Matrikenführer unter allen Umständen genau auszufüllen. in der Rubrik 1 sind die einzelnen Todesfälle, wie sie in dieses Verzeichnis eingetragen werden, der Reihe nach zu nummeriren. Um die thunlichst vollständige Ausfüllung der Rubriken 6—11 wird insoweit die bezüglichen Daten dem Matrikenführer bekannt sind, seitens der k. k. Gerichte im Interesse der Verlassenschaftspflege dringend ersucht.

Laufende Zahl	Vor- und Zunamen und Beruf (Beschäftigung)	Wohnort und Hausnummer	Alter	Todestag	Hinterlassener Ehegatte, Name und Wohnort	Hinterlassene Kinder		Der Verstorbene hinterliess		
						Name und Aufenthaltsort	Geburtstag	an unbeweglichem Vermögen	bewegliches Vermögen das sich befindet in	kein Vermögen
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Вѣдъ Еп. Консистоpи.

Перемышль, дня 27. Серпня 1900.

Ч. 4214.

Ч: 51.

О мѣсяці уроджені
п. Августина рицаря
Розвадовскаго.

Поручаєсь Прч. Духовенству до кѣнця мѣсяця вересня б. р. переглянути книги метрикальній зъ давнихъ лѣтъ въ цѣли выслѣдження мѣстця уроджені Августина рицаря Розвадовскаго уродженого догадно около 1730.

За трудъ дотичному урядови парохіяльному, жертвують сродники над-городу въ квотѣ 100 коронъ.

Водъ Еп. Консисторіи.

Перемышль дня 21. Сернія 1900.

ХРОНИКА.

Въ пропозицію приняті:

- Ч. 3707. На парохію Трускавецъ дек. Дрогобыцкого: 1. Скородыньскій Тадей, 2. Гамерскій Іоаннъ, 3. Гумецькій Юліанъ.
- Ч. 3709. На парохію Угнѣвъ дек. Угнѣвскаго: 1. Калужняцкій Теофиль, 2. Котецкій Іосифъ, 3. Романовскій Василій.
- Ч. 2718. На парохію Чернява дек. Мостискаго: 1. Цюкъ Вас., 2. Насальскій Волод., 3. Мацакъ Іосифъ, 4. Колтунюкъ Ник., 5. Кульчицкій Кел., 6. Хотынскій Климентій, 7. Калужняцкій Іоаннъ, 8. Бачинскій Володимиръ, 9. Ясеницкій Волод., 10. Костекъ Іоаннъ, 11. Борысь Сім., 12. Полянскій Іоаннъ, 13. Сѣнкевичъ Александеръ.
- Ч. 3706. На парохію Папортно дек. Добромильскаго: 1. Полянскій Генрикъ, 2. Морозъ Григорій, 3. Стукачъ Павелъ.

Презенты получили:

- Ч. 4324. о. Мусѣй Теофиль на Кукизѣвъ дек. Куликѣвскаго.
- „ 4329. „ Очабрукъ Алексей на Волицю дек. Саноцкаго.
- „ 4335. „ Феленчакъ Николай на Поляны дек. Дуклянскаго.
- „ 4355. „ Гинилевичъ Волод. на Тисову дек. Нижанкѣвскаго.
- „ 4396. „ Тымчишинъ Григорій на Германовичи дек. Нижанкѣвскаго.
- „ 4470. „ Фодисъ Антоній на Любычу дек. Потелицкаго.
- „ 4472. „ Скобельскій Іосифъ на Горбачѣ дек. Горожанскаго.

До каноничної інституції заво́звані :

- Ч. 4356. О. Левицкій Володимиръ, на Гучапы дек. Судовишенського.
„ 4362. „ Коленскій Володимиръ, на Терло дек. Старосольского
„ 4387. „ Подляшечкій Петро, на Гладышѡвъ дек. Бѣцкого.

Завѣдательства получили :

- Ч. 4285. О. Падохъ Георгій, въ Кривчи дек. Порохницкого.
„ 4246. „ Ляврецкій Василій, въ Хоробровѣ дек. Варяжского.
„ 1397. „ Мальчинскій Евгеній, чина св. В. В. въ Лавровѣ дек. Старосамборского.

-
- Ч. 4303. О. Лопатякъ Николай, получивъ сопомочничество въ Стенятинѣ, деканата Сокальского.

-
- Ч. 4009. О. Табанъ Назарій П. проповѣдникъ при катедр. Храмѣ въ Перемишли, им. дѣйствнмъ катихитомъ при 6 кл. школѣ женскѡй въ Перемишли.

-
- Ч. 4286. О. Подлускій Петро, укѡнченный богословъ АЕпархіи львѡвскои принятый зѡставъ въ кан. звязь тут. Епархіи.

Грамоту похвалы и узнаня съ Архіерейскимъ благословенемъ получили :

- Ч. 4228. Ч. Михайл Мысьовичъ, зарѡбникъ въ Плоськѡмъ, за справлене для мѣсцевои Церкви фелона за 220 коронъ.
„ 452. Ч. парохіяне: Параскевія Савка и Григорій Иванецъ въ Губинку за щедрі дары на украшене мѣсцевои Церкви.
Ч. Василій Ключковскій, парохіянинъ въ Рѣчицѣ за справлене для мѣсцевои Церкви Евангелія за 210 кор.
Ч. 4304. Ч. Іоанъ Шедьо, провизоръ Церкви въ Гусномъ в. за жертву 200 коронъ на справлене иконостаса.
-

ЖЕРТВЫ.

1. **Дывиска:** Преч. О. Викторъ Мазикевичъ, парохъ, справивъ до Церкви въ Дывискахъ: чашу сер. добре позолочену за 130 кор. въ память своей дочки бл. п. Ольги Мазикевичъ; за грошѣ скарбонь церковной и зъ добровольныхъ датковъ справлено фелонъ свѣтлый за 180 кор.; и фелонъ за 150 кор.; плащеницю за 96 кор.; одну фану за 34 кор. и крестъ съ дрѣб рѣчами за 60 кор. Высоконов. П. Сколѣмовска, властителька села Дынискъ, справила два лѣхтари сер. въ вартости 40 кор.
2. **Корнѣ,** доч. Церковь ad Махиновъ, справлено зъ добровольныхъ датковъ, звѣвъ и Божій Грѣбъ за 80 кор.
3. **Мосты великѣ:** Брацтво молодше св. О. Николая удѣлило на украшене Презвитеріи и пару дальматикъ 680 кор.; Чест. Анна Германъ, вдова по бл. п. Маею Германъ, господарю, справила образъ Спас. Исуса Христа за 60 кор.
4. **Шоддубцѣ:** Высоконов. П. Марія Урбаньска, коляторка, жертвовала образъ Спас. І. Христа до Церкви въ вартости 100 кор.; Чест. Симеонъ Коваль, господарь, удѣливъ 60 кор.; Чест. Тимко Панчивъ съ женою Анною 50 кор. и Чест. Иванъ Дуткевичъ 42 кор. — Зъ реченыхъ жертвъ и иныхъ добровольныхъ датковъ парохіянъ справлено кивотъ на великій престолъ за 200 кор. и зъ Сямбора: чотыри фаны за 240 кор. два стихари за 50 кор. крестъ напр. за 24 кор. обрусъ, вѣнцѣ и пр за 114 кор.
5. **Рѣчиця:** Зъ касы карбонь церковной и зъ добровольныхъ датковъ парохіянъ, украшено внутрь Церковь за суму 180 кор.: справлено чотыри хоругви за 146 кор., два кресты за 124 кор., три фелоны за 244 кор., лѣхтарѣвъ за 116 кор., суковку на дар., кадильницю и мирницю за 53 кор. большу квоту удѣливъ Чест. госп. Петро Ключковскій 56 кор. и Михайль Нага 80 кор. на украшене Церкви.
6. **Теглѣвъ:** Зъ добровольныхъ датковъ съ карбонь церковной, справлено фелонъ свѣтлый за 134 кор. жертва Н. Н. 50 кор. на шаль до Монстранціи, закуплено суковку на дарох за 36 кор. хлѣбницю на всеноц. за 60 кор., дыванъ за 36 кор., двѣ сповѣд., отновлене фелонѣвъ 99 кор.
7. **Ульгѣвockъ.** Чест. Ксеня Буликъ, вдова по бл. п. господарю Григорію, справила бальдахимъ за 120 кор. и покрывало на проповѣдальницю за 40 кор. а Чест. Брацтво церк. справило свѣтлый фелонъ за 140 кор.

Вѣдъ Еп Консистеріи.

Перемышль, дня 3. Вересня 1900.

Константинъ,
Епископъ.

О. Іованъ Стрыйскій
канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1900.

Выдано 12. Жовтня.

Ч. IX.

Ч. 52.

Ч. 5105.

Найвысша подяка
Его ц. и к. Величства.

Въ наслѣдокъ многочисленныхъ и взносовъ объявъ привязанія и лояльности зъ всѣхъ сторѡнъ Державы по случаю 70-ои рѡчницѣ Найвысшихъ Уродинъ, зволили Его цѣ. кор. Величество наймилостивѣйше выстосовати до Его Е. Пана Міністра Презідента слѣдующе Найвысше письмо вѡдручне зъ дня 19. Серпня 1900:

Любый Д-ръ фонъ Керберъ!

„Зъ нагоды торжества моихъ сѣмдесятилѣтнихъ уродинъ насѣли до мене вѡдъ всего населенія такъ численнѣ желанія щастія и благословенія, а такожъ вѡдбули ся такъ многѣ всѣлякого рода заявы лояльности, що въ нихъ въ подносячій способъ знайшла выразъ обнимаюча всѣхъ привязанѡсть до Моеи Особы.

Глубоко тронутый приказую Вамъ оповѣстити всесторонно Мою найгорячѣйшу и найщирѣйшу подяку, котра нехай дѡйде и до найдалшой хаты. Нехай всѣ Мои народы знаютъ, що Я посвятивъ Мое жите для ихъ добра, що уважаю Себе щасливимъ, коли можу вспомагати ихъ розвѡй, що въ лояльности, патриотизмѣ и взаимномъ довѣрѣю добачую крѣпкѣ подпѡры, на котрыхъ спочивае будущнѡсть вѡтчины.

Всемогучій Господь нехай благословить и стереже ту звязъ яка сполучае Мене зъ Моими народами.“

Поручае ся Всѣ. ОО. Душпаствырямъ тое Найвысше письмо вѡдручне Его ц. и к. Величства въ Церквахъ парохіяльныхъ въ найблишну недѣлю вѡдчитати Вѣрнымъ по заамвонной молитвѣ на службѣ Божій парохіальной, а по вѡдпустѣ внести Многѡлѣтствія ихъ Величеству Цѣсарю.

Вѡдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 8. Жовтня 1900.

Ч. 539/орд.

Ч. 53.

О богослуженію въ мѣсяцѣ Жовтню приписаній.

Пригадує ся Всч. Духовенъству установлене святѣйшимъ Отцемъ Львомъ XIII. Папою Римскимъ въ р. 1889 що рѣчно въ мѣсяци Жовтня водправляти ся маюче богослужене въ честь Пресв. Дѣвы и св. Обручника Іосифа, щобы умоляти ихъ ходатайство въ „лютомъ времени вѣка сего.“ Енциклика о богослуженію томъ напечатана зѣстала въ вѣстнику епархіальномъ ч. X. р. 1889 (сторона 97—102 съ слѣдующимъ розпорядженемъ Еписк. Ординаріята :

1. Поручає ся всѣмъ Всч. Душастырямъ прочитати въ услышеніе всѣхъ тоє посланіе;

2. оголосити, що цѣлый мѣсяць Жовтень кождого року признаемъ къ поднесенію и розпространенію почести св. Іосифа Обручника и въ той цѣли приказуемъ, щобы по кождой лѣтургій въ томъ мѣсяци водмавляли ся съ колѣноприклоненіемъ задучена тутъ молитва къ св. Іосифу, и по кождой вечерни въ недѣлѣ и свята Акафистъ къ Пресв. Дѣвѣ Богородицы, по можности Еи покрову, заключаючи тойже наведеною молитвою колѣноприклонною къ св. Іосифу;

3. въ дни 1) праздникъ Собора Пресв. Богородицы и св. Іосифа Обручника, 2) такожъ въ Недѣлю по Рождествѣ Христовомъ по св. Литургій належить долучити указану молитву къ св. Іосифу Обручнику и 3 разы Отче нашъ, 3 разы Богородицы Дѣво; по торжественной же вечерни въ оба тѣ праздники водправити Акафистъ къ Пресв. Дѣвѣ Богородицы, суликацію съ выставленемъ Святѣйшихъ Тайнъ а по благословенію тымиже молитву колѣноприклонну къ св. Іосифу и 3 разы Отче нашъ и 3 разы Богородице Дѣво.

Пригадуючи повисше розпоряджене поручає ся Всч. о. Душастырямъ щобы 1) що року въ Праздникъ Покрова Пресв. Богородицы (чи тойже где на свѣй день обходитъ ся чи, якъ звычайно, на слѣдуючу Недѣлю переноситъ ся) вѣрному народови зрозумѣло пояснили покликане посланіе Его Святости Папы Римского,

2) щобы точно совершали всѣ богослуженя и молитвы наведені въ уступахъ 2 и 3 повисше покликанныхъ,

3) щобы молитва къ св. Іосифу Обручнику „къ тебѣ блаженный Іосифе“ розбѣлана зъ дотычнымъ числомъ вѣтника въ р. 1889 на Престолѣ въ Церкви оправлена находила ся, на що Всч. о. Деканы при посѣщеніяхъ увагу звертати и въ дотычныхъ протоколахъ водновѣдне сиравоздане тутъ предлагати мають. Если бы молитва таи въ якой Церкви не находилась и не воднайшла ся, належить ю безпроволочно зъ книгарнѣ Ставроупійской спровадити.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 6. Жовтня 1900.

Ч. 4406.

Ч. 54.

О св. Рукополаганію въ Брен кандидатамъ укѣнчившихъ науки богословскі.

Понеже зайшли случаи, що кандидаты стана духовного по укѣнченію св. богословія черезъ кѣлька лѣтъ не являють ся къ св. рукополаганію, що зѣ шкодою такъ для св. Церкви, якъ и для нихъ самыхъ получене, понеже духъ клирикальній въ часѣ наукъ богословскихъ якъ и упражненій духовныхъ въ семинаріи набутий остигає въ нихъ, то видимо ся бути споводоваными до загальної подати вѣдомости, такихъ кандидатѣвъ стану духовного, котрѣ до 2 лѣтъ по укѣнченію

студій къ св. рукополаганю не являть ся, до св. рукополаганя не приймемо и изъ звязи клирикальної вычернемо.

Вѣдъ Еп. Ординарія.
Перемышль, дня 17. Вересня 1900.

Ч. 55.

Управляючій совѣтъ Института „Народный Домъ“ въ Львовѣ, яко управитель стипендіино-богослужебнои фундаціи бл. п. Григорія Шашкевича бувшого Архипрезвитера Перемыской Капітулы просятъ подъ днемъ 16 Вересня 1900 Ч. 693 щобы Консисторія оголосила конкурсъ на 1901 рѣкъ о десять стипендій богослужебныхъ.

Той фундаціинои грамоты § 8 буква д опредѣляє точно, що тѣ стипендіи по 100 коронъ повиннѣ въ першой лѣтнѣи получати найнише дотованѣи сотрудики, экспонованѣи сотрудики и завѣдателѣи парохій, дальше загально знанѣи убогѣи, численною родиною обтяженѣи парохии.

Понеже зъ початкомъ року 1901 уже въ мѣсяцю Сѣчню мае ся одна спѣвана Служба Божа съ парастасомъ водправляти, длятого взымаецъ управленыхъ до получения реченои стипендіи на рѣкъ 1901, щобы свои неостемпльованѣи прошенѣи въ речинци до 30. Жовтня 1900, посредствомъ дек. уряда Еп. Консисторіи предложили.

Вѣдъ Еп. Консисторіи.
Перемышль, дня 2. Жовтня 1900.

Ч. 56.

Кандыдатѣвъ стану духовного, укѣнчившихъ науки богословскѣи и желаныхъ приняти св. Рукоположене взымаецъ ся, щобы поданя свои вносили до дни 1. Грудня с. р. самѣже явили си въ канцеляріи Еп. Консисторіи дня 11. Грудня с. р. рано.

Поданя заосмотренѣи мають бути: 1) свѣдоцтвами всѣхъ наукъ шкѣльныхъ, 2) ировствениости, 3) здоровля, 4) убожества потвердженого п. к. Староствомъ, 5) вѣвчани (если суть женатѣи) 6) удоволени войсковои повинности.

Вѣдъ Еп. Ординарія.
Перемышль, дня 5. Жовтня 1900.

Ч. 57.

На прошене Выдѣлу Товариства св. Апостола Павла въ Львовѣ зъ дня 9. Жовтня 1900, Ч. 33, удѣляе ся Преч. Клирови епархіяньному до вѣдомости, що духовнѣи реколекціи для Всеч. Священникѣвъ вѣдбудуть ся въ гр. кат. дух. Семинаріи въ Львовѣ на дняхъ 16, 17, 18 и 19 Жовтня с. р. а по укѣнченю тыхже на дню 19. Жовтня т. е. въ пятокъ о годивѣи 10. передъ полуднемъ загальнѣи зборы Товариства.

Вѣдъ Еп. Ординарія.
Перемышль, дня 11. Жовтня 1900.

Ч. 4869.

О стипендіино-богослуж. фундаціи бл. п. Гр. Шашкевича.

Ч. 4967.

Речинець къ св. Рукополаганю въ Брес.

Ч. 5196.

О духовныхъ реколекціяхъ въ Львовѣ.

Ч. 5152.

Ч. 58.

Стать касы фонда
вдов. на мѣсяць
Листопад и Серпень
т. р.

Всѣ Комисія управляюча дѣлами вдов.-сирот. фонда доносить подъ днемъ
9. Жовтня 1900 Ч. 236 слѣдующе:

Станъ касы вдов, сир. Института
за часъ вѣдъ 1. липня 1900 до 31. серпня 1900.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

П р и х ѳ д ъ	Готѣвка		цѣнный паперы		Р о з х ѳ д ъ	Готѣвка		цѣнный паперы	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1. Переносъ	2823	84	3486	30	1. Переносъ	1884	40	—	—
2. Гоцкій Бронисл. .	100	—	—	—	2 На закупно 4%				
3. Хоминьскій Евге- ній	396	—	—	—	Лист. заст. Тов.				
4. Обушкевичъ Во- лодимиръ	200	—	—	—	кред. земск.	3083	80	—	—
5. Петрикъ Волод. .	200	—	—	—	Всего	4968	20	—	—
6. Бирка Иванъ . .	200	—	—	—					
7. Козбуръ Стефанъ	200	—	—	—					
8. Юзьвякъ Мих. .	200	—	—	—					
9. Иванусѣвъ Ни- колай	200	—	—	—					
10. Подлускій Петро	200	—	—	—					
11. Легуцкій Юліявъ	300	—	—	—					
12. Клишъ Теофиль .	300	—	—	—					
13. Закуплено 4 % Листы заст. тов. кред. земск.	—	—	3400	—					
Всего	5319	84	3520	30					
Розхѳдъ	4968	20	—	—					
Остатъ	351	64	3520	30					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

П р и х ѳ д ъ	Готѣвка		Р о з х ѳ д ъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	6808	14	Переносъ	2479	80
2. Товарницкій Петро . .	74	—	Всего	2479	80
3. Ольшаньскій Іоанъ . .	250	—			
4. Чѣйковскій Романъ . .	100	—			
5. Лысякъ Левъ	48	—			
6. Говтарскій Григорій . .	20	—			
Всего	7052	64			
Розхѳдъ	2479	80			
Остатъ	4572	84			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

П р и х о д ъ	Гот бвка		Р о з х о д ъ	Гот бвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	31636	70	1. Переносъ	25588	37
2. Деканатъ Мокрянскій . (именно зложили по 20 К. Всч. ОО. П. Погорецкій, К. Рудаевскій, К. Хотынец- кій, А. Словоускій, М. Чир- няевскій, С. Мацюракъ, А. Миколаевичъ, В. Скобель- скій; Ю. Плятекъ 25 К. и А. Жолкевскій 21 К.)	206	—	2. Передатки избрали : 1) Махникъ Емилиа	180	—
3. Ольшанскій Іоанъ	20	—	2) Шведзица Антонина	60	—
4. Яросевичъ Іоанъ	20	—	3) Рудаевска Юліа	60	—
5. Созанскій Владиславъ	20	—	4) Реваковичъ Камиля	55	—
6. Тиховичъ Іосифъ	20	—	5) Строньска Марія	60	—
7. Деканатъ Оленицкій (именно зложили по 20 К. Всч. ОО.: С. Кульматыц- кій, А. Макарь, І. Кобрынъ, А. Шведзицкій и К. Пав- ловскій.)	100	—	6) Козловска Савина	60	—
8. Деканатъ Лѣскій (именно зложили по 20 К. Всч. ОО.: І. Бѣрецкій, Н. Добринскій, Б. Калужняц- кій, Г. Макарь, Ю. Поло- шиновичъ, Л. Сембрато- вичъ, Д. Чертежинскій и М. Шатинскій; 28 К. зложивъ О. А. Венгрино- вичъ.)	188	—	7) Висневска Іосифа	60	—
9. Маляркевичъ Іоанъ	20	—	8) Литыньска Юліа	60	—
10. Лысякъ Левъ	20	—	9) Дутковска Іосифа	60	—
11. Деканатъ Горожанскій (именно зложили по 20 К. Всч. ОО.: М. Заяць, М. Матковскій, М. Растваец- кій, А. Бачинскій, Т. Са- прунъ, Кс. Билинскій, І. Двулѣтъ, І. Филиповичъ, І. Гумецкій, Я. Яхно и В. Рихлевскій; 30 К. зложивъ О. К. Лопушанскій и 24 К. О. Сев. Дибстринскій.)	278	—	10) Цицѣмирска	30	—
12. Деканатъ Ольховецкій (именно зложили по 20 К. Всч. ОО. : Т. Калужняцкій, М. Лазоришакъ, В. Дур-	140	—	11) Грабска-Литыньски-Лу- кашевичъ	100	—
			12) Лукашевичъ Теофія	60	—
			13) Ганасевичъ Софія	40	—
			14) Феданъ Володимира	100	—
			15) Гуркевичъ Льорета	60	—
			3. Купонъ бѣжучій	19	66
			Всего	26653	03

П р и х о д ъ	Готѣвка		Р о з х о д ъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
коть, В. Заяць, К Пирожокъ, І. Гамерскій и А. Барновичъ.)					
13. Деканатъ Сяноцкій	228	—			
(именно зложили по 20 К. Веч. ОО.: Л. Сембратовичъ, І. Гамерскій, І. Крыницкій, А. Лавровскій, І. Калужняцкій, Е. Константиновичъ, О Солтыкевичъ, В. Савчакъ, П. Мекелита и П. Ясеницкій; Ю Негребенкій 2х К.)					
14. Войтовичъ Теодозій	20	—			
15. Деканатъ Высочаньскій	100	—			
(именно зложили по 20 К. Веч. ОО.: М. Куновскій, М. Грешневскій, А. Кордасевичъ, І. Шайдицкій и П Янѣвъ.)					
16. Деканатъ Бѣцкій	300	—			
(именно зложили по 20 К. Веч. ОО.: В. Калужняцкій, І. Русинякъ, І. Титаръ, А. Дуркотъ, Д Полошиневичъ, Д. Добрянскій, Ю. Константиновичъ, П. Подляшенскій, Д. Хиялякъ, М. Фецица, К. Конюстаньскій, І. Дуркотъ, З. Барновскій, Т. Дуркотъ и Е. Юрчакевичъ.)					
17. Деканатъ Жукотиньскій	140	—			
(именно зложили по 20 К. Веч. ОО.: В. Фидикъ, К. Яворскій, И. Присташъ, М. Зубряцкій, Д. Гичко, А. Залитаць и Т. Турчмановичъ.)					
Всего	33516	70			
Розходъ	26653	03			
Остае	6863	67			

П о в т о р е н е.

Дни 31. Серния 1900 мае бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный готѣвка	351 К. 64 с.,	цѣнный папери 352030 К. — с.
II. " резервный "	4572 " 84 " "	" " — К. — с.
III. " розпорядимый "	6863 " 67 " "	" " — " — "
Всего готѣвкою	11788 К. 15 с.,	ц. паперами 352030 К. — с.

Вѣднѣдно до того справозданя найдено въ касѣ:

I) Въ цѣнныхъ паперахъ:	352030 К — с.
II) 1. на книж. щадничихъ „Перемыска“ ч.	39426 2092 К 22 с.
2. " " " Общ. „Вѣра“ ч.	554 9264 " 08 "
3. " " " „Самбѣрска“ ч.	196 13 " 58 "
4. готовыми грѣшми 418 " 23 "
разомъ	11788 К. 15 с.

М. Подолинскій,
предѣдатель

Е. Менциньскій,
секретарь.

М. Конко,
касіеръ.

Вѣдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 9. Жовтня 1900.

ХРОНИКА.

Вѣдличія крылошаньскій получили:

Ч. 3800. О. Чайковскій Николай, завѣдатель деканата Устрицкого и парохъ въ Берегахъ дѣль. О. Билиньскій Іосифъ, парохъ въ Устрикахъ дѣльныхъ.

Ч. 4753. О. Менциньскій Теофилъ, пресвитеръ въ пенсіи.

Ч. 4790. О. Пелехъ Іосифъ, парохъ въ Сулимовѣ и именованный дѣйственнымъ деканомъ Куликѣвскимъ.

Ч. 4789. Въ пропозицію на Средне велике привятъ: 1. Перчинскій Петро, 2. Пашъ Орестъ, 3. Дуркотъ Максимъ, 3. Полянскій Василій.

- Ч. 3350. О. Сапрунъ Стефанъ, парохъ въ Кречовичахъ, именованый Мѣсто-деканомъ Канчуцкѣмъ.

Новопоставленій презвитеры получили слѣдующій посады:

- Ч. 4723. О. Федоровичъ Станиславъ, катихитору при нар. школахъ въ Лѣску.
Ч. 4724. О. Петрыкъ Володимиръ, завѣдательство въ Якубовой Воли, деканата Мокрянскаго.
Ч. 4725. О. Юзвякъ Михаилъ, сотрудничтво въ Корманичахъ, дек. Нижанкѣвскаго.
Ч. 4726. О. Бырка Іоанъ, сотрудничтво въ Торкахъ, деканата Сокальскаго.
Ч. 4727. О. Иванусѣвъ Николай, завѣдательство въ Терлѣ дек. Старосольскаго.
Ч. 4728. О. Клишь Теофиль, сотрудничтво въ Лѣмнѣй, дек. Жукотыньскаго.
Ч. 4729. О. Козбуръ Стефанъ, завѣдательство въ Звинячи горѣш. деканата Затварницкаго.
Ч. 4730. О. Легуцкій Юліанъ, сотрудничтво въ Бенъковѣй вишни, деканата Комарнянскаго.
Ч. 4731. О. Подлускій Петро, сотрудничтво въ Любиняхъ, деканата Яворѣвскаго.
Ч. 4732. О. Степанякъ Іоанъ, заступничтво катихита при народныхъ школахъ въ Дрогобычи.
Ч. 4773. О. Ковальчинъ Іоанъ, сотрудничтво въ Болехѣвцяхъ дек. Дрогобыцкаго.

Презенты получили:

- Ч. 4528. О. Пелеховичъ Іосифъ, на Кремшну, деканата Дуклянскаго.
" 4717. " Хотынецкій Климентій, на Черняву, деканата Мостискаго.
" 4750. " Ильницкій Володимиръ, на Горохѣвцѣ, деканата Нижанкѣвскаго.
" 4788. " Котецкій Іосифъ, на Угнѣвъ, деканата Угнѣвскаго.
" 4984. " Крунскій Петро, на Звинячъ горѣш., деканата Затварницкаго.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 4755 О. Жолкевскій Антоній, на Стояницѣ, деканата Судововишевскаго.
" 4974. " Коленьскій Володимиръ, на Терло, деканата Старосольскаго.
" 4999. " Тымчишинъ Григорій, на Германовичи, деканата Нижанкѣвскаго.
" 5121. " Скобельскій Іосифъ, на Горбачѣ, деканата Горожанскаго.
" 5120. " Чайковскій Романъ, на Тернаву гѣрну, деканата Ольховецкаго.
" 5119. " Гинилевичъ Володимиръ, на Тисову, деканата Нижанкѣвскаго.

До каноничної інституції заво́звані :

- Ч. 4523. О. Гошовскій Василій, на Любачовъ, деканата Любачовского.
„ 4572. „ Очабрукъ Алексей, на Волицю, деканата Сяндзкого.
„ 4675. „ Феленчакъ Николай, на Поляны, деканата Дукляньского.
„ 4883. „ Полошиневичъ Даниль, на Крыву, деканата Бѣцкого.
„ 4852. „ Пелеховичъ Юсифъ, на Крамину, деканата Дукляньского.

Завѣдательства получили :

- Ч. 4531. О. Кузикъ Петро, въ Бруснѣ, деканата Любачовского.
„ 4908. „ Яминскій Северинъ въ Якубовой воли, деканата Мокрянського.
„ 4866. „ Каламунецкій Петро, въ Ростайнѣ, дек. Дукляньского.
„ 4974. „ Иванушъвъ Николай въ Лопѣнцѣ, дек. Балигородского
„ 4994. „ Лахъ Дмитрій, въ Тучахахъ, дек. Судовишеньского.

Сотрудництва получили :

- Ч. 4551. О. Татомиръ Михаилъ, въ Благовѣ, дек. Самбѣрского.
„ 4907. „ Петрикъ Володимиръ, въ Комарнѣ, дек. Комаринського.
-

- Ч. 4154. О. Калинскій Іоанъ, именованый пров. катихитомъ при выдѣловыхъ муж-
школахъ въ Сокали.
-

- Ч. 4680. Высоке ц. к. Намѣстничество розпорядженемъ зъ дня 29. Серпня 1900 Ч.
81977, продовжило дотацію зъ фонда рел. на дальшій оденъ рѣкъ для со-
трудника пароха въ Тарнавицѣ, дек. Яслиского.
„ 4637. Гоежь розпорядженемъ зъ дня 28. Серпня 1900, Ч. 79104, продовжило
таку саму дотацію для сотрудника пароха въ Корманчахъ.
„ 4899 Гоежь розпорядженемъ зъ дня 14. Вересня 1900, Ч. 87703, призволило
на дотацію рѣчныхъ 600 кор. зъ фонду рел. на оденъ рѣкъ для сотруд-
ника пароха въ Тылявѣ.
-

Грамоту похвалы и узнаня съ Архіерейскимъ благословенемъ получили:

Ч. 4564. Ч. Ева Шукость, господинъ въ Смеречцѣ за справлене до Церкви въ Смеречцѣ: Евангелія за 210 коронъ, наука за 80 коронъ и хоругви за 56 коронъ.

Ч. 4562. Чест. парохіане въ Галовцѣ за жертву 598 коронъ на Иконостазъ въ мѣсцевой Церквѣ, а именно: 1) Ч. Лука Мысьовъ за жертву 80 кор. и обѣщавъ зложити 120 кор. на образъ намѣстный храмовый св. Арх. Михаила; 2) Ч. молодше брацтво церковне а взглядо: Димитрій Вѣднякъ и Иванъ Кибало зъ того брацтва зѣбрали коливою 110 коронъ; 3) Ч. Иванъ Снедиакъ на образъ намѣстный св. О. Николая 70 коронъ; 4) Ч. Юрко Волощакъ на образъ намѣстный Спасителя 70 кор.; 5) Ч. Теодоръ Пашовичъ на образъ намѣстный Пресв. Дѣви Маріи 70 кор.; 6) Ч. Петро Кулинякъ на образъ св. Ап. Петра и Павла 60 кор.; 7) Ч. Петро Затварницкій на образы въ царскихъ пратахъ 4 Евангелисты 48 кор.; 8) Ч. Димитро Гергелъ на образъ Преображени Господня 30 кор.; 9) Ч. Андрей Джурикъ съ своею женою Параскевією на образъ Вознесенія Господня 30 кор.; 10) Ч. Стефанъ и Петро Кинтавъ брати парѣбки на образъ Воскресенія Христова 30 кор. Вблагр. Панѣ Александра Генодоревака жена о. пароха въ Галовцѣ за закуплене для мѣсцевой Церкви образа „Тайна вечера“ за 40 кор., плащеници за 120 кор., ангелѣвъ ключачихъ коло кивота за 100 кор. и надго за справлене многихъ рѣчей зъ бѣля церковного.

Ч. 4588. Ч. парохіане и Брацтво церковне въ Мохначцѣ ниж. за вѣдновлене и приукрашене матери. Церкви, великого престола и побудоване звѣницѣ въ сумѣ 1420 коронъ.

Преч. о. Дионизій Мохначкій парохъ въ Мохначцѣ нижней за совѣстне и ревне выповниене душпастирскихъ обовязкѣвъ.

Ч. 4702. Честнѣ парохіане въ Сулимсвѣ, за побудованье Церкви до котрой значѣйшими жертвами причинили ся: Ч. Тома Трѣль квотою 80 коронъ, Ч. Кондрать Нарембикъ квотою 66 коронъ. Ч. Петро Кузьмакъ квотою 66 коронъ. Ч. Кирилъ Неборацъ квотою 50 коронъ. ЧЧ. Георгій Демковъ и Антоній Чигѣль за понесеніи труды около будовы Церкви.

Ч. 4893. Чест. парохіане въ Глудиѣ за жертву 2000 коронъ на справлене нового бочного престола и звона.

Вѣдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 11. Жовтня 1900.

Константинъ,
Епископъ.

О. Іовнъ Стрыйскій
канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1900

Выдано 17 Листопада.

Ч. X.

Ч. 59.

Ч. 6025.

Всч. Духовенству подае ся до вѣдомости що въ Римѣ дни 23 го жовтня с. р. упокоиць ся въ Болѣ

Всесвѣтлѣйшій и Высокопреосвященный Кирь

ІОСИФЪ СЕМБРАТОВИЧЪ

Архієпископъ Теоодосіополитанскій, бувшій Митрополитъ Галицкій, Архієпископъ Львівскій, котрый вѣдь жовтня 1867 р. яко Архієпископъ Назіанзенскій и Апостольскій Вікарій при покойивымъ Еписѣ Омѣ Полянськомъ до смерти тогожь (11-го Листопада 1869 р.), а постѣ яко Апостольскій Администраторъ Перемыской дієцезіи завѣдовавъ тою Епархією до жовтня 1872 р., зоставши въ лѣтѣ 1870 р. Митрополитомъ Галицкимъ.

Провидѣніе Боже заридило, що наломники нашій удавшій ся до Риму въ сѣмъ роцѣ юбилейномъ, на раменахъ своихъ зложили до гробу возлюбленого свого Архієрея; оставсь намъ еще довгъ о покой праведной душѣ его, горячо любившой народъ свѣій и обрядъ, помолити ся ко Господу.

Поручае ся проте: щобы всѣ Всч. Отцѣ Душпастырѣ, повѣдомивши парохіянъ, на дни впередъ опредѣленомъ, за упокой душѣ бывшего нашего Владики отслужили св. Литургію съ нарастасомъ и отвѣтнымъ дзвоненемъ.

Вѣдь Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 12. Листопада 1900.

О смерти Высокопреосвящ. Иосифа Сембратовича, Архієпископа Теоодосіополитанского.

Ч. 5027.

Ч. 60

О ВЪДАНІИТЪ
„Sociale Rund-
schau“.

Ц. к. Министерство въпросовѣдани и просвѣты зъ д. 20. Вересня 1900,
Ч. 32662/99, удѣлило Еп. Ординаріатови слѣдуючій обѣщаніе:

„Nach dem Vorbilde der Publicationen der Arbeitsämter in anderen Staaten wird vom arbeitsstatistischen Amte im Handelsministerium eine Monatsschrift betitelt »Sociale Rundschau« herausgegeben. Dieselbe soll als Informationsorgan für alle wichtigeren socialen Vorgänge des In- und Auslandes dienen und nach dem im Anschlusse mitfolgenden Programme redigiert werden.

Da bei Herausgabe dieser Monatsschrift auch die sehr bedeutsame, über den Rahmen der Armenpflege vielfach hinausgehende sociale Mitarbeit der griechisch-katholische Kirche und ihrer Organe in Bedacht genommen werden soll, wird das hochwürdigste Ordinariat ersucht, dieses Unternehmen nach Kräften zu unterstützen und auf die Unterstützungswürdigkeit derselben auch die unterstehenden Organe entsprechend aufmerksam zu machen.

Der Minister für Cultus und Unterricht: Hartel.

PROGRAMM

für die Sociale Rundschau, herausgegeben vom k. k. arbeitsstatistischen Amte im Handelsministerium.

Der erste Abschnitt „Inland“ wird umfassen:

1. Berichte über den Arbeitsmarkt. Dieselben werden für den jeweiligen Vormonat eine Darstellung der Schwankungen und Veränderungen in der Beschäftigung der Arbeitskräfte bieten, und zwar:

- a) nach Industriebezirken.
- b) nach Gewerbebranchen,
- c) eventuell nach einem gemischten Systeme.

Das Material für diese Berichte wird von folgenden Factoren geliefert werden können:

- a) Handels- und Gewerbekammern,
- b) industriellen und sonstigen Unternehmerverbänden,
- c) Arbeitsvereinigungen,
- d) städtischen und politischen Behörden,
- e) besonderen Correspondenten des Arbeitsstatistischen Amtes.

2. An die Berichte über den Arbeitsmarkt werden sich anschliessen die Ergebnisse der Arbeitsvermittlung. Als berichterstattende Factoren werden in Betracht kommen die bestehenden städtischen und sonstigen Arbeitsvermittlungsämter der gewerblichen Genossenschaften, der Gewerkvereine u. s. w.

3. Hieran werden sich reihen Monatsberichte über Veränderungen in der Lohnhöhe und Arbeitszeit. Hier werden Aufnahme finden nicht nur Angaben über die im friedlichen Einvernehmen zwischen Unternehmern und Arbeitern vollzogenen Änderungen, sondern auch Angaben über solche Veränderungen, welche durch Strikes, Aussperrungen u. s. w. bewirkt worden sind. Die Berichterstattung hierüber wird je nach dem Anlasse und der Richtung von Unternehmer- und Arbeitervereinigungen, von Unternehmern und Arbeitern, ferner von intervenierenden Mittelpersonen (Gewerbeinspectoren, politischen Behörden) auszugehen haben. Über die seitens der einzelnen Ressortschefs verfügten oder genehmigten Aufbesserungen in der Entlohnung der Hilfsarbeiter in den staatlichen Betrieben werden die erforderlichen Mittheilungen von den betreffenden Verwaltungen geliefert werden.

4. Hierauf werden folgen Monatsberichte über Strikes und Aussperrungen (Lockouts). Die Berichterstattung über diesen Punkt wird im Anschlusse an die bereits bestehenden Einrichtungen zunächst durch die Gewerbeinspectoren und die politischen Behörden, weiters aber auch durch die übrigen im Punkt 3 erwähnten Factoren zu erfolgen haben.

5. Rechtspflege in Arbeitsstreitigkeiten und verwandten Fragen. Hier werden auf Grund authentischer Mittheilungen principiell wichtige Entscheidungen der Gewerbegerichte, der sonstigen Gerichte, der Schiedsgerichte und eventuell auch der politischen Behörden über das Arbeits- oder Dienstverhältnis zu veröffentlichen sein.

6. Socialpolitik. Unter dieser Rubrik werden Mittheilungen erfolgen über das Associationswesen der Unternehmer und Arbeiter, insbesondere auch über die Entwicklung der Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften, socialpolitische Beschlüsse von Unternehmern und Arbeitervereinigungen und Congressen, Wohlfahrts-einrichtungen, die Ergebnisse und Fortschritte der Arbeiterversicherung u. dgl. m. Eine Unterabtheilung dieser Rubrik werden Auszüge aus den Verhandlungen des Reichsrathes, socialpolitische Vorlagen der Regierung und Anträge der Abgeordneten, Ausschussverhandlungen u. s. w. bilden.

7. Sociale Gesetzgebung und Verwaltung. Hier werden die im Reichsgesetzblatte und in den verschiedenen Verordnungsblättern publicierten socialpolitisch belangreichen Gesetze, Verordnungen und Normalerlässe ihre Stelle finden.

8. Arbeitsstatistisches Amt. Dieser Theil der socialen Rundschau soll amtliche Nachrichten des Handelsministeriums, beziehungsweise des arbeitsstatistischen Amtes bringen, und zwar: Kundmachungen und Rundschreiben des Amtes, die Ergebnisse etwaiger Specialerhebungen. Anzeigen grösserer selbständiger Publicationen, kurze Berichte über die Geschäftsthätigkeit des Amtes, über die Sitzungen und Verhandlungen des Arbeitsbeirathes und seiner Ausschüsse, endlich über die Personalien des Amtes und des Beirathes.

Der zweite Abschnitt „Die übrigen Staaten“ soll die wichtigsten Nachrichten über die oben dargestellten Verhältnisse in knappster Kürze für die übrigen Staaten besorgen. Die Untertheilung des Abschnittes wird nach Ländern erfolgen und werden die Länder der ungarischen Krone und Bosnien und die Herzegowina den übrigen Staaten vorausgehen.

Den letzten dritten Abschnitt wird die Bibliographie bilden, welche kurze Anzeigen der bedeutenderen socialwissenschaftlichen Erscheinungen in der periodischen und Buchliteratur des In- und Auslandes enthalten soll.

Der Verkaufspreis einer Nummer soll 10 kr. (20 h.), der Jahresabonnementpreis 1 fl. (2 K.) nicht übersteigen. Die Versendung wird portofrei erfolgen.“

Въ виду непріязныхъ Церквѣ и Державѣ вынѣшныхъ струй, нуртующихъ въ цѣлой суспѣльности, повыше выдавничтво необходимо есть для всего Всч. Духовенства и пѳддержуване тогожъ лежить, для власного поученя, въ интересѣ Всч. Духовенства. Проте Еп. Ординаріятъ тоежъ якъ найусерднѣйше поручае.

Вѳдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль. двя 12. Листопада 1900.

зъ книгъ метрикальныхъ и охотного удѣляня комисарямъ конскрипційнымъ всякихъ поясненъ потрібныхъ до докладнаго переведеня спису людности.

Точно и докладно переведенный списокъ дастъ намъ вѣрне число всѣхъ вѣрныхъ нашего обряду и докладной даты дотично нашей народности. Надто Еп. Консистерія двергае увагу Преч. Духовенства, що при маючой въ сѣчню 1901 р. переводити ся конскрипції найлучша надле ся нагода поправити неточности и доповнити браки въ дуже важной и майже необходимой книзѣ канцелярии парохіальной, званой „Списъ парохіанъ“ а въ цѣлковитомъ той книги браку туюже запровадити. Поручае ся протѣ Преч. Духовенству конечно скористати зъ той нагоды и доложити всякого стараня, абы кожда парохія мала точну евиденцію стану парохіанъ въ належато заложеной и правильно утримованой книзѣ канцелярійной „Списъ парохіанъ“. Завчасу одже належить постарати ся о водповѣдній друки до такой книги, если заходитъ потреба заложити нову.

Пречестныхъ ОО. Декановъ зобовязуєсь, щобы при посѣщеняхъ деканальныхъ на тую книгу бачну увагу звертали и въ дотичныхъ протоколахъ занотывали, о скѣлько предлежаще поручене въ кождой парохіи выконане зостало.

По переведеню конскрипції евентуально по испавленю „Спису парохіанъ“ належить точнй и вѣрнй подавати даты що до числа душъ въ дождой парохіи до будучихъ шематисмовъ.

Водъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 11. Листопада 1900

Ч. 62

Ч. 3550.

Веч. о. Алексей Слюсарчукъ парохъ въ Ключевѣ великомъ почта Печивѣжия Епархіи Станиславѣвской выдавъ книжочку подъ заглавіемъ „Вечерня и ея значене“ яко отдѣльный выпускъ изъ сочиненія своего „Псалтирь“ дѣла апробованого Преосвящ. Епископскимъ Ординаріятомъ Станиславѣвскимъ съ прекраснымъ поученемъ о важности книги „Псалтирь“ яко молитвенника въ котромъ то поученю мѣжь иншимъ читаемъ: „... Тому кождый, кто разъ возьме ся до молитвы зъ сей книжки (Псалтиря), такъ сѣ полюбитъ, що не може водъ неи водорвати ся. Але не одному трудно всего порозумѣти, що въ псалмахъ мѣстятъ ся, бо и якъ може грѣшный чоловікъ порозумѣти бесѣду св. Духа? Дятого потреба якогось розьясненя, толкованя слѣвъ и мыслей псалтира, а кожда книжка, що такъ псалтирь разбирає, есть для христіанъ дуже цѣнна. Коли протѣ о. Слюсарчукъ... предложивъ менѣ свою рукопись, въ котрой псалтирь зрозумѣло разбирає ся, то якъ дуже Я (Преосв. Епѣ Андрей) утѣшивъ ся, и тому постаравъ ся заразъ, щобы на початокъ иринайменше тин псалмы були выдруковані, котры на вечерни спѣвають ся, бо мѣркую, що для побожного христіанина нема потрібнѣйшой рѣчи, якъ щобы кожде слово розумѣвъ, що въ богослуженю находить ся.“ — Въ кѣнци Преосв. Епѣ Андрей пише: „Позваляючи друковати книжку „Псалтирь“ желаемо вамъ щобы вы знайшли въ нѣй правдивый хосенъ, и удѣляемо кождому, кто сею книжку буде читати, Наше Архіерейске благословеніє“.

Сочиненіє о. Алексія Слюсарчука пароха въ Ключевѣ посл. „Вечерня и ея значене“.

Зъ уваги на велику вагу и на пожитонъ якій обяснене псалмѣвъ вѣр-
нымъ принести може, вѣткрываючи имъ красу и знамя ихъ содержания, Еп. Орди-
нарія поручає Всч. Духовенству якъ найусерднѣйше розновсюднати тую кни-
жочку въ найширшихъ кругахъ мѣжъ вѣрными. Цѣна за примѣрникъ лише
30 сотикѣвъ.

Вѣдъ Еп. Ординарія.

Перемишль, дня 15. Жовтня 1900.

Ч. 5923.

Ч. 63.

О выльосованю ли-
стѣвъ заставныхъ
Банку краєвого.

Після повѣдомленя Дирекціи Банку краєвого зъ дня 3. Листопада 1900.
Ч. 42225. выльосовані зѣстали слѣдуючій листы заставні:

Нр. 1935 на 100 К. винк. на пар. Мана- стырь	Нр. 8436 на 200 К. винк. на пар. Гѣшѣвъ
Нр. 5206 на 200 К. винк. на пар. Дорожѣвъ	" 10957 " 200 " " " Яблонци польска.
" 1736 " 200 " " " " Нанова	Нр. 10176 на 200 К. винк. на пар. Соколи
" 807 " 200 " " " " Прухникъ	" 1237 " 200 " " " " Лопѣнка
" 1590 " 200 " " " " Блѣкѣвъ	" 2860 " 100 " " " " Новица
дек. Мокрянського	" 3069 " 100 " " " " Новосѣль- цѣ Гневонь
Нр. 5028 на 200 К. винк на пар. Бахновате	Нр. 2850 на 100 К. винк. на пар. Тарнава г.
" 4364 " 200 " " " " Домашѣвъ	" 2321 " 100 " " " " Маковиско
" 10675 " 200 " " " " Высоцко	" 434 " 100 " " " " Сурахѣвъ
" 11461 " 200 " " " " Сифтница	" 2620 " 200 " " " " Боляновичи
" 5876 " 200 " " " " Смѣльна	" 11363 " 200 " " " " Яксманичи
" 1630 " 100 " " " " Краковецъ	

Поручає ся прото реченій выльосовані листы заставні вразѣ съ одною
книжочкою щадничою винкульованою на тую саму цѣль, якъ выльосованій листъ
заставній, найдалше до 15. Грудня 1900 р. франко сюда надѣслати.

Вѣдъ Еп. Консистеріи

Перемишль, дня 6. Листопада 1900.

Ч. 5727.

Ч. 64.

О жертвахъ на бу-
дѣву церкви въ
Сушанѣ Рым.

Подає ся до вѣдомости Всч. Духовенства слѣдуюче:
„Вѣдозва. Слава Іисусу Христу! Въ ночи зъ дня 4-го на 5-го Жовтня т. р.
навѣстивъ нашу церковь страшный огонь, котрый спопеливъ ю совсѣмъ, що ся
въ ней находило, со всѣми еѣ приборами: со свящ. ризами, чашами, свѣтломъ,
лѣхтарями, богослужебн. книгами и дзвѣницею. Хоть-бы одинъ фелонъ, одинъ сти-
харь, хоть-бы одну чашу, хоть-бы по крайнѣй мѣрѣ дарохранительницу, хоть-бы

одну книгу мы мали — а то совсѣмъ ничь — а ничь. Отъ такая-то наша незавидная судьба! А нарохіяне остались теверь гей-бы сироты безъ матери, до которой такъ горячо привязанъ, а котору хотѣли-бъ чимъ скорше воскресити та новую церковь побудувати. Но о власныхъ силахъ новую церковь выставити для нихъ не возможно: разъ по малочисленности населенія состоячого изъ всего 60 нумерѣвъ а 501 душъ, которое — хотъ-бы якъ на малоземельнѣ вѣдншеня, и якъ було богате и сорозмѣрно высокѣ датки складало, не могло-бы зложити выстарчаючого на ту цѣль фонда; по друге по своей бѣднотѣ, по которой на якѣ-нибудь датки не буде могло спромогчись, посѣдаючи якъ на малоземельнѣ вѣдншеня и за маго и нужденного поддѣрского, — а радше сказати — вже цѣлкомъ гѣрекого грунту, а къ тому вынищенѣ конкуренційными датками на будову школы, которую и сейчасъ грибъ знищивъ, на економичный будинокъ ерекц. и добровѣльными датками на повторительне побудоване школы. Такѣ понесенѣ тягары дають ся сильно вѣдчути и велють вѣдохнути бѣльшимъ по численности нарохіянь, а не то такъ малочисленнѣ експозитурѣ якою естъ Сушиця Рыкова!

И въ такъ невѣдрадныхъ вѣдншеняхъ, якъ собѣ порадити, куда ся скрыти, якъ не подъ опѣкунчѣ крыла Всч. и Впр. Духовенства, яко Отцѣвъ народа, живучихъ середъ народа и вѣдчувающихъ наилучше его болѣзни, немощи и всякѣ недостаткѣ, спасшихъ и спасающихъ той народъ вѣдъ всякой нужды и печали! Кто-же то и насъ поратуетъ, якъ не „нашѣ Отцѣ Духовнѣ“! „Коли тревога — то до Бога“ — по той то пословицѣ удаецъ народъ въ бѣдствѣ до Отцѣвъ Духовныхъ яко до своихъ земныхъ ангелѣвъ-предстателѣ къ Г. Богу о помѣчь — а такъ и тутъ люде въ Вашу, Отцѣ Духовнѣ, помѣчь вѣрягъ. Правда! — Отцѣ Духовнѣ, Вы имъ поможете! И ото не могучи самѣ собрати на выставлене Церкви соотвѣтного фонда, а видичи въ симъ горю испытанѣ Б., которымъ Всемудрый и Всеблагий Г. Богъ испытуетъ видно нашу терпеливѣсть, покору, ревнѣсть о благолѣпнѣ Дома Б., а Вашѣ, Всеночтевнѣ Отцѣ Духовнѣ, милосердѣ, щедрѣсть, взаимнѣсть, звертаемъ ся къ Вамъ въ смиреннѣ съ горячою просьбою о милосердѣ, о помѣчь. Извольте жъ протѣ не попадѣти нѣсколькѣ гульденѣвъ изъ скарбонѣ церк. — бо то все дасте на свое рѣднѣе и дасте туда, куда по истинѣ того совершенно потреба! Нѣтъ — не вѣдкажете въ симъ случаю изъ сего взгляда, що тижке время — нѣтъ изъ чего дати — богато своихъ клопотѣвъ! Ибо, если невозможно дати изъ своего, то извольте дати по крайнѣй мѣрѣ изъ скарбонѣ церк. Я-бо власне молю, щобы жертвовати изъ скарбонѣ церковной не много бѣльшую ленту, инакше не буде намъ возможно спромогчись на будову храма Б. А съ скарбонѣ церк. можъ дати, такъ якъ зъ одной стороны дасте „на Боже“ — на благолѣпнѣ Дома Б. — отте якъ бы на свое рѣдне-дороге любящему Богу и свою святую Русь серцю — а зъ другой стороны скарбона не побѣдаѣ.

Замѣтите мнѣ, Всч. и Впр. Отцѣ: „якъ-бы такъ прѣйшло въ нѣсколькѣ гульденѣвъ дати на кождую, новобудуючую ся Церковь, то такой не стало-бы и крейцара въ скарбонѣ на мѣсцевѣ потреби“. То правда! но заразомъ внимайте, що такъ бѣднѣ — по истинѣ — мѣсцевѣсти, якъ Сушиця Рыкова на пальцахъ почислити можъ — тожь она яко одна изъ малого числа самыхъ бѣднѣйшихъ заслугуе всецѣло на те, щобы була избраннѣмъ предметомъ Вашей жертволюбивѣсти. Провѣзори-же церковнѣ, скоро перечитаецъ присланую Вамъ вѣдозву и представите ваше горе — съ певностѣю радо согласите ся на жертву изъ скарбонѣ церковной.

Нуже — возьмѣмъ собѣ все въ симъ случаѣ примѣръ доброхвальнѣйшій вѣдѣть извѣстныхъ изъ жертволюбивости, которыхъ рука мимо ихъ скромнаго благосостоянія николи не оскудѣвае, чтобы хотяи наименшую ленту дати на благолѣшіе Дома Б. Се истинніи Самаритане! У нихъ совершенно такъ дѣлать, якъ у вдовицѣ изъ Сарепты за прор. Іліи, у которой то вдовицѣ не оскудѣвало ни муки въ горшкѣ ни оливы въ банцѣ, ажъ до дня, котораго Господь сиуевѣ дощъ на землю — за те, що она, мимо того, що еѣ и ей сыну голодовая смерть грозила, вѣдала къ поживѣ Божому Чоловѣку послѣдній кусникъ хлѣба.

Вѣсте, яко „никто же во васъ есть“ — который дастъ жертву — милостиню Христа ради и Евангеліи ради — „аще не прійметъ сторицею нлиѣ во время сіе, — и въ вѣкъ грядущій живогъ вѣчный“. Г. Богъ Васъ, любящихъ благолѣшіе Дома Б., освятитъ восирославитъ Божественною Силою Своєю и не оставитъ Васъ уповающихъ на Него — но сохранитъ вѣдѣ всакого зла.

Всакѣ датки будутъ оновѣщуваніи періодично въ Вѣстнику Епархіальномъ.

Вѣдѣ гр. кат. Уряда парохіального самост. сотр. — Сушица Рыкова, дня 24. Жовтня 1900. — Іоаннъ Федевъ, самост. сотр.

Вѣдѣ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 7. Листопада 1900.

Ч. 6049.

О вѣблѣшеню ся
бібліотеки кані-
тульной.

Ч. 65.

Подѣе си до вѣдомости Всч. Духовенства слѣдующе завѣдомлене:

До бібліотеки канітульной, въ котрой находить си до 13.000 печатаныхъ дѣлѣ въ числѣ до 20000 томахъ, мѣжъ тѣми церковныхъ печатаныхъ книгъ 414, а окрѣмъ того церковныхъ (богослужебныхъ) книгъ рукописныхъ 105, иншого содержания 202 рукописей и 29 первыхъ друкѣт (incunabula) прислали въ послѣднихъ часахъ:

1) Всч. о. Климентій Кошыстянскій М. Деканъ Бѣцкій парохъ въ Регетовѣ, Служебникъ Львѣвскій (Михаила Сльозки) зъ р. 1646.

2) Всч. о. Володимиръ Пльницкій, парохъ въ Горохѣвцяхъ, Служебникъ Львѣвскій (Ставропигійскій) зъ р. 1666.

3) Всч. о. Михаилъ Ладужинскій, М. Деканъ Бѣлигородскій, парохъ въ Бересцѣ, рукописнѣи книги 1) Октоихъ зъ XVII. вѣка, 2) Апостолъ зъ XVII. вѣка, 3) часть Трїоды цвѣтної зъ XVII. вѣка и 4) часть Трѣфологіона зъ XVII. вѣка. 5) Метрику крещеніи села Береска за р. 1709 и туюжь за р. 1754 — 1788, такожъ метрику браковѣчанихъ села Середне село зъ р. 1724.

Окрѣмъ того слѣдующихъ 25 печатаныхъ книгъ: Служебникъ Львѣвскій (Ставропиг.) зъ р. 1666.; Букваръ зъ початку XIX. столѣтія; Руководство къ слав. краснорѣчію Мразовича Будинъ 1821; *Philosophia definitiva* Baumeister, Vitemberg 1739., *Schematismus cleri dioecesis. r. gr. Eperiessiensis* 1723., *Introductio in ius Digestorum Halae* 1714., *Handbuch der christlichen Religion*, Idephonъ Schwarz, Bamberg 1803 въ 3 томахъ; *Vertheidigung der christlichen Religion*, Bergier, Bamberg u. Würzburg 1786 въ 2 томахъ; *Institutiones theologiae pastoralis*, Fr.

Giftschütz, Vienna 1789; Tajemnica świata, Caraccioli, Kraków 1778; Miscellanea, Martin Szentivany. Cassoviae 1745; Instructio idiotae, Tobias Czechowicz, Częstochowa 1684; Promptuarium morale, Thomae Stapietoni, Lugduni 1596; Dissertatio de Jubileo, Jos. Lovchesy, Viennae 1782; Güte u. Weisheit Gottes in der Natur, Santer, Carlsruhe 1780; Sermones, Ant. Vieira, Coloniae 1692; Sermones, Alphonsii Salmeron, Coloniae 1619; Trinum perfectum, Michaelis a st. Catharina, Augustae Vindelic 1728; Assertiones ex Theologia dogmatica, Dihanicz, Leopoli 1784; Decreta sacr. Sedis apostol., Kery, Częstochowa 1794; Palatium regni Hungariae 1746; Propositiones metaphysicae et philos.-moralis, Thold, Eperiessini 1783; List pasterski Wład. Lubińskiego Łowicz 1761; и Affectus animae peccatricis.

Всечестивѣйшимъ Опцямъ жертводателямъ зарядъ бібліотеки симъ складає подяку и просить другихъ Веч. Отцѣвъ, у котрыхъ находили бы ся старинні рукописи, чи то печатані богослужебні книги, щоби схотѣли, въ цѣли охорони тыхже передъ можливимъ случаемъ заглады, прислати тѣмъ, бисери трудѣвъ и свѣдкѣвъ побожности предкѣвъ нашихъ, до беспечного збереженя въ архивѣ канітулы.

При сей случайности подає ся до вѣдомости Веч. Духовенства, що покойный Отець Юстинъ Желеховскій, цѣлу свою, богату въ дѣла богословски и руски книжки бібліотеку, подаровавъ до бібліотеки канітульной. Богъ да помянетъ и упокоить праведну душу его! — Перемышль, дня 11 го листопада 1900 р. М. Подолинскій“.

Водъ Еи Консисторіи.

Перемышль, дня 13. Листопада 1900.

ХРОНИКА.

Ч. 5388. о. Дыгдалевичъ Антоній, мѣсто-деканъ Порохницкій и парохъ въ Поднятычахъ, именованый завѣдателемъ деканата Порохницкого въ мѣстце уступившого добровѣльно дотеперѣшного декана Вир. Якова Нероновича.

Ч. 5127. о. Кордасевичъ Викторъ, парохъ въ Высоцку выживѣмъ, получивъ вѣдличія крилошанскіи.

Орд. школьными комисарями именованіи:

Ч. 4563. о. Мерена Теодоръ, деканъ Короснянскій на тойже деканатъ.

„ 4585. о. Левъ Григорій, деканъ Судовошишенскій на тойже деканатъ.

„ 4997. о. Сѣлецкій Кирилъ, деканъ Бѣлскій на тойже деканатъ.

Каноничну інституцію получили :

- Ч. 5201. о. Мусій Теофіл на Кукизовъ дек. Куликівського.
- „ 5331. о. Пелеховичъ Іосифъ на Крапну дек. Дуклянського.
- „ 5415. о. Феленчакъ Николай на Поляны дек. Дуклянського.
- „ 5571. о. Подляшецькій Петро на Гладышовъ дек. Бѣцкого.
- „ 5572. о. Полошиневичъ Даніилъ на Криву дек. Бѣцкого.
- „ 5770. о. Хотынецкій Климентій на Черняву дек. Мостиского.
- „ 5771. о. Кузыкъ Петро на Брусно дек. Любачівського.
- „ 6055. о. Крупскій Петро на Звнничъ дек. Затварницького.

До каноничної інституції завѣзваній :

- Ч. 5456. о. Скородинській Таддей на парохію Трускавецъ дек. Дрогобыцкого.

Завѣдательства получили :

- Ч. 5201. о. Утрыско Володимиръ въ Тегловъ дек. Угнівського
- „ 5124. „ Касюракъ Евстахій въ Кривомъ ad Тѣснѣ дек. Балигородского.
- „ 5350. „ Гринь Іоаннъ въ Скородиномъ дек. Затварницького.
- „ 5771. „ Іваницькій Григорій въ Уйковичахъ дек. Перемыско-Загородского.
- „ 5571. „ Дуркотъ Александеръ въ Долинахъ дек. Бѣцкого.
- „ 6055. „ Козбуръ Стефанъ въ Берегахъ горныхъ дек. Затварницького.

Сотрудництва получили :

- Ч. 5119. о. Арданъ Володимиръ въ Сяноцѣ дек. Сяноцкого.
- „ 5770. „ Тыховичъ Іосифъ въ Соколи дек. Мостиского.

-
- Ч. 5263. Высоке ц. к. Намѣстничество розпорядженемъ зъ дня 20. вересня 1900 р. Ч. 90824. продовжило дотацію зъ фонда рел. на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Ожомли.
 - Ч. 5308. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 12. вересня 1900. Ч. 89130. призволило на таку саму дотацію для сотрудника въ Порохнику.
 - Ч. 5327. Тоежь розпоряд. зъ дня 27. вересня 1900. Ч. 92358. придовжило таку саму дотацію на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Крущи.
 - Ч. 5507. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 9. жовтня 1900. Ч. 93086 продовжило таку саму дотацію на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Новомъ мѣстѣ.
 - Ч. 5815. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 22. жовтня 1900. Ч. 99904 продовжило таку саму дотацію на дальшій два роки для сотрудника въ Маковиску.

Выказъ жертвъ для св. Отця:

Ч. 4134.	деканатъ	Олещицкій	5 К.
„ 4139.	„	Любачовскій	4 К. зъ Кобыльницѣ волоскѣй.
„ 4579.	Сливница	урядъ парох.	15 К.
„ 4906.	дек.	Перемыско-Городскій	52 К.
„ 4911.	„	„	2 „
„ 4981.	„	Добромильскій	36 К. 75 сот.
„ 4998.	„	Яворовскій	14 К.
„ 5147.	„	Нижанковскій	34 К.
„ 5034.	„	Угнѣвскій	99 К.
„ 5162.	„	Ярославскій	180 К.
„ 5333.	„	Нижанковскій	6 К.

Выказъ жертвъ на реставрацію церкви въ Мриголодѣ.

Ч. 9427 За часъ вѣдъ 13. Сѣчня с. р. по нынѣшній день изволили жертвовати: Веч. о. Ис. Гавкевичъ 2 К., Веч. о. Мих. Гулла 4 К., Веч. о. П. Крайковскій 1 К., Веч. о. Ил. Лукашевичъ 1 К., Веч. о. І. Дороживьскій 3 К., Веч. о. Вол. Левицкій 4 К., Церковь въ Порогахъ 4 К., Веч. Урядъ пар въ Зубрци 3 К., Читальня въ Вистовѣ 9 К. 10 с., Веч. оо.: Л. Шустъ 1 К., І. Мерена 4 К., Т. Боднаръ 2 К., Веч. Урядъ пар. въ Клѣцку 2 К. 60 с., Веч. оо.: Игн. Гавацкій 3 К., Савинъ Яцковскій 3 К. 60 с., П. Стукачъ 13 К. 80 с., Гр. Копытнянскій 2 к., Як. Яхно 2 к., Дроздовскій 1 к., І. Заяць 3 к., К. Федевъ 2 к., В. Чернецкій 3 к., І. Сосяко 1 к. 20 с., К. Яворскій 8 к., Веч. Урядъ пар. въ Доброводахъ 10 к., Веч. Ур. пар. въ Лоушаницѣ 3 к. Веч. оо.: М. Залитаць 2 к. 40 с., Пл. Сѣчинскій 4 к., Игн. Юхновичъ 2 к., Чмола 2 к., Калимонъ 3 к., Веч. Ур. пар. въ Переровѣ 2 к. 20 с., Веч. о. І. Барвинскій 2 к., Веч. Ур. пар. въ Крапнѣй 2 к., Веч. оо.: Пет. Гиль 10 к., І. Дрималькъ 4 к., Веч. Ур. пар. въ Осталовичахъ 3 к., Веч. Ур. пар. въ Говиловѣ 5 к., Веч. оо.: Діон. Воевудка 4 к., Юст. Константиновичъ 10 к., Игн. Левицкій 4 к., Ст. Питликъ 6 к., І. Кloseвичъ 2 к., Кивасевичъ 4 к., Иневичъ 2 к. 38 с., Вп. Павелъ Ильницкій ц. к. почтмайстеръ въ Дубецку 2 к., Веч. оо.: Левъ Таворскій 2 к., Евг. Ляховичъ 2 к., Ил. Михалевиць 3 к., К. Федевъ 2 к., Ем. Кушикъ 2 к., І. Гамерскій 2 к., Веч. Ур. пар. въ Вербѣжи 2 к., Веч. Ур. пар. въ Островѣ 3 к., Веч. оо.: Фр. Громадка 2 к., І. Пастернакъ 20 к., Веч. Ур. пар. въ Озерянахъ 2 к., Веч. о. М. Кивашъ 2 к., Веч. Ур. пар. въ Дашявѣ 5 к., Веч. Ур. пар. въ Смолянѣ 1 к. 50 с., Веч. оо.: Богд. Елишевскій 3 к., І. Билинкевичъ 4 к. 50 с., Игн. Левицкій 6 к., Высокр. о. Теоф. Павликовъ зѣ Львова вѣдъ прихожанъ и вѣдъ себе 54 к. 12 с., Веч. Ур. пар. въ Байковцяхъ 3 к., Веч. оо.: парохъ Чертежа п. Журавно 1 к. 20 с., Любѣнецкій 2 к., В. Юзичинскій 2 к., Копертинскій 2 к., Колтунюкъ 1 к., Др. Мышковскій 2 к., Веч. Ур. пар. въ Кристиньцѣ 13 к., Веч. о.: І. Каратницкій 1 к., Гр. Чвартацкій 1 к., Громада Яковъ новій 4 к. 52 с., Веч. оо.: Ант. Барновичъ 2 к., К. Г. Глѣбовиц-

кій 1 к., І. Любовичь 2 к., Всч. Ур. пар. въ Луцѣ малой 1 к., Всч. оо.: И. Гарасимовичь 2 к., Гр. Чайковскій 3 к., М. Жарскій 4 к., Як. Зробекъ 1 к., Всч. Ур. пар. въ Лашинѣ 4 к., Всч. оо.: Іос. Дыкій 6 к., М. Тывдюкъ 1 к., Еп. Роздольскій 2 к. 90 с., Ст. Козенка 2 к., парохіине зъ Чижикова 2 к., Всч. оо.: Вас. Чернецкій 3 к., Філ. Ортынскій 2 к., Іос. Студѣнскій 1 к., Церковь въ Буришынѣ 4 к., Всч. оо.: Дав. Роздольскій 4 к., Іос. Реваковичь 8 к. 40 с., Ів. Лебедовичь 2 к., Іосаф. Кобрынскій 3 к. 40 с., Христофоръ Бобикевичь 4 к., Всч. Ур. пар. въ Тудоровѣ 1 к., Всч. Ур. пар. въ Богутинѣ 3 к. 40 с., Всч. оо.: Прок. Гукъ 2 к., А. Сумикъ 4 к., Всч. Ур. пар. въ Текучи 3 к., Всч. оо.: Маланюкъ 2 к., Н. Н. 8 к.: І. Прислопскій 6 к., Е. Антоновичь 10 к., Подлишецкій 1 к., Тад. Галейчукъ 4 к., Ювен. Луцкы 4 к., Всч. Ур. пар. въ Дошинѣ 6 к., Всч. Ур. пар. въ Рѣцѣ 2 к., Всч. о. Іос. Шанковскій 2 к. 50 с., Всч. І. Борковскій 2 к., Всч. Атан. Яминскій 5 кор 20 с., Всч. оо.: Іоаннъ Велигорскій 50 с., Георг. Гладиловичь 10 к., Калужняцкій въ Издебкахъ 4 к., І. Литоровскій 4 к. 16 с., Всч. Ур. пар. въ Испасѣ 6 к., Братство церковне въ Кобыловолокахъ 2 к., Всч. оо.: Анаст. Лотоцкій 2 к., Н. Чабанъ 2 к., Мир. Лазоришакъ 2 к., Іл. Маковей 2 к., Мих. Шатынскій 28 к., Кон. Гукевичь 3 к., гостѣ въ Н. Н. 5 к. 40 с., Вив. Дубравскій учитель 2 к., Вив. М. Кичоровскій, учитель 10 к., Всч. о. Пюнткевичь обр. лат. 10 к., Вив. Ломинскій зъ Бѣрчи 10 к., Вив. Малаховскій, ц. к. надстражникъ скарб. 10 к., Вив. Андрей Буковскій обр. лат. зъ Мриголода 40 к., Парохіине Мриголодскій: Малаховскій 30 к., І. Хрѣнь 10 к., Волинецъ 10 к., Ант. Кичоровскій 20 к., Ів. Старосцикъ 20 к., М. Сторожовскій 20 к., П. Живицкій 10 к., Т. Крупскій 10 к., Іл. Крупскій 20 к., Ів. Живицкій 20 к., Фр. Живицкій 20 к., Мих. Ярецкій 4 к., Всч. о. Вол. Венгриновичь 2 к. Разомъ всего 803 к. 98 с. — Въ имени убогихъ парохіинъ зъ Мриголода складаю симъ сердечну подяку всѣмъ Жертводателямъ всѣхъ трехъ Епархій въ надѣю що розночате дѣло при помочи Божій и щедрости сердець людскихъ успѣшно доведе ся до цѣли. — Глумча, дня 16. Жовтня 1900. Алексѣй Виковичь, парохъ.

Водъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 15. Листопада 1900.

Константинъ.

Епископъ.

О. Іовнъ Стрыйскій

канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХИИ.

Рѣкъ 1900

Выдано 28. Листопада.

Ч. XI.

Ч. 66.

КОНСТАНТИНЪ ЧЕХОВИЧЪ

Ч. 690/орд.

О вѣдбушій ся
подорожи до Риму
по поводу великого
Ювілея.

Божою Милостію и св. Апостольского Престола благословеніемъ
Епископъ Перемыскій, Самборскій и Сяноцкій,

**Всечестному Духовенству и всѣмъ вѣрнымъ Епархіи миръ и бла-
гословеніе о Господѣ!**

Въ посланію Нашомъ зъ дня 7. Грудня 1899, Ч. 657/орд. оголосили Мы намъ, возлюбленій Брати въ Христѣ, и всѣмъ вамъ вѣрнымъ Нашои Епархіи булю св. Отца, Льва Папы XIII., котрою Сей великій наслѣдникъ св. Петра установивъ рѣкъ 1900 яко рѣкъ Великого Ювілея, яко рѣкъ свитый, яко лѣто милостиве.

Однако ювілейного, загального вѣдвусту въ томъ роцѣ лише тѣи доступити могли, котріи удали ся до Риму и тамъ черезъ дни, установленій св. Отцемъ, вѣдвѣдали чотиры найважнѣйшій базилики (Церкви), и въ нихъ молили ся о возвышеніи Церкви, о вынищеніи ересей, о мирѣ мѣжъ католицкими князими та благословеніи всего народа христиньского, а заразомъ щиро каляли ся, сновѣдали ся и принимали Найсв. Тайну Евхаристіи.

Рѣвножъ въ новышомъ Нашомъ посланію выразили Мы Наше намѣрене удати ся до вѣчного мѣста, помолити ся при гробахъ Апостолѣвъ и доступити вѣдвусту ювілейного, а заразомъ зывали Мы всѣхъ, кому се можливе, щобы до подорожи до Риму приготавлиали ся.

Було намѣрене, щобы таа паломнича подорожь Русинѣвъ зъ цѣлого краю вѣдбула ся подѣ проводомъ всѣхъ трохъ Архіереѣвъ въ мѣсяци маю.

Однако инакше зложило ся.

Слабость и смерть Митрополита нашего б. п. Киръ Юліяна недозволила въ намѣреномъ часѣ подорожь тую предиривати; протое постановлено вѣдбути ея въ мѣсяци жовтніи.

Комітетъ, заснований въ тій цѣли еще черезъ 6. н. Митрополита Юліана, підъ проводомъ Вспр. и Всв. о. Пралата Архієпископа А. Бѣлцкаго въ Львовѣ, съ цѣлою ревностію приготовивъ все, щобы тая подорожъ належито и къ правдивому пожитку душевному путниківъ вѣдбула ся.

Именно: комітетъ сей выеднавъ, що св. Отець для насъ Русинѣвъ, прибуваючихъ зъ далекои дороги, позволивъ и установивъ, що посѣщене чотырохъ базиликъ лише черезъ два дни въ цѣли цозысканя вѣдпусту вѣдбувати належить.

Дальше комітетъ той постаравъ ся о вѣдповѣдне для насъ и для нашихъ средствъ грошевыхъ, а прилично и достойне примѣщене въ Римѣ, якъ и о улукшеня въ часѣ подорожи.

За се належить си комітетови тому якъ и Впр. и Всв. о. Василю Левицкому, прокураторови для справъ нашої Церкви при Ап. Престолѣ и протонотарієви Апостольскому, котрый то о. Пралатъ такъ напередъ, якъ и въ часѣ нашего побуту въ Римѣ, щиро и съ пожертвованемъ трудивъ ся — найщирша подяка.

Коли все було приготоване, установлено яко день выѣзду день 22. н. ст. жовтня. Въ дни томъ Впр. и Всв. Члены тутешнои Капітулы вѣдравили торжественну Службу Б. „о путешествующихъ“; рѣвножъ и Мы въ томъ намѣреню принесли Господу Богу безкровну жертву, з вѣдравивши по полудни молебень, попрацаній сердечно черезъ Впр. и Всв. Капітулу и проче Всч. Духовенство Нашого престольного мѣста Перемышля вирушилисьмо въ дорогу разомъ съ Впр. и Всв. о. Пралатомъ Архієпископомъ К. Волошиньскимъ, Вспр. о. Крылошаниномъ І. Стрыйскимъ и Нашимъ капеляномъ домовымъ, Пр. о. Е. Погорецкимъ, съ радостію въ серци, що Богъ Всеидостивый дозволивъ Намъ тую побожну и богоугодну подорожъ предприняти.

Заразъ другого дня рано зѣхали ся Мы съ прочими путниками, котры зъ Львова выѣхали, и всильно вѣдбувши дальшу дорогу прибули мы всѣ щасливо до вѣчного мѣста дни 26. жовтня вечеромъ.

Тутъ на двѣрци повитали насъ: Преосвященный Епископъ Станиславѣвскій, Киръ Андрей, котрый на пару дѣвъ передъ нами до Риму прибувъ, Впр. Пралатъ о. В. Левицкій и интомцѣ нашѣ зъ колегіи рускои.

На вступѣ дѣзналисьмо ся, що тлѣннѣ останки Его Ексцеленціи Высокопреосвященного Киръ Іосифа Сембратовича, бывшого Митрополита Галицкаго, о котрого ковчигъ въ дорозѣ довѣдали ся мы, еще не зложенъ до гробу, хотий похоронъ день передъ тымъ вѣдравлено підъ проводомъ Преосвященного Епископа Станиславѣвскаго въ Церквѣ Св. Св. Сергія и Вакха, але що тѣло зложено въ каплиці св. Конгрегациі о розширеню вѣры на цмвнтари св. Лявретія ажъ до приѣзду нашихъ путниківъ.

Тождъ заразъ слѣдуючого дня рано удали ся Мы и всѣ путники до реченои каплицѣ, и вѣдслуживши Службу Б. — такождъ Впр. Пралаты, Крылошане и многі свищенники служили Службы Божі — и вѣдсѣвавши панахиду, спровадилсьмо тѣло до крыты подъ каплицею находячои ся, и тамъ зложено тлѣннѣ останки праведного покійника на спочинокъ.

Заразъ потѣмъ розпочалисьмо приписанѣ посѣщеня означеныхъ базиликъ, а именно въ слѣдуючѣмъ порядку: Пресв. Дѣвы Маріи (Maioris), св. Іоанна въ Литеранѣ, св. Петра и св. Павла, и такъ скѣвчили мы першій день посѣчень.

Слѣдуючого дня, въ Недѣлю, вѣдслужили Мы въ базилицѣ св. Петра при великомъ престолѣ (при катедрѣ св. Петра) Службу Б. для путниківъ, по котрой

поклонилисьмо си св. мощамъ, хороненымъ въ окремой капици. Потѣмъ вѣдѣ-
дувалисьмо важнѣйшій Церкви, по полудни же кѣтакомбы св. Калікта.

Понедѣлокъ, день 29-го жовтня, бувъ дуже важный. Того дня мавъ св.
Отець около полудни въ базилицѣ св. Петра удѣлити Апостольского благословеня
путникамъ, перебуваючимъ тогда въ Римѣ.

Всѣ мы, зобравши ся на площади св. Петра, вѣшли разомъ до Церкви,
а коли шамбеляны и пралаты, котрѣ того дня мали службу при тѣмъ торжествѣ,
довѣдали ся, що мы Русины, всказали намъ назначеній для насъ мѣсця.

Мѣсце, для насъ назначене, було найлѣпше, дуже близко престола, вѣдѣ
котрого св. Отець мавъ удѣлити благословеня, такъ що всѣ нашѣ путники бачили
св. Отца якъ найлѣпше.

Нѣмъ св. Отець прибувъ, сѣввали мы нашѣ пѣсни: „Пречистая Дѣво
Мати“, „О всепѣтая Мати“ стіхіры: „За всѣхъ молишися блага“, и инні.

На цѣле жите памятна остане кождому путникови тая хвиля, коли вне-
сено св. Отца до базилики.

Кромѣ насъ були втогда путники зъ Ирландіи и зъ рѣжныхъ епархій ита-
лійскихъ, всего выше 10.000 путниковъ, зѣбранныхъ на назначеныхъ мѣсцяхъ въ
середѣй навѣ базилики.

Колы св. Отца внесли, сѣдячого на тронѣ, всѣ тѣ зѣбраніи паломники,
кожлыи въ своемъ рѣднѣмъ изыщѣ, вносили восклицанія въ честь Головы Церкви.

И якъ перше звуки нашихъ рускихъ, побожныхъ пѣсней, такъ теперь
восклицанія: „Слава“ „Многая лѣта“, пронесли си по базилицѣ св. Петра, а въ концѣ
всѣ мы вѣдсѣвали: „Многая лѣта!“

Слезы зворушенія и радости блищали въ нашихъ очахъ, слезы блищали
въ очахъ путниковъ инныхъ народностей, колы побачилисьмо того святаго старця,
того Намѣстника Христова, Намѣдника св. Петра, якъ Вѣнъ, помимо глубокой
старости, пѣднимавъ си зъ трону и благословивъ на всѣ стороны вѣрныхъ дѣтей
Церкви св. вѣрныхъ Своихъ дѣтей!

Прибувши передъ престолъ на серединѣ Церкви, зѣйшовъ зъ трону, уклан-
нувъ, и розпочали си звычайній при такихъ случаяхъ молитвы.

По молитвахъ выйшовъ св. Отець по степеняхъ престола и зъ вѣдтамъ
удѣливъ Апостольского благословеня всѣмъ зѣбраннымъ.

По тѣмъ наступило представлене присутныхъ епископѣвъ и мы оба епи-
скопы рускѣ малисьмо тое щасте, бути представленными св. Отцу и уцѣловати
Его руки.

Якъ передше, такъ и теперь, попередженій черезъ кардиналѣвъ, епископѣвъ
и службу, удавъ ся Папа, несеній на тронѣ, черезъ капицю св. Тайнъ, де по-
моливъ ся, до Своихъ комнать.

Якъ сказалисьмо, хвиля тая позѣстане памятою кождому путникови на
цѣле жите. Мы увидѣли св. Отца, мы приняи Его благословене, мы були участ-
никами, разомъ съ инными путниками, того невысказаного энтузіязму на видѣ Го-
ловы Церкви, мы тѣмъ живѣйше почувствовали въ тѣй хвилѣ тую величь Церкви
св. католицкой, той си божественній початокъ, тую силу зи непѣдниму, — и яко
„врата адова не одолѣють ей“!

Заразъ по тѣмъ розпочали мы другій день посѣщенія базиликъ, вѣдѣ бази-
лики св. Ап. Павла, дальше св. Іоанна Лятераньского и Прсв. Дѣвы Маріи, лиша-

ючи посѣщенє базилики св. Петра на другій день, по св. Причастію, такъ якъ приписано.

Другого дня, въ второкъ, 30. жовтня прибули мы до базилики св. Петра рано, де по приготавлючой промовѣ Пресвященнаго Епископа Андрея, всѣ водправилисьмо св. сповѣдї, по чѣмъ розпочала ся торжественна, архіерейска сѣбвана Служба Б., служена черезъ насъ обохъ епископѣвъ, въ сослуженю прелатѣвъ и крылошанъ. Сѣбвавъ хоръ нашихъ интоміѣвъ, скрѣпленій колькама сѣбваками римскими, дуже красно.

Служба Б. вѣдбувала ся при престолѣ, нѣдъ котрымъ спочивають моцѣ св. Іоанна Златоустого, а цѣла каплиця була заповнена нашими путниками, путниками инныхъ народностей и мѣстцевыми вѣрными.

Всѣ путники нашї приняли св. Причастіє, а по Службѣ Б. удалисьмо ся на середину Церкви, де знаходять ся нѣдъ престоломъ моцѣ св. Ап. Петра, тамъ водправили остатній, приписанї моленя ювїдейнї и зложили исповѣданє вѣры.

Громадка наша не була велика: сто и колька особѣвъ, але були всѣ станы нашої сусѣльности заступленї.

Епископы и священники, интелігенція свѣтска и мѣщанство, селяне и женщины такъ зъ интелігенці якъ и зъ селянства.

О нашихъ посѣщеняхъ Церквей, о нашѣмъ сѣвѣ въ базилицѣ св. Петра въ часѣ благословеня Папского, о нашѣй повтѣфкальнѣй Службѣ Б., не лише загално говорили въ Римѣ якъ насъ о томъ ушевнївъ Его Ексцеленція, гр. Ревертера, Амбасадоръ Нчїясвѣтїшого Пана при Ап. Престолѣ, але писали римскї часописи, не лише католицкї, але и ліберальнї, а говорили и писали такъ: „Русины сѣбвають прекрасно, а молятъ ся такъ, якъ бы хотѣли небо на землю стягнути“.

Такъ отже нашъ прекрасный нами такъ цїро любленїй обрядъ, заяснївъ въ центрѣ христїанства въ цѣломъ своимъ блеску; наша глубока, цїра и правдива побожнѣсть звернула на себе увагу въ Римѣ, въ томъ Римѣ, котрїй особениѣ въ томъ роцѣ тѣлько побожныхъ путникѣвъ бачивъ.

Ще того самого дня вечеромъ значна часть нашихъ путникѣвъ вѣдѣхала, а именно: майже всѣ селяне и часть интелігенці

На другій день, 31. жовтня, назначивъ св. Отець приватну аудїенцію для епископѣвъ, Всв. адміністратора Львѣвскої архїєпархії, и позволивъ взяти съ собою по пару особѣвъ зъ путникѣвъ.

Въ означенѣмъ часѣ прибули мы до Ватикану, а съ нами около 18 особѣвъ зъ путникѣвъ.

О 12 годинѣ въ полудне принявъ насъ св. Отець, а именно найперше насъ обохъ епископѣвъ и Всв. адміністратора львѣвского разомъ.

Приняте було дуже ласкаве, правдиво вѣтѣвске. Св. Отець выразивъ Свою радѣсть, що мы прибули до Риму, щоби достунити вѣднусту, и що насъ бачить. Выказавъ, що знає, якъ цїро мы вѣрнї Церквѣ св. католицкой и що такими всегда позбстанемо; любить насъ протое св. Отець дуже, и печалить ся о справахъ нашихъ и нашої Церкви и нашего народу. Длїтого заоживъ колетїю руску для насъ Русинѣвъ, для того розпорядивъ реформу Чина св. Василїя В.

Любить насъ тымъ бѣльше, що мы маємо рѣжнїй прикрости. Значна часть Русинѣвъ не належить и не може належати до св. католицкой Церкви. Але не тратьмо надѣи; провидѣнї: Боже знайде дороги и приведе и тї дѣти до вснѣльной паствы.

А дальше съ веселымъ лицомъ, заявивъ св. Отець надѣю, що въ будущомъ році вѣрною наступитъ рокъ ювілейный въ цѣломъ католицкомъ свѣтѣ, такъ, що каждый буде мѣгъ въ своей Церкви достунити той ласки Церкви св.

Мы высказали нашѣ чувства вѣрности и преданности для св. католицкой Церкви и Головы ея, высказали нашу вѣрность и любовь, за тѣ вѣтцѣвскіе слова св. Отца, просили о печальности и вѣтцѣвску ошѣку для справъ нашей Церкви и нашего народа, и вручили св. Отцу адресу вѣдъ Русинѣвъ, нами привезену, де чувства нашѣ, на письмѣ выражая, складжѣмъ у стѣнъ св. Отца.

Дальше вручили мы дары милости, зъ поодинокихъ епархій збраний, а и окремо вручивъ еще каттату, черезъ Прч. о. Максима Конка, профессора религіи при учительской семінаріи въ честь св. Отца въ р. 1898 сконпоновану, що св. Отець радо привити зволить.

Въ кѣнци просили мы о позволене, щобысьмо могли представити путниковъ, съ нами до Ватикану прибувшихъ, и о Ап. благословеніе для насъ.

Радо св. Отець призволилъ на се, и ото прибули до приватной комнаты Папы путники.

Зъ нашей епархій прибули: оба члена канітулы, прибувшіе съ нами до Риму. Нашѣ канелии и двѣ женщины. Каждый зъ настоятелѣвъ епархій представлявъ своихъ путниковъ, а св. Отець каждому дававъ руку уцѣловати и промовивъ якъсь слово.

Въ кѣнци зволить удѣлити намъ всѣмъ на Наше прошене Ап. благословеніе, удѣлюючи зарзомъ власть, щобы присутній епископы въ своихъ катедрахъ, а парохи, котрі прибули до Риму, въ своихъ парохіальныхъ Церквахъ, въ имени св. Отца тое Ап. благословеніе удѣлили.

На другій день, дня 1 листопада, запросивъ насъ на вечеръ Веч. о. Ректоръ колегіи руской.

Тамъ выступили нашѣ питомцы съ спѣвами, переважно рускими, и съ продукціями музичными, а на концѣ оденъ зъ нихъ съ промовою до настоятелѣвъ епархій на котру Мы вѣдновѣли.

Съ радостію мы всѣ пересвѣдчили ея, що питомцы нашѣ въ теверѣшномъ о. Ректорѣ мають дуже розумного настоятеля и правдивого отца, що питомцы выховують ея въ душѣ нашего обряду и въ любви до своего народа, що слова св. Отца, сказаніе до насъ, колисьмо мали тое щасте въ р. 1897 бути принятыми на приватной авіенціи, слова: „руска колегія мусить бути рускою; питомцы будутъ ея выховувати въ вашомъ обрядѣ, будутъ ея вправляти въ своимъ языкѣ, щобы, якъ вернуть до краю и стануть священниками, неказались чужими“, що слова тѣ св. Отца здѣйствили ея.

Найжежъ Господь Богъ удержуе якъ райдовше Льва II XIII, найже колегія руска въ Римѣ росте, крѣпнеть ея и розвивае ея якъ найкрасше, щобы мы зъ нею одержовали належито образованныхъ, добре выхованныхъ, ревныхъ, свѣтлыхъ и трудячихъ ся священниковъ!

Повернувши щастиво за помощію Божію до Нашей епархій, уважали Мы Нашимъ милымъ обовязкомъ, Веч. Отца и Брата Нашѣ въ Христѣ и всѣ вы вѣрній Нашей епархій, щобы оповѣсти вамъ тую нашу наломничу подорожь и подѣлити ея съ вами тими чувствами и враженями, які сердце наше въ вѣчномъ мѣстѣ переймали.

А вражѣня тѣ и чувства, не були лише Нашими особистими, але всѣхъ путниківъ нашихъ.

Молячи ся при гробахъ Апостолѣвъ и Мученикѣвъ, молячи ся въ катакомбахъ, де першій безкровній жертвы приносили ся, где крыли ся першій христїане, где тѣлько мощей св. мученикѣвъ спочивало и спочивае, ступаючи по той землі, пересяклой кровію мученикѣвъ, освяченой стопами Верховныхъ Апостолѣвъ, оглядаючи дерево честного креста и мощи св. найдорогоцѣннѣйшій и покланяючи ся имъ — оглядаючи праведне, свите, старече лице Папы Льва XIII, лице якбы нетѣлесне, и чуючи Его прекраснѣй, повнѣй оцѣвскои любви и печаливости слова, приймаючи Ац, благословене Головы Церкви — сердца нашѣ переймали ся глибшою вѣрою, крѣпшою надѣєю, сильнѣйшою любовію.

А умоляючи Господа Бога на тыхъ святихъ мѣсцяхъ о достойне доступлене вѣднусту о вѣднусте грѣхѣвъ и прогрѣшеній нашихъ, о просвѣщене ума и скрѣплене сердца нашего, моляли мы Цари Стѣтѣвъ о епархїи нашей о свещенствѣ и вѣрныхъ, о цѣломъ народѣ нашѣмъ, щобы имя Господне було благословене а царство Его розширило ся що разъ бѣльше и бѣльше.

Часы суть прикрї, тяжкї и лютї; ворогъ Церкви и ворогъ Бога, ворогъ ладу и добра напружае всѣ свои силы, щобы нищити все, що честне и до Бога веде, а стягати все въ земске болото въ погубу дочасну и вѣчну.

Но тамъ, въ вѣчнѣмъ мѣстѣ, духъ бодрости вступивъ въ насъ. Тамъ стало намъ живо передъ очима, кѣлько то бѣдъ и напастей Церковь Христова перенесла, кѣлько то трудностей, нападѣвъ и ударѣвъ и теперъ зноситъ вѣдъ ворогѣвъ Церкви Намѣстникъ Христовъ, Папа Римскїй, а однакѣ повага Его велика, найбѣльша, бо вѣдъ Бога походить, а однакѣ сила Церкви и повага Еї невзрушима, бо божественнїй ея початокъ, и помимо всѣхъ навѣтѣвъ власти тьми: „врата ада не одолѣють еї!“

А дальше видячи съ якою глубокою побожностію всѣ нашѣ путники вѣдбували посѣщеня тыхъ святихъ мѣсць, приступали до св. тайнъ, каляли ся и молили ся, всѣ безъ рѣжницѣ стану и вѣку. Мы съ радостію въ сердци тымъ сильнѣйше утвердили ся въ Нашѣмъ всегдашнѣмъ пересвѣдченю, що нашъ рускїй народъ на вскрѣзь вѣруючїй, побожнїй и поцтивїй, що вѣдъ вѣтъ Церкви и Бога нѣколи не вѣдступить.

Ты Боже Всемогучїй ласкою Твоею свитою тое здѣлай, и крѣпи въ сердцахъ вѣрныхъ твоихъ чадъ честноти, и веди ихъ дорогою праведности, щобы уникали грѣха, уникали найменшой образы Твоеи, але вѣрно и непоколебимо служили Тобѣ всегда!

Въ недалгѣмъ часѣ оголосимо Вамъ возлюбленїй въ Христѣ, посланїе св. Отца о Исусѣ Христѣ Спасителю.

Въ посланю тѣмъ взывае Голова Церкви всѣхъ вѣрныхъ, щобы жили въ дусѣ Христовѣмъ.

Приготовляйте ся до принятя того посланя, приготовляйте ся, якъ Мы Васъ вже въ Нашѣмъ посланїю зъ дня 7. Грудня 1899 завывали, до року ювлейного, якїй св. Отець вѣротно на другїй рѣкъ оголосить. Зъ сердець вашихъ выкидайте все, що противне духови Христа. А противне ему всяке зло, всякїй грѣхъ, все гидке, низке и погане.

Вѣдъ миръ прийѣсъ намъ на сей свѣтъ и любовь. Уже при Рождествѣ Его „миръ“ обвѣстали Ангелы людемъ. Тожъ майте той миръ Христовъ, миръ съ

Богомъ, миръ самъ съ собою и въ сердцахъ Вашихъ, миръ зъ ближними Вашими, а втоды будете правдивыми Христїянами, правдивыми Его учениками, и втоды будете ся чути правдиво задоволенными, правдиво щасливыми. А такими радбы и Васъ видѣти всѣхъ: добрыми, задоволенными и правдиво щасливыми тымъ щастемъ, яке дае чиста совѣсть и миръ въ душѣ Христовѣмъ!

Тое Боже Всемогучій ласкою Твоею святою здѣлай!

Благодать Господа Нашого Іисуса Христа съ всѣми вами. Аминь

Дано въ Перемышли при Нашѣмъ престолюмъ Храмѣ Рождества св. Іоанна Крестителя въ день Собора святого Архістратига Міхаила и прочихъ безплотныхъ Силъ, 8. ст. ст. Листопада 1900.

† Константинъ. Епископъ,

Всечестному Духовенству поручасмъ, щобы той Нашъ листь пастырскій въ найблизшу недѣлю по Евангелію виѣсто проповѣди перечитали и посли потребности понесли.

То само мають здѣлати такожь Всч. оо. катихиты школъ середныхъ и вѣдѣловыхъ, для старшихъ учениковъ, а Всч. оо. катихиты школъ народныхъ вѣдиовѣдну экзурту выголосити.

Всч. оо. парохи, котрї вѣдбули теперъ подорожь до Риму, силою власти черезъ св. Отца наданон, удѣлятъ въ имени св. Отца своимъ парохїянамъ Ац. благословеня посли слѣдующого обряду:

„Теперъ есть тая урочиста хвиля, въ котрѣи маємо отримати благословеня св. Отца Уклякиѣмъ и змовно вызнаня грѣховъ нашихъ:

Іерей низше царскихъ вратъ на колѣнахъ:

„Азъ грѣшній человекъ исповѣдаю ся Господу Богу Всемогущему въ Тройци святѣй Единому, Пречистѣй Дѣвѣ Маріи Матери Божьей, Святому Ангелу Хранителю моему и всѣмъ Святымъ, всѣхъ грѣховъ моихъ, ииже Бога моего прогнѣвахъ отъ святаго крещенія и отъ повзятія разума даже до сего дне, дѣломъ, словомъ, помышленіемъ и всѣми моими чувствами. За всѣ мои вѣдомїи и невѣдомїи грѣхи жалую отъ всего сердца, що я ними Господа Бога моего образиль, которого я отъ всего сердца, отъ всея душѣ и отъ всѣхъ силъ моихъ любити повиненъ.

Постанавляю и обѣцяю больше не грѣшити и Господа Бога не ображати.

Ослаби, остави, отпусти Боже вся согрѣшеня наша, вольная и невольная, иже въ словѣ и въ дѣлѣ, иже во вѣдѣнїи и невѣдѣнїи, иже въ умѣ и въ помышленїи, иже во дни и въ ноци вся намъ прости яко благъ и человекѣлюбецъ“.

Слова для даня вѣднуста и Апостольского благословеня:

Священнослужитель:

Молитвами и заслугами пресвятыя приснодѣвы Маріи, святаго Міхаила Архангела, святаго Іоана крестителя, и святыхъ Апостоловъ Петра и Павла и всѣхъ Святыхъ. Да помилуетъ

васъ Всемогій Богъ и отпуститъ вся грѣхи ваша, да приведетъ васъ Иисусъ Христосъ до живота вѣчнаго.

Отпущеніе, разѣшеніе и оставленіе грѣховъ вашихъ, время истиннаго и плодоноснаго покаянія, сердце всегда кающе ся и исправленіе житія, постоянство въ добрыхъ дѣлѣхъ да подастъ вамъ Всемогій и Милосердный Господь.

Ликъ: Амѣнь.

Священнослужитель:

Благословеніе Бога Всемогущаго Отца † и Сына † и Святаго Духа † да снидетъ на васъ и пребудеть всегда.

Ликъ: Амѣнь.

Водъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня (8.) 21. Листопада 1900.

Константинъ,
Епископъ.

О. Іовнъ Стрыйскій
квцларь.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1900

Выдано 20. Грудня.

Ч. XII.

Ч. 67.

Ч. 691/орд.

Св. Отець Левъ Папа XIII. выдавъ дня 1 Листопада 1900 Еянциклику: „De Jesu Christo Redemptore“, котра въ оригиналѣ и въ переводѣ рускомъ оголошуе ся:

Вселенське посланіе о Иисусѣ Христѣ Спасителю.

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI
LEONIS
Divina Providentia
PAPAE XIII.
Epistola Encyclica
de Jesu Christo Redemptore.

Venerabilibus Fratribus
Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis,
Aliisque Locorum Ordinariis
Racem et Communionem cum Apostolica
Sede Habentibus

LEO PP. XIII.

Venerabiles Fratres
Salutem et Apostolicam Benedictionem.

Tametsi futura prospicientibus, vacuo a sollicitudine animo esse non licet, immo vero non paucae sunt nec leves extimescendae formidines, cum tot tamque inveteratae malorum causae et privatim et publice insideant:

СВЯТѢЙШОГО ОТЦА НАШОГО
ЛЪВА
Милостію Божою
ПАПЫ XIII.
Вселенське Посланіе
о Иисусѣ Христѣ Спасителю.

Пречестнымъ Братямъ
Гатріярхамъ, Примасамъ, АЕпископамъ,
Епископамъ и всѣмъ прочимъ
Ординаріямъ съ св. Столицею Апостольскою соединенымъ

Левъ Папа XIII.

Пречестнй Братя
Миръ и Апостольске Благословеніе!

Хотяй дивлячись въ будущиость не можна позбути ся певной обавы, особливо що суть и гдеякй подставы до той обавы и то не малои ваги, бо такъ въ публичномъ якъ и приватномъ житю крыють ся такъ многи и

tamen spei ac solatii aliquid videntur haec extrema saeculi divino munere peperisse. Nemo enim existimet, nihil habere ad communem salutem momenti renovatam cogitationem bonorum animi, fideique et pietatis christianae excitata studia: quas quidem virtutes revirescere apud complures aut corroborari hoc tempore, satis expressa signa testantur. En quippe in medio illecebrarum saeculi ac tot circumiectis pietati offensionibus, tamen uno nutu Pontificis undique com-
meare Romam ad limina sanctorum Apostolorum multitudo frequens: cives pariter ac peregrini dare palam religioni operam: oblataque Ecclesiae indulgentia confisi, parandae aeternae salutis artes studiosius exquirere. Quem praeterea ista non moveat, quae omnium obversatur oculis, erga humani generis Salvatorem solito magis incensa pietas? Optimae rei christianae temporibus facile dignus iudicabitur iste ardor animi tot hominum millium una voluntate sententiaque ab ortu ad solis occasum consalutantium nomen laudesque praedicantium Jesu Christi. Atque utinam istas avitae religionis velut erumpentes flammam magnum incendium consequatur: exemplumque excellens multorum reliquos permoveat universos. Quid enim tam huic aetati necessarium, quam redintegrari late in civitatibus indolem christianam, virtutesque veteres? Illud calamitosum, alios et quidem nimis multos obsurdescere, nec ea, quae ab eiusmodi pietatis renovatione monentur, audire. Qui tamen si *scirent donum Dei*, si reputarent, nihil fieri posse miserius quam descivisse a liberatore orbis terrarum, moresque et instituta christiana deseruisse, utique exsuscitent et ipsi sese, certissimumque interitum effugere converso itinere properarent. — Iamvero tueri in

такъ глубоко закорѣненій блуды — то все таки столѣте, нынѣ проминающе, принесло за помочю Божю мабудь и гденку падѣю та вѣдраду. Никто бо не скаже, що вѣдсѣжене памяти на скарбы душевнѣи и оживлене ревности въ вѣрѣ и побожности не мае нѣякои ваги для загального гаразду; а що власне тѣ честноты въ послѣднихъ часахъ у многихъ оживились и скрѣпились, на то маемъ досыть явныхъ доказовъ. А отъ середь зрадливыхъ покусь вѣка сего, середь такъ великихъ и всестороннихъ перешкодъ, снѣшили изъ всѣхъ сторбнѣ на одиѣ голосѣ Первоувещеника численнѣи громады вѣрныхъ до гробовъ Апостольскихъ; тутешнѣи горожане зарѣвно, якъ и путники визнавали явно свою религiю, а уповаючи на даннѣи Церквою вѣдпусть употребляли тымъ ревнѣише средствъ до позыскавѣ вѣчного спасенѣи. А кождо не порушило бы то незвычайне, пламенне побоженство до Спасителя роду людского, яке кождоу вѣдае въ очи? Истинно найлѣпшѣи часы христiянства пригадати муситъ, той запалъ тысячей и тысячей людей, що то единымъ сердцемъ и едиными усты вѣдъ Выходу до Западу голосѣть честь и славу Исуса Христа. О кобы то той запалъ для правдѣи религiи выкликавъ и загальнѣи заналъ, кобы примѣръ многихъ потягнувъ за собою и всѣхъ прочихъ. Щожъ бо есть въ нашихъ часахъ потрѣбнѣише, якъ не всесторонне привернене въ державахъ христiянського духа и давныхъ честнотъ? Та то есть власне наибольшимъ лихомъ, що такъ многѣ ишѣи суть глухѣи, и не хотѣть слухати голосу вакликающого до обновленѣи такои побожности. Коли бы то они знали *даръ Божii*, коли бы вѣдали, що нема большого вѣщастѣи, якъ вѣдшастѣи вѣдъ Спасителя мѣра и покинути звычайъ та

terrīs atque amplificare imperium Filii Dei, divinarumque beneficiorum communicatio: ut homines salvi sint contendere, munus est Ecclesiae ita magnum atque ita suum, ut hoc in opere maxime omnis eius auctoritas ac potestas consistat. Id Nos in administratione Pontificatus maximi, perdifficili illa quidem ac plena curarum, videmur ad hunc diem pro viribus studuisse: vobis autem, venerabiles Fratres, usitatum certe est, immo quotidianum, praecipuas cogitationes vigiliisque in eodem negotio Nobiscum consumere. Verum utrique debemus pro conditione temporum etiam maiora conari, nominatimque per sacri opportunitatem Anni disseminare latius notitiam atque amorem Jesu Christi, docendo, suadendo, hortando, si forte exaudiri vox nostra queat, non tam eis, dicimus, qui effata christiana accipere pronis auribus consuevere, quam ceteris omnibus longe miseris, christianum retinentibus nomen, vitam sine fide, sine amore Christi agitantibus. Horum Nos maxime miseret: hos nominatim velimus, et quid agant et quorsum evasuri sint, ni resipuerint, attendere.

Jesum Christum nullo unquam tempore nullaque ratione novisse, summa infelicitas est, vacat tamen pervicacia atque ingrati animi vitio: repudiare aut oblivisci iam cognitum, id vero scelus est adeo tetrum atque insanum, ut in hominem cadere vix posse videatur. Principium enim atque origo ille est omnium bonorum: humanumque genus, quemadmodum sine Christi beneficio liberari nequiverat, ita nec conservari sine eius virtute

обычаѣ христіянскій, то пробудили бы ся съ невинностію и они, и старали бы ся завернувшисьъ зъ дороги, уйти очевидной погибели! Защищати и ширити на земли царство Сына Божого, и старати ся, щобы люде черезъ участь въ дарахъ Божихъ спасли ся, есть задачей Церкви, такъ великою и такъ ей властивою, що власне въ томъ почивае цѣла ея сила и власть. Мы, якъ гадаемъ, стремѣли до того черезъ цѣлый часъ Нашого трудного и въ хлопоты повного Понтификату ажъ по самы нынѣшній день; а и Вы пречестній Братя, зъуживаете звычайно, ба щоденно, Ваши мысли и гадки и Вашъ часъ разомъ съ Нами для той самой sprawy. Однакъ мы все мусимъ зъ взгляду на теперѣшній часъ стремѣти до еще чогось большого, именно по поводу *святого лѣта* познање Иисуса Христа и любовь къ Нему наукою, радюю и показываемъ чимъ разъ дальше ширити такъ, щобы нашъ голосъ таки разъ уже найшовъ послухъ и то якъ гадаемъ, не такъ у тыхъ, котрі христіянскій науки и безъ того радо пріймають, якъ радше у тыхъ нацасливыхъ, котрі носятъ ими христіянське, во живють безъ вѣры и любви до Иисуса Христа. Тыхъ жалуемъ мы найбільше, тыхъ особливо хотѣли бысьмо привести до познања, що то они чинять и до чого допровадять, коли не войдутъ въ себе самыхъ.

Що не познало ся николи и ніякъ Иисуса Христа, есть певно великимъ нещастемъ, но все таки свободнымъ водъ закамсѣлости та невдячности; но познавши Его, покинути Его и забути, есть такъ мерзкимъ и безрозумнымъ беззаконствомъ, що здавало бы ся у чоловѣка бути невозможнымъ. Тажъ Христосъ есть початкомъ и жереломъ всякого блага, а рѣдъ людскій якъ не мѣгъ безъ Христа бути спасенымъ, такъ не може безъ Него и

potest. *Non est in alio aliquo salus. Nec enim aliud nomen est sub caelo datum hominibus, in quo oporteat nos salvos fieri* ¹⁾. Quae vita mortalium sit, unde exsulet Jesus, *Dei virtus et Dei sapientia*, qui mores, quae extrema rerum non satis docent exemplo suo expertes christiani luminis gentes? Quarum qui parumper meminerit vel adumbratam apud Paulum ²⁾ caecitatem mentis, depravationem naturae, portenta superstitionum ac libidinum, is profecto defixum misericordia simul atque horrore animum sentiat. — Comperta vulgo sunt, quae memoramus hoc loco non tamen meditata, nec cogitata vulgo. Neque enim tam multos abalienaret subergia, aut socordia langueretur, si divinorum beneficiorum late memoria coleretur, saepiusque repeteret animus, unde hominem Christus eripuit, et quo provexit. Exheres atque exsul tot iam aetates in interitum gens humana quotidie rapiebatur, formidolosis illis aliisque implicata malis, quae primorum parentum repererat delictum, nec ea erant ulla humana ope sanabilia quo tempore Christus Dominus, demissus e caelo liberator, apparuit. Eum quidem victorem domitoremque *serpentis* futurum, Deus ipse in primo mundi ortu sponderat: inde in adventum eius intueri acri cum expectatione desiderii saecula consequentia. In eo spem omnem repositam, sacrorum fata vatium per diu ac luculente cecinerant: quin etiam lecti cuiusdam populi varia fortuna, res gestae, instituta, leges, caeremoniae, sacrificia, distincte ac dilucide praesignificaverant, salutem hominum generi perfectam absolutamque in eo fore, qui sacerdos tradebatur futurus, idemque hostia picularis, restitutor humanae libertatis,

¹⁾ Act. IV, 12 ²⁾ Ad Rom. I.

удержати ся. Нѣсть ни о единомъ иномъ спасенія. Нѣсть бо иного имене по дѣ небесель даннаго въ человѣцѣхъ, о немже подобаетъ спастися намъ. (Дѣян. 4, 12) Чижь народы позбавлені христіанства не доказують явно своимъ примѣромъ. яже есть жите людей, вѣдъ котрого буває вѣддаленый Иисусъ Божія сила и Божія премудрѣсть; якъ выглядаетъ тыхъ людей норовственнѣсть и якъ то они кончатъ? Потреба только згадати собѣ на ихъ у св. Павла (Рим. 1) представлену духовну слѣпѣлоту розворотнѣсть, потворну суевѣрнѣсть и порочнѣсть, абы переняти ся рѣвно жалеми, якъ я грозою. Се, про що тутъ згадуемъ, есть загально знанимъ, но не такъ загально зваженимъ и розваженимъ. Бо такъ многихъ не вѣдчужовала бы гордѣсть и не обезсиляло бы недбальство, коли бы памяло ся на добродѣйства Божія, и розважало ся, зъ якои пронасти Христосъ чловѣка выдобрѣти, и якъ высоко его поидѣтъ. Позбавленый небесного наслѣдія и на выгнане сказанный, ишовъ рѣдъ людскій уже только вѣкѣвъ на погибель середъ переражающей недолѣ, провиненои грѣхомъ первыхъ людей, якої нѣма сила людска зарадити не могла, доки не явивъ ся Христосъ Господь яко Спаситель изъ небесъ. Егожь обѣнявъ самъ Богъ уже на початку исторіи рода людского яко иобѣдителя и поскромителя *змія*, на него чекали зъ горячою тую грядущі вѣки. Що въ Нѣмъ цѣла надѣя, предсказали давно и ясно святів пророки, ба и выбраного народа всѣляка доля, его подвиги, установы, законы, обряды и жертвы дали ибзнати выразно и ясно, що рѣдъ людскій достуитъ совершенного спасенія въ Тѣмъ, котрый даннй бувъ яко будущій жрець и заразомъ и жертва примирительна, яко обновитель людской свободы, князь мира, учитель

princeps pacis, doctor universarum gentium, regni conditor in aeternitate temporum permansuri. Quibus et titulis et imaginibus et vaticiniis specie variis, re concinentibus, ille designabatur unus, qui propter nimiam caritatem suam qua dilexit nos, pro salute nostra sese aliquando devoveret. Sane cum divini venisset maturitas consilii, unigenitus Filius Dei, factus homo, violato Patris numini cumulatissime pro hominibus uberrimeque satisfacit de sanguine suo, tantoque redemptum pretio vindicavit sibi genus humanum. *Non corruptibilibus auro vel argento redempti estis:... sed pretioso sanguine quasi agni immaculati Christi, et incontaminati* ¹⁾. Ita omnes in universum homines potestati iam imperioque suo subiectos, quod cunctorum ipse et conditor est et conservator, vere proprieque redimendo, rursus fecit iuris sui. *Non estis vestri: empti enim estis pretio magno* ²⁾ Hinc a Deo instaurata in Christo omnia. *Sacramentum voluntatis suae, secundum beneplacitum eius, quod propeusit in eo, in dispensatione plenitudinis temporum instaurare omnia in Christo* ³⁾. Cum delesset Jesus chirographum decreti, quod erat contrarium nobis, affigens illud cruci, continuo quievere caelestes irae; conturbato errantique hominum generi antiquae servitutis liberata nexa, Dei reconciliata voluntas, reddita gratia, reclusus aeternae beatitudinis aditus eiusque potiundae et ius restitutum et instrumenta praebita. Tum velut excitatus e veterno quodam diuturno ac mortifero dispexit homo lumen veritatis concupidum per tot saecula quaesitumque frustra: in primisque agnovit, ad bona se multo altiora multoque magnificentiora natum quam haec sint, quae sensibus percipiuntur, fra-

вѣхъ народѣвъ, творецъ царства вѣчнаго. Черезъ всѣ тѣ рѣжнороднѣ, но що до самой рѣчи все такі съ собою згѣднѣ назвы, образы и пророцтва бувъ означеннѣ той Единѣ, що то зъ наибѣльшой любви, якою насъ возлюбивъ, мавъ колѣсь пожертвовати ся за наше спасеніе. И дѣйстви коли прійшовъ часъ свѣщенія волѣ Божіею, то единороднѣ Сынъ Божій, ставшиє чловѣкомъ, надоложивъ ображеному божественному Отцу за насъ людей обильно кровію Своею, а за такъ высокоу цѣну вѣдкунивъ и присовнѣ собѣ зновъ рѣдъ людскій. *Не истлѣннымиъ сребромъ или златомъ избавистеся отъ суетнаго нашего житя, но честною кровію яко агнца некорочна и крестна Христа* (I. Петр. 1, 18). Въ сей способъ набувъ Вѣнъ собѣ зновъ на властнѣсть всѣхъ людей, его державы и власти и такъ вже подчиненныхъ, бо всѣхъ ихъ Вѣнъ сотворитель и вседержитель. *Нѣсте свои, куплени бо есте цѣною* (I. Кор. 6, 19). Такъ то Богъ въ Христѣ зновъ все обновивъ. *Сказавъ намъ тайну воли своєю, но благословенію своему, еже крестѣ положи въ нель: въ смотреніе исполненія вренель, возглати всяческая о Христѣ* (Евес. 1, 10). Скоро бо лишь Христосъ роздеръ рукописаніе, яке свѣдчало противъ насъ и прибивъ на крестѣ, уступивъ сейчасъ гнѣвъ Божій, распалиє узы давного рабства, неспокойного и блудящего роду людского, вѣдзыскалась любовь Божя, привернулась ласка, отворилиє дверѣ до щасливости вѣчною, звернулось право и подались средства до ея осягненія. Тогда узрѣвъ чловѣкъ, якъ бы пробужденнѣ зъ довгого смертного просоня, такъ довго вже пожадане и надармо глядане свѣтло правды зновъ, и познавъ передъ всѣмъ, що вѣнъ сотвореннѣ до далеко бѣльшихъ и высшихъ благъ, нѣжъ се суть тѣ, марнѣ и зничкомѣ блага, за якими вѣнъ до теперъ

¹⁾ I. Pet. I, 18-19. ²⁾ I. Cor. VI, 19-20.
³⁾ Eph. I, 9-10.

gilia et fluxa, quibus cogitationes curasque suas antea finierat: atque hanc omnino esse humanae constitutionem vitae, hanc legem supremam, huc tamquam ad finem omnia referenda, ut a Deo profecti, ad Deum aliquando revertamur. Ex hoc initio et fundamento recreata revixit conscientia dignitatis humanae: sensum fraternae omnium necessitudinis exceperere pectora: tum officia et iura, id quod erat consequens, partim ad perfectionem adducta, partim ex integro constituta, simulque tales excitatae passim virtutes, quales ne suspicari quidem ulla veterum philosophia potuisset. Quamobrem consilia, actio vitae, mores, in alium abiere cursum: cumque Redemptoris late fluxisset cognitio, atque in intimas civitatum venas virtus eius, expultrix ignorantiae ac vitiorum veterum, permanasset, tum ea est conversio rerum consecuta, quae, christiana gentium humanitate parta, faciem orbis terrarum funditus commutavit.

Istarum in recordatione rerum quaedam inest, venerabiles Fratres, infinita iucunditas, pariterque magna vis admonitionis, scilicet ut habeamus toto animo, referendamque curamus, ut potest, divino Servatori gratiam.

Remoti ob vetustatem sumus ab originibus primordiisque restitutae salutis: quid tamen istuc referat, quando redemptionis perpetua virtus est, perenniaque et immortalia manent beneficia? Qui naturam peccato perditam reparavit semel, servat idem servabitque in perpetuum: *Dedit redemptionem semetipsum pro omnibus....¹⁾ In Christo omnes vivificabuntur....²⁾ Et regni eius non erit finis³⁾*. Itaque ex aeterno Dei consilio, omnis est in Christo Je-

гонивъ и що се есть якъ разъ призначенемъ жизни людскои, се найвысшимъ закономъ, се остаточною цѣлю всѣхъ нашихъ старанъ и забѣговъ, щобы, якъ выйшлисьмо вѣдъ Бога, такъ и повернути колѣсь до Бога. На той основѣ и при такой засадѣ вѣджила зновъ свѣдомѣсть достоинства людского, настроились сердца до загалъной братной любви, права и обовязки то усовершились то наново установались, а заразомъ збудились съ часомъ такой чесноты, о котрыхъ давна яка нибудь философія и снити не могла. Такимъ чиномъ прибрали мысли, поступки, звичаѣ и обычаѣ иншу дорогу, а коли познане Спасителя широко поплыло а Его сила перейшла въ самѣ жилы державъ и вышерла давне невѣрство и пороки, тогда то наставъ той оборотъ рѣчи, який сломила християнска цивилизація народѣвъ а який змѣнивъ до корѣня лице землѣ.

Застановляючись надъ тыми правдами. Пречестнѣ Братя, дѣзнаемъ, якъ консь безграничнои розкоши а заразомъ и сильного побуджевя до сердечной вѣячности Божественному Спасителю.

Задля давной давнины стоимо вправдѣ далеко вѣдъ початку и начатку вѣдысканого спасеня; но щожъ то мае до рѣчи, коли сила спасеня есть вѣчна и его добродѣйства позѣстануть неувидаемыми и безсмертными. Той, кто природу грѣхомъ погублену разъ обновивъ, той держитъ еи и держати буде въ вѣки. *Давый себе избавленс за всѣхъ* (I. Тим. 2, 6). *О Христѣ вси оживуть* (I. Кор. 15, 22). *И царствію его не будетъ конца* (Лук. 1, 33). Такъ отже по вѣдѣчному промыслу Божому лежитъ въ Христѣ Иисусѣ цѣле спасеніе якъ единиць такъ

¹⁾ I. Tim. II, 6. ²⁾ I. Cor. XV, 22.
³⁾ Luc. I, 33.

su cum singulorum, tum universorum posita salus: eum qui deserunt, hoc ipso exitium sibi privatim coeco furore consciscunt, eodemque tempore committunt, quantum est in se, ut quam malorum calamitatumque molem pro pietate sua Redemptor depulerat, ad eam ipsam coactus humanus magna iactatus tempestate relabatur.

Rapiuntur enim errore vago optata ab meta longius, quicumque in itinera se devia coniecerint. Similiter si lux veri pura et sincera respuatur, offundi caliginem mentibus, miseraque opinionum pravitate passim infatuari animos necesse est. Spes autem sanitatis quota potest esse reliqua iis, qui principium et fontem vitae deserant? Atqui via, veritas et vita Christus est unice. *Ego sum via, et veritas, et vita*¹⁾: ita ut, eo posthabito, tria illa ad omnem salutem necessaria principia tollantur.

Num disserere est opus, quod ipsa res monet assidue, quodque vel in maxima mortalium bonorum affluentia in se quisque penitus sentit, nihil esse, praeter Deum, in quo voluntas humana absolute possit atque omni ex parte quiescere? Omnino finis homini, Deus: atque omnis haec, quae in terris degitur, aetas similitudinem peregrinationis cuiusdam atque imaginem verissime gerit. Iamvero *via* nobis Christus est, quia ex hoc mortali cursu, tam laborioso praesertim tamque ancipiti, ad summum et extremum bonorum, Deum, nulla ratione pervenire, nisi Christo auctore et duce, possumus. *Nemo venit ad Patrem, nisi per me*²⁾. Quo modo nisi per eum? Nempe in primis et maxime, nisi per gratiam eius: quae tamen *vacua* in homine foret, neglectis praeceptis eius et legi-

и цѣлого загалу, а тѣ, котрі его покидають стигають на себе въ слѣпной завязности погибель, и причиняють ся заризомъ до того, о скѣлько се вѣдъ ихъ зависить, що и загаль людей попадае въ ту саму пропасть недолѣ и гори, зъ якои Спаситель въ своимъ милосердію ихъ выдобувъ.

Що рязъ бѣльше и бѣльше вѣддаляють ся вѣдъ цѣли тѣ, котрі удають ся на роздорожа. Подѣбно коли вѣдквие ся свѣтло чистой и широй правды, то мусить конечно духъ попасти въ тѣму и умъ помрачити ся черезъ оплакану непереворотнѣсть въ переконаню. Якажъ надѣя на исцѣлене лишае ся тѣмъ, котрі покидають початокъ и жерело житя? Путь, правда и животъ есть одинъ тѣлько Христосъ: *Азъ есмь путь, истина и животъ* (I. 14, 6), такъ що коли Его покине ся, то тратить ся и тѣ три основы, такъ конечнѣ для каждого до спасени.

Теперь приходитъ ся розправляти о тѣмъ що розумѣея само собою а що каждый и середъ наибѣльшого достатку вѣдчувае, имено що окрѣмъ Бога нема ничего въ чѣмъ воля чловѣка могла бы зовсѣмъ засноконти ся. Цѣль чловѣка есть все таки Богъ, а цѣля жизнь тутъ на земли подобае на певного рода путешествіе. Наша же *путь* есть Христосъ, бо зъ сии смертной жизни, повной труду и грозы, не можемъ инакше дѣстати ся до Бога найвышого и остаточного изъ всѣхъ благъ, якъ лине за проводомъ и помочию Христа. *Никтоже прійдетъ къ Отцу, токмо мною* (I. 14, 6). Якъ же то тѣлько черезъ него? Передъ всѣмъ и головно черезъ его ласку; но та була бы въ чловѣцѣ *тѣща*, колибы занехало ся его зановѣди и законы. I. Христосъ заслуживши намъ спасенъ лишивъ намъ, якъ то було потреба, законъ свѣй яко сторожа и за-

¹⁾ Io. XIV, 6. ²⁾ Io. XIV, 6.

bus. Quod enim fieri, parva per Jesum Christum salute, oportebat, legem ipse suam reliquit custodem et procuratricem generis humani, qua nimirum gubernante, a vitae pravitate conversi, ad Deum homines suum secari contenderent. *Euntes docete omnes gentes... docentes eos servare omnia quaecumque mandavi vobis...* ¹⁾ *Mandata mea servate* ²⁾. Ex quo intelligi debet, illud esse in professione christiana praecipuum planeque necessarium, praebere se ad Jesu Christi praecepta docilem eique, ut domino ac regi summo, obnoxiam ac devotam penitus gerere voluntatem. Magna res, et quae multum saepe laborem vehementemque contentionem et constantiam desiderat. Quamvis enim Redemptoris beneficio humana sit reparata natura, superstes tamen in unoquoque nostrum velut quaedam aegrotatio est, infirmitas ac vitiositas. Appetitus varii huc atque illuc hominem rapiunt, rerumque externarum illecebrae facile impellunt animum ut, quod lubeat, non quod a Christo imperatum sit, sequatur. Atqui tamen contra nitendum, atque omnibus viribus repugnandum est cupiditatibus *in obsequium Christi*: quae, nisi parent rationi, dominantur, totumque hominem Christo ereptum, sibi faciunt servientem. *Homines corrupti mente, reprobi circa fidem, non efficiunt ut non serviant..., serviant enim cupiditati triplici, vel voluptatis, vel excellentiae, vel spectaculi* ³⁾. Atque in eiusmodi certamine sic quisque affectus esse debet, ut molestias etiam et incommoda sibi suscipienda, Christi causa, putet difficile, quae tanto opere alliciunt atque oblectant, repellere: durum atque asperum ea, quae putantur bona corporis et fortunae, prae Christi domini voluntate imperioque contemnere:

¹⁾ Matt. XXVIII, 19-20. ²⁾ Io. XIV, 15. ³⁾ S. Aug. De vera rel., 37.

щитника роду людского, подъ которого проводомъ люде покинувши незаконне жите тымъ безпечивѣйше стремѣли бы до Бога. *Идите научите вся языки... учаще ихъ блюсти вся, елика заповѣдахъ вамъ.* (Мо. 18, 19). *Заповѣди моя соблюдайте* (I. 14, 15). А зъ того выходитъ, що головною вымогою християньской религii есть, дѣти ся поучити въ заповѣдехъ Христовыхъ, и ему яко найвысшему Господу и Цареву подчинити ся та вѣдавати радо наибольшу честь и хвалу. Велика то рѣчь и вымагае часто много труда, сильной борбы и постоянности. Хотяи бо за ласкою Спасителя людска природа вѣджила, то все таки позѣстае въ каждомъ зъ насъ якась слабѣсть, немѣчь и порочнѣсть. Вѣлькiй похоти тигнуть чоловѣка то въ сю, то въ ту сторону а принады вѣвшiя побуждають душу ити за тымъ, що еи подобае ся, а не що приказавъ Христосъ. Та всежь такъ треба тутъ спротивити ся и вѣсьма силами оперти ся похотемъ, въ послушанiе Христу, такъ якъ похоти, коли не повинують ся розумови, всегда перемагають, а выдержи чоловѣка Христу, дѣлають го своимъ рабомъ. *Люде въ своимъ сердци збисутi а противъ вѣры прогрѣшающi ся не уйдуть неволь, они бо суть невольниками тройкою похоти: плоти, очей и гордости житейской.* (Св. Августинъ: о правдив. религii 37). А въ той борбѣ муситъ каждый такъ бути уснособленнымъ, чтобы бувъ готовымъ приняти на себе, Христа ради, всякi долегливости и невыгоды. Трудно оно, правда, выречи ся того, що такъ дуже притягае и розвеселяе тяжко и гѣрко, презирати по воли и приказу Христа то, що выдае ся добромъ тѣлеснымъ и благомъ земскимъ; но все таки муситъ християнинъ бути сильнымъ и терпеливымъ въ долегливостяхъ, коли назначеный собѣ часъ жита хоче пережити по християньски. Чи забуласьмо може, якого

sed omnino christianum hominem oportet patientem et fortem esse in perferendo, si vult hoc, quod datum est vitae, christiane traducere. Oblitine sumus cuius corporis et cuius capitis simus membra? Proposito sibi gaudio sustinuit crucem, qui nobis ut nosmetipsos abnegaremus praescrispsit. Ex ea vero affectione animi, quam diximus, humanae naturae dignitas pendet ipsa. Quod enim vel sapientia antiquorum saepe vidit, imperare sibi efficereque ut pars animi inferior obediat superiori, nequaquam est fractae voluntatis demissio, sed potius quaedam generosa virtus rationi mirifice congruens, in primisque homine digna. — Ceterum, multa ferre et perpeti, humana conditio est. Vitam sibi dolore vacuum atque omni expletam beatitudine extruere non plus homo potest, quam divini conditoris sui delere consilia, qui culpae veteris consecraria voluit manere perpetua. Consentaneum est ergo, non expectare in terris finem doloris, sed firmare animum ad ferendum dolorem, quo scilicet ad spem certam maximorum bonorum erudimur. Neque enim oribus aut vitae delicatiori neque honoribus aut potentiae, sed patientiae et lacrimis, studio iustitiae et mundo cordi sempiternam in laelo beatitudinem Christus assignavit.

Hinc facile apparet quid sperari denique ex eorum errore superbiaque debeat qui spreto Redemptoris principatu; in summo rerum omnium fastigio hominem locant, atque imperare humanam naturam omni ratione atque in omnes partes statuunt oportere: quamquam id regnum non modo assequi, sed nec definire, quale sit, queunt. Jesu Christi regnum a divina caritate vim et formam sumit: diligere sancte atque ordine, eius est fundamentum et summa. Ex quo illa necessario flu-

то тѣла и якои головы есьмо мы членами? Мѣсто радости принявъ крестъ той, котрый намъ приказавъ, абысьмо самыхъ себе заирали ся! А власне вѣдь такого то усопособленя духа зависить достоинство самой природы людской. Бо, якъ то уже познале старинна премудрѣсть, поскрамляти себе самого и допровадити до того, щобы высня часть чловѣка повиновала ся высшѣй, не есть знакомъ слабосильности волѣ, но радше великодушною, разумною и чловѣка достойною честнотою. Въ прочѣмъ много зносити и терпѣти есть назначенемъ чловѣка. Жити житемъ безжурнымъ и повно щасливымъ не може чловѣкъ такъ само, якъ не може обалити постановлени Сотворителя, котрый наслѣдки давной провины розтягнувъ на всѣ вѣки. Есть прото рѣчию разумною, не чекати на земли конця горя, но великодушно зносити горе и такимъ чиномъ набрати певной надѣи на найвысшій блага. Бо не достаткамъ и розкѣшному житю, не почестямъ и власти а терпѣнню и слезамъ та стремленю до сираведливости и чистоты сердца назначивъ Христосъ вѣчне блаженство въ небѣ.

А зъ того легко поняти, що то надѣяти ся можна по збоченю та гордости тыхъ, що то на перекрѣтѣ верховной власти Спасителя ставлять чловѣка на самѣмъ щитѣ вселенной та постановляють що надъ всякою тварею и всякою еи частиною мае царствовать одна лише природа людска, хотяй такого царства анѣ осягнути анѣ навѣтъ близше означити не могутъ. Царство Исуса Христа бере свѣй початокъ и свою силу вѣдь Божою любовю; упорядкована и свята любовю.

unt, officia inviolate servare: nihil alteri de iure detrahere: humana caelestibus inferiora ducere: amorem Dei rebus omnibus antepone. Sed ista haec dominatio hominis, aut aperte Christum reiicientis aut non curantis agnoscere, tota nititur in amore sui, caritatis expertis, devotionum nescia. Imperet quidem homo, per Jesum Christum licet: sed eo, quo solo potest, pacto, ut primum omnium serviat Deo, eiusque ab lege normam religiose petat disciplinamque vivendi.

Legem vero Christi dicimus non solum praecepta morum naturalia, aut ea quae accepere antiqui divinitus, quae utique Jesus Christus omnia perfecit et ad summum adduxit declarando, interpretando, sanciendo: verum etiam doctrinam eius reliquam, et omnes nominatim ab eo res institutas. Quarum profecto rerum caput est Ecclesia: immo ullaene res numerantur Christo auctore institutae, quas non illa cumulate complectatur et contineat? Porro Ecclesiae ministerio, praeclarissime ab se fundatae, perennare munus assignatum sibi a Patre voluit: cumque ex una parte praesidia salutis humanae in eam omnia contulisset, ex altera gravissime sanxit, ei ut homines perinde subessent ac sibimetipsi, eandemque studiose et in omni vita sequerentur duces: *qui vos audit, me audit: et qui vos spernit, me spernit*¹⁾. Quocirca omnino petenda ab Ecclesia lex Christi est: ideoque via homini Christus, via item Ecclesia: ille per se et natura sua; haec, mandato munere et communicatione potestatis. Ob eam rem quicumque ad salutem contendere seorsum ab Ecclesia ve-

¹⁾ Lux. X, 16.

есть его основою и его питомъ. А зъ нея зновъ выплывае конечно: незломне повнене обовязковъ, иѣ найменше оскорблене чужого права, першенство справъ небесныхъ передъ справами людскими любовь Бога надъ все и передъ всѣмъ. Противно же цѣле то владѣне чловѣка, котрый явно вѣдкидае Христа або его знати не хоче, опирае ся лишъ на самолюбствѣ и не знае вѣякого пожертвованя. Вправдѣ позволяе I. Христосъ чловѣкови повелѣвати та ридити, но лишъ подъ условемъ, щобы передъ всѣмъ служивъ Богу та зъ его закона бравъ собѣ правило и норму житя.

Закономъ же Христа называемъ не лишъ самы природны заповѣди обычаѣвъ або заповѣди въ Старѣмъ Завѣтѣ Богомъ даны, котры то власне Исусъ Хр. доповнивъ и повенивши ихъ и затвердивши, до найвысшого совершенства подѣтсь, но и прочу его науку и всѣ его установы. А межы тымъ занимае съ певностю Церковь его найвысше мѣсце, ба нема такой установы Христовой, якои бы Церковь не обѣймала и въ собѣ не мѣстила. Въ тоѣ Церквѣ, такъ славно основанѣй, мае по его воли по всѣ часы продовжати ся чинъ, небеснымъ Отцемъ ему повѣренный, а для того якъ зложивъ Вѣнъ въ нѣѣ зъ одной стороны всѣ средства спасеня, такъ зъ другой стороны якъ найстрожше постановивъ, щобы ен люди такъ само повиновали ся, якъ Ему самому, и за ен проводомъ поступали старанно и въ цѣлой своѣй жизни: *слушай васъ мене слушастъ, а отметай ся васъ мене отметається* (Л. 10, 16). Для того треба закона Христового глядѣти въ Церквѣ; для того есть „путею“ для чловѣка Христосъ а такъ само и Церковь. Христосъ самъ черезъ себе и зъ природы своей, а Церковь силою передавого уряду и повѣреной ен вла-

lint, falluntur errore viae, frustra que contendunt.

Quae autem privatorum hominum, eadem fere est caussa imperiorum: haec enim ipsa in exitus perniciosos incurrere necesse est, si digrediantur de via. Humanae procreator idemque redemptor naturae., Filius Dei, rex et dominus est orbis terrarum, potestatemque summam in homines obtinet cum singulos, tum iure sociatos. *Dedit ei potestatem, et honorem, et regnum: et omnes populi, tribus et linguae ipsi servient* ¹⁾. *Ego autem constitutus sum rex ab eo..... Dabo tibi gentes haereditatem tuam, et possessionem tuam terminos terrae* ²⁾. Debet ergo in convictu humano et societate lex valere Christi, ita ut non privatae tantum ea sit, sed et publicae dux et magistra vitae. Quoniamque id ita est provisum et constitutum divinitus, nec repugnare quisquam impune potest, idcirco male consultur rei publicae ubicumque instituta christiana non eo, quo debent, habeantur loco. Amoto Jesu, destituitur sibi humana ratio, maximo orbata praesidio et lumine: tum ipsa facile obscuratur notio caussae, quae caussa, Deo auctore, genuit communem societatem, quaeque in hoc consistit maxime ut, civili coniunctione adiutrice, consequantur cives naturale bonum, sed prorsus summo illi, quod supra naturam est, perfectissimoque et perpetuo bono convenienter. Occupatis rerum confusione mentibus, ingrediuntur itinere devio tam qui parent, quam qui imperant: abest enim quod tuto sequantur, et in quo consistant.

Quo pacto miserum et calamitosum aberrare de via, simillime dese-

¹⁾ Daniel. VII, 14. ²⁾ Ps. II.

сти. Для того суть на блудной пути ты, котры поза Церквою хотять стремити до спасени и стремитъ надармо.

А що сказано о единицахъ, то тычить ся и державъ; и они мусятъ конечно добити до унадку, коли зойдутъ изъ „пути“. Сотворитель и Спаситель природы людской, Сынъ Божій, есть Царемъ и Господемъ цѣлого свѣта а мие найвысшу власть надъ всеми людьми, такъ поодинокими, якъ и правно зъорганизованными. *И тому дадеся власть и честь и царство, и вси людие, племена и языци тому поработаютъ.* (Дан. 7, 14) *Аль же поставленъ есмь царь отъ него... и дашь ти языки достойнѣ твоє, и одежаніє твоє конци земли.* (Ис. 2, 6). Въ пожитію и товариствѣ людскѣмъ муситъ про то владѣти Христовый законъ, такъ чтобы бувъ не лишь въ приватномъ но и въ публичномъ житію учителемъ и провѣдникомъ. А що то все самъ Богъ зарядивъ и установивъ, и що тому никто безкарно противити ся не може, протѣ зле прислугуютъ ся державѣ всеюда тамъ, где христіанскій установы не допускаютъ ся до того становиска, яке имъ належитъ ся. Усуне ся Христа на бѣкъ, то унадає розумъ людскій, позбавлений найбольшою защитою и свѣтля; тогда то затемняє ся легко саме поняте причины, котра по воли Божій сплодила державу, а кстра головно въ тѣкъ лежить, чтобы громадине за номочію державы осигали природне добро, но все таки згѣдно съ найвысшимъ найсовершеннѣйшимъ, надприроднымъ и вѣчнымъ добромъ. А коли такѣ помѣшане повятій вастунило, то сходятъ на бездорожа такъ подданій якъ и владѣтелѣ; бо нема тутъ вже анѣ певного провѣдника анѣ певной цѣли.

Якъ гѣрко и нещастно есть, зблудити зъ дороги, такъ и покинути правду. Перша же, абсолютна и естествен-

rere veritatem. Prima autem et absoluta et essentialis *veritas* Christus est, utpote Verbum Dei, consubstantiale et coaeternum Patri, unum ipse et Pater. *Ego sum via, et veritas*. Itaque, si verum quaeritur, pareat primum omnium Jesu Christo, in eiusque magisterio segura conquiescat humana ratio, propterea quod Christi voce loquitur ipsa veritas. — Innumerabilia genera sunt, in quibus humani facultas ingenii, velut in uberrimo campo et quidem suo, investigando contemplandoque, libere excurrat, idque non solum concedente, sed plane postulante natura. Illud nefas et contra naturam, contineri mentem nolle finibus suis, abiectaue modestia debita, Christi docentis aspernari auctoritatem. Doctrina ea, unde nostra omnium pendet salus, fere de Deo est rebusque divinissimis: neque sapientia hominis cuiusquam peperit eam, sed Filius Dei ipso ab Patre suo totam hausit atque accepit; *Verba quae dedisti mihi, dedi eis*¹⁾. Idcirco plura necessario complectitur, non quae rationi dissentiant, id enim fieri nullo pacto potest, sed quorum altitudinem cogitatione assequi non magis possumus, quam comprehendere, qualis est in se, Deum. At enim si tam multae res existunt occultae et a natura ipsa involutae, quas nulla queat humana explicare sollertia, de quibus tamen nemo sanus dubitare ausit, erit quidem libertate perverse utentium non ea perferre quae supra universam naturam longe sunt posita, quod percipere qualia sint non licet. Nolle dogmata huc plane recidit, christianam religionem nullam esse velle. Porro flectenda mens demisse et obnoxie *in obsequium Christi*, usque adeo, ut eius numine imperioque velut cap-

¹⁾ Ио. XVII, 8.

на истина есть Христосъ, яко Слово Божье, соприсвоущие и собезпечальне. Отцу едино съ Отцемъ *Азъ есмь путь и истина*. Для того, коли ходитъ о правду, то най розумъ людскій слушае передъ всеъмъ Христа и полагае на певно на его науку, бо черезъ голосъ Христа говорить сама истина. Суть безчислений предметы знания, якихъ сила ума людского въ своѣй области доходити може, и то не только за згодю и на домагане природы. Но беззаконствомъ есть се и противъ природы, не хотѣти держати ума въ своихъ границяхъ и вѣдоживши всякую скромность, вѣдокидати повагу науки Христовой. Наука Христова вѣдъ котрой въ цѣлости зависить наше спасене, учить о Бозѣ и рѣчахъ Божихъ я не сподила ей нѣяка мудрѣсть людска, но Сынъ Божій зачеринувъ ей и дѣставъ въ цѣлости вѣдъ самого своего Отца. *Глаголю, ихже далъ еси мнѣ, дахъ мнѣ*. (I 17. 18). Для того мае она въ собѣ конечно много такого, що вправдѣ не противитъ ся розумови, бо се есть невозможнымъ, но що мы такъ само мыслею доглянути не можемъ, якъ не можемъ поняти, якимъ есть властиво Богъ. Коли вже въ сямѣй природѣ суть такъ многі рѣчи укриті и таемничі, якихъ нѣякій розумъ людскій обяснити не може, о котрыхъ однакъ никто розумный сомнѣвати ся не смѣе, то буде се лишь нереворотнымъ надъужитемъ свободы, не хотѣти допустити, що суть и рѣчи надприродній, якихъ нѣякъ поняти не можна. Не хотѣти догмъ, значить то само, що не хотѣти религій христиньской. Розумъ мусить склонити ся въ послушаніе Христово и поддати ся мовѣ въ илѣнь воли и власти Божой: *ялѣняюще всякъ разумъ въ послушаніе Христово*. (II Кор. 10, 5). Беть то послушенство якого Христосъ правно домагае ся, бо Вѣяъ есть Богъ, и мае

tiva teneatur: *In captivitatem redigentes omnem intellectum in obsequium Christi*¹⁾. Tale prorsus obsequium est, quod Christus sibi tributum vult; et iure vult, Deus est enim, proptereaque sicut voluntatis in homine, ita et intelligentiae unus habet summum imperium. Serviens autem intelligentia Christo domino, nequaquam facit homo serviliter, sed maxime convenienter tum rationi, tum nativae excellentiae suae. Nam voluntate in imperium concedit non hominis cuiuspiam, sed auctoris sui ac principis omnium Dei, cui subiactas est lege naturae: nec astringi se humani opinionatione magistri patitur, sed aeterna atque immutabili veritate. Ita et mentis naturale bonum, et libertatem simul consequitur. Veritas enim, quae a Christi magisterio proficiscitur, in conspicuo ponit, unaquaeque res qualis in se sit et quanti: qua imbutus cognitione, si perceptae veritati paruerit homo, non se rebus, sed sibi res, nec rationem libidini, sed libidinem rationi subiiciet: peccatique et errorum pessima servitute depulsa, in libertatem praestantissimam vindicabitur: *Cognoscetis veritatem, et veritas liberabit vos*²⁾. — Apparet igitur, quorum mens imperium Christi recusat, eos pervicaci voluntate contra Deum contendere. Elapsi autem e potestate divina, non propterea solutiores futuri sunt: incident in potestatem aliquam humanam: eligent quippe, ut sit, unum aliquem, quem audiant, cui obtemperent, quem sequantur magistrum. Ad haec, mentem suam, a rerum divinarum communicatione seclusam, in angustiorem scientiae gyrum compellunt, et ad ea ipsa, quae ratione cognoscuntur, venient minus instructi ad proficiendum. Sunt enim in natura rerum non pauca, quibus vel percipiendis, vel explicandis plurimum

прото найвысшу власть якъ надъ волю чловѣка, такъ и надъ его разумомъ. А служащи разумомъ Христу Господеву не поступае собѣ чловѣкъ но рабски, но зовсѣмъ вѣдповѣдно такъ разумови якъ и природному своему достоинству. Бо вѣнъ поддае ся не подъ власть якогось чловѣка, но подъ власть своего Сотворителя и Господа, передъ всѣмъ Бога, котрому вже по закону природы есть подчиненъ; такъ само не дае вѣнъ тутъ вязати ся поглядами якогось земского учителя но вѣчною и неизмѣнною истиною. Такиимъ чиномъ осягае вѣнъ природне добро душевне, а заразомъ и свободу. Истина бо, походячи зъ Христовой науки дае ясно пѣзнати, яка есть кожда рѣчь и яка ея цѣна; а коли чловѣкъ выносаженъ тымъ пѣзнанемъ поиде за голосомъ сеи истины, то поддасть не себе рѣчамъ а рѣчи собѣ, не разумъ пристрасти, а пристрасть разумови, и поднесе ся такъ, но вызволеню себе зъ найгѣршой неволѣ бо неволѣ грѣха и заблудженю, до найвышнѣйшой свободы. *Познаете истину, и истина свободитъ вы.* (I. 8, 32). Рѣчь ясна отже, що тѣ, котрыхъ умъ противить ся власти Христовой, повстають уиорчиво противъ Бога самого. Однакъ вырвавшись зъ подъ власти Божой, не стають ся еще черезъ то свободнѣйшими, они впадають за то въ власть якогось нибудь чловѣка; бо выберуть собѣ, якъ то и дѣйство бувае, когось, котрого будутъ слухати и его науцѣ повинувати ся. Надто згянняютъ такъ своего духа, позбавленого участи въ рѣчахъ Божихъ, на тѣснѣйше поле звания и стають ся черезъ то менше способными до поступу навѣтъ въ тыхъ рѣчахъ, якѣ пѣзнають разумомъ своимъ. Есть бо въ природѣ не мало рѣчий до котрыхъ порозумѣвѣя и выясненя причиняе ся дуже наука Божя. Нерѣдко

¹⁾ II. Cor. X, 5. ²⁾ Io. VIII, 32.

affert divina doctrina luminis. Nec raro, poenas de superbia sumpturus, sinit illos Deus non vera cernere, ut in quo peccant, in eo placentur. Utraque de causa permultos saepe videre licet magnis ingeniis exquisitaque eruditione praeditos, tamen in ipsa exploratione naturae tam absurda consectantes, ut nemo deterius erraverit.

Certum igitur sit, intelligentiam in vita christiana auctoritati' divinae totam et penitus esse tradendam. Quod si in eo quod ratio cedit auctoritati, elatior ille animus, qui tantam habet in nobis vim, comprimatur et dolet aliquid, inde magis emergit, magnam esse in christiano oportere non voluntatis dumtaxat, sed etiam mentis tolerantiam. Atque id velimus meminisse, qui cogitatione sibi fingunt ac plane mallent quamdam in christiana professione et sentiendi disciplinam et agendi, cuius essent praecepta molliora, quaeque humanae multo indulgentior naturae, nullam in nobis tolerantiam requireret, aut mediocrem. Non satis vim intelligunt fidei institutorumque christianorum: non vident, undique nobis occurrere *Crucem*, exemplum vitae exillumque perpetuum iis omnibus futurum, qui re ac factis, non tantum nomine, sequi Christum velint.

Vitam esse, solius est Dei. Ceterae naturae omnes participes vitae sunt, vita non sunt. Ex omni autem aeternitate ac suapte naturam *vita* Christus est, quo modo est veritas, quia Deus de Deo. Ab ipso, ut ab ultimo augustissimoque principio, vita omnis in mundum influxit perpetuoque influet: quidquid est, per ipsum est, quidquid vivit, per ipsum

также не дозволяе имъ Богъ познати правду въ покаране за гордость, абы именно покарати ихъ тымъ въ чомъ они грѣшатъ. Въ обохъ тыхъ причинъ можна часто видѣти много даровитыхъ и високоученыхъ людей доходичихъ въ наукахъ природныхъ до такихъ абсурдовъ, въ якѣ хйба никто вже больше понасти не могъ бы.

Рѣчь певна отже, що въ жизни христiянскѣй разумъ повазѣ Божѣй зовеѣмъ и въ цѣлости поддати си мусить. А коли при томъ подчиненю разуму подъ новагу тая зарозумѣлость, яка въ кождѣмъ зъ насъ мае только силы, чые ся бути усплѣдженю и дѣткневою, то есть се только одинъ доказъ больше, що христiянинъ потребуе не только великого поскромленя волѣ, но и поскромленя разуму. О томъ нехай бы памятали тѣ, що то въ христiянскѣй религiи гадали бы, ба и болѣли бы, поставити такую норму мысленя и поступованя, котрой вымоги були бы лекшiй и для людской природы поблажлившiй, а вѣдъ насъ не вымагали бы нiякого або малого только труда. Тѣ люде не розумѣють належито чуги христiянской вѣры и христiянскихъ установъ; они не бачать, що изъ всѣхъ сторѣнъ стае намъ передъ очи *крестъ* яко образъ жизни и вѣчный праноръ для всѣхъ тыхъ, котрi въ слѣды Христа поступками и учивками, а не самымъ лише именемъ вступати хотѣли бы.

Только одинъ Богъ есть житемъ. Всѣ иныи твари мають участь въ житю но житемъ не суть. Вѣдъ вѣка же и по своѣй природѣ есть *животъ* — Христось, такъ само якъ есть правдою, бо есть Богъ вѣдъ Бога. Вѣдъ него, яко вѣдъ остаточного и вѣдъ найвысшого начала вѣишла всяка жизнь въ мiръ, и все еще входити буде; що есть, есть черезъ него; а що жiе,

vivit, quia *omnia per Verbum facta sunt, et sine ipso factum est nihil quod factum est.* — Id quidem in vita naturae: sed multo meliorem vitam multoque potiore[m] satis iam tetigimus supra. Christi ipsius beneficio partam, nempe *vitam gratiae*, cuius beatissimus est exitus *vita gloriae*, ad quam cogitationes atque actiones referendae omnes. In hoc est omnis vis doctrinae legumque christianarum ut *peccatis mortui iustitiae vivamus*¹, id est virtuti et sanctitati, in quo moralis vita animorum cum explorata spe beatitudinis sempiternae consistit. Sed vere et proprie et ad salutem apte nulla re alia, nisi fide christiana, alitur iustitia. *Iustus ex fide vivit*². *Sine fide impossibile est placere Deo*³. Itaque sator et parens et altor fidei Iesus Christus ipse est qui vitam in nobis moralem conservat ac sustentat: idque potissimum Ecclesiae ministerio: huic enim, benigno providentissimoque consilio, administranda instrumenta tradidit, quae hanc, de qua loquimur, vitam gignerent, generatam tuerentur, extinctam renovarent. Vis igitur procreatrix eademque conservatrix virtutum *solutarium* eliditur, si disciplina morum a fide divina diiungitur: ac sane despoliant hominem dignitate maxima, vitaque deiectum supernaturali ad naturalem perniciosissime revolvunt, qui mores dirigi ad honestatem uno rationis magisterio volunt. Non quod praecepta naturae dispicere ac servare recta ratione homo plura non queat: sed omnia quamvis dispiceret et sine ulla offensione in omni vita servaret, quod nisi opitulante Redemptoris gratia non potest, tamen frustra quisquam, expertus fidei, de salute sempiterna confideret. *Si quis in me non manserit,*

¹) I. Pet. II. 24. ²) Galat III, 11. ³) Hebr. XI, 6.

черезъ него жие; бо вся тѣль быша, и безъ него ничтоже бысть, еже бысть (I. 1. 3). Такъ то має ся рѣчь що до житя природного; но далеко лѣпше и далеко выше жите — малисьмо на гадцѣ вже выше, а то *животъ благодати*, заслуженный дѣломъ спасени Христоваго котрого всеблаженный конецъ есть *животъ славы*, а до котрого всѣ нашѣ мысли и учинки звертати ся мають. Цѣля сила вауки и законѣвъ християньскихъ лежитъ въ томѣ, да отъ грѣхъ избывши, *правдою поживемъ* (I. Петр. 2, 24.) т. е. въ справедливости, святости и честнотѣ, въ чѣмъ почивае моральне жите душевне съ незломною надѣею на вѣчне блаженство. Но ніяка рѣчь инша не піддержуе такъ дуже праведности и не причиняе ся такъ истинно и властиво до спасеня, якъ вѣра християньска. *Праведный отъ вѣры живъ будетъ* (Гал. 3. 11.) *Безъ вѣры невозможно естъ угодити Богу* (Евр. 11, 6.) А творцемъ, родичомъ и плекателемъ вѣры есть самъ І. Христосъ, котрый жизнь моральну въ насъ утримуе и піддержуе а то особливо за помочію Церкви Своєї, той бо вѣдавъ бнѣ, въ всемилостивѣмъ промислѣ своемъ, до распорядимости средства, котры бы жизнь, о якѣй тутъ бесѣда, сплодили, сплodgeву хоронили, а колибы згасла, обнавляли. Творча и піддержуюча сила *счастливыхъ* честнотъ гасне, коли обычайность вѣдъ вѣры Божой вѣдлучае ся, а тѣ, що то самъ лише розумъ хотять поставити учителемъ обычайности, позбавляють чоловіка безперечно его найбільшого достоинства и стручаютъ его зъ жизни надприродной, на его найбільшу згубу, въ саму лише жизнь природну. А се не для того, яко бы чоловікъ здоровымъ розумомъ заповѣди природны пѣзнати и держати не мѣгъ

mittetur foras sicut palmas; et arescet et colligent eum et in ignem mittent, et ardet¹⁾. (Qui non crediderit, condemnabitur²⁾. Ad extremum quanti sit in se ipsa, et quos pariat fructus ista divinae fidei contemprix honestas, nimis multa habemus documenta ante oculos. Quid est quod in tanto studio stabiliendae augendaeque prosperitatis publicae, laborant tamen ac paene aegrotant civitates tam multis in rebus tamque gravibus quotidie magis? Utique civilem societatem satis aiunt fretam esse per se ipsam: posse sine praesidio institutorum christianorum commode se habere, atque eo, quo spectat, uno labore suo pervenire. Hinc quae administrantur publice, ea more profano administrari malunt: ita ut in disciplina civili vitaque publica populorum vestigia religionis avitae pauciora quotidie videas. At non cernunt satis quid agant. Nam submoto numine recta et prava sancientis Dei, excidere auctoritate principe leges necesse est, iustitiamque collabi, quae duo firmissima sunt coniunctionis civilis maximeque necessaria vincula. Similique modo sublata semel spe atque expectatione bonorum immortalium, pronum est mortalia sitienter appetere: de quibus trahere ad se quanto plus poterit, conabitur quisque pro viribus. Hinc aemulari, invidere, odiss³⁾; tum consilia teterrima: de gradu deiectam velle omnem potestatem, meditari passim dementes ruinas. Non pacatae res foris, non securitas domi: deformata sceleribus vita communis.

противно, коли бы ихъ и всѣ познавъ та безъ всякой провинны въ цѣлѣй своѣй жизни державъ, то все таки надармо ожидавъ бы вѣчнаго спасенія, колибы не мавъ вѣры. *Аще кто въ мѣ не пребудеть, извержется воу якоже розга, и изсышеть, и собираютъ ю и въ огонь влагаютъ и сгаряеть* (І. 15, 6.). *Иже не иметь вѣры, осужденъ будеть* (Мр. 16, 16.). Що значить въ концѣ и які плоды може выдати тая праведность безъ вѣры Божой, на то маемъ ажъ за надто много доказовъ передъ очима. Зъ вѣдки то походить, що мимо такъ великого стараня о публичне добро поодинокі державы въ такъ многихъ рѣчахъ все таки недомагають и все больше и больше майже що дня завнадають? Правда, кажутъ неразъ що держава выстарчае сама для себе, що може обѣйти ся и безъ християнскихъ установъ и осягнути цѣль свою своею власною силою. Дятого волятъ многі чисто свѣтскій зарядъ публичныхъ справъ такъ що въ уставодаветѣ державномъ якъ и въ публичномъ житю народѣвъ слѣду правдѣной религійи що дня меньше видѣти можна. Тѣ однакъ не видять, що творять. Бо съ усуненемъ волѣ Божой, узаконяючої, що есть добре а що зле мусять законы стратити свою найвысшу повагу, а *справедливость* мусить упасти, тѣ двѣ *найсильнѣйшіи* и *наиконечнѣйшіи* повздержуючі сили въ горожаньскомъ пожитю. Подѣбножь коли разъ усуне ся надѣю на блага бесмертны, то волюю буде посягати захланно за благами земскими, зъ котрыхъ якъ *наибольше* для себе зарвати, буде каждый старати ся. Зъ вѣдси подутъ заздности, зависти и ненависти, по тѣмъ нечестивѣй заговоры, дальше забаги наглого поваленя всякой власти, а съ часомъ и всякѣ

¹⁾ Іо. XII, 32. ²⁾ Марс. XVI, 16.

In tanto cupiditatum certamine, tantoque discrimine, aut extrema metuenda perniciēs, aut idoneum quaerendum mature remedium. Coercere maleficos, vocare ad mansuetudinem mores populares atque omni ratione deterrere a delictis providendia legum rectum idemque necessarium: nequaquam tamen in isto omnia. Altius sanatio petenda populorum: advocanda vis humanā maior, quae attingat animos, renovatosque ad conscientiam officii, efficiat meliores: ipsa illa nimirum vis, quae multo maioribus fessum melis vindicavit semel ab interitu orbem terrarum. Fac reviviscere et valere, a motis impedimentis, christianos in civitate spiritus; recreabitur civitas. Conticescere proclive erit inferiorum ordinum cum superioribus contentionem, ac sancta utrinque iura consistere verecundiā mutuā. Si Christum audiant, manebunt in officio fortunati aequae ac miseri: alteri iustitiam et caritatem sentient sibi esse servandam, si salvi esse volunt, alteri temperantiam et modum. Optime constitit domestica societas, custode salutari metu iubentis, vetantis Dei: eademque ratione plurimum illa in populis valebunt, quae ab ipsa natura praecipuntur, vereri potestatem legitimam et obtemperare legibus ius esse; nihil seditiose facere, nec per coitiones moliri quicquam. Ita ubi christiana lex omnibus praesit et eam nulla res impediatur. Ibi sponte fit ut conservetur ordo divina providentia constitutus, unde efflorescit cum incolumitate prosperitas. Clamat ergo communis salus referre se necesse esse, unde nunquam digredi oportuerat, ad eum qui via et veritas et vita est, nec singulos

загонистѣ перевороты. Не стане на виѣ спокою, не буде беспеченства въ краю; обезобразится злочинствами спольне пожите.

При такъ великоѣ борбѣ пристрастїи, при такъ небезпечноѣ станѣ рѣчей, треба буде або обавляти ся крайной загибели або оглянути ся завчасу за зарадчими средствами. Злочинствѣ держати въ карбахъ, промышляти надъ поправкою обычайвъ масть народныхъ, и всѣма способами водстрашати водъ проступковъ въ законной дорозѣ, есть добре и конечно но еще не все. Треба глядати высшего уздоровленя народовъ, треба призвати на помбчъ высшу. нѣжъ людска, силу, котра порушае душу и до почути обовязку побуджае; ту именно силу, котра разъ уже спасла свѣтъ сей водъ далеко горшого лиха а далеко большого унадку. Усуньте перешкоды и дайте духови христїянскому воджити и завладѣти въ державѣ, а воджіе и сама держава. Борба клясъ нисшихъ съ высшими заразъ въ такѣмъ разѣ замовкне, а святи обопольнїи права усталаят ся черезъ взаимне почитане. Коли услухаютъ Христа, то поступати будутъ идсая своего обовязку такъ богатїи якъ и убогїи; въ своимъ власномъ интересѣ будутъ однїи почувати ся до справедливости и любви, а другїи до гравницъ и мѣры. Якъ найкрасше уложитъ ся тогда пожите домове подъ покровомъ спасительной боязни передъ Богомъ, котрый одно приказуе, а друге заказуе; тогда — будутъ межи народами щось значити и тї законы природнїи, котрїи приказуютъ, почятати законну власть и повинувати ся законамъ, не робити бунтовъ и не кнувати ничего черезъ заговоры. Такъ отже, где на чолѣ всего стоятъ христїянскїи законъ, и где его ничъ не сивняе, тамъ держитъ ся самъ

dumtaxat sed societatem humanam universe. In hanc velut in possessionem suam, restitui Christum dominum oportet, efficiendumque ut profectam ab eo vitam hauriant atque imbibant omnia membra et partes reipublicae, iussa ac vetita legum, instituta popularia, domicilia doctrinae, ius coniugiorum convictusque domestici, tecta locupletium, officinae opificum. Nec fugiat quemquam, ex hoc pendere magnopere ipsam, quae tam vehementer expetitur, gentium humanitatem quippe quae alitur et augetur non tam iis rebus, quae sunt corporis, commoditatibus et copiis, quam iis, quae sunt animi laudabilibus moribus et cultu virtutum.

Alieni a Iesu Christo plerique sunt ignoratione magis, quam voluntate improba: qui enim hominem, qui mundum studeant dedita opera cognoscere, quam plurimi numerantur; qui, Filium Dei, perpauci. Primum igitur sit, ignorationem scientiam depellere ne repudietur aut spernatur ignotus Quotquot ubique sunt, christianos obtestamur dare velint operam, quoad quisque potest, Redemptorem suum ut noscant, qualis est: in quem ut quis intuebitur mente sincera iudicioque integro, ita perspicue cernet nec eius lege fieri quicquam posse salubrius, nec doctrinam divinius. In quo mirum quantum allatura adiumenti, est auctoritas atque opera vestra, venerabiles Fratres, tum Cleri totius studium et sedulitas. Insculpere populorum in animis germanam notionem

собою ладъ, провидѣніємъ Божиимъ, установленный, зъ чого прозябає съ беспеченствомъ и всякій гараздъ. — Спѣльный гараздъ вымагає отже, вернути конечно до того, вѣдь котрого вѣтдаляти ся николи не повинно ся було; до того котрый есть „*нужа, истина и жизнь*“, и то не только для единицѣ, но и для цѣлого товариства людского. Вѣь тото товариство, яко его достояніє, треба Христа зновѣь поставити, и старати ся, щобы жизнь вѣдь него походичу черпали и пили всѣь члены и всѣь части державы: законнѣь приказы и заказы, народнѣь институціи заведеня науковѣь, право супружеске и право родинне, палаты богачѣь — и рукѣьдѣьльнѣь работничѣь. Най кождый памятає, що вѣдь того зависить сама такъ дуже пожадана цивилизація народѣь, котра плекає ся и помнажає ся не такъ рѣьчами тѣьлесными: достатками и выгодами; якъ рѣьчами душевными, а то похвальными обычаями и подвигами вѣь честнѣьтахъ.

Многѣь суть вѣьдчуженѣь вѣьдь І. Христа, бѣьльше зъ несвѣьдомости якъ зъ злои волѣь, тыхъ бо, що чоловѣька, що свѣьтъ старають ся пѣьзнати — есть дуже много; а тыхъ, що Сына Божого — дуже мало! Першою рѣьчию прото най буде, несвѣьдомѣьсть усунути свѣьдомѣьстю, щобы Христа не пренебрегало ся и не презирало ся лишь для того, що его ся не пѣьзнало. Всѣьхъ отже Християнѣь, где бы они и не були, закликаемъ, щобы старали ся пѣьзнати Спасителя Свого якъ только можна; кто на него гляне щирымъ сердцемъ и здоровымъ розсудкомъ, той побачить ясно, що надъ Его законъ нема ничего спасительнѣьйшого а надъ Его науку — ничего божественнѣьйшого. А до того дуже много причинити ся може ваша ВЧ. Братя, цовага, и вашъ трудъ якъ и цѣьлого

ac prope imaginem Iesu Chsisti, eiusque caritatem, beneficia, instituta illustrare litteris, sermone, in scholis puerilibus, in gymnasiis, in concione, ubicumque se det occasio, partes officii vestri praecipuas putatote. De iis, quae appellantur *iura hominis*, satis audiit multitudo: audiat aliquando de iuribus Dei. Idoneum tempus esse, vel ipsa indicant excitata iam, ut diximus, multorum recta studia, atque ista nominatim in Redemptorem tot significationibus testata pietas, quam quidem saeculo insequenti, si Deo placet in auspiciis melioris aevi tradituri sumus. Verum, cum res agatur quam non aliunde sperare nisi a gratia divina licet, communi studio, summisque precibus flectere ad misericordiam insistamus omnipotentem Deum, ut interire ne patiatur, quos ipsemet profuso sanguine liberavit: respiciat hanc propitius aetatem, quae multum quidem deliquit, sed multa vicissim ad patiendum aspera in expiationem exanclavit: omniumque gentium generumque homines benigne complexus, meminerit suum illud: *Ego si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad meipsum*¹.

Auspiciem divinum munerum benevolentiaeque Nostrae paternae testem vobis, venerabiles Fratres, Clero populoque vestro Apostolicam benedictionem paramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum die 1 Novembris An. MDCCCC, Pontificatus Nostri vicesimo tertio.

LEO PP. XIII.

Водъ Еп. Ординаріята.
Перемышль, дня 11. Грудня 1900.

¹ Io XIII, 32.

клиру старане и ревность. Защиляти въ умы народѣвъ властиве понятие и майже образъ І. Христа, а его любовь, добродѣйства и установы пояснити письменно и устно, въ школахъ для дѣтей, въ гимназіяхъ, на збравняхъ и где только дастъ ся случайность — нехай се буде головнымъ вашимъ обовязкомъ. О томъ що называе ся *правомъ чловека* часто чуетъ народъ; нехай же почувъ часомъ и о правахъ Бога. Добру случайность къ тому подее, якъ сказалисьмо, ревность, у многихъ теперь пробудивша ся, а особливо любовь къ Спасителю, такъ многими доказами теперь засвѣдѣтельствована, котру, коли Богъ позволить, яко знакъ лѣтшихъ часѣвъ грядущому столѣтію переказати намѣряемъ. А що тутъ ходитъ о рѣчь, якои надѣяти ся можна лише по ласцѣ Божій, то стараймо ся спѣльными ревными молитвами наклонити всемогущого Бога, абы не давъ пронасти тымъ, котрыхъ избавивъ пролятою кровію своею; а кобы то вѣнзглянувъ милостиво на нашѣ часы, котрѣ вправдѣ много провинили, але и за кару много горя вытерпѣли, та обнявши ласкою своею людей всѣхъ языковъ и всѣхъ родовъ, згадавъ на свое слово: „И аще азъ вознесенъ буду отъ земли, вся привлеку къ мнѣ“.

Въ задатокъ дарѣвъ Божиихъ а въ доказъ вашей вѣтцѣвской милости удѣляемъ Вамъ, Всч. Братя, Клирови и Народови вашему въ повной любви о Господѣ наше Апостольске благословеніе.

Дано въ Римѣ при св. Петрѣ дня 1. Листопада р. 1900. Нашого Понтификату 23го.

ЛЕВЪ ПП. XIII.

† КОНСТАНТИНЪ, Епъ

Ч. 720 орд.

Ч. 68.

Проектъ богослу-
жени відправити ся
маючого по поводу
закінченя столѣтї.

КОНСТАНТИНЪ ЧЕХОВИЧЪ

Божою Милостію и св. Апостольского Престола благословенемъ
Епископъ Перемыскій, Самборскій и Сяноцкій,

**Всечестному Духовенству и всімъ вѣрнымъ Епархіи миръ и бла-
гословеніе о Господѣ!**

Зближае ся koniecъ року. Всѣ люди съ концемъ року поглядають по за себе, рахують ся съ своимъ господарствомъ и своимъ маєткомъ чи съ своею бѣднотою, споминають, що доброго а що немилого чи злого въ минушомъ році досвѣдчили, а еще съ ббльшою цѣкавостію дивлять въ будущиость, въ надходячій рікъ новый, вяжуть до него рожні надѣи и собѣ и другимъ зъ новымъ рокомъ желають много щастя и добра, та и молять Бога, издателя всего блага, о ласку и благословене на цѣлый розпочинаючій ся новый рікъ.

Но теверѣшний рікъ, котрый кѣичить ся, и рікъ, котрый незадовго розпочне ся, то не суть звычайні роки, то не есть переходъ зъ одного року до другого. Мы живемо въ такомъ часѣ, якій немногимъ людямъ пережити случае ся. Мы живемо на кѣнци минаючого столѣтї и хотяи щоденно много людей опускае той свѣтъ, покликани до вѣчности, то такой много зъ насъ перейде зъ того девятнацитога, до другого, нового, дваццятото столѣтї.

И если для каждого, лише чисто по свѣтовому думаяючого чоловѣка, переходъ зъ одного столѣтї до другого нового, мае щось не щоденного, не звычайного въ собѣ, то для вѣрующего Христїанина, для Христїанина памятаючого на тоє, на що его Богъ до жита покликавъ, памятаючого, що зъ каждой хвилѣ жита своего здасть колїсь рахунокъ, а вѣдь того рахунку цѣла его будуча доля въ вѣчности залежати буде — будять ся мисли важки, переймае его спасительный страхъ, споглядае на свое минауще жите видять въ чѣмъ вѣвъ провинивъ ся, просятъ щиро Бога о прощене своихъ прогѣшенїй, просятъ щиро о помѣчь, чтобы мѣгъ стати ся лѣвшимъ, мѣгъ заслужити собѣ на щасте, на щасте въ вѣчности!

На закѣчене минаючого столѣтї установивъ св. Отець рікъ юбилейный въ Римѣ, якъ Мы вамъ тоє возлюбленї въ Христѣ, посланемъ Нашимъ въ Грудни минушого року обвѣстили; на початокъ нового столѣтї сподѣемо ся року Юбилейного въ цѣлой католицкой Церквѣ по цѣломъ свѣтѣ, якъ Мы вамъ тоє такожь въ Нашихъ посланяхъ высказали.

И длячого власне въ тыхъ рокахъ Голова Церкви вѣтверае скарбицу Церкви Христовой и робить ея приступною для всѣхъ, котрі зъ неи користати хотять? Щобы вѣрніи Христовї задосыть учинили за всѣ грѣхи, за всѣ зневаги, за всѣ переступленя и беззаконя якї нанесли Спасители, не лише они самї, але и тї, котрі вже станули передъ справедливымъ судомъ Божиимъ; щобы укорили ся передъ маестатомъ Спасителя, котрый не пощадивъ Себе, але збїшовъ на той свѣтъ, принявъ тѣло чоловѣче, проживавъ въ убожествѣ и укореню, перетеривъ найтяжшї зневаги, вайнесправедлившїи судъ, оплюваня и бичованя а наконецъ смерть, абы насъ спасти, абы насъ съ Отцемъ Небеснымъ примирити, абы намъ

липити на земли средства благодатей, средства ласкъ, котрѣ уживаючи въ кождой хвилѣ жита можемо, хотѣйбысьмо и зблудили, навернути ся и животь вѣчный позыскати. Щобы дальше дѣлами покаянія, примѣемъ св. Тайнѣ, посѣщанемъ частѣйшимъ Церквей и горячѣйшою молитвою скрѣпити ся при початку нового столѣтїа, розпочати его съ гадкою на Христа Спасителя, и щиримъ постановленемъ при Христѣ и при Его законѣ вытравати непохитно ажъ до остатной хвилѣ нашего жита.

По поводу той важной хвилѣ, той змѣны столѣтїа, св. Отець Левъ II. XIII. выдавъ Своє посланє (енцикліку) зъ дня 1. Листопада 1900, а посланє тоє учуєте, Возлюбленнїй въ Христѣ, съ початкомъ нового року и нового столѣтїа.

Въ взнесломъ тѣмъ посланю „О Иисусѣ Христѣ Спасителю“ св. Отець взыває насъ всѣхъ, щобы мы непохитно стояли при Спасителю нашомъ, а втоды буде гараздъ и ладъ на земли, втоды забезпечимо собѣ и щастє вѣчне.

Колиже Голова Церкви, Отець Христїанства, Намѣстникъ Христовъ промовивъ, Мы вздержуємо ся вѣдь обширѣйшого до васъ Возлюбленнїй, посланя, а лише короткїй звертасмо до васъ нашїй слова.

Якъ цѣла Церковь Христова и цѣлый свѣтъ, такъ само и мы, наша Церковь, нашъ народъ рускїй, поодинокїй родины и особы помежи нами, досвѣдчили въ минаючомъ столѣтїю много ласкъ, много добродѣйствъ, много благословенїй, великихъ а незаслуженыхъ, вѣдь Христа Спасителя.

А зъ другой стороны, кѣлько то було въ минаючомъ столѣтїю грѣху, кѣлько образы Божїи, кѣлько згрѣшенїа, кѣлько ненависти ближнихъ злобы и кривды, кѣлько зневаги Спасителя, того Спасителя, котрїй зъ любви къ намъ страшну и понижаючу смерть перетерпѣвъ, кровь Свою найсвятѣйшу пролявъ; котрїй зъ любви къ намъ Церковь, непорочну Свою обручницю намъ лишивъ, щобы насъ учила и провадила до спасєня вѣчного; котрїй Самъ пѣдъ видами хлѣба и вина въ кормъ душевнїй намъ дає ся, щобы насъ съ Собою якъ найтѣснѣйше злучити; котрїй Самъ на земли въ св. Тайнѣ Евхаристїи утаєннїй помежи нами перебуває и перебувати буде ажъ до кѣнца свѣта.

Тождъ дякуймо Ему зъ цѣлого серця за всѣ тїа ласки и благословєня якї Онъ, Найдобротливїй, намъ въ минаючомъ столѣтїю высвѣдчити зволивъ, а каймо си, щиро каймо ся за всѣ грѣхи, зневаги и соблазни, якї мы и всѣ люде въ минаючомъ столѣтїю здѣлали.

А тоє каїє ся наше найъ буде сполучєне съ щиримъ и незломнїмъ постановленемъ Христу Богу служити вѣрно и законъ Его святїй, законъ мира и любви, законъ покоры и самоотверженя, законъ честноты и досконалости выповнїати ажъ до остатной хвилѣ жита нашего.

Дятого св. Отець позволивъ, щобы въ всѣхъ Церквахъ можна було выставити св. Тайнїа вѣдь пѣвночи минаючого року ажъ до полудня нового року, щобы всѣ вѣрнїи могли передъ св. Тайнїами въ щирой и горячой молитвѣ просити прошеня за всѣ грѣхи, дякувати за всѣ отриманїа добродѣйства молити о помѣчь въ тыхъ тяжкихъ часахъ при розпочинаючїмъ ся новымъ столѣтїю и посвятити себе и цѣле свое будуче жите Христу Спасителю.

А дальше св. Отець надавъ ласкаво вѣднустъ загальнїй всѣмъ тымъ, котрїи день передъ тымъ, чи въ самъ день нового року высповѣдають ся, въ самъ

лень нового року заиричають ся, и въ часѣ, коли св. Тайны будутъ выставлені, т. е. вѣдь 12 години въ ночи до 12 години въ полудне, въ котрой будъ порѣ, черезъ цѣлу одну годину въ Церквѣ на размысляню и молитвѣ перебудутъ, а именно молити ся будутъ въ намѣреню св. Отца.

Тѣжъ користайте численно зъ той ласки Церкви св., а желаючи вамъ яко вань Архіерей, вѣдь сердца, щобысьте того вѣднусту достунили, желаю вамъ доброго и щасливого розпочатя нового столѣтя въ мысль посланя св. Отца и въ мысль выше до васъ сгзанныхъ моихъ словъ. Желаю вамъ богатыхъ ласкъ Божихъ для вашего дочасного, а особенно для вѣчного добра, и зъ глубины сердца молю Всевышного Бога, абы тѣи желаня мои сповинивъ и всѣ вашѣ добрѣ намѣреня съ розпочиваючимъ ся новымъ столѣтемъ крѣпкою Своею десницею благословивъ.

Благодать Господа Нашого Иисуса Христа съ всѣми вами. Аминь.

Дано въ Перемышли при Нашомъ престольномъ Храмѣ Рождества св. Іоанна Крестителя въ день св. пророка Наума, 1-го ст. ст. Грудня 1900

† **Константинъ**, Епископъ.

Всечестному Духовенству поручаемъ, щобы послане повыше вѣрнымъ въ день Рождества Христова по проповѣди перечитали, а выше поданій порядокъ богослуженя на закончене столѣтя якъ и загальній вѣднустъ на той день, оголосили три разы, именно : на Рождество Христове, на св. Пр.М. Стефана и въ недѣлю по Рождествѣ, щобы якъ наибольше вѣрныхъ въ томъ богослуженю участь взяло.

Порядокъ богослуженя, по порозумѣню съ прочими нашими Преосв. Ординарїитами, установае ся слѣдуючій :

Богослужене на закончене столѣтя буде вѣдиравляти ся въ ночи зъ 31. Грудня 1900 на 1. сѣчня 1901, пѣсля календаря юліаньского, (въ празникъ Обрѣзанія Господа нашего Иисуса Христа) по припису типика нашего повнымъ бдѣніемъ всеночнымъ.

Въ Церквахъ, де есть принайменше двоухъ священникѣвъ, вже вечеромъ около 10 години 31. Грудня стар. ст. зачне ся всеночне бдѣніе т. е. велика вечерня, литія и утрени праздника Обрѣзанія и св. Василія; по утрени наступитъ выставлене св. Дарѣвъ, пѣснь „Тебе Бога хвалимъ“. На : „Спаси люди Твоя Господи“ благословеніе народа св. Тайнами, а потѣмъ Служба Божя сѣввана, а взглядно понтифікальна.

По Евангелію мѣсто проповѣди, буде читати ся послане Святѣйшого Отца „О Иисусѣ Христѣ Спасителю“ (подане въ томъ числѣ Вѣстника); по замвонной молитвѣ вѣдсѣвае ся „Святый Боже“ (Сушлікація), потѣмъ благословене св. Дарами, вѣднустъ и многолѣтствіе якъ звычайно. Потѣмъ 5 Отче нашъ, 5 Богор. Дѣво, Вѣрую и Пс. 50.

Св. Дары лишаютъ ся выставлені черезъ цѣлу вѣчь ажъ до слѣдуючого дня 12-ой години въ полудне.

Въ самъ празникъ Обрѣзанія Г. (1 го стар. ст. Сѣчня 1901) вѣдиравитъ ся въ день, въ своимъ часѣ, Служба Божя сѣввана, взглядно читана, и закончится сушлікаціею.

Въ мѣсточкахъ и селахъ, де есть лише оденъ священникъ, всеночне бдѣніе зачне ся о пѣвночи выставленемъ св. Дарѣвъ съ пѣсною : „О спасительная Жертва“;

по утрени и цѣсни: „Тебе Бога хвалимъ“ и по благословенію народа св. Дарами, все проче якъ выше, вынявши, що въ ночи не буде Службы Божои.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня (1.) 14. Грудня 1900.

† **КОНСТАНТИНЪ, Епископъ.**

Ч. 69.

Ч. 692/орд.

Заявлено комитету
Епископѣвъ ав-
стрійскихъ doty-
чно поединку.

„Вже перелѣ десяти лѣтами епископы австрійскій, свѣдомі своихъ пастырскихъ обовязкѣвъ, вѣднесли ся до Его Святости Папы Льва XIII. зъ умилительнѣйшимъ письмомъ, въ котрѣмъ доносятъ о численнихъ случаяхъ поединкѣвъ и зъ великимъ бодемъ подносятъ, що тѣ борбы гѣднѣ пожалованя, узнають такожъ сферы называючѣ себе католицкими яко установу закону, омерту на звичаяхъ; проте просили епископы св. Отца, щобы выступивъ своею найвысшою повагою противъ такъ погубному блудови.

Папа Левъ XIII. яко найвысшій Пастырь и учитель упѣмнувъ насъ епископѣвъ австрійскихъ зъ натискомъ своимъ апостольскимъ письмомъ „Pastoralis officii“ зъ дня 12. Вересня 1891 р. щобысьмо неустанно впоювали въ вѣрнихъ науки св. католицкои Церкви, dotyчачѣ поединку, щобы вѣрній, желаючи узыскати задосытьучинене, не послуговали ся средствомъ такъ нерозумнымъ и невѣдповѣднымъ якъ поединкомъ.

Въ свѣдствіе сего звернули австрійскій епископы въ поданю до ц. к. цѣлого Министерства зъ дня 14. Листопада такожъ увагу Правительства на погубный, злый звичай поединку.

Поединку забороняе право Боже въ десяти заповѣдяхъ, котрѣ цѣла людскѣсть узнала за природне право обычаеве, а именно забороняе словами „Не убій“.

Церковь Божа, сей защитникъ правды, якъ такожъ справедливости и обычайности, котрѣ то честноты вѣспѣльно поддержують публичный супокѣй и порядокъ всегда дуже строго осуджали поединкомъ. Св. Соборъ тридентскій оголошуе на XXV. засѣданю гл. 19 „о реформаціи“ всѣхъ тыхъ, що стають до поединку, або въ якій нибудь способъ въ нѣмъ участь берутъ, яко позбавленыхъ чести; выключаетъ ихъ зъ нѣдра католицкои Церкви, а на случѣй если въ поединку полягли, уважаетъ ихъ за негѣдныхъ церковного похорону.

Згѣдно зъ поступованемъ попередныхъ св. Всел. Архіерефѣвъ якъ Александра III. котрого конституціи зарѣвно рѣшучо осудили поединки и Папы Бенедикта XIV., котрый въ своей конституціи *Detestabilem* зъ дня 16. Листопада 1752 dotyчній постановленя тридентскій пояснивъ и розширивъ, освѣдчивъ б. п. св. Отець Папа Пій IX. въ письмѣ *Apostolicae Sedis* зъ дня 12. Жовтня 1869 выразно, що кары церковнѣй не тѣлько вѣдносятъ ся до поединкуючихъ ся але такожъ до помѣчникѣвъ и свѣдкѣвъ, додаючихъ помѣчь тымже и до нарочно приглядаючихъ ся, дальше до всѣхъ тыхъ, котрѣ допускають до нещасной борбы, або чи не спивяють, о скѣлько се до нихъ належить, и то безъ взгляду на ихъ станъ и урядъ въ суспѣльности.

Мерзкість поединку єсть такъ наглядна, що забороняють его и карають навѣтъ державнѣй законы. якъ се слѣдує зъ §§ 158 — 165 зогальної ustawy карн. и §§ 437—447 и 602 войсковой ustawy карной.

Не менше и розумъ людскій осуджає поединки. Самопомѣчь на тѣмъ поли єсть погубна. Поединокъ єсть намѣреною, приготованою борбою, котрої зовсѣмъ недостає знаменъ справедливой обороны зъ конечности, анѣ не єсть борбою веденою підъ впливомъ наглого зволнованя пристрастей. Поединокъ, котрого жереломъ єсть злобна сваволя або жажда помсти, не приносить обидженому ніякого задовольченя, але часто доткливо побѣдшає у него внутренню притацию и несупокій черезъ получене тѣлесного оскорбленя. Поединокъ не може змыти плямъ на чести. Задля побѣды того, котрый обидивъ триумфує неслухнѣсть надъ слухнѣстю, коли противникъ паде трупомъ, то другій попадає часто въ меланхолію а навѣтъ зъумашествіє, такъ що поединокъ не рѣдко стає ся рѣвночасно причиною убійства и самоубійства. Що бѣльше поединокъ причиняє ся на все до знищеня щастя и поводженя пѣлыхъ родинъ. Далше поединокъ позбавляє многихъ людей можности служити вѣдчинѣ, до чого зъобовязали ся підъ присягою. Поединокъ зовсѣмъ не становить доказу вѣдваги або боязливости анѣ чести або нечести.

Нашъ вѣкъ величає ся тымъ, що перевысшає попередній доскональнѣмъ образованемъ та бѣльшимъ поступомъ; вѣнъ звыкъ маловажаѣти давній установы и накликає до людного поступованя зъ ближними. Чимже оправдати се, що помимо сего не вѣдкидує ся той неблагогородной, сумной спадщини зъ минувшости? Але тѣ жорстокі, нелюдскі пересуды мусять разъ чейже унаести, натомѣсть серця всѣхъ мусять наповнити христіаньске почуте благодарности, великодушнѣсть, сила духа и терпеливѣсть.

Зъ сего вышыває само собою, якъ погубнымъ єсть примусъ поединковий. Єсть вѣнъ не лишъ тяжкимъ нарушенемъ свободы религійной и невыносимымъ насилуванемъ совѣсти, але зъ взгляду на позитивнѣй права забороняючі поединку, такожъ дѣломъ самоволѣ и то тымъ бѣльше обураючимъ, що зъ одной сторони розпоряджає тымъ, що становить майдорожше добро чловѣка, т. є. житемъ его, а зъ другой стороны, що не може его оправдати жадный, хотьбы и якъ основнѣй взглядъ дочаснѣй. Примусъ поединковий, кидючи моральну слухнѣсть и честь на принадокъ матеріального насильства, вѣдконує о скѣлько лишъ може основне условіє пѣлой цивилизаци, гѣдной людскости, и наконецъ цѣлає суспѣльнѣсть до поганьского варварства. Мѣсто пошанованя правъ ставляє вѣнъ пановане морального невѣльництва. А если якъ то подекуды буває, карає ся дѣйствию не тыхъ, що примусъ поединковий выконували, або ему улягли, але противно — наслѣдками вѣдмовы приняли ся поединку — властиво тыхъ, котрі єть правдивымъ мужествомъ опирали ся примусови и насупротивъ безиравности ушанували слухнѣсть и правду, то такій переворотъ публичного порядку законного становить дѣйствию погубу людской суспѣльности. Тажъ таке поступоване вѣдбирає права забезпеченіе уставою тымъ власне, котрі вѣдповѣдно закону дѣлають. Тое але заразомъ вѣдконує свѣтѣсть и повагу права якъ такожъ и повагу тыхъ, котрі суть покликані до стереженя и выконуваня уставъ. Єсть се смертію суспѣльности, котрой житемъ єсть право.

Протое Епископы згромаджені на сегорѣчній єсѣнной конференциі упоминаютъ вѣрныхъ якъ найусильнѣйше, чтобы вѣрно перестерѣгали установы божого, церковного и державного закона, котрі безусловно забороняють поединокъ и стисло зъобовязують совѣсть.

Въ Церквѣ и школахъ, въ родинахъ и громадахъ належить протѣ зъ пѣлою силою выступати противъ безправности и злочину поединку, а нехай выховане оперте на пѣдставахъ христiянскихъ веде до правдивого понятiя чести, до мужеского самоотверженiя и непохитного почутiя обовязку.

„Блаженнiй миротворцы, яко тiи сынове Божiи нарекутся“.

Вѣдень, въ дни св. Мартина, Папы и Мученика 12. листопада 1900.

Комитетъ Епископѣвъ.

Повыше удѣлае ся Всеч. Духовенству до вѣдомости.

Вѣдъ Еп. Ординарiята.

Перемышль, дня 15. Грудня 1900.

† **Константинъ**, Епископъ.

Ч. 70.

Ч. 6481.

Всч. Комисiя управляюча дѣлами вдов.-сирот. фонда доноситъ пѣдъ днемъ 7. Грудня 1900 Ч. 265 слѣдующе:

Станъ касы фонда вдов. за часъ вѣдъ Ч. — 21/10 1900.

Станъ касы вдов. сир. Института

за часъ вѣдъ 1. вересня 1900 до 31. новтня 1900.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

П р и х ѳ д ъ	Грѣвка		цѣнный паперы		Р о з х ѳ д ъ	Грѣвка		цѣнный паперы	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1. Перенось	5319	84	352030	—	Перенось	4968	20	—	—
2. Ковальчинъ Іоанъ	150	—	—	—		всего:	4968	20	—
3. За требники бл. п. Гр. Шашкевича .	10	—	—	—					
всего:	5479	84	352030	—					
розхѳдъ:	4968	20	—	—					
Остас:	511	64	352030	—					

П р и х о д ъ	Готівка		П р и х о д ъ	Готівка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
хнявинъ, І. Заремба, Б. Гоцкій, І. Костекъ, В. Лщиякъ, Ф. Подолинскій, М. Мрозовскій и І. Хотынецкій . . .	200	—	25. Подляшецкій Петро . .	40	—
12. Деканатъ Нвжанковскій именно зложили по 20 К. Всч. ОО. П. Винницькій, М. Татомиръ, М. Шумило и Т. Дяковъ, А. Таворскій 28 К. и Е. Солтыкевичъ 19 К.	127	—	26. Кульчицкій Евгеній . .	20	—
13. Чайковскій Романъ . .	40	—	27. Вир. Крыл. Зубрицкій А.	112	—
14. Скобельскій Іосифъ . .	40	—	28. Деканатъ Мушинскій именно зложили по 20 К. Всч. ОО. М. Черлюнкаевичъ, І. Севета, Теоф. Качмарчикъ, П. Сандовичъ, Игн. Мохнацкій, Конст. Константиновичъ Ал Гукевичъ, І. Парилловичъ, Ст. Тарновичъ, Ник. Билинскій, Діон. Домбровскій, Г. Гнатишакъ, Іос. Мохнацкій, Игнатій Вислоцкій, Ем. Венгриновичъ, Діон. Мохнацкій, Вол. Козловскій, П. Цапінскій, І. Прислопскій, Вол. Мохнацкій и І. Дуркотъ (мол.) по 28 К. зложили; І. Дуркотъ (стар.), Гр. Копыстянскій, С. Іолянскій, А. Константиновичъ и Игн. Рынцевъ	580	—
15. Гнилевичъ Волод . .	40	—	29. Деканатъ Короснянскій именно зложили: по 20 К. Всч. ОО. Т. Мерена, А. Прислопскій, М. Тимчишинъ и І. Мудрий, Левъ Мѣйскій 28 К. и С. Чижовичъ 40 К. .	148	—
16. Мусѣй Теофіль . . .	60	—	всего	35913	76
17. Товарицкій Іоанъ . .	20	—	розхѣдъ	27734	03
18. Деканатъ Бирчанскій именно зложили по 20 К. Всч. ОО. Ор. Калужницкій, Гр. Журавецкій, И. Маковей, Р. Прислонскій, Діон Гудзьо, П. Тустановичъ, Ант. Копыстянскій, І. Гринь І. Жарскій и Ал. Желеховскій, Ю. Чучкевичъ 40 К. и Гр. Пержило 21 К. 06 сот. .	261	06	Остае . .	8179	73
19. Пелеховичъ Іосифъ . .	40	—			
20. Гмитрикъ Іляріонъ . .	21	—			
21. Феленчакъ Николай . .	40	—			
22. Деканатъ Старосамборскій именно зложили по 20 К. Всч. ОО. Дан. Ленкій, Теоф. Хомецкій и І. Валюхъ	60	—			
23. Ортынскій Димитрій . .	20	—			
24. Полошиневичъ Даніилъ .	40	—			

П о в т о р е н е.

Дня 31. Жовтня 1900 має бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный готівка	511 К. 64 с.,	цѣннй папери 352030 К. — с.
II. " резервовый "	4498 " 39 " "	" " — К. — с.
III. " розпорядимый "	8179 " 73 " "	" " — " — с.
Всего готівкою	13189 К. 76 с.,	ц. паперами 352030 К. — с.

